

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

Bruxelles, 4. prosinca 2024.
(OR. en)

2022/0396(COD)

PE-CONS 73/24

ENV 357
MI 354
ENT 79
IND 183
CONSOM 135
COMPET 361
AGRI 260
FOOD 51
CODEC 879

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020 i Direktive (EU) 2019/904 te stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ

UREDBA (EU) 2024/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

**o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020
i Direktive (EU) 2019/904 te stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C 228, 29.6.2023., str. 114.

² Stajalište Europskog parlamenta od 24. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od

budući da:

- (1) Proizvodima je potrebna odgovarajuća ambalaža radi njihove zaštite i jednostavnog prijevoza od mjesta proizvodnje do mjesta upotrebe ili potrošnje. Sprečavanje prepreka na unutarnjem tržištu za ambalažu ključno je za funkcioniranje unutarnjeg tržišta za proizvode. Rascjepkana pravila i nejasni zahtjevi dovode do nesigurnosti i dodatnih troškova za gospodarske subjekte.
- (2) Statistika Komisije (Eurostat) o ambalažnom otpadu za razdoblje 2010.-2021. pokazuje da se u ambalaži upotrebljavaju velike količine primarnih sirovina. 40 % plastike i 50 % papira koji se upotrebljavaju u Uniji namijenjeno je za ambalažu te ambalaža predstavlja 36 % krutog komunalnog otpada. Velike i konstantno rastuće količine proizvedene ambalaže i niske razine ponovne uporabe, skupljanja i recikliranja znatne su prepreke postizanju niskougljičnoga kružnog gospodarstva. Stoga bi u ovoj Uredbi trebalo utvrditi pravila koja obuhvaćaju cijeli životni ciklus ambalaže i doprinose učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta usklađivanjem nacionalnih mjera, uz istodobno sprečavanje i smanjenje štetnih učinaka ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i ljudsko zdravlje. Utvrđivanjem mjera u skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u Direktivi 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³(„hijerarhija otpada”) ova bi Uredba trebala doprinijeti prelasku na kružno gospodarstvo.

³ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

- (3) U Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴ utvrđuju se zahtjevi u pogledu ambalaže koji se odnose na njezin sastav i ponovnu uporabljivost i oporabljivost („osnovni zahtjevi za ambalažu”) te određuju ciljevi u pogledu uporabe i recikliranja za države članice.
- (4) U provjeri primjerenosti iz 2014. u vezi s Direktivom 94/62/EZ Komisija je preporučila da se osnovne zahtjeve za ambalažu, koje se smatralo ključnim alatom za postizanje bolje ekološke učinkovitosti ambalaže, prilagodi kako bi bili konkretniji i lakše provedivi te da ih se ojača.
- (5) U skladu s europskim zelenim planom utvrđenim u komunikaciji Komisije od 11. prosinca 2019., u novom Akcijskom planu za kružno gospodarstvo za čišću i konkurentniju Europu (CEAP), utvrđenom u komunikaciji Komisije od 11. ožujka 2020., predviđa se jačanje osnovnih zahtjeva za ambalažu kako bi se do 2030. svu ambalažu moglo ponovno upotrijebiti odnosno reciklirati, kao i razmatranje drugih mjera za smanjenje prekomjerne ambalaže i ambalažnog otpada, poticanje dizajna za ponovnu uporabu i recikliranje ambalaže, smanjenje složenosti ambalažnih materijala i uvođenje zahtjeva u pogledu recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži. U CEAP-u se ujedno ističe potreba za smanjenjem rasipanja hrane. Komisija se obvezuje na ocjenjivanje izvedivosti označivanja na razini Unije, kojim se olakšava pravilno odvajanje ambalažnog otpada na izvoru.

⁴ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.).

- (6) Plastika je ambalažni materijal s najvećim intenzitetom ugljika a, kad je riječ o upotrebi fosilnih goriva, recikliranje plastičnog otpada otprilike je pet puta bolje od spaljivanja uz energetske oporabu. Kao što se navodi u Europskoj strategiji za plastiku u kružnom gospodarstvu, utvrđenoj u komunikaciji Komisije od 16. siječnja 2018., CEAP-om se predviđa veće korištenje reciklirane plastike i doprinos održivijoj upotrebi plastike. Proračun Unije i sustav vlastitih sredstava doprinose smanjenju onečišćenja plastičnim ambalažnim otpadom. Odlukom Vijeća (EU, Euratom) 2020/2053⁵ uveden je od 1. siječnja 2021. nacionalni doprinos razmjerni količini plastičnog ambalažnog otpada koji se ne reciklira u svakoj državi članici. Ta vlastita sredstva čine dio poticaja za smanjenje potrošnje jednokratne plastike te za podupiranje recikliranja i kružnoga gospodarstva.
- (7) Vijeće je u svojim zaključcima naslovljenima „Osiguravanje kružnog i zelenog oporavka” usvojenima 11. prosinca 2020. istaknulo da bi u okviru revizije Direktive 94/62/EZ trebalo ažurirati i uspostaviti konkretnije, učinkovitije i lakše provedive odredbe za poticanje održive ambalaže na unutarnjem tržištu i smanjenje složenosti ambalaže, kako bi se podupirala ekonomski izvediva rješenja i poboljšala mogućnost ponovne uporabe i recikliranja ambalaže te kako bi se zabrinjavajuće tvari u ambalažnom materijalu svele na najmanju moguću mjeru, posebice u pogledu materijala za ambalažu za hranu. Vijeće je također naglasilo da bi se revizijom Direktive 94/62/EZ trebalo osigurati i jasno razumljivo označivanje ambalaže kako bi se potrošače informiralo o mogućnosti recikliranja ambalaže i o tome gdje bi ambalažni otpad trebalo odbaciti kako bi se olakšalo recikliranje.

⁵ Odluka Vijeća (EU, Euratom) 2020/2053 od 14. prosinca 2020. o sustavu vlastitih sredstava Europske unije te o stavljanju izvan snage Odluke 2014/335/EU, Euratom (SL L 424, 15.12.2020., str. 1.).

- (8) U Rezoluciji Europskog parlamenta od 10. veljače 2021. o novom akcijskom planu za kružno gospodarstvo⁶ ponovno je istaknut cilj da do 2030. sva ambalaža postane ponovno uporabljiva ili da se može reciklirati na gospodarski održiv način, a Komisija je pozvana da predstavi zakonodavni prijedlog o reviziji Direktive 94/62/EZ koji bi uključivao mjere i ciljeve za smanjenje otpada te ambiciozne osnovne zahtjeve kako bi se smanjila prekomjerna ambalaža, među ostalim u e-trgovini, poboljšale mogućnosti recikliranja i minimalizirala složenost ambalaže, povećao udio recikliranog sadržaja, postupno uklonile opasne i štetne tvari te promicala ponovna upotreba.
- (9) Ovom se Uredbom dopunjuje Uredba (EU) 2024/1781 Europskog parlamenta i Vijeća⁷, na temelju koje se ambalaža ne smatra posebnom kategorijom proizvoda. Međutim, trebalo bi podsjetiti da se delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe (EU) 2024/1781 na temelju koje se ambalaža ne smatra posebnom kategorijom proizvoda. Međutim, trebalo bi podsjetiti da se delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe (EU) 2024/1781 mogu utvrditi dodatni ili detaljniji zahtjevi za ambalažu za određene proizvode, osobito u vezi s maksimalnim smanjenjem ambalaže ako dizajn ili novi dizajn proizvoda može rezultirati ambalažom s manjim učinkom na okoliš.

⁶ SL C 465, 17.11.2021., str. 11.

⁷ Uredba (EU) 2024/1781 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn održivih proizvoda, izmjeni Direktive (EU) 2020/1828 i Uredbe (EU) 2023/1542 te stavljanju izvan snage Direktive 2009/125/EZ (SL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

- (10) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na svu ambalažu koja se stavlja na tržište Unije i na sav ambalažni otpad, neovisno o vrsti ambalaže i upotrijebljenom materijalu. Radi pravne jasnoće definiciju ambalaže na temelju Direktive 94/62/EZ trebalo bi preoblikovati bez promjene sadržaja. Prodajnu ambalažu, skupnu ambalažu i transportnu ambalažu trebalo bi zasebno definirati. Trebalo bi izbjegavati udvostručavanje terminologije. Stoga u ovoj Uredbi prodajna ambalaža odgovara primarnoj ambalaži, skupna ambalaža sekundarnoj ambalaži, a transportna ambalaža tercijarnoj ambalaži.
- (11) Čaše, spremnici za hranu, vrećice za sendviče ili drugi predmeti koji mogu imati funkciju ambalaže ne bi se trebali smatrati ambalažom ako su dizajnirani i predviđeni za to da ih krajnji distributer prodaje prazne. Takvi predmeti trebali bi se smatrati ambalažom samo ako su dizajnirani i predviđeni za punjenje na prodajnom mjestu i u tom bi se slučaju trebali smatrati „poslužnom ambalažom”, ili ako ih prodaje krajnji distributer i sadržavaju hranu i piće, pod uvjetom da imaju funkciju ambalaže.
- (12) Definicija ambalaže za primarnu proizvodnju ne bi trebala podrazumijevati proširenje u pogledu proizvoda koji se smatraju ambalažom na temelju ove Uredbe. Uvođenjem te definicije i njezinom upotrebom u definiciji „proizvođača” trebalo bi zajamčiti da se pravna ili fizička osoba koja prvi put stavlja na raspolaganje tu vrstu ambalaže smatra proizvođačem na temelju ove Uredbe, a ne poduzeća iz primarnog sektora, kao što su poljoprivrednici, koja tu vrstu ambalaže upotrebljavaju.

- (13) Predmet koji je sastavni dio proizvoda i potreban je za držanje, podržavanje ili čuvanje tog proizvoda tijekom njegova životnog vijeka te čiji su elementi predviđeni da se svi zajedno upotrebljavaju, troše ili odbacuju ne bi trebalo smatrati ambalažom jer je funkcija tog predmeta neodvojivo povezana s time da je on dio proizvoda. Međutim, s obzirom na ponašanje potrošača u pogledu odbacivanja vrećica za čaj i kavu te pojedinačnih jedinica za aparate za kavu ili čaj, koje se u praksi odbacuju zajedno s ostacima proizvoda, što dovodi do kontaminacije tokova kompostiranja i recikliranja, te bi konkretne predmete trebalo smatrati ambalažom. Taj je pristup u skladu s ciljem povećanja odvojenog skupljanja biootpada, kako je propisano člankom 22. Direktive 2008/98/EZ, te se njime osigurava koherentnost financijskih i operativnih obveza koje se odnose na kraj životnog vijeka. Boje, tinte, firnisi, lakovi i adhezivi koji se izravno nanose na proizvod ne bi se trebali smatrati ambalažom. Međutim, etikete koje su izravno obješene ili pričvršćene na proizvod, uključujući ljepljive etikete pričvršćene na voće i povrće, trebalo bi smatrati ambalažom jer, iako je ljepilo na etiketi adheziv, sama etiketa to nije. Nadalje, ako određeni materijal čini samo neznatan dio jedinice ambalaže, a u svakom slučaju najviše 5 % njezine ukupne mase, takva se jedinica ambalaže ne bi trebala smatrati višeslojnom (kompozitnom) ambalažom. Definicijom višeslojne (kompozitne) ambalaže u ovoj Uredbi jednokratna ambalaža koja je djelomično izrađena od plastike, bez obzira na njezin udio, ne bi trebala biti izuzeta iz zahtjeva iz Direktive (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća⁸.

⁸ Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12.6.2019., str. 1.).

- (14) Ambalaža bi se trebala stavljati na tržište samo ako je u skladu sa zahtjevima u pogledu održivosti i označivanja utvrđenima u ovoj Uredbi ili na temelju nje. Trebalo bi se smatrati da je ambalaža stavljena na tržište onda kada je prvi put stavljena na raspolaganje na tržištu Unije, što znači da su je izrađivač ili uvoznik isporučili za distribuciju, potrošnju ili upotrebu u okviru komercijalne djelatnosti, s plaćanjem ili besplatno. Stoga ambalaža koja je već stavljena na tržište Unije prije datuma početka primjene relevantnih zahtjeva i koja se nalazi u zalihama distributera, uključujući trgovce na malo i trgovce na veliko, ne bi trebala biti obvezna ispunjavati zahtjeve u pogledu održivosti i označivanja utvrđene o ovoj Uredbi ili na temelju nje.
- (15) U skladu s hijerarhijom otpada i razmatranjem životnog ciklusa radi postizanja najboljeg sveukupnog ishoda za okoliš, mjerama predviđenima ovom Uredbom trebalo bi nastojati smanjiti količinu ambalaže koja se stavlja na tržište u smislu njezina obujma i mase te time spriječiti stvaranje ambalažnog otpada, osobito maksimalnim smanjenjem ambalaže, izbjegavanjem upotrebe ambalaže kad ona nije potrebna i povećanjem njezine ponovne uporabe. Osim toga, mjerama predviđenima ovom Uredbom trebala bi se nastojati povećati upotreba recikliranog sadržaja u ambalaži, osobito u plastičnoj ambalaži, u kojoj se upotrebljava vrlo malo recikliranog sadržaja, s pomoću jačanja sustavâ visokokvalitetnog recikliranja, čime će se povećati stopa recikliranja za svu ambalažu i poboljšati kvaliteta dobivenih sekundarnih sirovina te ujedno smanjiti drugi oblici oporabe i konačnog zbrinjavanja.

- (16) U skladu s hijerarhijom otpada, prema kojoj je zbrinjavanje otpada na odlagalištima najnepovoljnija opcija, mjerama predviđenima ovom Uredbom nastoji se smanjiti količina ambalažnog otpada zbrinutog na odlagalištima.
- (17) Ambalažu bi trebalo dizajnirati, proizvoditi i komercijalizirati na način koji omogućava njezinu što veću moguću ponovnu uporabu ili visokokvalitetno recikliranje i koji što više smanjuje učinak na okoliš tijekom cijelog njezina životnog ciklusa i životnog ciklusa proizvoda za koje je dizajnirana. Kako bi se postigao taj cilj, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u vezi s utvrđivanjem najmanjeg broja ciklusa za ponovno uporabljivu ambalažu za formate ambalaže koji se najčešće upotrebljavaju za ponovnu uporabu.
- (18) U skladu s ciljevima CEAP-a i komunikacije Komisije od 14. listopada 2020. naslovljene „Strategija održivosti u području kemikalija – Prelazak na netoksični okoliš” („Strategija održivosti u području kemikalija”) i radi osiguravanja dobrog upravljanja kemikalijama tijekom njihova životnog ciklusa te prelaska na netoksično i kružno gospodarstvo, a s obzirom na važnost ambalaže u svakodnevnom životu, ovom je Uredbom potrebno obuhvatiti pitanje učinka ambalaže na ljudsko zdravlje, na okoliš i na uspješnost u pogledu održivosti u širem smislu tijekom njezina cijelog životnog ciklusa, uključujući kružnost, koji je rezultat prisutnosti zabrinjavajućih tvari tijekom cijelog životnog ciklusa ambalaže, od izrade do upotrebe i kraja životnog vijeka, uključujući gospodarenje otpadom.

- (19) Uzimajući u obzir znanstveni i tehnološki napredak, ambalažu bi trebalo dizajnirati i izrađivati tako da se u njezinu sastavu ograniči prisutnost određenih teških metala i drugih zabrinjavajućih tvari. Kao što je navedeno u Strategiji održivosti u području kemikalija, zabrinjavajuće tvari treba sve manje upotrebljavati i što češće im nalaziti zamjenu, a najopasnije tvari postupno ukidati kod društvenih upotreba koje nisu nužne, osobito u proizvodima široke potrošnje. Prema tome, zabrinjavajuće tvari kao sastavne dijelove ambalažnog materijala ili komponenti ambalaže trebalo bi što više smanjiti kako bi se osiguralo da ambalaža i reciklirani materijali iz ambalaže tijekom svojeg životnog ciklusa ni na koji način štetno ne utječu na ljudsko zdravlje ili okoliš.
- (20) Perfluoralkilne i polifluoralkilne tvari (PFAS-ovi) skupina su tisuća sintetičkih kemikalija koje se naveliko upotrebljavaju u Uniji i ostatku svijeta u širokom rasponu primjena. Kad je riječ o tonaži PFAS-ova, materijali i ambalaža koji dolaze u dodir s hranom jedan su od najrelevantnijih sektora. Svi PFAS-ovi obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe ili su sami po sebi vrlo postojani ili se razgrađuju u vrlo postojane PFAS-ove u okolišu. Kad se specifično promatraju one krajnje točke u vezi s ljudskim zdravljem koje se smatraju najviše zabrinjavajućima nakon dugotrajne izloženosti ljudi, odnosno karcinogenost, mutagenost, reproduktivna toksičnost, uključujući učinke na dojenje ili učinke putem dojenja, te specifična ciljana toksičnost za određene organe, velik broj PFAS-ova spada u barem jednu kategoriju tih krajnjih točaka. Na temelju fizičkih svojstava PFAS-ova, osobito njihove postojanosti, zajedno s identificiranim učincima određenih PFAS-ova na zdravlje, PFAS-ovi predstavljaju opasnost za okoliš i ljudsko zdravlje.

- (21) PFAS-ovi koji se nalaze u materijalima koji dolaze u dodir s hranom neizbježno dovode do izloženosti ljudi PFAS-ovima. Budući da opasnosti od PFAS-ova ne ovise o njihovim graničnim vrijednostima, izloženost PFAS-ovima koji se nalaze u materijalima koji dolaze u dodir s hranom neprihvatljiv je rizik za ljudsko zdravlje. Stoga bi PFAS-ove u ambalaži koja dolazi u dodir s hranom trebalo ograničiti. Da bi se izbjegla preklapanja s ograničenjima upotrebe PFAS-ova utvrđenima u drugim pravnim aktima Unije, Komisija bi trebala provesti evaluaciju kako bi ocijenila potrebu za izmjenom ili stavljanjem izvan snage ograničenja PFAS-ova u ambalaži koja dolazi u dodir s hranom utvrđenih u ovoj Uredbi.
- (22) Bisfenol A (BPA) kemijski je spoj koji se upotrebljava u proizvodnji materijala koji dolaze u dodir s hranom, kao što su ponovno uporabljiv plastični kuhinjski pribor ili obloge za limenke, uglavnom kao zaštitni sloj. Prema ocjeni koju je 2023. objavila Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA), izloženost BPA-u, do koje može doći njegovom migracijom u hranu i piće koje potrošači zatim konzumiraju, čak i u niskim razinama može predstavljati rizik za potrošače.
- (23) S obzirom na postupak u vezi s BPA-om koji je u tijeku, u skladu s ovlastima dodijeljenima Komisiji na temelju Uredbe (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća⁹ o materijalima koji dolaze u dodir s hranom, očekuje se da će se ograničenje upotrebe BPA-a donijeti prije kraja 2024. Nakon što bude doneseno, ograničenje upotrebe BPA-a primjenjivat će se na svu ambalažu za hranu i materijale koji dolaze u dodir s hranom, s općim prijelaznim razdobljem od 18 mjeseci.

⁹ Uredba (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom i stavljanju izvan snage direktiva 80/590/EEZ i 89/109/EEZ (SL L 338, 13.11.2004., str. 4.).

- (24) U skladu s Akcijskim planom EU-a za postizanje nulte stope onečišćenja zraka, vode i tla, utvrđenim u komunikaciji Komisije od 12. svibnja 2021., politike Unije trebale bi se temeljiti na načelu preventivnog djelovanja na samom izvoru. U Strategiji održivosti u području kemikalija Komisija naglašava da bi uredbe (EZ) br. 1907/2006¹⁰ i (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹ trebalo ojačati kao temelj za regulaciju kemikalija u Uniji te ih dopuniti dosljednim pristupima za procjenu kemikalija i upravljanje njima u postojećem sektorskom pravu. Stoga se radi zaštite ljudskog zdravlja i okoliša tvari u ambalaži i komponentama ambalaže ograničavaju na samom izvoru i prvenstveno uređuju na temelju Uredbe (EZ) br. 1907/2006 u skladu s pravilima i postupcima utvrđenima u glavi VIII. te uredbe, i to u svim fazama životnog ciklusa tvari, uključujući fazu otpada. Zato bi trebalo podsjetiti na to da se Uredba (EZ) br. 1907/2006 primjenjuje na donošenje ili izmjenu ograničenja tvari koje su izrađene za upotrebu ili se upotrebljavaju u proizvodnji ambalaže ili komponenti ambalaže, kao i na ograničenja stavljanja na tržište tvari prisutnih u ambalaži ili komponentama ambalaže. Kad je riječ o ambalaži obuhvaćenoj područjem primjene Uredbe (EZ) br. 1935/2004, trebalo bi podsjetiti na to da se tom uredbom želi osigurati visoka razina zaštite potrošača koji konzumiraju hranu u ambalaži. Nadalje, moguće je i da tvari u ambalaži, u komponentama ambalaže ili u ambalažnom otpadu podliježu ograničenjima utvrđenim u drugim pravnim aktima Unije, kao što su ograničenja i zabrane utvrđeni za postojane organske onečišćujuće tvari na temelju Uredbe (EU) 2019/1021 Europskog parlamenta i Vijeća¹².

¹⁰ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

¹¹ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL L 353, 31.12.2008., str. 1.).

¹² Uredba (EU) 2019/1021 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o postojanim organskim onečišćujućim tvarima (SL L 169, 25.6.2019., str. 45.).

- (25) Uz ograničenja primjenjiva na materijale i predmete koji dolaze u dodir s hranom utvrđena u Prilogu XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 i u Uredbi (EZ) br. 1935/2004, radi dosljednosti primjereno je zadržati postojeća ograničenja za olovo, kadmij, živu i šesterovalentni krom koji su prisutni u ambalaži ili komponentama ambalaže.
- (26) Uvjeti za izuzeća u pogledu koncentracija olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koji su prisutni u ambalaži ili komponentama ambalaže utvrđena su u Odluci Komisije 2001/171/EZ¹³ i Odluci Komisije 2009/292/EZ¹⁴, koje su donesene na temelju Direktive 94/62/EZ, te bi ih na temelju ove Uredbe trebalo zadržati. Međutim, kako bi se uzeo u obzir znanstveni i tehnički napredak, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi sa smanjenjem koncentracija svih tih metala utvrđenih u ovoj Uredbi ili za određivanje uvjeta pod kojima se zbroj koncentracija tih metala ne primjenjuje na reciklirane materijale ili na proizvodne petlje koji su u zatvorenom i kontroliranom lancu ili na određene vrste ambalaže ili formate ambalaže. Na osnovi Strategije održivosti u području kemikalija iste koncentracije opasnih tvari trebale bi se u načelu primjenjivati na primarne sirovine i reciklirane materijale. Međutim, mogle bi postojati iznimne okolnosti zbog kojih bi moglo biti potrebno odstupiti od tog načela. Te iznimne okolnosti kojima se opravdavaju različite koncentracije za reciklirane materijale u usporedbi s primarnim sirovinama trebale bi se temeljiti na analizi pojedinačnih slučajeva. Pri izmjeni postojećih izuzeća u pogledu koncentracija olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma Komisija bi to načelo trebala uzeti u obzir.

¹³ Odluka Komisije 2001/171/EZ od 19. veljače 2001. o utvrđivanju uvjeta za odstupanje za staklenu ambalažu u pogledu razina koncentracije teških metala utvrđenih u Direktivi 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 62, 2.3.2001., str. 20.).

¹⁴ Odluka Komisije 2009/292/EZ od 24. ožujka 2009. o utvrđivanju uvjeta odstupanja za plastične košare i plastične palete u vezi s razinama koncentracije teških metala utvrđenim u Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 79, 25.3.2009., str. 44.).

- (27) Ne dovodeći u pitanje ograničenje PFAS-ova, ovom se Uredbom ne bi trebala predvidjeti mogućnost uvođenja ograničenja upotrebe tvari iz razlogâ kemijske sigurnosti ili razloga povezanih sa sigurnošću hrane, osim ako postoji neprihvatljiv rizik za ljudsko zdravlje ili okoliš, uključujući, ali ne ograničavajući se na ograničenja olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koja su već utvrđena na temelju Direktive 94/62/EZ i koja bi trebalo zadržati na temelju ove Uredbe, s obzirom na to da su takva ograničenja obuhvaćena drugim pravnim aktima Unije. Međutim, trebalo bi, ponajprije iz razloga koji se ne odnose na kemijsku sigurnost ni na sigurnost hrane, omogućiti ograničenje tvari prisutnih u ambalaži i komponentama ambalaže ili tvari koje se upotrebljavaju u postupku njihove izrade, koje negativno utječu na održivost ambalaže, osobito u pogledu njezine kružnosti, posebno procesâ ponovne uporabe i recikliranja.

- (28) Ambalaža koja je dizajnirana kako bi se reciklirala nakon što postane ambalažni otpad jedan je od najučinkovitijih načina za poboljšanje kružnosti ambalaže te za povećanje stopa recikliranja i upotrebe recikliranog sadržaja u ambalaži. Industrija, u okviru dobrovoljnih sektorskih programa, i određene države članice utvrdile su kriterije za dizajn ambalaže za recikliranje za niz formata ambalaže u svrhu modulacije naknada za proširenu odgovornost proizvođača. Kako bi se spriječio nastanak prepreka na unutarnjem tržištu i industriji omogućili jednaki uvjeti tržišnog natjecanja te kako bi se promicala održivost ambalaže, važno je utvrditi obvezne zahtjeve u pogledu mogućnosti recikliranja ambalaže, usklađivanjem kriterija i metodologije za ocjenjivanje mogućnosti recikliranja ambalaže na temelju metodologije dizajna za recikliranje na razini Unije. Kako bi se ostvario cilj iz CEAP-a, u skladu s kojim bi se do 2030. sva ambalaža trebala moći reciklirati na gospodarski održiv način, ambalaža koja se može reciklirati trebala bi biti dizajnirana za materijalno recikliranje, a kada postane otpad, može se odvojeno skupljati, razvrstati u specifične tokove otpada, a da pritom ne utječe na mogućnost recikliranja drugih tokova otpada i reciklirati u širim razmjerima. Recikliranje ambalaže trebalo bi izražavati u okviru razreda učinkovitosti mogućnosti recikliranja koji se od 2030. utvrđuju na temelju kriterija za dizajn za recikliranje te od 2035. na temelju kriterija za dizajn za recikliranje i kriterija za recikliranje u širim razmjerima. za kategorije ambalaže navedene u Prilogu II. i izražene u razredima A, B ili C. Trebalo bi se smatrati da je ambalažu koja je obuhvaćena tim razredima moguće reciklirati te da bi se stoga trebalo omogućiti njezino stavljanje na tržište. Za ambalažu ispod razreda C trebalo bi smatrati da se tehnički ne može reciklirati i njezino stavljanje na tržište trebalo bi biti ograničeno. Međutim, ambalaža bi trebala biti u skladu s tim kriterijima tek od 1. siječnja 2030. kako bi gospodarski subjekti imali dovoljno vremena za prilagodbu. Od 1. siječnja 2038. ambalaža bi trebala biti barem u razredu B da bi se mogla staviti na tržište.

- (29) Definicija materijalnog recikliranja u ovoj Uredbi trebala bi dopuniti definicije recikliranja i oporabe materijala iz Direktive 2008/98/EZ. Materijalnim recikliranjem resursi ostaju u optjecaju unutar gospodarstva materijala i stoga ono ne bi trebalo uključivati biološku obradu otpada. Definicija materijalnog recikliranja ne bi trebala utjecati na izračun ciljeva u pogledu recikliranja utvrđenih za države članice na temelju ove Uredbe. Ti ciljevi i njihov izračun temelje se na definiciji recikliranja iz Direktive 2008/98/EZ.
- (30) Visokokvalitetno recikliranje podrazumijeva da su reciklirani materijali, na temelju njihovih očuvanih tehničkih svojstava, istovjetne ili veće kvalitete u usporedbi s izvornim materijalom te da se mogu upotrebljavati kao zamjena za primarne sirovine za ambalažu ili slične primjene. Reciklirani materijal može se reciklirati više puta. Kako bi se omogućila proizvodnja visokokvalitetnih recikliranih sirovina, ključno je skupljanje pravilno razvrstanog ambalažnog otpada. Razlika između materijalnog recikliranja i visokokvalitetnog recikliranja u tome je što se materijalnim recikliranjem ambalažni materijal reciklira u materijale, dok se visokokvalitetnim recikliranjem ambalažni materijal reciklira u materijale takve kvalitete da se ti materijali mogu upotrebljavati kao isti razred kvalitete za ambalažu ili druge primjene u kojima se zadržava kvaliteta recikliranog materijala.

- (31) Činjenica da je provedeno ocjenjivanje dizajna za recikliranje sama po sebi ne osigurava da se ambalaža reciklira u praksi. Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji za utvrđivanje ujednačene metodologije i mehanizma lanca nadzora kojima se osigurava učinkovito recikliranje ambalažnog otpada u širim razmjerima, na temelju etabliranih najsuvremenijih procesa odvojenog skupljanja i etabliranih procesa razvrstavanja i recikliranja, koji su dokazani u operativnom okružju. Stoga bi se od 2035. trebalo provoditi novo ocjenjivanje na temelju količine tj. mase materijala koji je zaista recikliran iz svake kategorije ambalaže u skladu s metodologijom i pragovima iz ove Uredbe. Pragovi za recikliranje u širim razmjerima trebali bi se utvrditi uzimajući u obzir cilj za godišnju količinu recikliranog materijala predviđen ovom Uredbom. Od država članica se očekuje da do 2030. Komisiji već dostave prve podatke o količinama ambalažnog otpada recikliranog po kategoriji ambalaže za potrebe praćenja. Proizvođači, u slučaju pojedinačnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača kojima je povjereno ispunjavanje tih obveza ili subjekti za gospodarenje ambalažnim otpadom, u slučaju da su javna tijela odgovorna za organizaciju gospodarenja ambalažnim otpadom, trebali bi osigurati da se ambalažni otpad skuplja odvojeno i razvrstava te da se materijal reciklira u instaliranoj infrastrukturi primjenom etabliranih procesa dokazanih u operativnom okružju, te bi izrađivaču trebali dostaviti svu tehničku dokumentaciju kojom se dokazuje da se ambalaža reciklira u širim razmjerima.

- (32) Kako bi se utvrdila usklađena pravila o dizajnu ambalaže radi osiguravanja mogućnosti njezina recikliranja, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s utvrđivanjem dizajna za kriterije recikliranja i razreda učinkovitosti mogućnosti recikliranja, utvrđivanja načina provođenja ocjene učinkovitosti mogućnosti recikliranja i izražavanja njezinog rezultata, utvrđivanja opisa uvjeta za usklađenost svake kategorije pakiranja s njezinim odgovarajućim razredima učinkovitosti mogućnosti recikliranja, uspostavljanja okvira koji se odnosi na modulaciju financijskih doprinosa koje plaćaju proizvođači kako bi ispunili svoje obveze proširene odgovornosti proizvođača, kao i izmjenom povezanih priloga ovoj Uredbi.
- (33) U svrhu poticanja inovacija u području ambalaže, trebalo bi omogućiti dodatno razdoblje da se ambalažu koja ima inovativne značajke kojima se znatno poboljšava njezina osnovna funkcija i koja ima dokazive koristi za okoliš uskladi sa zahtjevima u pogledu mogućnosti recikliranja. Inovativne značajke trebalo bi obrazložiti, osobito u pogledu upotrebe novih materijala, a planiranu uspostavu procesa recikliranja trebalo bi objasniti u tehničkoj dokumentaciji priloženoj ambalaži. Tim bi se informacijama, među ostalim, prema potrebi trebalo služiti pri izmjeni provedbenih akata o kriterijima za dizajn za recikliranje. Gospodarski subjekt također bi trebao obavijestiti Komisiju i nadležno tijelo prije stavljanja inovativne ambalaže na tržište.

- (34) Kako bi se zaštitili zdravlje i sigurnost ljudi i životinja, zbog prirode pakiranih proizvoda i povezanih zahtjeva, zahtjevi u pogledu mogućnosti recikliranja ne bi trebali biti obvezni za unutarnje pakiranje u skladu s Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵ i Uredbom(EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶, koje je u izravnom dodiru s lijekom, kao ni na vanjsko pakiranje kako je definirano u tim zakonodavnim aktima u slučajevima kada je takvo pakiranje potrebno da bi se ispunili posebni zahtjevi za očuvanje kvalitete lijeka.

¹⁵ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.).

¹⁶ Uredba (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarskim lijekovima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.).

Osim toga, zahtjevi u pogledu mogućnosti recikliranja ne bi trebali biti obvezni za kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷, kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu za *in vitro* dijagnostičke medicinske proizvode obuhvaćene Uredbom (EU) 2017/746 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸, kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu za hranu za dojenčad i malu djecu i hranu za posebne medicinske potrebe obuhvaćenu Uredbom (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹, kao ni za ambalažu koja se upotrebljava za prijevoz opasnih tvari u skladu s Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁰. Prodajna ambalaža izrađena od laganog drva, pluta, tekstila, gume, keramike ili porculana također bi trebala biti izuzeta jer se ti materijali stavljaju na tržište u vrlo malim količinama, tj. svaka kategorija iznosi manje od 1 % mase ambalaže stavljene na tržište Unije. Obveza plaćanja financijskih doprinosa u skladu s proširenom odgovornošću proizvođača ne bi trebala biti obuhvaćena tim izuzećem.

¹⁷ Uredba (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o medicinskim proizvodima, o izmjeni Direktive 2001/83/EZ, Uredbe (EZ) br. 178/2002 i Uredbe (EZ) br. 1223/2009 te o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 90/385/EEZ i 93/42/EEZ (SL L 117, 5.5.2017., str. 1.).

¹⁸ Uredba (EU) 2017/746 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o *in vitro* dijagnostičkim medicinskim proizvodima te o stavljanju izvan snage Direktive 98/79/EZ i Odluke Komisije 2010/227/EU (SL L 117, 5.5.2017., str. 176.).

¹⁹ Uredba (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri redukcijskoj dijeti te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009 (SL L 181, 29.6.2013., str. 35.).

²⁰ Direktiva 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).

- (35) Neke države članice poduzimaju mjere za poticanje mogućnosti recikliranja ambalaže putem modulacije naknada za proširenu odgovornost proizvođača. Takve inicijative koje se poduzimaju na nacionalnoj razini mogu stvoriti regulatornu nesigurnost za gospodarske subjekte, osobito one koji ambalažu isporučuju u nekoliko država članica. S druge strane, modulacija naknada za proširenu odgovornost proizvođača djelotvoran je gospodarski instrument za poticanje održivijeg dizajna ambalaže koji dovodi do lakše mogućnosti recikliranja ambalaže i istodobno poboljšava funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Stoga je potrebno uskladiti kriterije za modulaciju naknada za proširenu odgovornost proizvođača na temelju razreda učinkovitosti mogućnosti recikliranja koji se dobiva ocjenjivanjem mogućnosti recikliranja, a da se pritom ne utvrđuju stvarni iznosi takvih naknada. Budući da bi ti kriteriji trebali biti povezani s kriterijima za mogućnost recikliranja ambalaže, primjereno je ovlastiti Komisiju da donese takve usklađene kriterije i istodobno utvrdi detaljne kriterije za dizajn za recikliranje po kategoriji ambalaže.

- (36) Kako bi se osigurala njezina kružnost, ambalaža bi se trebala dizajnirati i izrađivati tako da se veći dio primarnih sirovina može zamijeniti recikliranim materijalima.
- Povećana upotreba recikliranih materijala podupire razvoj kružnoga gospodarstva s funkcionalnim tržištima recikliranih materijala, smanjuje troškove, ovisnosti i negativne učinke na okoliš povezane s upotrebom primarnih sirovina te omogućuje upotrebu materijala s učinkovitijim iskorištavanjem resursa. U odnosu na druge ambalažne materijale plastična ambalaža sadržava najmanji udio recikliranih materijala. Kako bi se ta pitanja riješila na najprimjereniji način, potrebno je povećati korištenje reciklirane plastike utvrđivanjem obveznih ciljeva za reciklirani sadržaj u plastičnoj ambalaži na različitim razinama ovisno o kontaktnoj osjetljivosti²¹ različitih primjena plastične ambalaže i osiguravanjem toga da ti ciljevi postanu obvezni do 2030. Kako bi se postupno zajamčila veća kružnost ambalaže, veći ciljevi trebali bi se primjenjivati od 2040.

²¹ Kontaktno osjetljiva ambalaža odnosi se na plastičnu ambalažu proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o dodacima hrani za životinje (SL L 268, 18.10.2003., str. 29.), Uredbom (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom (SL L 338, 13.11.2004., str. 4.), Uredbom (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.), Uredbom (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima (SL L 342, 22.12.2009., str. 59.), Uredbom (EU) 2017/745, Uredbom (EU) 2017/746, Uredbom (EU) 2019/4 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o proizvodnji, stavljanju na tržište i uporabi ljekovite hrane za životinje, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 183/2005 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/167/EEZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 1.), Uredbom (EU) 2019/6, Direktivom 2001/83/EZ i Direktivom 2008/68/EZ.

- (37) Papirnati materijal dobiven procesom pulpiranja drva ne bi trebalo smatrati obuhvaćenim definicijom plastike na temelju ove Uredbe.
- (38) Kako bi se osigurala visoka razina zaštite zdravlja ljudi i životinja u skladu s pravom Unije i izbjegao svaki rizik za sigurnost opskrbe ili sigurnost lijekova i medicinskih proizvoda, određene vrste plastične ambalaže trebalo bi isključiti iz obveze minimalnog udjela recikliranog sadržaja. Te su vrste plastične ambalaže unutarnje pakiranje kako je definirano u Direktivi 2001/83/EZ i Uredbi (EU) 2019/6, kontaktno osjetljiva plastična ambalaža za medicinske proizvode obuhvaćene Uredbom (EU) 2017/745, kontaktno osjetljiva ambalaža za *in vitro* dijagnostičke medicinske proizvode obuhvaćene Uredbom (EU) 2017/746, kontaktno osjetljiva plastična ambalaža za hranu namijenjenu samo za dojenčad i malu djecu te kontaktno osjetljiva plastična ambalaža za hranu za posebne medicinske potrebe obuhvaćenu Uredbom (EU) br. 609/2013. To bi se izuzeće trebalo primjenjivati i na vanjsko pakiranje lijekova i veterinarskih lijekova kako je definirano u Uredbi (EU) 2019/6/ i Direktivi 2001/83/EZ u slučajevima u kojima ambalaža mora ispunjavati posebne zahtjeve kako bi se očuvala kvaliteta lijeka.
- (39) Kako bi se ostvarili ciljevi za integraciju recikliranog sadržaja na temelju ove Uredbe, Komisija bi najkasnije tri godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe trebala objaviti rezultate preispitivanja stanja tehnološkog razvoja i okolišne učinkovitosti plastične ambalaže na biološkoj osnovi te, prema potrebi, predstaviti zakonodavni prijedlog sa zahtjevima i ciljevima u pogledu održivosti.

- (40) Kako bi se spriječile prepreke na unutarnjem tržištu i osigurala učinkovita provedba ove Uredbe, gospodarski subjekti trebali bi osigurati da svi plastični dijelovi u ambalaži sadržavaju određeni minimalni postotak recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje, po vrsti i formatu ambalaže kako su navedeni u ovoj Uredbi, izračunan kao prosjek po proizvodnom pogonu i godini.
- (41) Upotreba proizvodnog pogona kao osnove za izračun pruža izrađivaču ambalaže određenu fleksibilnost u postizanju minimalnog postotka recikliranog sadržaja. Proizvodni pogon trebalo bi shvatiti tako da se odnosi samo na jedno industrijsko postrojenje u kojem se ambalaža izrađuje.
- (42) Gospodarske subjekte trebalo bi poticati da povećaju reciklirani sadržaj u plastičnom dijelu ambalaže. Jedan je od načina na koji se to može postići osiguravanje modulacije naknada za proširenu odgovornost proizvođača na temelju postotka recikliranog sadržaja u ambalaži. Modulacija naknade u takvim bi se slučajevima trebala temeljiti na zajedničkim pravilima za izračun i provjeru recikliranog sadržaja u toj ambalaži. U tom bi kontekstu državama članicama trebalo dopustiti da zadrže postojeće sustave kojima se omogućuje prethodni i pravedan pristup recikliranom materijalu kako bi se ispunili ciljevi u pogledu minimalnog recikliranog sadržaja pod uvjetom da su u skladu s ovom Uredbom. Nadalje, prioritetni pristup recikliranim materijalima trebao bi se odobravati po tržišnim cijenama, a količina reciklata za koji je omogućen prioritetni pristup trebala bi odgovarati količini ambalaže koju je gospodarski subjekt stavio na raspolaganje na državnom području dotične države članice unutar određenog vremenskog okvira.

- (43) Provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu pravila o izračunu i provjeri postotka recikliranog sadržaja dobivenog uporabom plastičnog otpada nakon potrošnje, izračunanog po vrsti i formatu ambalaže kao prosjek po proizvodnom pogonu i godini, uzimajući u obzir učinak procesa recikliranja na okoliš i uz utvrđivanje formata tehničke dokumentacije.
- (44) Kako bi se osiguralo unutarnje tržište za visokokvalitetno recikliranje plastike i upotrebu sekundarnih sirovina, svi plastični dijelovi ambalaže koja se stavlja na tržište trebali bi sadržavati određeni minimalni postotak recikliranog sadržaja oporabljene iz plastičnog otpada nakon potrošnje, po vrsti i formatu ambalaže kako su navedeni u ovoj Uredbi, izračunan kao prosjek po proizvodnom pogonu i godini. Vrstu ambalaže trebalo bi shvatiti tako da se odnosi na prevladavajući polimer od kojeg je ambalaža izrađena, dok bi format ambalaže trebalo shvatiti tako da se odnosi na veličinu i oblik određene jedinice ambalaže.

- (45) Iz nekoliko je razloga potrebna visoka razina zaštite okoliša i ljudskog zdravlja, osobito u pogledu razine emisija koje se ispuštaju u zrak, vodu i tlo. Prvo, klimatske promjene globalni su fenomen koji nema granica i njihovi učinci nisu izravno povezani s izvorom emisija stakleničkih plinova: zemlje s niskim emisijama stakleničkih plinova mogu doživjeti učinke klimatskih promjena koji su nerazmjerni njihovim pojedinačnim doprinosima globalnim emisijama stakleničkih plinova. Drugo, vodni sustavi međusobno su povezani, npr. putem oceanskih struja, a prethodno iskustvo pokazuje da se onečišćenje u jednom dijelu planeta, uključujući onečišćenje plastičnim otpadom, može uvelike proširiti na druge oceane i kontinente. Treće, emisije u tlo mogu imati ne samo lokalne nego i prekogranične učinke, osobito kada te emisije prelaze u vodotokove.
- Promicanje upotrebe recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži temelji se na pretpostavci da je sâm reciklirani sadržaj proizveden na okolišno održiv način kako bi se smanjio ugljični otisak i poticalo kružno gospodarstvo. U tu je svrhu potrebno uspostaviti određene zaštitne mjere kako bi se zajamčilo da se načinom dobivanja recikliranog sadržaja ne poništavaju koristi za okoliš koje proizlaze iz kasnije upotrebe tog recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži. Stoga je povezana pitanja u vezi s okolišem potrebno riješiti na nediskriminirajući način u pogledu i domaće i uvezene plastične ambalaže. U tu bi svrhu uvoz u Uniju trebao podlijegati istovjetnim uvjetima u pogledu emisija i odvojenog skupljanja te kriterija održivosti za tehnologije recikliranja.

- (46) Odvojeno skupljanje plastičnog otpada ključno je jer ima izravan i pozitivan učinak na stopu skupljanja, kvalitetu prikupljenog materijala i kvalitetu reciklata. Omogućuje visokokvalitetno recikliranje i potiče korištenje kvalitetnih sekundarnih sirovina. Napredak prema „društvu koje reciklira” doprinosi izbjegavanju nastajanja otpada i potiče upotrebu otpada kao resursa, pri čemu se izbjegava ovisnost o resursima na nižim razinama hijerarhije otpada sa štetnim učincima na okoliš i ne zanemaruje gospodarenje otpadom na način prihvatljiv za okoliš. Odvojenim skupljanjem izbjegava se i miješanje opasnog i neopasnog otpada, čime se jamči sigurnost otpada i njegovih pošiljaka, te izbjegava onečišćenje, kako je predviđeno međunarodnim pravilima kao što su Baselska konvencija o nadzoru prekograničnog prometa opasnog otpada i njegovu odlaganju²² od 22. ožujka 1989., Konvencija Ujedinjenih naroda o pravu mora od 10. prosinca 1982.²³, Konvencija o sprečavanju onečišćenja mora potapanjem otpadnih i drugih tvari sastavljena u Londonu 29. prosinca 1972. i njezin Protokol iz 1996. te Prilog V. Međunarodnoj konvenciji o sprečavanju onečišćenja mora s brodova od 2. studenog 1973. (MARPOL), kako je izmijenjena povezanim Protokolom iz 1978.

²² SL L 39, 16.2.1993., str. 3.

²³ SL L 179, 23.6.1998., str. 3.

- (47) Nadalje, rasprave na međunarodnoj razini u okviru različitih sastanaka Međuvladinoga pregovaračkog odbora u svrhu razvoja međunarodnog pravno obvezujućeg instrumenta o onečišćenju plastikom, među ostalim u morskom okolišu, pod pokroviteljstvom Programa UN-a za zaštitu okoliša („Međuvladin pregovarački odbor o onečišćenju plastikom”), pokazale su na međunarodnoj razini da je potrebno pojačati mjere za odvojeno skupljanje plastike radi ograničavanja njezina učinka na okoliš i poticanja kružnog gospodarstva, kako bi se spriječilo nastajanje otpada i smanjilo iskorištavanje prirodnih resursa. Tijekom tih rasprava ugovorne stranke pokazale su volju da donesu mjere u vezi s time. Konvencijom o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka²⁴, sastavljenom u Ženevi od 14. studenoga 1979., od njezinih se stranaka zahtijeva da zaštite okoliš od onečišćenja zraka te da nastoje ograničiti i, koliko je to moguće, postupno smanjiti i spriječiti onečišćenje zraka, uključujući dalekosežno prekogranično onečišćenje zraka. Na temelju Konvencije o zaštiti i uporabi prekograničnih vodotoka i međunarodnih jezera,²⁵ sastavljene u Helsinkiju 17. ožujka 1992., stranke su dužne poduzeti mjere za sprečavanje, kontrolu i smanjenje svih prekograničnih posljedica onečišćenja voda. U skladu s Deklaracijom iz Rija donesenom 1992. na Konferenciji Ujedinjenih naroda o okolišu i razvoju, onečišćivač bi u načelu trebao snositi troškove onečišćenja. Stoga bi industrijske aktivnosti kao što je recikliranje plastike trebale biti popraćene mjerama za sprečavanje i smanjenje onečišćenja.

²⁴ SL L 171, 27.6.1981., str. 13.

²⁵ SL L 186, 5.8.1995., str. 44.

- (48) U skladu s okolišnim ciljem poticanja upotrebe materijala oporabljene iz plastičnog otpada nakon potrošnje zahtijeva se da se plastika reciklira na način kojim se onečišćenje koje iz toga proizlazi svede na minimum. U suprotnome bi se industrijskim onečišćujućim tvarima koje se ispuštaju tijekom recikliranja smanjila ili eliminirala dodana vrijednost za okoliš koja proizlazi iz poticanja upotrebe reciklirane plastike. Trebalo bi oblikovati kriterije održivosti u pogledu tehnologija recikliranja plastičnog otpada nakon potrošnje. Njima bi se trebala zajamčiti visoka razina zaštite okoliša i ljudskog zdravlja, osobito u pogledu razine emisija koje se ispuštaju u zrak, vodu i tlo te učinkovitosti resursa. U tu svrhu Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s utvrđivanjem kriterija održivosti za tehnologije recikliranja plastike. U skladu s time recikliranje bi se trebalo provoditi na način prihvatljiv za okoliš, što bi dovelo do visoke kvalitete procesa i proizvoda recikliranja te zajamčilo visoke standarde za sektor recikliranja. Osiguravanjem odgovarajuće razine održivosti tehnologije recikliranja, a time i reciklata, poticanje uporabe recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži postaje okolišno odgovorna mjera. U raspravama na sastancima Međuvladinog pregovaračkog odbora o onečišćenju plastikom naglašena je važnost osiguravanja toga da tehnologije recikliranja funkcioniraju na način prihvatljiv za okoliš.

- (49) Metodologijom za ocjenjivanje, provjeru i certificiranje, među ostalim putem revizije koju provodi treća strana, istovjetnosti pravila koja se primjenjuju u slučaju recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje koji je recikliran ili skupljen u trećoj zemlji trebala bi se zajamčiti visoka razina zaštite okoliša i ljudskog zdravlja, osobito u pogledu razine emisija koje se ispuštaju u zrak, vodu i tlo, uzimajući u obzir potrebu da se recikliranje provodi na način prihvatljiv za okoliš, mogućnost osiguravanja visokokvalitetnog recikliranja, razinu standarda kvalitete za sektor recikliranja i razinu učinkovitosti resursa. Takva su razmatranja ključna za postizanje kružnosti resursa, čime se smanjuje pritisak na neobnovljive prirodne resurse. Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji za utvrđivanje te metodologije.
- (50) Materijali koji dolaze u dodir s hranom i sadržavaju recikliranu plastiku moraju ispunjavati zahtjeve utvrđene u Uredbi Komisije (EU) 2022/1616²⁶, koja uključuje zahtjeve u pogledu tehnologija recikliranja. Kad je riječ o plastičnoj ambalaži, osim ako je ta ambalaža izrađena od polietilen tereftalata (PET), primjereno je ponovno ocijeniti dostupnost odgovarajućih tehnologija recikliranja takve plastične ambalaže dovoljno prije datuma početka primjene povezanih zahtjeva u pogledu recikliranog sadržaja. Ta bi ocjena trebala obuhvaćati i stanje u pogledu ovlaštenja na temelju relevantnih pravila Unije i primjenu takve tehnologije u praksi. Na temelju te ocjene možda bude potrebno predvidjeti odstupanja od zahtjeva u pogledu recikliranog sadržaja u određenoj kontaktno osjetljivoj plastičnoj ambalaži ili izmijeniti popis iznimaka utvrđenih u ovoj Uredbi. Komisiji bi u tu svrhu trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a.

²⁶ Uredba Komisije (EU) 2022/1616 od 15. rujna 2022. o materijalima i predmetima od reciklirane plastike koji dolaze u dodir s hranom i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 282/2008 (SL L 243, 20.9.2022., str. 3.).

- (51) Kako bi se uzeli u obzir rizici povezani s mogućom nedostatnom opskrbom određenim plastičnim otpadom za recikliranje koja bi mogla dovesti do previsokih cijena ili negativnih učinaka na zdravlje, sigurnost i okoliš, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s prilagođavanjem minimalnih postotaka recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje. Komisija bi u evaluaciji obrazloženja takvog delegiranog akta trebala ocijeniti dobro argumentirane zahtjeve fizičkih i pravnih osoba.
- (52) Kad je riječ o materijalima koji nisu plastika, kao što su staklo i aluminij, postoji jasan trend zamjene primarnih sirovina recikliranim materijalima te se očekuje da će se taj trend nastaviti zbog promjena u pravnom i gospodarskom okružju te očekivanjima potrošača. Komisija bi unatoč tome trebala pažljivo pratiti upotrebu recikliranog sadržaja u ambalažnim materijalima koji nisu plastika te ocijeniti primjerenost prijedloga za određivanje daljnjih mjera, uključujući postavljanje ciljeva, kojima se nastoji povećati upotreba recikliranog sadržaja u ambalaži koja nije plastična.

- (53) Tokovi biootpada često su kontaminirani konvencionalnom plastikom, dok su tokovi materijalnog recikliranja često kontaminirani kompostabilnom plastikom. Ta unakrsna kontaminacija dovodi do gubitka resursa i smanjenja kvalitete sekundarnih sirovina te bi je trebalo spriječiti na samom izvoru. S obzirom na to države članice trebale bi na svojem državnom području utvrditi odgovarajući način gospodarenja otpadom za kompostabilnu ambalažu. Budući da ispravan način odbacivanja kompostabilne plastične ambalaže sve više zbunjuje potrošače, opravdano je i potrebno utvrditi jasna i zajednička pravila o upotrebi kompostabilne plastične ambalaže, kojima se propisuje samo kad takva uporaba ima očite koristi za okoliš ili ljudsko zdravlje. To je osobito slučaj kad upotreba kompostabilne ambalaže doprinosi skupljanju ili odbacivanju biootpada, primjerice za proizvode kod kojih je posebno teško odvojiti ambalažu od sadržaja, kao što su filter vrećice za čaj.

- (54) Kad je riječ o ograničenim primjenama ambalaže proizvedene od biorazgradivih plastičnih polimera, postoji jasna korist za okoliš ako se upotrebljava kompostabilna ambalaža koja ulazi u kompostane, uključujući postrojenja za anaerobnu razgradnju u kontroliranim uvjetima. Nadalje, ako države članice primjenjuju članak 22. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2008/98/EZ i ako su u tim državama članicama dostupni odgovarajući programi skupljanja otpada i infrastrukture za obradu otpada, te države članice trebale bi imati fleksibilnost da odluče hoće li dopustiti stavljanje na raspolaganje prvi put na svojem državnom području kompostabilne ambalaže za pojedinačne jedinice za aparate za kavu, čaj ili druge napitke koje se sastoje od ambalažnog materijala koji nije metal, te vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje, laganih plastičnih vrećica za nošenje i stavljanje na raspolaganje prvi put na svojem državnom području druge ambalaže za koje je postojao zahtjev da bude kompostabilna prije datuma početka primjene ove Uredbe. Kako potrošači ne bi bili zbunjeni u pogledu ispravnog načina odbacivanja i s obzirom na korist kružnosti ugljika za okoliš, sva druga ambalaža trebala bi se podvrgnuti materijalnom recikliranju te bi ona trebala biti dizajnirana tako da ne utječe na mogućnost recikliranja drugih tokova otpada.
- (55) Osim toga, biorazgradivi otpad ne bi trebao dovesti do prisutnosti kontaminanata u proizvedenom kompostu. Trebalo bi revidirati zahtjeve usklađene norme EN 13432:2000 „Ambalaža – Zahtjevi za oporabivost ambalaže kompostiranjem i biorazgradnjom – Sheme ispitivanja i kriteriji prihvatljivosti ambalaže” s obzirom na trajanje kompostiranja, dopuštene razine kontaminacije i ograničenja ispuštanja mikroplastike kako bi se omogućila odgovarajuća obrada tih materijala u postrojenjima za obradu biootpada. Osim toga, u Uniji bi trebalo uspostaviti sličnu normu za kompostiranje u kućanstvu.

- (56) Kako je opisano u „Okviru politike EU-a o plastici na biološkoj osnovi, biorazgradivoj plastici i plastici koja se može kompostirati”, utvrđenom u komunikaciji Komisije od 30. studenoga 2022., usklađenost s normama za industrijsko kompostiranje ne podrazumijeva razgradnju pri kompostiranju u kućanstvu. Pri industrijskom kompostiranju potrebni su uvjeti visoke temperature i visoke razine vlažnosti. Pri kompostiranju u kućanstvu, koje provode privatne osobe, među ostalim u zajednicama, stvarni uvjeti uvelike ovise o lokalnim klimatskim okolnostima i praksama potrošača. Stoga postoji opasnost da će biorazgradnja pri kompostiranju u kućanstvu biti sporija nego pri industrijskom kompostiranju ili da neće biti dovršena. Osobito, kompostiranje u kućanstvu za plastičnu ambalažu trebalo bi se razmatrati samo za posebne primjene i u kontekstu posebnih lokalnih uvjeta pod nadzorom relevantnih tijela.
- (57) Kad je to opravdano i primjereno zbog tehnoloških i regulatornih promjena koje utječu na odbacivanje kompostabilne plastike te pod određenim uvjetima kojima se osigurava da je upotreba takvih materijala korisna za okoliš i ljudsko zdravlje, Komisija bi trebala predstaviti, prema potrebi, zakonodavni prijedlog za izmjenu popisa ambalaže koja smije biti kompostabilna.

- (58) Kako bi se olakšalo ocjenjivanje sukladnosti u pogledu zahtjeva na temelju ove Uredbe u vezi s kompostabilnom ambalažom, potrebno je predvidjeti pretpostavku sukladnosti kompostabilne ambalaže koja je u skladu s usklađenim normama donesenima na temelju Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća²⁷. Pri utvrđivanju primjenjuje li se ta pretpostavka trebalo bi uzeti u obzir detaljne tehničke specifikacije tih zahtjeva, u skladu s najnovijim znanstvenim i tehnološkim napretkom. Ti parametri, uključujući trajanje kompostiranja i dopuštene razine kontaminacije, trebali bi odražavati stvarne uvjete u postrojenjima za obradu biootpada, uključujući procese anaerobne razgradnje. Više nije moguće pouzdati se u postojeću normu za industrijsko kompostiranje kao temelj za pretpostavku sukladnosti jer ju je potrebno revidirati i zamijeniti ažuriranom verzijom. Međutim, postojeća norma može poslužiti kao smjernica prije nego što bude dostupna nova ili ažurirana usklađena norma. Kad je riječ o ambalaži koja se može kompostirati u kućanstvu, Komisija bi prema potrebi trebala zatražiti izradu europskih normi.
- (59) Sva ambalaža koja je predviđena za to da dolazi u dodir s hranom ili koja je već u dodiru s hranom, uključujući kompostabilnu ambalažu, mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u Uredbi (EZ) br. 1935/2004. Prema potrebi, trebalo bi biti moguće upotrijebiti dokumentaciju i informacije koje se zahtijevaju na temelju pravnih akata Unije o materijalima koji dolaze u dodir s hranom kao dio informacija i dokumentacije koje se zahtijevaju na temelju ove Uredbe.

²⁷ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 316, 14.11.2012., str. 12.).

- (60) Ambalažu bi trebalo dizajnirati tako da joj obujam i masa budu što manji i da se osigura mogućnost recikliranja, a da se pritom očuvaju njezine funkcije ambalaže. Izrađivač bi trebao ocijeniti ambalažu u odnosu na kriterije učinkovitosti navedene u ovoj Uredbi. S obzirom na ciljeve ove Uredbe u pogledu smanjenja stvaranja ambalaže i ambalažnog otpada te poboljšanja kružnosti ambalaže na cijelom unutarnjem tržištu, primjereno je dodatno dopuniti, pojasniti i postrožiti postojeće kriterije. Stoga bi trebalo izmijeniti popis kriterija učinkovitosti ambalaže kako su navedeni u usklađenoj normi EN 13428:2004 „Ambalaža – Zahtjevi specifični za proizvodnju i sastav ambalaže – Prevencija smanjenjem potrošnje resursa”. Međutim, prije nego što bude dostupna nova ili ažurirana usklađena norma, može se upotrebljavati postojeća norma EN 13428:2004. Iako su stavljanje na tržište i prihvaćenost kod potrošača i dalje relevantni za dizajn ambalaže, oni ne bi trebali biti dio kriterija učinkovitosti koji sami po sebi opravdavaju dodatnu masu i obujam ambalaže.

Međutim, to ne bi trebalo utjecati na specifikacije proizvoda zanatskih i industrijskih proizvoda ni prehrambenih i poljoprivrednih proizvoda koji su na temelju EU-ova sustava zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla registrirani i zaštićeni u okviru Unijina cilja da zaštiti kulturnu baštinu i tradicionalna znanja i umijeća, među ostalim na temelju Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸ za vino, Uredbe (EU) 2019/787 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ za jaka alkoholna pića ili Uredbe (EU) 2023/2411 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰ za obrtničke i industrijske proizvode, ili koji su obuhvaćeni sustavima kvalitete iz Uredbe (EU) 2024/1143 Europskog parlamenta i Vijeća³¹.

²⁸ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

²⁹ Uredba (EU) 2019/787 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o definiranju, opisivanju, prezentiranju i označivanju jakih alkoholnih pića, upotrebi naziva jakih alkoholnih pića u prezentiranju i označivanju drugih prehrambenih proizvoda, zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za jaka alkoholna pića, upotrebi etilnog alkohola i destilata poljoprivrednog podrijetla u alkoholnim pićima te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 110/2008 (SL L 130, 17.5.2019., str. 1.).

³⁰ Uredba (EU) 2023/2411 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. listopada 2023. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i izmjeni uredbi (EU) 2017/1001 i (EU) 2019/1753 (SL L, 2023/2411, 27.10.2023.)

³¹ Uredba (EU) 2024/1143 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o oznakama zemljopisnog podrijetla za vino, jaka alkoholna pića i poljoprivredne proizvode, te zajamčeno tradicionalnim specijalitetima i neobveznim izrazima kvalitete za poljoprivredne proizvode, izmjeni uredbi (EU) br. 1308/2013, (EU) 2019/787 i (EU) 2019/1753 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1151/2012 (SL L, 2024/1143, 23.4.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

To također ne bi trebalo utjecati na dizajn ambalaže zaštićene na temelju prava Unije ili nacionalnog prava o dizajnu ili žigovima odnosno međunarodnim sporazumima koji imaju učinak u jednoj od država članica. Iznimka za takvu ambalažu opravdana je samo u mjeri u kojoj nova pravila o maksimalnom smanjenju ambalaže utječu na oblik ambalaže tako da se žigom više ne može razlikovati roba označena žigom od robe drugog poduzeća, a dizajn više ne može zadržati svoja nova i individualna svojstva. Kako bi se izbjegao rizik od zlouporabe, iznimka bi se trebala primjenjivati samo na prava na žig i dizajn zaštićena prije ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe]. S druge strane, mogućnost recikliranja, uporaba recikliranog sadržaja i ponovna uporaba ambalaže mogle bi opravdati dodatnu masu ili obujam ambalaže te bi ih trebalo uključiti u kriterije učinkovitosti. Ambalaža s dvostrukom stijenkom, lažnim dnom i drugim svojstvima čiji je jedini cilj povećati percipirani obujam proizvoda ne bi se smjela stavljati na tržište jer ne ispunjava zahtjev maksimalnog smanjenja ambalaže. Isto bi se pravilo trebalo primjenjivati na suvišnu ambalažu koja nije potrebna za osiguravanje funkcionalnosti ambalaže.

- (61) Kako bi se ispunili zahtjevi u pogledu maksimalnog smanjenja ambalaže, posebnu bi pozornost trebalo posvetiti ograničavanju praznog prostora u skupnoj i transportnoj ambalaži, uključujući ambalažu za e-trgovinu.

- (62) Kako bi se olakšalo ocjenjivanje sukladnosti sa zahtjevima na temelju ove Uredbe u pogledu maksimalnog smanjenja ambalaže, potrebno je predvidjeti pretpostavku sukladnosti za ambalažu koja je sukladna s usklađenim normama donesenima u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 u svrhu određivanja detaljnih tehničkih specifikacija tih zahtjeva i utvrđivanja mjerljivih kriterija za dizajn, uključujući, prema potrebi, najveću dopuštenu masu ili ograničenja praznog prostora u određenim formatima ambalaže, kao i, automatski, standardiziran dizajn ambalaže koji je u skladu sa zahtjevima maksimalnog smanjenja ambalaže.
- (63) Kako bi se promicale kružnost i održiva upotreba ambalaže, trebalo bi poticati ponovno uporabljivu ambalažu i sustave za ponovnu uporabu. U tu je svrhu potrebno pojasniti pojam ponovno uporabljive ambalaže i osigurati da se on ne odnosi samo na dizajn ambalaže nego i na uspostavu sustavâ za ponovnu uporabu kojima se poštuju minimalni zahtjevi utvrđeni u ovoj Uredbi. Dizajn ambalaže trebao bi omogućiti najveći mogući broj ciklusa i nadalje ispunjavati zahtjeve u pogledu sigurnosti, kvalitete i higijene pri pražnjenju, istovaru, ponovnom punjenju ili pretovaru. Kako bi se olakšalo ocjenjivanje sukladnosti sa zahtjevima na temelju ove Uredbe u pogledu ponovno uporabljive ambalaže, potrebno je predvidjeti pretpostavku sukladnosti za ambalažu koja je sukladna s usklađenim normama donesenima u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 u svrhu određivanja detaljnih tehničkih specifikacija na temelju te uredbe i utvrđivanja kriterija za ponovno uporabljivu ambalažu i njezinih formata, uključujući minimalni broj putovanja ili ciklusa, standardiziranog dizajna i zahtjeva za sustave za ponovnu uporabu, uključujući higijenske zahtjeve.

- (64) Potrebno je informirati potrošače i omogućiti im da na odgovarajući način odbacuju ambalažni otpad. U tu svrhu primjereno je uspostaviti usklađeni sustav označivanja za razvrstavanje otpada na temelju materijalnog sastava ambalaže i uskladiti ga s odgovarajućim oznakama na spremnicima za otpad. Potrebno je da takav usklađeni sustav označivanja mogu prepoznati svi građani bez obzira na njihove okolnosti poput dobi i poznavanja jezika te bi to trebao biti vodeći čimbenik u dizajnu oznaka. Takav sustav može se ostvariti uporabom piktograma, uz minimalnu uporabu jezika. Takav bi dizajn omogućio i smanjenje troškova prevođenja koji bi inače nastali.
- (65) Razvrstavanje je ključan korak za poboljšanje kružnosti ambalaže. Trebalo bi poticati poboljšanje kapaciteta za razvrstavanje, osobito s pomoću tehnoloških inovacija, kako bi se poboljšalo učinkovitije razvrstavanje, a time i kvaliteta sirovina za recikliranje.

- (66) Kako bi se potrošačima olakšalo razvrstavanje i odbacivanje ambalažnog otpada, trebalo bi uvesti sustav usklađenih simbola koji bi se stavljali i na ambalažu i na spremnike za otpad kako bi potrošači mogli povezati podudarajuće simbole tijekom odbacivanja otpada. Simboli bi trebali omogućiti primjereno gospodarenje otpadom jer bi potrošačima trebali pružiti informacije o svojstvima kompostiranja ambalaže. S pomoću tih bi se informacija osobito trebala izbjeći zbunjenost potrošača u pogledu kompostabilne ambalaže, koja kao takva nije prikladna za kompostiranje u kućanstvu, nego se može kompostirati samo u kontroliranim industrijskim uvjetima. Takve bi informacije stoga trebale spriječiti bacanje kompostabilne ambalaže u prirodu. Tim pristupom poboljšat će se odvojeno skupljanje ambalažnog otpada i time dovesti do njegova kvalitetnijeg recikliranja te se želi postići određena razina usklađenosti sustavâ skupljanja ambalažnog otpada na unutarnjem tržištu. Potrebno je i uskladiti simbole povezane s obveznim sustavima povratne naknade uspostavljenima nakon stupanja na snagu ove Uredbe. Države članice trebale bi moći zahtijevati upotrebu takvih usklađenih oznaka na ambalaži na koju se primjenjuju sustavi povratne naknade uspostavljeni na temelju nacionalnog prava, prije stupanja na snagu ove Uredbe. Upotreba tih simbola ne bi trebala biti obvezna za transportnu ambalažu, osim ambalaže za e-trgovinu, jer se transportna ambalaža ne prikuplja u okviru sustava skupljanja komunalnog otpada.

- (67) Označivanje recikliranog sadržaja u ambalaži ne bi smjelo biti obvezno jer te informacije nisu ključne za osiguravanje pravilne obrade ambalaže na kraju njezina životnog vijeka. Međutim, izrađivači će morati postići ciljeve u pogledu recikliranog sadržaja na temelju ove Uredbe, pa će tu informaciju možda htjeti navesti na ambalaži kako bi informirali potrošače o recikliranom sadržaju u toj ambalaži. Kako bi se osiguralo da se te informacije u cijeloj Uniji priopćuju na usklađen način, trebalo bi uskladiti oznaku za reciklirani sadržaj.
- (68) Označivanje sadržaja plastike na biološkoj osnovi u ambalaži također ne bi trebalo biti obvezno jer postoji niz uvjeta koje plastika na biološkoj osnovi mora ispuniti kako bi se osigurala održivost te je potrebno više znanstvenih dokaza kako bi se zajamčilo da je upotreba plastike na biološkoj osnovi tijekom njezina cijelog životnog ciklusa u skladu s načelima kružnoga gospodarstva utvrđenima u Komunikaciji Komisije od 30. studenoga 2022. o okviru politike Unije o plastici na biološkoj osnovi, biorazgradivoj plastici i plastici koja se može kompostirati. Međutim, izrađivači će možda htjeti navesti te informacije na svojoj ambalaži kako bi informirali potrošače o sadržaju plastike na biološkoj osnovi u toj ambalaži. Kako bi se osiguralo da se te informacije u cijeloj Uniji priopćuju na usklađen način, trebalo bi uskladiti oznaku za sadržaj plastike na biološkoj osnovi.

- (69) Kad je riječ o ponovno uporabljivoj ambalaži, kako bi se krajnje korisnike informiralo o ponovnoj uporabljivosti, dostupnosti sustavâ za ponovnu uporabu i lokacijama kanala za skupljanje, takva bi ambalaža trebala imati QR kod ili drugi standardizirani i otvoreni digitalni nosač podataka koji sadržava te informacije. QR kod ili nosač podataka trebali bi sadržavati informacije koje olakšavaju praćenje i izračun putovanja i ciklusa, ili prosječnu procjenu ako ti izračuni nisu izvedivi. Ta bi oznaka trebala biti dobrovoljna za sustave otvorene petlje koji nemaju operatora sustava. Osim toga, ponovno uporabljivu prodajnu ambalažu trebalo bi jasno označiti na prodajnom mjestu.
- (70) Na ambalažu ne bi trebalo stavljati više oznaka. Kako bi se to izbjeglo, ako se drugim pravnim aktima Unije zahtijeva da informacije na pakiranom proizvodu budu dostupne u digitalnom obliku putem nosača podataka, informacije propisane za ambalažu na temelju ove Uredbe i informacije propisane za pakirani proizvod na temelju drugih pravnih akata Unije trebale bi biti dostupne putem istog nosača podataka. Taj bi nosač podataka trebao biti u skladu sa zahtjevima na temelju ove Uredbe ili drugim primjenjivim pravom Unije. Osobito, ako je pakirani proizvod obuhvaćen Uredbom (EU) 2024/1781 ili drugim pravom Unije kojim se zahtijeva digitalna putovnica za proizvode, u toj bi putovnici trebalo navesti i relevantne informacije na temelju ove Uredbe. Ako ambalaža sadržava zabrinjavajuće tvari, trebalo bi je označiti s pomoću standardizirane i otvorene tehnologije digitalnog označivanja kako je utvrđeno u provedbenim aktima koje je donijela Komisija. Tim bi se informacijama subjektima za gospodarenje otpadom trebao osigurati pristup relevantnim podacima o kemijskom sastavu ambalaže kako bi utvrdili najprikladniju opciju gospodarenja otpadom u skladu s hijerarhijom otpada, čime bi se promicala kružnost ambalaže.

- (71) Kako bi se doprinijelo ostvarenju ciljeva ove Uredbe, potrošače bi trebalo zaštititi od obmanjujućih i zbunjujućih informacija o svojstvima ambalaže i njezinoj primjerenoj obradi na kraju životnog vijeka, za koje su na temelju ove Uredbe utvrđene usklađene oznake. Trebalo bi biti moguće prepoznati ambalažu obuhvaćenu programom proširene odgovornosti proizvođača s pomoću odgovarajućeg simbola na cijelom području na kojem se taj program primjenjuje kako bi se naznačilo da proizvođač ispunjava svoje obveze proširene odgovornosti proizvođača. Takvo prepoznavanje trebalo bi se postići samo putem QR koda ili druge standardizirane i otvorene tehnologije digitalnog označivanja. Taj bi simbol potrošače trebao jasno i nedvosmisleno informirati o mogućnosti recikliranja ambalaže.
- (72) Ambalaža obuhvaćena obveznim sustavima povratne naknade trebala bi imati oznaku kojom se potrošače informira da je ta ambalaža obuhvaćena takvim sustavom te bi se stoga trebala prikupljati putem posebnih kanala za skupljanje koje su nacionalna tijela ovlastila u tu svrhu. Ta bi oznaka trebala biti usklađena oznaka EU-a koju je utvrdila Komisija. Države članice trebale bi moći zahtijevati da se takve usklađene oznake upotrebljavaju na ambalaži na koju se primjenjuju sustavi povratne naknade uspostavljeni na temelju nacionalnog prava prije stupanja na snagu ove Uredbe.

- (73) Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³² djeluje kao „sigurnosna mreža” kojom se osigurava visoka razina zaštite potrošača u svim sektorima, s obzirom na to da dopunjuje detaljnije zahtjeve u sektorskom pravu Unije ili pravu Unije koje se odnosi na određene proizvode, osim ako je ta direktiva u proturječju s drugim pravilima Unije povezanim s posebnim aspektima nepoštenih poslovnih praksi, pri čemu bi ta druga pravila trebala imati prednost u pogledu tih specifičnih aspekata. Direktivom (EU) 2024/825 Europskog parlamenta i Vijeća³³ predviđeno je da prikazivanje dobrovoljne oznake održivosti koja ne ispunjava određene zahtjeve predstavlja nepoštenu poslovnu praksu.

³² Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).

³³ Direktiva (EU) 2024/825 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2024. o izmjeni direktiva 2005/29/EZ i 2011/83/EU u pogledu jačanja položaja potrošača u zelenoj tranziciji boljom zaštitom od nepoštenih praksi i boljim informiranjem (SL L, 2024/825, 6.3.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

- (74) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu zahtjeva u pogledu označivanja, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi dodatno poboljšala razvrstavanje otpada, utvrdila metodologiju za identifikaciju materijalnog sastava ambalaže i za identifikaciju zabrinjavajućih tvari s pomoću standardiziranih i otvorenih digitalnih tehnologija i utvrdila usklađenu oznaku te specifikacije i format za zahtjeve u pogledu označivanja ambalaže i spremnika za otpad utvrđene na temelju ove Uredbe. Komisija bi pri izradi tih specifikacija trebala svesti jezične elemente na najmanju moguću mjeru i uzeti u obzir znanstvene i druge dostupne tehničke informacije, uključujući relevantne međunarodne norme. Postojanje bilo kakvih varijacija među državama članicama u iznosu naplaćene povratne naknade trebalo bi uzeti u obzir pri oblikovanju usklađenog označivanja ambalaže na koju se primjenjuje sustav povratne naknade. S obzirom na novi sustav, Odluku Komisije 97/129/EZ³⁴ trebalo bi staviti izvan snage od ... [42 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe], a njezin bi sadržaj trebalo uvrstiti u provedbeni akt.
- (75) Gospodarski subjekti trebali bi osigurati usklađenost ambalaže sa zahtjevima iz ove Uredbe. U tu bi svrhu trebali poduzimati odgovarajuće mjere u odnosu na svoje uloge u lancu opskrbe kako bi se zajamčilo slobodno kretanje ambalaže na unutarnjem tržištu i poboljšala njezina održivost.

³⁴ Odluka Komisije 97/129/EZ od 28. siječnja 1997. o uspostavi sustava prepoznavanja ambalažnih materijala u skladu s Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 50, 20.2.1997., str. 28.).

- (76) Budući da su izrađivači vrlo dobro upoznati s procesom dizajniranja i proizvodnje, oni su u najboljem položaju za provođenje ocjenjivanja sukladnosti predviđenog na temelju ove Uredbe. Stoga bi ocjenjivanje sukladnosti na temelju ove Uredbe trebalo ostati isključiva obveza izrađivača.
- (77) Trebalo bi osigurati da dobavljači ambalaže ili ambalažnog materijala izrađivaču dostavljaju sve informacije i dokumentaciju koje su mu potrebne da dokaže sukladnost ambalaže i ambalažnih materijala. Te bi informacije i dokumentaciju trebalo dostavljati u papirnatom ili elektroničkom obliku.
- (78) Kako bi se zaštitilo funkcioniranje unutarnjeg tržišta, potrebno je osigurati usklađenost ambalaže iz trećih zemalja koja ulazi na tržište Unije s ovom Uredbom, neovisno o tome je li ta ambalaža uvezena kao samostalna ambalaža ili je povezana s pakiranim proizvodom. Osobito, potrebno je osigurati da izrađivači provedu odgovarajuće postupke ocjenjivanja sukladnosti te ambalaže. Uvoznici bi stoga trebali zajamčiti da je ambalaža koju stavljaju na tržište usklađena s tim zahtjevima i da je dokumentacija koju sastavljaju izrađivači dostupna nadležnim nacionalnim tijelima radi inspekcije.
- (79) Svaki bi uvoznik pri stavljanju ambalaže na tržište trebao na njoj navesti svoje ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani žig, poštansku adresu i, ako postoji, elektronički način komunikacije putem kojeg ga se može kontaktirati. Iznimke od tog zahtjeva trebalo bi utvrditi za slučajeve u kojima na ambalaži nije moguće navesti te podatke.

- (80) Budući da distributer ambalažu stavlja na raspolaganje na tržištu nakon što je na tržište stavi izrađivač ili uvoznik, trebao bi djelovati s dužnom pažnjom u odnosu na primjenjive zahtjeve ove Uredbe. Distributer bi trebao osigurati i da rukovanje ambalažom ne ugrožava njezinu usklađenost s tim zahtjevima.
- (81) Budući da su blizu tržišta i imaju važnu ulogu u osiguravanju usklađenosti ambalaže, distributeri i uvoznici trebali bi biti uključeni u zadaće nadzora tržišta koje provode nadležna nacionalna tijela te bi trebali biti spremni aktivno sudjelovati i navedenim tijelima dostaviti sve potrebne informacije o dotičnoj ambalaži.
- (82) Svaki uvoznik ili distributer koji na tržište stavlja ambalažu pod svojim imenom ili žigom odnosno izmijeni ambalažu koja je već stavljena na tržište na način koji bi mogao utjecati na usklađenost s ovom Uredbom trebao bi se smatrati izrađivačem i preuzeti odgovornost za obveze izrađivača.
- (83) Osiguravanje sljedivosti ambalaže u cijelom lancu opskrbe tijelima za nadzor tržišta olakšava praćenje gospodarskih subjekata koji su neusklađenu ambalažu stavili na tržište ili stavili na raspolaganje na tržištu. Od gospodarskih subjekata trebalo bi se stoga zahtijevati da tijekom određenog razdoblja čuvaju informacije o svojim transakcijama.

- (84) Problem prekomjernog stvaranja ambalažnog otpada ne može se u potpunosti riješiti utvrđivanjem obveza koje se odnose na dizajn ambalaže. Za određene vrste ambalaže trebale bi se nametnuti obveze smanjenja omjera praznog prostora za gospodarske subjekte koji pune ili na drugi način upotrebljavaju takvu ambalažu. U slučaju skupne i transportne ambalaže te ambalaže za e-trgovinu koja se upotrebljava za isporuku proizvoda krajnjim distributerima ili krajnjem korisniku, omjer praznog prostora ne bi trebao premašivati 50 %. Ta se obveza ne bi trebala primjenjivati na ponovno uporabljivu ambalažu. U skladu s hijerarhijom otpada te radi promicanja inovacija u području ambalaže s ciljem smanjenja ambalažnog otpada trebala bi postojati mogućnost da se od te obveze izuzmu gospodarski subjekti koji prodajnu ambalažu upotrebljavaju kao ambalažu za e-trgovinu. Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za izračun omjera praznog prostora provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji za utvrđivanje metodologije za taj izračun.
- (85) Kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša na unutarnjem tržištu i visoka razina sigurnosti hrane i higijene hrane te kako bi se olakšalo postizanje ciljeva u pogledu sprečavanja nastanka ambalažnog otpada, na tržište ne bi trebalo stavljati nepotrebnu ambalažu ili ambalažu koja se može izbjeći. Popis takvih formata ambalaže naveden je u ovoj Uredbi. Komisija bi trebala objaviti smjernice kako bi detaljnije razjasnila taj popis, među ostalim pružanjem primjera ambalaže i smjernica u pogledu izuzeća od ograničenja.

- (86) Radi promicanja cilja kružnosti i održive uporabe ambalaže potrebno je ograničiti rizik da se ambalaža koja se stavlja na tržište kao ponovno uporabljiva u praksi ponovno ne upotrijebi te osigurati da krajnji korisnici vraćaju ponovno uporabljivu ambalažu. To se najbolje može postići tako da se za gospodarske subjekte koji upotrebljavaju ponovno uporabljivu ambalažu uvede obveza osiguravanja uspostave sustava za ponovnu uporabu, čime bi se omogućili kruženje, ciklusi i višekratna uporaba takve ambalaže. Kako bi se što je više moguće povećale koristi takvih sustava, trebalo bi utvrditi minimalne zahtjeve za sustave otvorene i zatvorene petlje. Potvrda usklađenosti ponovno uporabljive ambalaže sa sustavom za ponovnu uporabu također bi trebala biti dio tehničke dokumentacije takve ambalaže. Sustavi za ponovnu uporabu mogu se razlikovati po veličini i geografskom obuhvatu te se mogu kretati od manjih lokalnih sustava do većih sustava koji mogu obuhvaćati državno područje jedne države članice ili više njih.
- (87) Ponovno uporabljiva ambalaža mora biti sigurna za korisnike. Stoga bi gospodarski subjekti koji svoje proizvode nude u ponovno uporabljivoj ambalaži trebali osigurati da se, prije nego što se ona ponovno upotrijebi, podvrgne procesu obnavljanja, za koji bi trebalo utvrditi zahtjeve.
- (88) Ponovno uporabljiva ambalaža postaje otpad u smislu članka 3. točke 1. Direktive 2008/98/EZ kad je njezin posjednik odbacuje ili namjerava ili mora odbaciti. Ponovno uporabljiva ambalaža koja je u procesu obnavljanja obično se ne smatra otpadom.

- (89) Kako bi se potaknulo sprečavanje nastanka otpada, trebalo bi uvesti novi koncept „ponovnog punjenja”. Ponovno punjenje trebalo bi se shvatiti kao posebnu mjeru za sprečavanje nastanka otpada koja je potrebna za ispunjavanje ciljeva u pogledu sprečavanja nastanka otpada utvrđenih u ovoj Uredbi te im doprinosi.
- (90) Ako gospodarski subjekti nude mogućnost kupnje proizvoda putem sustava ponovnog punjenja, trebali bi osigurati da njihove stanice za ponovno punjenje ispunjavaju određene zahtjeve u pogledu zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača. Stoga bi gospodarski subjekti u tom kontekstu, kad potrošači upotrebljavaju vlastite spremnike, trebali pružiti informacije o uvjetima za sigurno ponovno punjenje i uporabu tih spremnika. U svrhu poticanja ponovnog punjenja, gospodarski subjekti ne bi trebali na stanicama za ponovno punjenje davati besplatnu ambalažu ni ambalažu koja nije obuhvaćena sustavom povratne naknade. Gospodarski subjekti trebali bi biti izuzeti od odgovornosti za probleme povezane sa sigurnošću hrane koji bi mogli nastati zbog uporabe spremnika koje donesu potrošači.

- (91) Radi smanjenja sve većeg udjela jednokratne ambalaže i sve većih količina nastalog ambalažnog otpada potrebno je utvrditi kvantitativne ciljeve za ponovnu uporabu ambalaže u sektorima za koje je procijenjeno da imaju najveći potencijal za smanjenje ambalažnog otpada, odnosno sektorima hrane i napitaka za ponijeti, velike bijele tehnike i transportne ambalaže. Ta se procjena temelji na čimbenicima kao što su postojeći sustavi za ponovnu uporabu, nužnost korištenja ambalaže i mogućnost ispunjavanja funkcionalnih zahtjeva držanja, urednosti, zdravlja, higijene i sigurnosti. U obzir su uzete i razlike među proizvodima i sustavima njihove proizvodnje i distribucije. Pri provedbi tih ciljeva trebalo bi uzeti u obzir koristi za okoliš ostvarene tijekom cijelog životnog ciklusa proizvoda. Očekuje se da će se utvrđivanjem tih ciljeva poduprijeti inovacije i povećati udio ponovno uporabljive ambalaže i rješenja za ponovno punjenje. Jednokratna plastična ambalaža za hranu i napitke koji se pune i konzumiraju u prostorijama ugostiteljskog sektora ne bi smjela biti dopuštena. Potrošači bi uvijek trebali imati opciju kupiti hranu i napitke za ponijeti u ponovno uporabljivim ili vlastitim spremnicima pod uvjetima koji nisu nepovoljniji od onih koji se primjenjuju na hranu i napitke koji se nude u jednokratnoj ambalaži. Gospodarski subjekti koji prodaju hranu ili napitke za ponijeti trebali bi potrošačima ponuditi opciju kupnje hrane ili napitaka u vlastitim spremnicima i opciju kupnje hrane i napitaka u ponovno uporabljivoj ambalaži.
- (92) Pod određenim uvjetima države članice trebale bi moći izuzeti gospodarske subjekte od obveza u pogledu ponovne uporabe na obnovljivo razdoblje od pet godina. Ti bi se uvjeti trebali temeljiti na visokim stopama recikliranja i primjenjivim stopama sprečavanja nastanka otpada u državi članici koja daje izuzeće, uključujući prvu prijelaznu stopu sprečavanja nastanka otpada od 3 % do 2028., kao i s donošenjem korporativnog plana za sprečavanje nastanka otpada i recikliranje od strane gospodarskih subjekata.

- (93) Stavljanje na tržište ambalaže koja podliježe ograničenjima upotrebe određenih formata ambalaže na temelju ove Uredbe za prijevozna sredstva koja obavljaju prekogranični prijevoz u okviru kojeg su usluge pripreme i posluživanja hrane i pića dostupne u letjelicama, zrakoplovima, vlakovima, brodovima za kružna putovanja, trajektima, jahtama i brodovima, trebalo bi shvatiti kao putovanje s tom ambalažom u Uniju ili unutar Unije. Putovanje unutar Unije trebalo bi shvatiti kao situaciju u kojoj vozilo za prijevoz kreće iz polazišta koje se nalazi u Uniji i stiže na odredište koje se nalazi u Uniji.
- (94) Kako bi se povećala djelotvornost gospodarskih subjekata i zajamčilo jednako postupanje prema njima, trebalo bi im postaviti ciljeve u pogledu ponovne uporabe. Kad je riječ o ciljevima u pogledu ponovne uporabe za napitke, ti bi se ciljevi trebali postaviti krajnjim distributerima koji potrošačima na raspolaganje stavljaju pića u prodajnoj ambalaži. Za određena pića koja se smatraju pokvarljivima jer su osjetljiva na mikrobiološko kvarenje koje uzrokuju bakterije ili kvasci potrebna je posebna aseptična tehnologija kako bi ih se zaštitilo od kvarenja uz očuvanje dugog roka trajanja. Stoga bi mlijeko i druga pokvarljiva pića trebalo izuzeti od obveze ispunjavanja ciljeva u pogledu ponovne uporabe ambalaže. Te bi ciljeve trebalo izračunati kao postotak od prodaje, obujma ili mase robe prodane u ponovno uporabljivoj ambalaži obuhvaćenoj sustavom za ponovnu uporabu ili, u slučaju transportne ambalaže, kao postotak broja upotreba. Ciljevi bi trebali biti neutralni s obzirom na materijale. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ciljeva u pogledu ponovne uporabe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti u vezi s metodologijom njihova izračuna.

- (95) U nekim slučajevima nije potrebno upotrebljavati jednokratnu transportnu ambalažu jer postoji širok raspon ponovno uporabljivih alternativa koje dobro funkcioniraju. Kako bi se osiguralo da se te alternative djelotvorno upotrebljavaju, primjereno je od gospodarskih subjekata tražiti da u prijevozu proizvoda među lokacijama istog gospodarskog subjekta ili između gospodarskog subjekta i povezanih ili partnerskih poduzeća upotrebljavaju samo ponovno uporabljivu transportnu ambalažu kad je riječ o formatima ambalaže kao što su palete, sklopive plastične kutije, plastični sanduci, kruti i fleksibilni spremnici za robu u rasutom stanju ili bačve. Ta bi se obveza iz istih razloga trebala primjenjivati i na gospodarske subjekte koji prevoze proizvode unutar jedne države članice. Za određene vrste transportne ili prodajne ambalaže ponovno uporabljive alternative nisu opcija. To je slučaj s kartonskim kutijama, kod kojih je broj ciklusa vrlo nizak, i za ambalažu koja se upotrebljava za određene kontaktno osjetljive proizvode, za koje je potrebno posebno pranje između korištenja. Stoga bi takvu ambalažu trebalo izuzeti od obveze ispunjavanja ciljeva u pogledu ponovne uporabe transportne ili prodajne ambalaže koja se upotrebljava za prijevoz proizvoda.

- (96) Postizanje ciljeva ponovne uporabe i ponovnog punjenja može predstavljati izazov za manje gospodarske subjekte. Stoga bi određene gospodarske subjekte trebalo izuzeti od obveze ispunjavanja ciljeva u pogledu ponovne uporabe ambalaže ako na tržište stavljaju količinu ambalaže manju od određenog praga i odgovaraju definiciji mikropoduzeća iz Preporuke Komisije 2003/361/EZ³⁵, kako se primjenjuje ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe], ili ako krajnji distributer ima prodajni prostor čija površina ne prelazi određenu veličinu. U tu svrhu Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izmjenom praga prodajne površine, utvrđivanjem i određivanjem detaljnih uvjeta i zahtjeva za izvješćivanje koji se primjenjuju na dogovore o udruživanju krajnjih distributera, izmjenom praga u pogledu veličine za izuzeće gospodarskih subjekata te utvrđivanja daljnjih izuzeća za određene druge gospodarske subjekte ili određene formate ambalaže obuhvaćene ciljevima u pogledu ponovne uporabe ili ponovnog punjenja u slučaju posebnih gospodarskih ograničenja, ozbiljnih problema u vezi s higijenom i sigurnošću hrane ili ozbiljnih okolišnih problema koji onemogućuju postizanje tih ciljeva.
- (97) Kako bi se omogućila provjera usklađenosti s ciljevima u pogledu ponovne uporabe, dotični gospodarski subjekti moraju izvješćivati nadležna tijela. Gospodarski subjekti trebali bi relevantne podatke dostavljati za svaku kalendarsku godinu, počevši od kalendarske godine 2030. Države članice trebale bi te podatke učiniti javno dostupnima.
- (98) Budući da gospodarski subjekti mogu upotrebljavati nekoliko različitih formata ambalaže, postizanje ciljeva u pogledu ponovne uporabe trebalo bi izračunati na temelju ukupne količine hrane ili napitaka stavljenih na raspolaganje na tržištu, upućivanjem na ukupni broj prodajnih jedinica odnosno na masu hrane ili obujam pića, kako je primjenjivo.

³⁵ Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).

- (99) S obzirom na stalne visoke razine potrošnje plastičnih vrećica za nošenje, neučinkovitu upotrebu resursa i potencijal da će biti odbačene u okoliš, primjereno je zadržati odredbe čiji je cilj postići održivo smanjenje potrošnje plastičnih vrećica za nošenje, kao što je već utvrđeno Direktivom 94/62/EZ kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća³⁶. S obzirom na aktualne različite pristupe i ograničene zahtjeve za izvješćivanje o plastičnim vrećicama za nošenje, teško je ocijeniti je li se mjerama za smanjenje potrošnje koje su poduzele države članice postigao cilj „održivog” smanjenja potrošnje takvih vrećica i je li se zbog njih povećala potrošnja drugih vrsta plastičnih vrećica za nošenje. Stoga je potrebno uskladiti definiciju održivog smanjenja potrošnje plastičnih vrećica za nošenje, utvrditi zajednički cilj i uvesti nove zahtjeve za izvješćivanje.
- (100) S obzirom na rezultate evaluacijske studije o plastičnim vrećicama za nošenje iz 2021. naslovljene „Preliminarna studija za procjenu izvedivosti daljnjih mjera EU-a za sprečavanje nastanka otpada i provedbu Direktive o plastičnim vrećicama, dio II., Provedba Direktive o plastičnim vrećicama”, potrebno je poduzeti daljnje mjere kako bi se smanjila potrošnja laganih plastičnih vrećica za nošenje i ocijenili mogući učinci zamjene vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje i plastičnim vrećicama za nošenje debljima od 50 mikrona.

³⁶ Direktiva (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje (SL L 115, 6.5.2015., str. 11.).

- (101) Budući da vrlo lagane plastične vrećice za nošenje tanje od 15 mikrona imaju velik potencijal da postanu otpad i doprinesu onečišćenju mora, trebalo bi poduzeti mjere za ograničavanje njihova stavljanja na tržište, osim ako je njihova upotreba neophodna. Te plastične vrećice ne bi se trebale stavljati na tržište kao ambalaža za hranu u rasutom stanju, osim zbog higijenskih razloga ili za pakiranje vlažne hrane u rasutom stanju kao što su sirovo meso, riba ili mliječni proizvodi.
- (102) Kako bi postigle održivo smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje na svojem državnom području, države članice trebale bi moći donijeti mjere koje uključuju zabranu tih vrsta plastičnih vrećica, provedbu nacionalnih ciljeva smanjenja, zadržavanje ili uvođenje ekonomskih instrumenata te druga ograničenja stavljanja na tržište, pod uvjetom da su te mjere proporcionalne i nediskriminirajuće. Takve mjere mogu se razlikovati ovisno o učinku laganih plastičnih vrećica za nošenje na okoliš kada se one oporabljaju ili zbrinjavaju, o njihovim svojstvima kompostiranja, njihovoj trajnosti ili o njihovoj specifičnoj namjeni. Pod uvjetom da su postignuti ciljevi utvrđeni u ovoj Uredbi za plastične vrećice za nošenje, države članice trebale bi moći provesti odredbe koje se odnose na te vrećice putem sporazumâ između nadležnih tijela i relevantnih gospodarskih sektora.
- (103) Smanjenje uporabe plastičnih vrećica za nošenje ne bi smjelo dovesti do njihove zamjene vrećicama od drugih ambalažnih materijala. Komisija bi trebala pratiti uporabu drugih ambalažnih materijala i predložiti cilj te, ako je prikladno, mjere za smanjenje potrošnje takvih ambalažnih materijala.

- (104) Kako bi se osigurala djelotvorna i usklađena primjena zahtjeva u pogledu održivosti utvrđenih ovom Uredbom ili na temelju nje, usklađenost s tim zahtjevima trebala bi se mjeriti upotrebom pouzdanih, točnih i ponovljivih metoda kod kojih se uzimaju u obzir općeprihvaćene suvremene metode.
- (105) Kako bi se osiguralo da nema prepreka trgovini na unutarnjem tržištu, na razini Unije trebalo bi uskladiti zahtjeve u pogledu održivosti ambalaže, među ostalim u pogledu zabrinjavajućih tvari u ambalaži, kompostabilne ambalaže, maksimalnog smanjenja ambalaže, ponovno uporabljive ambalaže i sustavâ za ponovnu uporabu. Kako bi se olakšalo ocjenjivanje sukladnosti u pogledu takvih zahtjeva, uključujući metode ispitivanja, mjerenja ili izračuna, potrebno je uvesti pretpostavku sukladnosti za ambalažu i pakirane proizvode koji su sukladni s usklađenim normama donesenima u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 u svrhu određivanja detaljnih tehničkih specifikacija tih zahtjeva.
- (106) Ako ne postoje usklađene norme, kao rezervno rješenje trebalo bi primjenjivati zajedničke specifikacije kako bi se izrađivačima olakšala obveza ispunjavanja zahtjeva u pogledu održivosti, primjerice u slučaju neopravdanog kašnjenja u utvrđivanju usklađene norme. Osim toga, zajedničke specifikacije trebale bi se moći primjenjivati i ako Komisija ograniči ili povuče upućivanja na relevantne usklađene norme u skladu s člankom 11. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 1025/2012. Usklađenost sa zajedničkim specifikacijama koje je Komisija donijela provedbenim aktima također bi trebala rezultirati pretpostavkom sukladnosti.

- (107) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu zajedničkih specifikacija, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi utvrdila, izmijenila ili stavila izvan snage zajedničke specifikacije za zahtjeve u pogledu održivosti, označivanja i sustavâ za ponovnu uporabu te kako bi donijela metode ispitivanja, mjerenja ili izračuna. Komisija bi pri pripremi nacрта provedbenih akata trebala uzeti u obzir stajališta relevantnih tijela i stručnih skupina te se savjetovati sa svim relevantnim dionicima.
- (108) Radi dosljednosti s drugim pravom Unije postupak ocjenjivanja sukladnosti trebao bi biti modul interne kontrole proizvodnje koji je u ovu Uredbu uključen na temelju modula iz Odluke br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³⁷.
- (109) Oznaka CE na ambalaži ne bi trebala upućivati na usklađenost ambalaže sa zahtjevima iz ove Uredbe, nego samo na usklađenost pakiranog proizvoda s primjenjivim pravom Unije o proizvodima, ako je to relevantno. Pravom Unije o proizvodima obično se zahtijeva da se oznaka CE za proizvod stavlja na sam proizvod ili na njegovu ambalažu. Zahtjev da se oznaka CE stavlja na ambalažu kako bi se naznačila usklađenost sa zahtjevima iz ove Uredbe mogao bi dovesti do zablude i nesporazuma u smislu toga odnosi li se ta oznaka na samu ambalažu ili na pakirani proizvod, a u konačnici i do neizvjesnosti u pogledu stvarne sigurnosti i usklađenosti dotičnih pakiranih proizvoda.
- (110) Sukladnost ambalaže proizvoda sa zahtjevima iz ove Uredbe trebala bi se dokazati u EU izjavi o sukladnosti.

³⁷ Odluka br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o zajedničkom okviru za stavljanje na tržište proizvoda i o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 93/465/EEZ (SL L 218, 13.8.2008., str. 82.).

- (111) Izrađivači bi trebali sastaviti EU izjavu o sukladnosti kako bi pružili informacije o sukladnosti ambalaže s ovom Uredbom. Moguće je da se od izrađivača zahtijeva i da sastave EU izjavu o sukladnosti na temelju drugog prava Unije. Radi osiguravanja pristupa informacijama u svrhu nadzora tržišta trebalo bi sastaviti jedinstvenu EU izjavu o sukladnosti kojom su obuhvaćeni svi relevantni pravni akti Unije. Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje gospodarskih subjekata, tu jedinstvenu EU izjavu o sukladnosti trebala bi moći činiti dokumentacija sastavljena od relevantnih pojedinačnih izjava o sukladnosti.
- (112) Uredbom (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća³⁸ predviđa se okvir za nadzor tržišta proizvoda i za kontrolu proizvoda iz trećih zemalja. Ta bi se uredba trebala primjenjivati na ambalažu obuhvaćenu ovom Uredbom kako bi se osiguralo da ambalaža na koju se primjenjuje pravo slobodnog kretanja robe unutar Unije ispunjava zahtjeve visoke razine zaštite javnih interesa kao što su ljudsko zdravlje, sigurnost i okoliš.
- (113) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati radi zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite ljudskog zdravlja, osiguravanja razborite, učinkovite i racionalne upotrebe prirodnih resursa, promicanja načelâ kružnoga gospodarstva, povećanja upotrebe energije iz obnovljivih izvora, povećanja energetske učinkovitosti, smanjenja ovisnosti Unije o uvoznim resursima te pružanja novih gospodarskih prilika i doprinošenja dugoročnoj konkurentnosti. Učinkovitijom upotrebom resursa došlo bi do znatnih neto ušteda za poduzeća, javna tijela i potrošače u Uniji te bi se istodobno smanjile ukupne godišnje emisije stakleničkih plinova.

³⁸ Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.).

- (114) Unatoč zahtjevima u pogledu maksimalnog smanjenja ambalaže i ciljevima iz Direktive 94/62/EZ, stvaranje ambalažnog otpada povećava se u apsolutnom smislu i po stanovniku, a trendovi upućuju na daljnje naglo smanjivanje ponovne uporabe i ponovnog punjenja ambalaže, što je dodatno izraženo zbog povećane konzumacije proizvoda za ponijeti i e-trgovine. S razvojem proizvoda, materijala i obrazaca potrošnje došlo je do znatnog porasta upotrebe jednokratne ambalaže, osobito jednokratnih plastičnih proizvoda. To je povezano s maloprodajnim okruženjem, posebice s većim distribucijskim mrežama te proizvodnjom i pakiranjem proizvoda na linijama za pakiranje velike brzine, a tom se kombinacijom vrši negativan pritisak na tržište ponovne uporabe i ponovnog punjenja.
- (115) Države članice trebaju imenovati jedno ili više tijela nadležnih za praćenje i provjeravanje toga ispunjavaju li proizvođači i organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača obveze na temelju proširene odgovornosti proizvođača koje se odnose na skupljanje i obradu otpada od njihovih proizvoda.
- (116) Kako bi se osiguralo da države članice bolje, pravodobnije i ujednačenije ispunjavaju svoje ciljeve u pogledu sprečavanja otpada i recikliranja te kako bi se predvidjeli eventualni nedostaci u provedbi, trebalo bi zadržati sustav izvješća o ranom upozoravanju kako bi se otkrili nedostaci i omogućilo poduzimanje mjera prije isteka rokova za postizanje ciljeva. Proširenjem tog sustava, kojim je na temelju Direktive 94/62/EZ obuhvaćeno postizanje ciljeva u pogledu recikliranja, trebalo bi obuhvatiti i ciljeve u pogledu smanjenja nastanka ambalažnog otpada koje bi države članice trebale postići do 2030., 2035. i 2040.

- (117) Budući da je gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom važan element gospodarenja otpadom općenito, države članice trebale bi u svojim planovima gospodarenja otpadom, sastavljenima u okviru izvršavanja obveze utvrđene u Direktivi 2008/98/EZ, tom pitanju posvetiti zasebno poglavlje. Mjere za sprečavanje nastanka otpada i ponovnu uporabu trebale bi biti uključene u programe za sprečavanje nastanka otpada propisane na temelju Direktive 2008/98/EZ. Ta poglavlja trebala bi se uključiti u planove gospodarenja otpadom i programe za sprečavanje nastanka otpada u okviru njihove sljedeće redovite evaluacije kako je propisano na temelju Direktive 2008/98/EZ, ili ranije.
- (118) Ova se Uredba temelji na propisima o gospodarenju otpadom i općim načelima utvrđenima u Direktivi 2008/98/EZ.
- (119) Sprečavanje nastanka otpada najučinkovitiji je način za povećanje učinkovitosti resursa i smanjenje učinka otpada na okoliš. Stoga je važno da gospodarski subjekti poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi smanjili nastajanje otpada uklanjanjem prekomjerne ambalaže i upotrebom određenih formata ambalaže, produljenjem životnog vijeka ambalaže, ponovnim dizajniranjem proizvoda ili prodajnih strategija tako da ambalaža bude nepotrebna ili da je bude manje, među ostalim putem prodaje u rasutom stanju, te prelaskom s jednokratne ambalaže na ponovno uporabljivu ambalažu.

- (120) Kako bi se postiglo ambiciozno i održivo smanjenje ukupnog nastajanja ambalažnog otpada, trebalo bi utvrditi ciljeve u pogledu sprečavanja nastanka otpada po stanovniku koje treba ostvariti do 2030. Ostvarivanje cilja smanjenja ambalažnog otpada za 5 % do 2030. u odnosu na 2018. trebalo bi uključivati ukupno apsolutno prosječno smanjenje od otprilike 19 % u cijeloj Uniji u 2030. u odnosu na osnovni scenarij za 2030. Kako bi se zajamčilo da se napori uloženi u smanjenje otpada nastave i nakon 2030., trebalo bi utvrditi cilj smanjenja od 10 % za 2035. u odnosu na 2018. Procjenjuje se da će se time ambalažni otpad smanjiti za 29 % u odnosu na osnovni scenarij za 2035. Usto bi za 2040. trebalo utvrditi dodatni cilj smanjenja od 15 % u odnosu na 2018. Procjenjuje se da će se time ambalažni otpad smanjiti za 37 % u odnosu na osnovni scenarij za 2040. Kako bi se države članice poduprle u ostvarivanju ciljeva u pogledu sprečavanja nastanka otpada, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji za utvrđivanje faktora korekcije kako bi se u obzir uzelo povećanje ili smanjenje turizma u odnosu na baznu godinu 2018. Budući da nastajanje komercijalnog i industrijskog ambalažnog otpada nije povezano s potrošnjom kućanstava, ciljevi u pogledu sprečavanja nastanka otpada po stanovniku ne mogu se kao takvi primjenjivati na komercijalni i industrijski ambalažni otpad. Države članice koje su uspostavile drugačiji sustav gospodarenja ambalažnim otpadom iz kućanstava, s jedne strane, i gospodarenja industrijskim i komercijalnim ambalažnim otpadom, s druge strane, trebale bi moći zadržati posebnosti svojih sustava.

- (121) Države članice trebale bi moći ostvariti ciljeve u pogledu sprečavanja nastanka otpada s pomoću ekonomskih instrumenata i drugih mjera za poticanje primjene hijerarhije otpada, uključujući mjere koje treba provesti u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača, promicanjem uspostave i djelotvornog rada sustavâ za ponovnu uporabu i poticanjem gospodarskih subjekata da krajnjim korisnicima nude više mogućnosti ponovnog punjenja. Takve mjere trebalo bi donijeti usporedno s i kao dopunu drugim mjerama na temelju ove Uredbe kojima se nastoje smanjiti ambalaža i ambalažni otpad, kao što su zahtjevi u vezi s maksimalnim smanjenjem ambalaže, ciljevi u pogledu ponovne uporabe i obveze ponovnog punjenja, količinski pragovi i mjere za postizanje održivog smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Uz poštovanje općih pravila propisanih UFEU-om i postupanje u skladu s ovom Uredbom, države članice trebale bi moći donijeti odredbe koje nadilaze minimalne ciljeve u pogledu sprečavanja nastanka otpada utvrđene u ovoj Uredbi. Pri provedbi takvih mjera države članice trebale bi biti svjesne rizika prelaska s težih na lakše ambalažne materijale te bi trebale dati prednost mjerama kojima se taj rizik svodi na najmanju moguću mjeru.

- (122) Kako bi se provelo načelo „onečišćivač plaća” koje je izraženo u članku 191. stavku 2. UFEU-a, primjereno je propisati obveze koje se odnose na gospodarenje ambalažnim otpadom za proizvođače. U tu svrhu ova se Uredba nadovezuje na zahtjeve proširene odgovornosti proizvođača utvrđene u Direktivi 2008/98/EZ radi osiguravanja toga da program proširene odgovornosti proizvođača obuhvaća ukupne troškove gospodarenja ambalažnim otpadom i da se nadležnim tijelima olakša provođenje odgovarajućih kontrola. Ovom se Uredbom nastoji jasno definirati jedan proizvođač po jedinici ambalaže, bilo za praznu ambalažu ili za ambalažu koja sadržava proizvode. U pravilu bi proizvođač trebao biti gospodarski subjekt koji, kao izrađivač, uvoznik ili distributer s poslovnim nastanom u državi članici, stavlja na raspolaganje pakirane proizvode s državnog područja te države članice i na tom istom državnom području. To uključuje svaku ponudu za distribuciju, potrošnju ili upotrebu koja bi mogla dovesti do stvarne isporuke. Stoga, ako poduzeće kupuje pakirani proizvod iz druge države članice koja nije ona u kojoj se poduzeće nalazi, ili iz treće zemlje, te isporučuje taj pakirani proizvod u državi članici u kojoj se nalazi, to bi se poduzeće trebalo smatrati proizvođačem jer je ono prvo poduzeće koje taj pakirani proizvod stavlja na raspolaganje na državnom području te države članice. Kad je riječ o internetskim platformama, početnu ponudu proizvoda trebalo bi smatrati stavljanjem na raspolaganje u smislu definicije proizvođača. Međutim, kako bi se maksimalno smanjilo nepotrebno administrativno opterećenje za mala poduzeća koja pune transportnu ambalažu, ambalažu za primarnu proizvodnju ili poslužnu ambalažu, u obliku jednokratne ambalaže ili ponovno uporabljive ambalaže, na prodajnom mjestu, proizvođač bi trebao biti izrađivač, distributer ili uvoznik takve ambalaže koji ambalažu prvi put stavlja na raspolaganje s državnog područja države članice jer je taj gospodarski subjekt u najboljem položaju da ispuni obveze proširene odgovornosti proizvođača.

- (123) S druge strane, ako se ambalaža ili pakirani proizvod krajnjem korisniku izravno stavljaju na raspolaganje putem ugovora na daljinu, proizvođač bi ujedno mogao imati poslovni nastan u drugoj državi članici ili trećoj zemlji. U tim slučajevima, ako proizvođač ima poslovni nastan u drugoj državi članici, trebao bi imenovati ovlaštenog zastupnika za proširenu odgovornost proizvođača u državi članici u kojoj se nalazi krajnji korisnik. U slučajevima u kojima proizvođač ima poslovni nastan u trećoj zemlji, države članice trebale bi moći predvidjeti i da imenovanje ovlaštenog zastupnika za proširenu odgovornost proizvođača bude obvezno kako bi se uklonio rizik od izbjegavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača. Kako bi se osiguralo poštovanje načela „onečišćivač plaća” te u kontekstu usklađenosti s proširenom odgovornošću proizvođača, potrebno je zajamčiti sigurnost u vezi s time koji je proizvođač odgovoran za ambalažni otpad, osobito u slučaju „logističkih poduzeća”. Logistička poduzeća su poduzeća koja primaju uvezenu robu iz trećih zemalja i rukuju uvezenom robom (npr. raspakiravanje i prepakiranje u manje formate ili količine kako bi se ispunili zahtjevi klijenata) prije nego što je pošalju klijentima, bilo u istoj ili drugoj državi članici, s cijelom ili djelomičnom izvornom transportnom ambalažom ili bez nje. U takvim bi slučajevima trebalo utvrditi proizvođača za izvornu transportnu ambalažu koja dolazi iz treće zemlje, ostaje kod logističkog poduzeća i postaje otpad u Uniji. Logističko poduzeće obično nije vlasnik robe, ali bi ga trebalo smatrati proizvođačem ambalaže koja dolazi iz treće zemlje i kojom ono rukuje tijekom svoje djelatnosti.

- (124) Osim troškova nametnutih proizvođačima na temelju ove Uredbe i Direktive 2008/98/EZ, države članice zadržavaju mogućnost pokrivanja potrebnih troškova koji proizlaze iz aktivnosti čišćenja, uključujući prijevoz i potom obradu ambalažnog otpada koji je prisutan u smeću, kao dio ukupnih troškova gospodarenja ambalažnim otpadom koji bi trebali biti obuhvaćeni proširenom odgovornošću proizvođača. Ti troškovi ne bi trebali premašivati troškove koji su potrebni za pružanje tih usluga na cjenovno učinkovit način, a trebali bi ih utvrditi relevantni akteri na transparentan i nediskriminatoran način.
- (125) Kako bi se pratilo ispunjavaju li proizvođači svoje financijske i organizacijske obveze u vezi s osiguravanjem gospodarenja otpadom od ambalaže koju prvi put stavljaju na raspolaganje na državnom području države članice ili raspakiravaju pakirane proizvode, a nisu krajnji korisnici, potrebno je uspostaviti registar proizvođača kojim upravlja nadležno tijelo u svakoj državi članici i u kojem se svi proizvođači moraju registrirati.
- (126) Zahtjeve za registraciju proizvođača trebalo bi maksimalno uskladiti u cijeloj Uniji kako bi se registracija olakšala, osobito s obzirom na to što proizvođači ambalažu stavljaju na tržište u različitim državama članicama. Kako bi se zajamčili ujednačeni uvjeti za provedbu zahtjeva za registraciju, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje formata za upis i dostavljanje podataka u registar te određivanje detaljnosti podataka koje treba dostavljati, kao i vrste ambalaže i kategorije materijala koje treba obuhvatiti dostavljenim informacijama.

- (127) U skladu s načelom „onečišćivač plaća” ključno je da proizvođači, uključujući aktere u e-trgovini, koji na tržište Unije stavljaju ambalažu i pakirane proizvode ili raspakiravaju pakirane proizvode, a nisu krajnjim korisnici, preuzmu odgovornost za gospodarenje tom ambalažom i tim pakiranim proizvodima na kraju njihova životnog vijeka.
- Do 31. prosinca 2024. treba uspostaviti programe proširene odgovornosti proizvođača, kako je predviđeno u Direktivi 94/62/EZ, jer je riječ o najprimjerenijem načinu da se taj cilj postigne i jer oni mogu pozitivno utjecati na okoliš smanjenjem nastajanja ambalažnog otpada i povećanjem njegova skupljanja i recikliranja. Postoje velike razlike u načinu na koji su programi proširene odgovornosti proizvođača uspostavljeni, u njihovoj učinkovitosti i u opsegu odgovornosti proizvođača. Pravila o proširenoj odgovornosti proizvođača iz Direktive 2008/98/EZ trebala bi se stoga općenito primjenjivati na programe proširene odgovornosti proizvođača na temelju ove Uredbe te bi ih trebalo dopuniti dodatnim posebnim odredbama kad je to potrebno i prikladno. Na primjer, kako bi se olakšalo odvojeno skupljanje ambalažnog otpada, proizvođači bi trebali financirati označivanje spremnika za otpad. Takva obveza bila bi u skladu s načelom „onečišćivač plaća” i općim minimalnim zahtjevima za programe proširene odgovornosti proizvođača uspostavljene na temelju Direktive 2008/98/EZ.
- (128) Kad je riječ o obvezama proširene odgovornosti proizvođača, ova je Uredba *lex specialis* u odnosu na Direktivu 2008/98/EZ. To znači da bi odredbe koje se odnose na proširenu odgovornost proizvođača iz ove Uredbe trebale imati prednost pred svim proturječnim odredbama iz te direktive. To se načelo odnosi, na primjer, na zahtjeve u pogledu registracije proizvođača, modulacije naknada za proširenu odgovornost proizvođača i izvješćivanja.

- (129) Osim usklađenog zahtjeva u pogledu mogućnosti recikliranja za modulaciju financijskih doprinosa proizvođača koje treba utvrditi u delegiranim aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom, državama članicama trebalo bi dopustiti primjenu drugih kriterija, kao što su reciklirani sadržaj, ponovna uporabljivost, prisutnost opasnih tvari ili drugi kriteriji u skladu s Direktivom 2008/98/EZ.
- (130) Proizvođači bi trebali moći kolektivno ispunjavati obveze u vezi s proširenom odgovornošću proizvođača putem organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača koje u njihovo ime na sebe preuzimaju odgovornost. Proizvođači ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača trebali bi biti podložni ovlaštenju države članice i dokumentirati, među ostalim, da imaju financijska sredstva za pokrivanje troškova koji proizlaze iz proširene odgovornosti proizvođača. Pri utvrđivanju administrativnih i postupovnih pravila za ovlašćivanje proizvođača za pojedinačno osiguravanje usklađenosti odnosno organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača za kolektivno osiguravanje usklađenosti, države članice trebale bi moći razlikovati postupke za pojedinačne proizvođače i za organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača kako bi ograničile administrativno opterećenje za pojedinačne proizvođače. Države članice mogu ovlastiti više organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača jer bi natjecanje među njima moglo dovesti do više koristi za potrošače. Nadležno tijelo trebalo bi moći naplatiti razmjerne naknade koje se temelje na troškovima proizvođačima ili organizacijama za kontrolu odgovornosti proizvođača kojima je povjereno ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača za postupak ovlaštenja u vezi s ispunjavanjem tih obveza.

- (131) Ako je naknada za proširenu odgovornost proizvođača koju naplaćuje organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača kategorizirana kao javni prihod, kao u slučaju organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača kojom upravlja država, te kako bi se poštovala proračunska pravila kojima se zahtijeva da se javni prihodi temelje na točnim podacima, država članica trebala bi moći zahtijevati da proizvođač češće nego jednom godišnje dostavlja informacije radi izvješćivanja nadležnom tijelu odgovornom za registar. Budući da organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača kojima upravlja država nemaju ovlaštenje zastupanog proizvođača, ne bi se trebali primjenjivati zahtjevi predviđeni u ovoj Uredbi koji se odnose na takva ovlaštenja.

- (132) U ovoj bi Uredbi trebalo utvrditi kako se obveze u pogledu sljedivosti trgovaca utvrđene u Uredbi (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća³⁹, uključujući njezin članak 30. stavke 2. i 3., trebaju primjenjivati na pružatelje internetskih platformi koji potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s proizvođačima koji nude ambalažu potrošačima koji se nalaze u Uniji u vezi s registrima proizvođača uspostavljenima na temelju ove Uredbe. Za potrebe ove Uredbe trebalo bi smatrati da je svaki proizvođač, bez obzira na to ima li poslovni nastan u državi članici ili trećoj zemlji, koji nudi ambalažu putem ugovora na daljinu izravno potrošačima koji se nalaze u državi članici obuhvaćen definicijom trgovca iz Uredbe (EU) 2022/2065. Kako bi se spriječilo izbjegavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača, trebalo bi pojasniti na koji bi način pružatelji internetskih platformi trebali ispunjavati te obveze kad je riječ o registrima proizvođača ambalaže uspostavljenima na temelju ove Uredbe. U tom kontekstu, ako pružatelji internetskih platformi obuhvaćeni područjem primjene poglavlja III. odjeljka 4. Uredbe (EU) 2022/2065 potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s proizvođačima, trebali bi, u skladu s Uredbom (EU) 2022/2065 i prije nego što proizvođačima dopuste da se koriste svojim uslugama, od tih proizvođača pridobiti informacije o tome poštuju li pravila o proširenoj odgovornosti proizvođača utvrđena ovom Uredbom. Pravila o sljedivosti trgovaca koji ambalažu prodaju na internetu podliježu provedbenim pravilima iz Uredbe (EU) 2022/2065.
- (133) Slične nepoželjne situacije izbjegavanja obveza mogle bi nastati kad su u pitanju pružatelji usluga provođenja narudžbi. Cilj je ove Uredbe spriječiti takvo izbjegavanje obveza pristupom sličnim onom iz Uredbe (EU) 2022/2065 kad je riječ o pružateljima internetskih platformi.

³⁹ Uredba (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama) (SL L 277, 27.10.2022., str. 1.).

- (134) Registar proizvođača uspostavljen na temelju ove Uredbe treba se smatrati javnim registrom za potrebe Uredbe (EU) 2022/2065. Stoga bi pružatelji internetskih platformi koje potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s proizvođačima trebali uložiti maksimalne napore kako bi ocijenili jesu li informacije koje su dostavili dotični proizvođači pouzdane i potpune, osobito upotrebom ili provjerom slobodno dostupnih službenih internetskih baza podataka i internetskih sučelja, ili tako da od dotičnih trgovaca zatraže da dostave pouzdane popratne dokumente, u skladu s Uredbom (EU) 2022/2065. Kad je riječ o javno dostupnim podacima u registru proizvođača, „ulaganje maksimalnih napora” u smislu članka 30. stavka 2. prvog podstavka Uredbe (EU) 2022/2065 obično zahtijeva provjeru informacija koje je proizvođač dostavio upotrebom javno dostupnih podataka u registru proizvođača. To se osobito primjenjuje ako je država članica uspostavila internetsko sučelje za automatsko usklađivanje podataka u skladu s ovom Uredbom.
- (135) Financijskim doprinosima nametnutima proizvođačima na temelju ove Uredbe, uz troškove iz članka 8.a stavka 4. točke (a) Direktive 2008/98/EZ, ne bi se trebali dovoditi u pitanje dobrovoljni sporazumi između internetskih tržišta i proizvođača ako internetska tržišta u ime proizvođača pisanim ovlaštenjem pristanu na prihvaćanje svih ili djelomičnih troškova.

- (136) Države članice trebale bi predvidjeti mjere kojima se provodi proširena odgovornost proizvođača te pravila o odvojenom skupljanju ambalažnog otpada i pravilu o označivanju spremnika za otpad ako se ovom Uredbom ne predviđa potpuno usklađivanje takvih mjera i pravila. Nadalje, države članice trebale bi moći predvidjeti dodatne zahtjeve za provedbu proširene odgovornosti proizvođača, u skladu s Direktivom 2008/98/EZ i ovom Uredbom, pod uvjetom da se takvim mjerama ne stvaraju prepreke na unutarnjem tržištu. Ovom se Uredbom ne uređuje koji je subjekt odgovoran za skupljanje ambalažnog otpada ni drugi nacionalni ugovorni aranžmani za skupljanje ambalažnog otpada.
- (137) Države članice trebale bi uspostaviti sustave za povrat i skupljanje ambalažnog otpada kako bi taj otpad usmjerile prema najprimjerenijoj alternativni gospodarenja otpadom, u skladu s hijerarhijom otpada. Ti sustavi trebali bi biti otvoreni za sudjelovanje svih zainteresiranih strana, osobito gospodarskih subjekata i javnih tijela. Trebalo bi ih uspostaviti uzimajući u obzir okoliš i zdravlje, sigurnost i higijenu potrošača. Sustavi za povrat i skupljanje trebali bi također biti pristupačni i primjenjivati se na ambalažu uvezenih proizvoda na temelju nediskriminirajućih odredaba.
- (138) Neke su države članice pri prenošenju članka 7. Direktive 94/62/EZ u nacionalno pravo možda već uspostavile sustave za odvojeno skupljanje i recikliranje otpada, koji su temelj za relevantna nacionalna ovlaštenja i ugovorne aranžmane. Te države članice trebale bi moći nastaviti upotrebljavati te sustave pod uvjetom da pravilno provode obveze na temelju ove Uredbe.

- (139) Države članice trebale bi poduzimati i mjere kojima se promiče recikliranje ispunjava standarde kvalitete za upotrebu recikliranih materijala u relevantnim sektorima. Ta je obveza osobito relevantna s obzirom na utvrđeni minimalni postotak recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži.
- (140) Skupljanje ambalaže ključan je korak za osiguravanje njezine kružnosti i snažnog tržišta sekundarnih sirovina. Utvrđivanje obvezne stope skupljanja poticaj je za razvoj učinkovitih i ciljanih sustava skupljanja na nacionalnoj razini, čime se namjerava povećati količina otpada koji se razvrstava i potencijalno reciklira.
- (141) Pokazalo se da sustavi povratne naknade koji dobro funkcioniraju omogućuju vrlo visoku stopu skupljanja i visokokvalitetno recikliranje, osobito boca i limenki za napitke. Kako bi se poduprlo postizanje cilja odvojenog skupljanja jednokratnih plastičnih boca za napitke koji je utvrđen u Direktivi (EU) 2019/904, dodatno povećale stope skupljanja i postiglo kvalitetnije recikliranje metalnih spremnika za napitke, primjereno je da države članice uspostave sustave povratne naknade. Ti će sustavi doprinijeti povećanju opskrbe kvalitetnim sekundarnim sirovinama prikladnima za sustav recikliranja u zatvorenoj petlji i smanjenju bacanja spremnika za napitke u okoliš.

- (142) Sustavi povratne naknade trebali bi biti obvezni za jednokratne plastične boce za napitke i jednokratne metalne spremnike za napitke. Države članice mogu odlučiti uključiti i drugu ambalažu za druge proizvode ili ambalažu izrađenu od drugih materijala u te sustave, osobito jednokratne staklene boce. Države članice trebale bi osigurati da su sustavi povratne naknade za formate jednokratne ambalaže, osobito za jednokratne staklene boce za napitke, jednako dostupni i za ponovno uporabljivu ambalažu ako je to tehnički i ekonomski izvedivo. Trebale bi razmotriti uspostavu sustava povratne naknade i za ponovno uporabljivu ambalažu. Uz poštovanje općih pravila propisanih UFEU-om i u skladu s ovom Uredbom, državama članicama trebalo bi biti dopušteno donijeti odredbe koje nadilaze minimalne zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi, kao što su naplaćivanje povratne naknade na prodajnom mjestu u slučaju konzumacije u ugostiteljskim prostorima ili obvezivanje svih krajnjih distributera da prihvate ambalažu koja ima oznaku povratne naknade bez obzira na ambalažni materijal i format koji distribuiraju ili na površinu njihova prodajnog prostora.
- (143) U ovoj Uredbi trebalo bi uzeti u obzir raznolikost postojećih sustava povratne naknade u Uniji i osigurati da se tehnološka unapređenja u tim sustavima ne otežavaju sve dok ispunjavaju zahtjeve i kriterije za povećanje stopa skupljanja i jamčenje kvalitetnijeg recikliranja.
- (144) S obzirom na prirodu proizvoda i na razlike u njihovoj proizvodnji i distribucijskim sustavima, sustavi povratne naknade ne bi trebali biti obvezni za ambalažu za vina, aromatizirane proizvode od vina, proizvode slične vinu, jaka alkoholna pića, mlijeko i mliječne proizvode navedene u dijelu XVI. Priloga I. Uredbi (EU) br. 1308/2013. Međutim, države članice mogu uspostaviti sustave povratne naknade koji obuhvaćaju takvu ambalažu za pića, a usto i drugu ambalažu za pića i ambalažu koja nije za pića.

- (145) Do 1. siječnja 2029. svi sustavi povratne naknade za jednokratne plastične boce za napitke i jednokratne metalne spremnike za napitke trebali bi biti u skladu s općim minimalnim zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi, uz iznimku sustava povratne naknade uspostavljenih prije stupanja na snagu ove Uredbe, kojima se do 1. siječnja 2029. postiže cilj odvojenog skupljanja od 90 %. Ti će zahtjevi doprinijeti većoj dosljednosti i većoj stopi povrata u svim državama članicama. Oni su utvrđeni na temelju stajališta dionika, stručnih analiza i najboljih primjera postojećih sustava povratne naknade u praksi. Osmišljeni su tako da omogućuju inovacije i istodobno nude određenu razinu fleksibilnosti radi prilagodbe lokalnim okolnostima.
- (146) Države članice s regijama s visokom razinom prekograničnog poslovanja trebale bi osigurati da sustavi povratne naknade omogućuju skupljanje ambalaže iz sustava povratne naknade dotičnih država članica na određenim skupljalištima te bi trebale nastojati omogućiti vraćanje povratne naknade.
- (147) Države članice koje u 2026. bez sustava povratne naknade ostvare stopu skupljanja ciljanih vrsta ambalaže od 80 % trebale bi moći zatražiti izuzeće od uspostave sustava povratne naknade.
- (148) Države članice trebale bi moći odlučiti uvesti sustav povratne naknade na podnacionalnoj razini, uzimajući u obzir relevantne nacionalne administrativne podjele i specifičnu situaciju prekomorskih područja, pod uvjetom da dokažu okolišnu i gospodarsku učinkovitost takvog sustava i njegovu potpunu usklađenost sa stopom skupljanja od 90 % za jednokratne plastične boce za napitke i jednokratne metalne spremnike za napitke utvrđenom u ovoj Uredbi.

- (149) Države članice trebale bi aktivno poticati rješenja za ponovnu uporabu i ponovno punjenje kao posebnu mjeru sprečavanja nastajanja ambalažnog otpada. Trebale bi poduprijeti uspostavu sustava za ponovnu uporabu i ponovno punjenje te pratiti njihovo funkcioniranje i usklađenost s higijenskim standardima. Države članice potiče se da poduzimaju i druge mjere, kao što su uspostava sustava povratne naknade koji obuhvaćaju formate ponovno uporabljive ambalaže, primjena gospodarskih poticaja ili zahtijevanje od krajnjih distributera da određeni postotak proizvoda koji nisu obuhvaćeni ciljevima u pogledu ponovne uporabe i obvezama ponovnog punjenja stave na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži ili putem sustava ponovnog punjenja, pod uvjetom da takvi zahtjevi ne dovedu do rascjepkanosti jedinstvenog tržišta i stvaranja prepreka trgovini.
- (150) Zahtjevi za skupljanje, razvrstavanje, redistribuciju u punionice i čišćenje potpuno su različite prirode za sustave povratne naknade za jednokratnu ambalažu i za sustave za ponovnu uporabu koji se temelje na povratnoj naknadi. Stoga se minimalni zahtjevi za sustave povratne naknade ne bi trebali primjenjivati na sustave za ponovnu uporabu koji se temelje na povratnoj naknadi. Umjesto toga, na sustave za ponovnu uporabu trebali bi se primjenjivati posebni zahtjevi.
- (151) Direktiva 94/62/EZ izmijenjena je Direktivom (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁰, kojom se utvrđuju ciljevi u pogledu recikliranja koje države članice trebaju postići do 2025. i 2030. Te ciljeve i pravila za njihov izračun trebalo bi zadržati. Uzimajući u obzir različitu polazišnu točku svake države članice kad je riječ o ciljevima u pogledu recikliranja, iako se u ovoj Uredbi predlažu mjere kojima se olakšava postizanje tih ciljeva, i dalje bi trebalo biti moguće odgoditi rokove za postizanje ciljeva u pogledu recikliranja do 2030. pod određenim uvjetima. Međutim, Komisija bi trebala biti ovlaštena odbiti revidirani plan provedbe koji je podnijela država članica.

⁴⁰ Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 150, 14.6.2018., str. 141.).

- (152) Direktivom 94/62/EZ od Komisije se zahtijeva da preispita ciljeve u pogledu recikliranja ambalaže do 2030. kako bi ih zadržala ili po potrebi povećala. Međutim, ciljeve za 2030. još nije primjereno izmijeniti jer dokazi pokazuju da neke države članice i dalje imaju poteškoće s postizanjem postojećih ciljeva. Zbog toga bi trebalo utvrditi mjere kojima bi se izrađivače potaknulo da na tržište stavljaju više ambalaže koja se može reciklirati i time pomognu državama članicama da postignu ciljeve u pogledu recikliranja. U budućnosti bi Komisiji trebalo dostavljati detaljnije podatke o ambalaži i tokovima recikliranja ambalažnog otpada. Dostavljanje tih podataka Komisiji će omogućiti da preispita ciljeve i utvrdi treba li ih zadržati ili povećati. Kako bi se uzeo u obzir učinak mjera za poboljšanje mogućnosti recikliranja ambalaže, preispitivanje ne bi trebalo provesti prije predviđene opće evaluacije ove Uredbe, odnosno sedam godina nakon njezina stupanja na snagu. U tom bi preispitivanju pozornost trebalo posvetiti i mogućnosti uvođenja novih ciljeva, koji bi bili detaljniji od trenutačnih.

- (153) Izračun ciljeva u pogledu recikliranja trebao bi se temeljiti na masi ambalažnog otpada koji ulazi u postupak recikliranja. Države članice trebale bi osigurati pouzdanost i točnost prikupljenih podataka o recikliranom ambalažnom otpadu. U pravilu bi se mjerenje mase ambalažnog otpada koji se treba računati kao recikliran trebalo obavljati na mjestu gdje ambalažni otpad ulazi u postupak recikliranja. Ipak, radi ograničavanja administrativnog opterećenja, državama članicama trebalo bi, pod strogim uvjetima i odstupajući od općeg pravila, dopustiti da utvrde masu recikliranog ambalažnog otpada na temelju mjerenja rezultata bilo kojeg postupka razvrstavanja, koje će se ispraviti uzimanjem u obzir prosječne stope gubitka do kojeg dođe prije nego što otpad uđe u postupak recikliranja. U količine otpada koji se prijavljuje kao recikliran ne bi se trebali uključivati gubici materijala do kojih dođe prije nego što otpad uđe u postupak recikliranja, primjerice zbog razvrstavanja ili drugih prethodnih postupaka. Ti se gubici mogu utvrditi na temelju elektroničkih registara, tehničkih specifikacija, detaljnih pravila za izračunavanje prosječne stope gubitka za razne tokove otpada ili drugih istovjetnih mjera. Države članice trebale bi uključiti informacije o takvim mjerama u izvješća o provjeri kvalitete priložena podacima o recikliranju otpada koje dostavljaju Komisiji. Prosječne stope gubitka trebalo bi po mogućnosti utvrditi na razini pojedinačnih postrojenja za razvrstavanje te bi ih trebalo povezati s glavnim različitim vrstama otpada, različitim izvorima (kao što su kućanstva ili komercijalni sektor), različitim programima skupljanja i različitim vrstama procesa razvrstavanja. Prosječne stope gubitka trebale bi se upotrebljavati samo ako nema drugih pouzdanih podataka, osobito u kontekstu pošiljki i izvoza otpada. Gubitke u masi materijala ili tvari zbog postupaka fizikalne ili kemijske transformacije koji su svojstveni postupku recikliranja u kojem se ambalažni otpad stvarno prerađuje u proizvode, materijale ili tvari ne bi trebalo oduzimati od mase otpada koji se prijavljuje kao recikliran.

- (154) Ako se izračun stope recikliranja primjenjuje na aerobnu ili anaerobnu obradu biorazgradivog ambalažnog otpada, količina otpada koji uđe u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati kao reciklirana, pod uvjetom se takvom obradom dobiva izlazni proizvod koji će se upotrebljavati kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Iako je izlazni proizvod takve obrade najčešće kompost ili digestat, ostali izlazni proizvodi također se mogu uzeti u obzir pod uvjetom da sadržavaju usporedive količine recikliranog sadržaja u odnosu na količinu obrađenog biorazgradivog ambalažnog otpada. U drugim slučajevima, u skladu s definicijom recikliranja, prerada biorazgradivog otpada u materijale koji će se upotrebljavati kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se zbrinjavaju ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem procesu koji ima istu svrhu kao uporaba otpada, a nije recikliranje, ne bi se trebali računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva u pogledu recikliranja.
- (155) Kad materijal od ambalažnog otpada prestane biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije stvarne prerade, trebao bi se računati kao recikliran pod uvjetom da je namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari, bilo za njihovu izvornu ili drugu svrhu. Materijali koji su prestali biti otpad i koji se upotrebljavaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se nasipavaju ili zbrinjavaju, ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada, a nije recikliranje, ne bi se trebali računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva u pogledu recikliranja.

- (156) Pri utvrđivanju metodologije za izračun i provjeru postotka recikliranog sadržaja Komisija bi trebala ocijeniti dostupne tehnologije recikliranja, uzimajući u obzir njihovu gospodarsku i okolišnu učinkovitost, uključujući kvalitetu izlaznih proizvoda, dostupnost otpada, potrebnu energiju i emisije stakleničkih plinova te druge relevantne učinke na okoliš. Komisija bi također trebala imati u vidu mogućnost da se takve tehnologije upotrebljavaju za obmanjujuće tvrdnje o prihvatljivosti za okoliš.
- (157) Tvrdnje o svojstvima ambalaže za koje su u ovoj Uredbi utvrđeni pravni zahtjevi, kao što su mogućnost recikliranja, razina recikliranog sadržaja i mogućnost ponovne uporabe, trebale bi se navoditi samo u odnosu na svojstva ambalaže koja premašuju primjenjive minimalne zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi te u skladu s metodologijama i pravilima utvrđenima na temelju ove Uredbe. U tim bi se tvrdnjama također trebalo navesti odnose li se na jedinicu ambalaže, dio jedinice ambalaže ili na svu ambalažu koju gospodarski subjekt stavlja na tržište.
- (158) Države članice trebale bi imati pravo uzeti u obzir recikliranje metala odvojenih nakon spaljivanja otpada proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, pod uvjetom da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete utvrđene u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2019/1004⁴¹.

⁴¹ Provedbena odluka Komisije (EU) 2019/1004 o 7. lipnja 2019. o utvrđivanju pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka o otpadu u skladu s Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Provedbene odluke Komisije C(2012)2384 (SL L 163, 20.6.2019., str. 66.).

- (159) Na izvoz ambalažnog otpada iz Unije radi recikliranja primjenjuju se Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁴² i Uredba (EU) 2024/1157 Europskog parlamenta i Vijeća⁴³.
- (160) Budući da ponovna uporaba znači da se na tržište ne stavlja nova ambalaža, ponovno uporabljivu prodajnu ambalažu koja se stavlja na tržište i drvenu ambalažu koja se popravljiva radi ponovne uporabe trebalo bi uzeti u obzir u svrhu ostvarenja relevantnih ciljeva u pogledu recikliranja ambalaže. Države članice trebale bi moći iskoristiti tu mogućnost za izračun prilagođenih razina ciljeva u pogledu recikliranja uzimanjem u obzir najviše pet postotnih bodova prosječnog udjela, u prethodne tri godine, ponovno uporabljive prodajne ambalaže koja je prvi put stavljena na tržište i koja se ponovno koristi u okviru sustava za ponovnu uporabu.

⁴² Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

⁴³ Uredba (EU) 2024/1157 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o pošiljkama otpada, izmjeni uredbi (EU) br. 1257/2013 i (EU) 2020/1056 te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (SL L, 2024/1157, 30.4.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).

- (161) Proizvođači i organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača trebali bi aktivno sudjelovati u informiranju krajnjih korisnika, osobito potrošača, o sprečavanju nastanka ambalažnog otpada i gospodarenju njime. Te bi informacije trebale obuhvaćati dostupnost aranžmana za ponovnu uporabu ambalaže, značenje oznaka istaknutih na ambalaži i druge upute o odlaganju ambalažnog otpada. Proizvođači i organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača također bi trebali informirati potrošače da ambalaža označena kao kompostabilna znači da se ambalaža može kompostirati u kontroliranim industrijskim uvjetima u postrojenjima za obradu biootpada i da nije prikladna za kompostiranje u kućanstvu. Ambalaža se ne bi smjela bacati u okoliš. Proizvođači bi ujedno krajnje korisnike trebali informirati o tome da imaju važnu ulogu u osiguravanju okolišno optimalnog gospodarenja ambalažnim otpadom. Pri informiranju svih krajnjih korisnika, kao i izvješćivanju o ambalaži, trebalo bi upotrebljavati suvremene informacijske tehnologije. Informacije bi se trebale pružati klasičnim sredstvima, primjerice putem plakata u unutarnjim i vanjskim prostorima te kampanja na društvenim mrežama, ili inovativnijim sredstvima, kao što je elektronički pristup internetskim stranicama s pomoću QR koda na ambalaži.
- (162) Odvojeno skupljanje izvan kućanstva važan je element za povećanje stope skupljanja ambalaže i poboljšanje njezine kružnosti. Države članice i gospodarski subjekti trebali bi moći poduzeti posebne mjere za odvojeno skupljanje izvan kućanstva prilagođeno lokaciji i navikama potrošača.

- (163) Države članice trebale bi Komisiji za svaku kalendarsku godinu dostaviti informacije o postizanju ciljeva u pogledu recikliranja. Kako bi se evaluirala djelotvornost mjera za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, trebalo bi dostaviti i podatke o potrošnji vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje, laganih plastičnih vrećica za nošenje, debelih plastičnih vrećica za nošenje i vrlo debelih plastičnih vrećica za nošenje kako bi se moglo ocijeniti je li se potrošnja tih vrećica povećala kao odgovor na mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Kako bi se moglo ocijeniti jesu li obvezni sustavi povratne naknade koje su države članice uspostavile djelotvorni, odnosno jesu li izuzeća od obveze uspostave tih sustava koja odobre države članice opravdana, važno je putem izvješća država članica prikupiti informacije o zasebnoj stopi skupljanja ambalaže obuhvaćene obvezom uspostavljanja sustava povratne naknade.
- (164) Kako bi se utvrdila metodologija za ocjenjivanje recikliranja u širim razmjerima, države članice trebale bi na godišnjoj osnovi dostavljati i podatke o količini recikliranog ambalažnog otpada, po kategoriji ambalaže, i količini ambalaže koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice ili koju je raspakirao proizvođač, a nije krajnji korisnik, po kategoriji ambalaže. Komisija bi trebala objediniti te podatke i objaviti ih kako bi pratila godišnji razvoj ambalažnog otpada recikliranog u širim razmjerima.
- (165) Države članice trebale bi Komisiji dostaviti podatke elektroničkim putem i podnijeti joj izvješće o provjeri kvalitete. Osim toga, podacima o ciljevima u pogledu recikliranja trebalo bi priložiti izvješće s opisom mjera koje su poduzete kako bi se uspostavio djelotvoran sustav kontrole kvalitete i sljedivosti ambalažnog otpada.

- (166) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu obveza izvješćivanja, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi utvrdila pravila za izračun i provjeru podataka o ostvarenju ciljeva u pogledu recikliranja i stopama odvojenog skupljanja ambalaže obuhvaćene sustavom povratne naknade te podataka potrebnih za utvrđivanje metodologije za ocjenjivanje recikliranja u širim razmjerima. Taj provedbeni akt trebao bi sadržavati i metodologiju za određivanje količine nastalog ambalažnog otpada te bi se njime trebao utvrditi format za dostavu podataka. Njime bi se trebala utvrditi i metodologija za izračun godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje po stanovniku i format za dostavu tih podataka jer su oni potrebni za olakšavanje praćenja i potpune provedbe bitnih zahtjeva koji se odnose na plastične vrećice za nošenje, osobito radi osiguravanja raščlanjenog i obveznog izvješćivanja o različitim kategorijama plastičnih vrećica za nošenje. Taj provedbeni akt trebao bi zamijeniti Odluku Komisije 2005/270/EZ⁴⁴ i Provedbenu odluku Komisije (EU) 2018/896⁴⁵.
- (167) Kako bi se doprinijelo tome da se državama članicama i Komisiji omogući praćenje provedbe ciljeva utvrđenih ovom Uredbom, države članice trebale bi uspostaviti baze podataka o ambalaži i osigurati da te baze podataka dobro funkcioniraju.

⁴⁴ Odluka Komisije 2005/270/EZ od 22. ožujka 2005. o utvrđivanju formata u odnosu na sustav baza podataka na temelju Direktive 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 86, 5.4.2005., str. 6.).

⁴⁵ Provedbena odluka Komisije (EU) 2018/896 od 19. lipnja 2018. o utvrđivanju metodologije za izračun godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje i o izmjeni Odluke 2005/270/EZ (SL L 160, 25.6.2018., str. 6.).

- (168) Djelotvorno izvršenje zahtjevâ u pogledu održivosti ključno je kako bi se osiguralo pošteno tržišno natjecanje i zajamčilo ostvarenje očekivanih koristi i doprinosa ove Uredbe za postizanje ciljeva Unije u području klime, energetike i kružnosti. Stoga bi nadležna tijela svake godine trebala nastojati provoditi provjere točnosti barem dijela EU izjava o sukladnosti. Uredba (EU) 2019/1020, kojom se uspostavlja horizontalni okvir za nadzor tržišta i kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije, trebala bi se primjenjivati na ambalažu za koju su zahtjevi u pogledu održivosti utvrđeni na temelju ove Uredbe. Mehanizmima za nadzor tržišta utvrđenima u Uredbi (EU) 2019/1020 utvrđuju se zahtjevi za nadzor tržišta koji se odnose na stavljanje proizvoda na tržište i predviđaju zaštitni mehanizmi za provjeru usklađenosti s ovom Uredbom kad je riječ o stavljanju ambalaže na tržište.
- (169) Ambalaža bi se trebala stavljati na tržište samo ako ne predstavlja poznat rizik za okoliš i zdravlje ljudi. Kako bi se usmjerili napor u području nadzora tržišta, ambalaža koja predstavlja rizik trebala bi se za potrebe ove Uredbe definirati kao ambalaža koja bi, zbog toga što nije u skladu sa zahtjevom u pogledu održivosti ili zbog toga što odgovorni gospodarski subjekt ne ispunjava određeni zahtjev u pogledu održivosti, mogla štetno utjecati na okoliš ili druge javne interese zaštićene relevantnim zahtjevima.

- (170) Trebao bi postojati postupak na temelju kojeg se zainteresirane strane obavješćuje o mjerama koje se namjerava poduzeti u pogledu ambalaže koja predstavlja rizik. Taj bi postupak trebao i tijelima za nadzor tržišta u državama članicama omogućiti da, u suradnji s relevantnim gospodarskim subjektima, u odnosu na takvu ambalažu djeluju u ranoj fazi. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi utvrdila jesu li nacionalne mjere koje se odnose na neusklađene proizvode opravdane. Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju kada, u opravdanim slučajevima povezanim sa zaštitom okoliša ili ljudskim zdravljem to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.
- (171) Tijela za nadzor tržišta trebala bi imati pravo zahtijevati od gospodarskih subjekata da poduzimaju korektivne mjere kada se utvrdi ili da ambalaža nije u skladu sa zahtjevima u pogledu održivosti i označivanja ili da je određeni gospodarski subjekt prekršio druga pravila o stavljanju ambalaže na tržište ili stavljanju ambalaže na raspolaganje na tržištu. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu obveze gospodarskih subjekata da poduzimaju korektivne mjere, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi odlučila je li nacionalna mjera opravdana.

- (172) U slučaju zabrinutosti za ljudsko zdravlje, tijelo za nadzor tržišta ne bi trebalo evaluirati rizik za zdravlje ljudi ili životinja koji proizlazi iz ambalažnog materijala ako je prenesen na pakirani sadržaj ambalažnog materijala, nego bi trebalo obavijestiti tijela koja su nadležna za provedbu kontrole tog rizika i imenovana na temelju Uredbe (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁶, Uredbe (EU) 2017/745, Uredbe (EU) 2017/746, Uredbe (EU) 2019/6 ili Direktive 2001/83/EZ.

⁴⁶ Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

(173) Javna nabava čini 14 % BDP-a Unije. Kako bi se doprinijelo ciljevima postizanja klimatske neutralnosti, poboljšanja energetske učinkovitosti i učinkovitosti resursa te prelaska na kružno gospodarstvo kojim se štite javno zdravlje i bioraznolikost, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se od javnih i sektorskih naručitelja kako su definirani u Direktivi 2014/24/EU⁴⁷ i Direktivi 2014/25/EU⁴⁸ Europskog parlamenta i Vijeća prema potrebi zahtijevalo da svoju javnu nabavu usklade s određenim minimalnim obveznim zahtjevima za zelenu javnu nabavu, koje treba utvrditi u provedbenim aktima donesenima na temelju ove Uredbe. U usporedbi s dobrovoljnim pristupom, obveznim zahtjevima trebalo bi u najvećoj mogućoj mjeri povećati iskorištavanje javne potrošnje za povećanje potražnje za ambalažom bolje učinkovitosti. Ti zahtjevi trebali bi biti transparentni, objektivni i nediskriminirajući. Države članice trebale bi moći upućivati na tehničke specifikacije, kriterije za odabir ili uvjete za izvršenje ugovora u svojim zahtjevima za javnu nabavu i ti zahtjevi ne bi trebali biti kumulativni. Uz poštovanje općih pravila propisanih UFEU-om i u skladu s ovom Uredbom, javni i sektorski naručitelji trebali bi moći donijeti odredbe koje nadilaze minimalne zahtjeve za zelenu javnu nabavu utvrđene u ovoj Uredbi.

⁴⁷ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.).

⁴⁸ Direktiva 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.).

- (174) Kako bi se zaštitilo funkcioniranje unutarnjeg tržišta i stvorili jednaki uvjeti tržišnog natjecanja, potrebno je osigurati da ambalaža iz trećih zemalja koja ulazi na tržište Unije bude u skladu s ovom Uredbom, neovisno o tome je li uvezena kao samostalna ambalaža ili je povezana s pakiranim proizvodom. Osobito je potrebno osigurati da izrađivači provedu odgovarajuće postupke ocjenjivanja sukladnosti u pogledu te ambalaže. Prednost bi se trebala dati suradnji na tržištu između tijela za nadzor tržišta i gospodarskih subjekata. Stoga bi, iako se mogu odnositi na bilo koju ambalažu koja ulazi na tržište Unije, intervencije tijela imenovanih na temelju članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/1020 trebale biti usmjerene prije svega na ambalažu koja podliježe mjerama zabrane koje donose tijela za nadzor tržišta. Ako donesu takve mjere zabrane i ako te mjere nisu ograničene na državno područje, tijela za nadzor tržišta trebala bi tijelima imenovanima za kontrolu ambalaže koja ulazi na tržište Unije dostaviti pojedinosti potrebne za identifikaciju takve neusklađene ambalaže na granicama, uključujući informacije o pakiranim proizvodima i gospodarskim subjektima, kako bi se za proizvode koji ulaze na tržište Unije omogućio pristup utemeljen na riziku. U takvim će slučajevima carinska tijela nastojati identificirati i zaustaviti tu ambalažu na granicama.

- (175) Kako bi se optimizirao i rasteretio postupak kontrole na vanjskim granicama Unije, potrebno je omogućiti automatski prijenos podataka između Informacijskog i komunikacijskog sustava za tržišni nadzor (ICSMS) i carinskih sustava. Trebalo bi razlikovati dva različita prijenosa podataka s obzirom na njihovu svrhu. Prvo, mjere zabrane koje tijela za nadzor tržišta donesu nakon identifikacije neusklađene ambalaže trebalo bi iz ICSMS-a proslijediti carinskim tijelima kako bi se tijela imenovana za kontrolu na vanjskim granicama njima mogla služiti za identificiranje ambalaže na koju bi se te mjere zabrane trebale primjenjivati. Za te prve prijenose podataka trebao bi se upotrebljavati elektronički carinski sustav za upravljanje rizikom (CRMS), utvrđen u članku 36. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447⁴⁹, ne dovodeći u pitanje eventualni budući razvoj okružja za upravljanje carinskim rizicima. Drugo, ako carinska tijela identificiraju neusklađenu ambalažu, bit će potrebno upravljati predmetima radi, među ostalim, prenošenja obavijesti o suspenziji, zaključaka tijela za nadzor tržišta i ishoda mjera koje su poduzela carinska tijela. Okružje jedinstvenog sučelja EU-a za carinu podržava prijenose podataka između ICSMS-a i nacionalnih carinskih sustava iz druge opcije.
- (176) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu međusobnog povezivanja radi ostvarivanja komunikacije između tijela za nadzor tržišta i carinskih tijela, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za određivanje postupovnih pravila i pojedinosti o provedbenim aranžmanima, uključujući funkcionalnosti, podatkovne elemente i obradu podataka, kao i pravila o obradi osobnih podataka, povjerljivosti i vođenju obrade podataka u okviru tog povezivanja.

⁴⁹ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.).

- (177) Pri donošenju delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.⁵⁰ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata. Komisija bi pri izradi tih delegiranih akata trebala uzeti u obzir znanstvene i druge dostupne tehničke informacije, uključujući relevantne međunarodne norme.
- (178) Provedbene ovlasti koje su ovom Uredbom dodijeljene Komisiji trebalo bi izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁵¹.
- (179) Kako bi se osiguralo praćenje i provedba zahtjeva o proizvodima iz Direktive (EU) 2019/904 te kako bi ti zahtjevi podlijegali odgovarajućem nadzoru tržišta, Uredbu (EU) 2019/1020 trebalo bi izmijeniti tako da se područjem njezine primjene obuhvati Direktiva (EU) 2019/904. Odredbe o zahtjevima koji se odnose na sadržaj reciklirane plastike u plastičnim bocama za napitke od 1. siječnja 2030. i odgovarajuće obveze u pogledu izvješćivanja trebalo bi izbrisati iz Direktive (EU) 2019/904 jer se to pitanje uređuje isključivo ovom Uredbom.

⁵⁰ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁵¹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (180) Ovom se Uredbom utvrđuju opća pravila koja se primjenjuju na svu ambalažu. Međutim, određeni jednokratni plastični proizvodi obuhvaćeni Direktivom (EU) 2019/904, kao što su plastične vrećice za nošenje, čaše za napitke, spremnici za hranu i piće, uključujući boce, smatraju se ambalažom. Direktiva (EU) 2019/904 je *lex specialis* u odnosu na ovu Uredbu. U slučaju proturječja između Direktive (EU) 2019/904 i ove Uredbe, Direktiva (EU) 2019/904 trebala bi imati prednost unutar svojeg područja primjene. Direktivom (EU) 2019/904 od država članica zahtijeva se da poduzmu mjere za smanjenje potrošnje određenih jednokratnih plastičnih proizvoda, uključujući ograničenja stavljanja na tržište. Takva ograničenja stavljanja na tržište trebala bi se primjenjivati i imati prednost nad svim proturječnim odredbama iz ove Uredbe. Ovom se Uredbom predviđa ograničenje stavljanja na tržište plastičnih proizvoda navedenih u njezinoj točki 3. Priloga V., a Direktivom (EU) 2019/904 državama članicama omogućuje se da poduzmu potrebne mjere za smanjenje potrošnje tih jednokratnih plastičnih proizvoda. Budući da nacionalne provedbene mjere na temelju Direktive (EU) 2019/904 mogu biti manje ograničavajuće od zabrane stavljanja na tržište, ova bi Uredba trebala imati prednost nad Direktivom (EU) 2019/904 u pogledu takvih proizvoda obuhvaćenih definicijom ambalaže kako bi se potaknulo smanjenje jednokratne plastične ambalaže i smanjila njezina količina u okolišu. Stoga države članice ne bi trebale moći donijeti izuzeće od zabrane iz Direktive (EU) 2019/904 u pogledu stavljanja na tržište ambalaže izrađene od ekspaniranog polistirena. Kako bi se to odrazilo, Direktivu (EU) 2019/904 trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.
- (181) Budući da se ovom Uredbom ne uređuje reciklirani sadržaj u bilo kojem plastičnom dijelu ambalaže prije 1. siječnja 2030., odredbe o zahtjevima za reciklirani sadržaj za plastične boce za napitke iz Direktive (EU) 2019/904 trebale bi ostati na snazi do tog datuma.

- (182) Kako bi se povećalo povjerenje javnosti u ambalažu koja se stavlja na tržište, osobito kad je riječ o usklađenosti sa zahtjevima u pogledu održivosti, gospodarski subjekti koji na tržište stavljaju neusklađenu ambalažu ili koji ne ispunjavaju svoje obveze trebali bi podlijevati sankcijama. Stoga je potrebno da države članice u nacionalnom zakonodavstvu utvrde učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za nepridržavanje ove Uredbe.
- (183) Člankom 19. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) od država članica zahtijeva se da osiguraju pravne lijekove dostatne za osiguravanje učinkovite sudske zaštite u područjima obuhvaćenima pravom Unije, uključujući sudove država članica. U tom bi pogledu države članice trebale osigurati da dotične osobe, kao što su fizičke ili pravne osobe koje su podnijele pritužbu ili prijavu zbog navodne neusklađenosti ambalaže, neovisno o tome je li samostalna ambalaža ili je povezana s pakiranim proizvodom, s ovom Uredbom, imaju pristup pravosuđu u skladu s obvezama koje su se države članice preuzele kao stranke Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša⁵² sastavljene u Aarhusu 25. lipnja 1998. („Aarhuška konvencija”).
- (184) Komisija bi trebala provesti evaluaciju ove Uredbe. Na temelju stavka 22. Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016., ta bi se evaluacija trebala temeljiti na pet kriterija, odnosno učinkovitosti, djelotvornosti, važnosti, usklađenosti i dodanoj vrijednosti Unije, te bi trebala biti temelj za procjene učinka mogućih daljnjih djelovanja. Komisija bi Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija trebala podnijeti izvješće o provedbi ove Uredbe i njezinu utjecaju na okolišnu održivost ambalaže i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

⁵² SL L 124, 17.5.2005., str. 4.

- (185) Gospodarskim subjektima potrebno je dati dovoljno vremena da prilagode svoje postupke kako bi ispunili svoje obveze i uskladili se sa zahtjevima iz ove Uredbe. Slično tome, trebalo bi predvidjeti dovoljno vremena da države članice donesu administrativne mjere za organizaciju postupaka ovlaštenja nadležnih tijela, održavajući pritom kontinuitet za gospodarske subjekte te uspostave infrastrukturu potrebnu za primjenu ove Uredbe. Stoga bi primjenu ove Uredbe trebalo odgoditi do razumnog roka do kojeg te pripreme mogu biti dovršene. Posebnu bi pozornost trebalo posvetiti tomu da se mikropoduzećima te malim i srednjim poduzećima (MSP-ovi) olakša ispunjavanje obveza i zahtjeva iz ove Uredbe, među ostalim putem smjernica koje Komisija treba pružiti kako bi gospodarskim subjektima olakšala usklađivanje, s posebnim naglaskom na MSP-ovima.
- (186) Kako bi se ispunile te obveze i utvrdio ambiciozan, ali usklađen okvir za ambalažu, potrebno je donijeti uredbu o utvrđivanju zahtjeva za ambalažu tijekom njezina cijelog životnog ciklusa. Direktivu 94/62/EZ stoga bi trebalo staviti izvan snage.
- (187) Direktivu 94/62/EZ trebalo bi staviti izvan snage s učinkom od datuma početka primjene ove Uredbe. Međutim, kako bi se osigurali neometana tranzicija i kontinuitet dok Komisija ne donese nova pravila na temelju ove Uredbe te zajamčio kontinuitet u primjeni sustava vlastitih sredstava Unije u pogledu vlastitih sredstava koja se temelje na nerecikliranom plastičnom ambalažnom otpadu, određene obveze na temelju te direktive koje se odnose na označivanje, ciljeve u pogledu recikliranja i prijenos podataka Komisiji trebale bi određeno vrijeme ostati na snazi.

(188) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno povećanje okolišne održivosti ambalaže i osiguravanje slobodnog kretanja ambalaže na unutarnjem tržištu, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njezina opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I.

Opće odredbe

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom utvrđuju zahtjevi u pogledu okolišne održivosti i označivanja tijekom cijelog životnog ciklusa ambalaže kako bi se omogućilo njezino stavljanje na tržište. Njome se ujedno utvrđuju zahtjevi za proširenu odgovornost proizvođača, sprečavanje nastanka ambalažnog otpada, poput smanjenja nepotrebne ambalaže i ponovne uporabe ili ponovnog punjenja ambalaže, te za skupljanje i obradu ambalažnog otpada, uključujući njegovo recikliranje.
2. Ovom se Uredbom doprinosi učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta tako što se nacionalne mjere za ambalažu i ambalažni otpad usklađuju kako bi se izbjegle prepreke trgovini te narušavanje i ograničavanje tržišnog natjecanja u Uniji i pritom, na temelju visoke razine zaštite okoliša, spriječio ili smanjio štetan učinak ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i ljudsko zdravlje.
3. Ovom se Uredbom doprinosi prelasku na kružno gospodarstvo i postizanju klimatske neutralnosti najkasnije do 2050., kako je predviđeno Uredbom (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća⁵³, tako što se utvrđuju mjere u skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u članku 4. Direktive 2008/98/EZ („hijerarhija otpada”).

⁵³ Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.).

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na svu ambalažu, neovisno o upotrijebljenom materijalu, i na sav ambalažni otpad, bez obzira na to upotrebljava li se takva ambalaža ili stvara li se takav ambalažni otpad u industriji, drugim proizvođačkim sektorima, maloprodajnoj ili distribucijskoj djelatnosti, uredskim prostorima, uslužnom sektoru ili kućanstvima.
2. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje odredbe Direktive 2008/98/EZ koje se odnose na gospodarenje opasnim otpadom ni regulatorne zahtjeve Unije za ambalažu poput onih koji se odnose na sigurnost, kvalitetu, zaštitu zdravlja i higijenu pakiranih proizvoda, kao ni zahtjeve u pogledu transporta. Međutim, ako je ova Uredba u proturječju s Direktivom 2008/68/EZ, Direktiva 2008/68/EZ ima prednost.

Članak 3.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:
 1. „ambalaža” znači predmet, neovisno od kojih je materijala izrađen, namijenjen kako bi ga gospodarski subjekt upotrebljavao za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku ili prezentiranje proizvoda drugom gospodarskom subjektu ili krajnjem korisniku, i koji se može razvrstati prema formatu ambalaže ovisno o njegovoj funkciji, materijalu i dizajnu, a obuhvaća sljedeće:
 - (a) predmet koji je potreban za držanje, održavanje ili čuvanje proizvoda tijekom njegova životnog vijeka, ali nije njegov sastavni dio, i koji je predviđen za uporabu, potrošnju ili odbacivanje zajedno s proizvodom;

- (b) komponentu i pomoćni element predmeta iz točke (a) koji je integriran u predmet;
 - (c) pomoćni element predmeta iz točke (a), koji je izravno obješen ili pričvršćen na proizvod i koji ima funkciju ambalaže, ali nije sastavni dio proizvoda, i koji je predviđen za uporabu, potrošnju ili odbacivanje zajedno s proizvodom;
 - (d) predmet koji je dizajniran i predviđen za punjenje na prodajnom mjestu radi distribuiranja proizvoda, također poznat pod nazivom „poslužna ambalaža”;
 - (e) predmet za jednokratnu uporabu koji se prodaje, puni ili je dizajniran i predviđen za punjenje na prodajnom mjestu i koji ima funkciju ambalaže;
 - (f) propusna filter vrećica za čaj, kavu ili drugi napitak, ili pojedinačna jedinica koja omekšaju poslije upotrebe i sadržava čaj, kavu ili drugi napitak i predviđena je za uporabu i odbacivanje zajedno s proizvodom;
 - (g) nepropusna pojedinačna jedinica čaja, kave ili drugog napitka predviđena za uporabu u aparatu za pripremu napitaka, koja se upotrebljava i odbacuje zajedno s proizvodom;
2. „otpad” znači otpad kako je definiran u članku 3. točki 1. Direktive 2008/98/EZ; ponovno uporabljiva ambalaža koja se otprema na obnavljanje ne smatra se otpadom;

3. „ambalaža za ponijeti” znači poslužna ambalaža koja se na prodajnim mjestima na kojima su prisutni zaposlenici puni napicima ili gotovom hranom koji se pakiraju radi transporta i izravne konzumacije na drugoj lokaciji bez potrebe za daljnjom pripremom i koji se tipično konzumiraju iz ambalaže;
4. „ambalaža za primarnu proizvodnju” znači predmet koji je dizajniran i predviđen za uporabu kao ambalaža za neprerađene proizvode iz primarne proizvodnje kako je definirana u Uredbi (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁴;
5. „prodajna ambalaža” znači ambalaža osmišljena tako da zajedno s proizvodom čini prodajnu jedinicu za krajnjeg korisnika na prodajnom mjestu;
6. „skupna ambalaža” znači ambalaža osmišljena tako da čini skup određenog broja prodajnih jedinica na prodajnom mjestu, neovisno o tomu prodaje li se taj skup prodajnih jedinica krajnjem korisniku kao takav ili služi kao sredstvo za olakšavanje popunjavanja polica na prodajnom mjestu odnosno za stvaranje inventarne ili distribucijske jedinice, a može se odvojiti od proizvoda bez utjecaja na njegova svojstva;
7. „transportna ambalaža” znači ambalaža osmišljena tako da olakša rukovanje i transport jedne ili više prodajnih jedinica ili skupa prodajnih jedinica radi sprečavanja oštećenja proizvoda zbog rukovanja i transporta, ali ne uključuje kontejnere za cestovni, željeznički, brodski i zračni prijevoz;

⁵⁴ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

8. „ambalaža za e-trgovinu” znači transportna ambalaža za dostavu proizvoda krajnjem korisniku u okviru prodaje putem interneta ili drugih sredstava prodaje na daljinu;
9. „stavljanje na raspolaganje na tržištu” znači svaka isporuka ambalaže za distribuciju, neovisno o tome je li prazna ili s proizvodom, potrošnju ili uporabu na tržištu Unije u okviru komercijalne djelatnosti, s plaćanjem ili besplatno;
10. „stavljanje na tržište” znači prvo stavljanje ambalaže, neovisno o tome je li prazna ili s proizvodom, na raspolaganje na tržištu Unije;
11. „stavljanje na raspolaganje na državnom području države članice” znači svaka isporuka ambalaže, neovisno o tome je li prazna ili s proizvodom, za distribuciju, potrošnju ili uporabu na državnom području države članice u okviru komercijalne djelatnosti, s plaćanjem ili besplatno;
12. „gospodarski subjekt” znači izrađivač, dobavljač, uvoznik, distributer, ovlašteni zastupnik, krajnji distributer i pružatelj usluga provođenja narudžbi;
13. „izrađivač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja izrađuje ambalažu ili pakirani proizvod; međutim:
 - (a) podložno točki (b), ako su ambalaža ili pakirani proizvod dizajnirani ili izrađeni pod imenom ili zaštitnim znakom fizičke ili pravne osobe, bez obzira na to je li neki drugi žig vidljiv na ambalaži ili na pakiranom proizvodu, „izrađivačem” se smatra ta fizička ili pravna osoba;

- (b) ako je fizička ili pravna osoba pod čijim su imenom ili žigom ambalaža ili pakirani proizvod dizajnirani ili izrađeni obuhvaćena definicijom mikropoduzeća utvrđenom u Preporuci Komisije 2003/361/EZ, kako se primjenjuje ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe], a fizička ili pravna osoba koja ambalažu isporučuje fizičkoj ili pravnoj osobi pod čijim je imenom ili žigom ambalaža dizajnirana ili izrađena nalazi se u istoj državi članici, tada se fizička ili pravna osoba koja isporučuje ambalažu smatra izrađivačem;
14. „ugovor na daljinu” znači ugovor na daljinu kako je definiran u članku 2. stavku 7. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁵;
15. „proizvođač” znači svaki izrađivač, uvoznik ili distributer na kojeg se, neovisno o korištenoj tehnici prodaje, primjenjuje jedno od sljedećeg:
- (a) proizvođač, uvoznik ili distributer imaju poslovni nastan u državi članici i s državnog područja te države članice i na to isto državno područje prvi put stavljaju na raspolaganje transportnu ambalažu, poslužnu ambalažu ili ambalažu za primarnu proizvodnju, u obliku jednokratne ambalaže ili ponovno uporabljive ambalaže; ili

⁵⁵ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

- (b) proizvođač, uvoznik ili distributer imaju poslovni nastan u državi članici i s državnog područja te države članice i na tom istom državnom području prvi put stavljaju na raspolaganje proizvode zapakirane u ambalažu koja nije ona navedena u točki (a); ili
 - (c) proizvođač, uvoznik ili distributer imaju poslovni nastan u državi članici ili trećoj zemlji i prvi put na državnom području druge države članice krajnjim korisnicima izravno stavljaju na raspolaganje transportnu ambalažu, poslužnu ambalažu, ambalažu za primarnu proizvodnju, u obliku jednokratne ambalaže ili ponovno uporabljive ambalaže; ili
 - (d) proizvođač, uvoznik ili distributer imaju poslovni nastan u državi članici ili u trećoj zemlji i prvi put na državnom području druge države članice krajnjim korisnicima izravno stavljaju na raspolaganje proizvode pakirane u ambalažu koja nije ambalaža iz točke (c); ili
 - (e) proizvođač, uvoznik ili distributer imaju poslovni nastan u državi članici i raspakiravaju pakirane proizvode, a nisu krajnji korisnici, osim ako je druga osoba proizvođač, kako je definirano u točkama (a), (b), (c) ili (d);
16. „dobavljač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja ambalažu ili ambalažni materijal isporučuje izrađivaču;
17. „uvoznik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja na tržište stavlja ambalažu iz treće zemlje;

18. „distributer” znači svaka fizička ili pravna osoba u lancu opskrbe koja nije izrađivač ni uvoznik i koja stavlja ambalažu na raspolaganje na tržištu;
19. „ovlašteni zastupnik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja je od izrađivača zaprimila pisano ovlaštenje da u njegovo ime obavlja određene zadaće s obzirom na obveze izrađivača na temelju ove Uredbe;
20. „ovlašteni zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u državi članici u kojoj proizvođač prvi put stavlja ambalažu ili pakirane proizvode na raspolaganje na državnom području države članice ili raspakirava pakirane proizvode, a nije krajnji korisnik, osim države članice ili treće zemlje u kojoj proizvođač ima poslovni nastan, i koju je proizvođač u skladu s člankom 8.a stavkom 5. trećim podstavkom Direktive 2008/98/EZ imenovao za potrebe ispunjavanja obveza tog proizvođača na temelju poglavlja VIII. ove Uredbe;
21. „krajnji distributer” znači fizička ili pravna osoba u lancu opskrbe koja krajnjem korisniku isporučuje pakirane proizvode, među ostalim putem ponovne uporabe, ili proizvode koji se mogu kupiti putem sustava ponovnog punjenja;
22. „potrošač” znači svaka fizička osoba koja djeluje u svrhe koje su izvan njezine trgovačke, poslovne ili profesionalne djelatnosti;

23. „krajnji korisnik” znači svaka fizička ili pravna osoba koja boravi ili ima poslovni nastan u Uniji, kojoj je proizvod stavljen na raspolaganje kao potrošaču ili kao profesionalnom krajnjem korisniku tijekom njezinih industrijskih ili profesionalnih aktivnosti i koja taj proizvod dalje ne stavlja na raspolaganje na tržištu u obliku u kojem joj je isporučen;
24. „višeslojna (kompozitna) ambalaža” znači jedinica ambalaže izrađena od dva ili više različitih materijala koji se smatraju dijelom mase glavnog ambalažnog materijala i koji se ne mogu odvojiti ručno te stoga čine jednu nedjeljivu cjelinu, osim ako jedan od materijala čini neznatan dio jedinice ambalaže, a u svakom slučaju najviše 5 % ukupne mase jedinice ambalaže, i isključuje etikete, firnise, boje, tinte, adhezive i lakove; time se ne dovodi u pitanje Direktiva (EU) 2019/904;
25. „ambalažni otpad” znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal koji je otpad, osim ostataka iz proizvodnje;
26. „sprečavanje nastanka ambalažnog otpada” znači mjere koje se poduzimaju prije nego što ambalaža ili ambalažni materijal postane ambalažni otpad i kojima se smanjuje količina ambalažnog otpada kako bi za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku ili prezentiranje proizvoda bilo potrebno manje ambalaže ili ona uopće ne bi bila potrebna, uključujući mjere u vezi s ponovnom uporabom ambalaže i mjere za produljenje životnog vijeka ambalaže prije nego što ona postane otpad;
27. „ponovna uporaba” znači svaki postupak kojim se ponovno uporabljiva ambalaža više puta ponovno rabi u istu svrhu za koju je izvorno predviđena;
28. „jednokratna ambalaža” znači ambalaža koja nije ponovno uporabljiva;

29. „ciklus” znači put koji ponovno uporabljiva ambalaža prođe od trenutka kad je stavljena na tržište zajedno s proizvodom za čije je držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku ili prezentiranje namijenjena do trenutka kada je spremna za ponovnu uporabu u okviru sustava za ponovnu uporabu kako bi se ponovno isporučila krajnjim korisnicima zajedno s drugim proizvodom;
30. „putovanje” znači premještanje ambalaže, od punjenja ili utovara do pražnjenja ili istovara, koje može biti dio ciklusa ili se odvijati zasebno;
31. „sustav za ponovnu uporabu” znači organizacijski, tehnički ili financijski aranžmani, zajedno s poticajima, koji omogućuju ponovnu uporabu u sustavu zatvorene petlje ili u sustavu otvorene petlje, kao što je sustav povratne naknade koji osigurava skupljanje ambalaže radi njezine ponovne uporabe;
32. „obnavljanje” znači svaki postupak naveden u dijelu B Priloga VI. koji je potreban kako bi se vratila funkcionalnost ponovno uporabljive ambalaže u svrhu njezine ponovne uporabe;
33. „ponovno punjenje” znači postupak kojim spremnik koji ima funkciju ambalaže i koji je u vlasništvu krajnjeg korisnika ili koji je krajnji korisnik kupio na prodajnom mjestu krajnjeg distributera, krajnji korisnik ili krajnji distributer puni proizvodom ili proizvodima koje je krajnji korisnik kupio od krajnjeg distributera;
34. „stanica za ponovno punjenje” znači mjesto na kojem krajnji distributer krajnjim korisnicima nudi proizvode koji se mogu kupiti putem sustava ponovnog punjenja;
35. „ugostiteljski sektor” znači djelatnosti pružanja smještaja te pripreme i usluživanja hrane prema statističkoj klasifikaciji ekonomskih djelatnosti NACE Rev. 2;

36. „prodajni prostor” znači prostor namijenjen za izlaganje robe ponuđene na prodaju, za njezino plaćanje te za cirkulaciju i prisutnost kupaca, ali ne uključuje područja koja nisu otvorena za javnost, kao što su skladišni prostori, ili druga područja u kojima proizvodi nisu izloženi, kao što su parkirališta; u kontekstu ambalaže za e-trgovinu skladišni prostor i prostor za otpremu smatra se prodajnim prostorom;
37. „dizajn za recikliranje” znači dizajn ambalaže, uključujući pojedinačne komponente ambalaže, kojim se osigurava mogućnost recikliranja ambalaže etabliranim postupcima skupljanja, razvrstavanja i recikliranja dokazanim u operativnom okružju;
38. „mogućnost recikliranja” znači kompatibilnost ambalaže s postupcima gospodarenja otpadom i njegove prerade već od faze dizajniranja ambalaže, a temelji se na odvojenom skupljanju, razvrstavanju u zasebne tokove, recikliranju u širim razmjerima i upotrebi recikliranih materijala umjesto primarnih sirovina;
39. „ambalažni otpad recikliran u širim razmjerima” znači ambalažni otpad koji se skuplja odvojeno, razvrstava i reciklira u instaliranoj infrastrukturi primjenom etabliranih postupaka dokazanih u operativnom okružju, kojima se na razini Unije osigurava godišnja količina recikliranog materijala u okviru svake kategorije ambalaže navedene u tablici 2. iz Priloga II., koja je jednaka ili veća od 30 % za drvo i 55 % za sve ostale materijale; to uključuje ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije u svrhu gospodarenja otpadom i za koji se može smatrati da ispunjava zahtjeve iz članka 53. stavka 11.;

40. „materijalno recikliranje ” znači svaki postupak uporabe kojim se otpadni materijali prerađuju u materijale ili tvari, u izvornu svrhu ili druge svrhe, osim biološke obrade otpada, prerade organskog materijala, uporabe energije i prerade u materijale koji će se upotrebljavati kao goriva ili za postupke zatrpavanja;
41. „visokokvalitetno recikliranje” znači svaki postupak recikliranja kojim se proizvode reciklirani materijali koji su istovjetne kvalitete kao i izvorni materijali, na temelju očuvanih tehničkih svojstava, te se upotrebljavaju kao zamjena za primarne sirovine za ambalažu ili druge primjene u okviru kojih se zadržava kvaliteta recikliranog materijala;
42. „kategorija ambalaže” znači kombinacija materijala i specifičnog dizajna ambalaže na temelju koje se određuje mogućnost recikliranja prema etabliranim najsuvremenijim postupcima skupljanja, razvrstavanja i recikliranja dokazanima u operativnom okružju i koja je relevantna za utvrđivanje kriterija za dizajn za recikliranje;
43. „integrirana komponenta” znači komponenta ambalaže od istog ili različitog materijala koja može ili ne mora biti zasebna u odnosu na glavni dio jedinice ambalaže, ali je sastavni dio jedinice ambalaže i njezine funkcionalnosti, te je ne treba odvojiti od glavnog dijela jedinice ambalaže kako bi se osigurala funkcionalnost jedinice ambalaže i obično se odbacuje istodobno kad i jedinica ambalaže, iako ne nužno istim načinom odbacivanja;

44. „zasebna komponenta” znači komponenta ambalaže od istog ili različitog materijala u odnosu na glavni dio jedinice ambalaže koja je zasebna u odnosu na glavni dio jedinice ambalaže te koju treba u potpunosti i trajno rastaviti od glavnog dijela jedinice ambalaže i koja se obično odbacuje prije glavnog dijela jedinice ambalaže i odvojeno od njega, uključujući komponente ambalaže koje se mogu odvojiti jedna od druge jednostavnim mehaničkim naprezanjem tijekom transporta ili razvrstavanja;
45. „jedinica ambalaže” znači jedinica, uključujući sve integrirane ili zasebne komponente, koja kao cjelina ima funkciju ambalaže, kao što su držanje, zaštita, rukovanje, isporuka, skladištenje, transport ili prezentiranje proizvoda, a uključuje i samostalne jedinice skupne ili transportne ambalaže ako se one odbacuju prije dolaska na prodajno mjesto;
46. „inovativna ambalaža” znači vrsta ambalaže koja se izrađuje od novih materijala, što rezultira znatnim poboljšanjem funkcija ambalaže, kao što su držanje, zaštita, rukovanje, ili isporuka proizvoda, i opće očiglednim koristima za okoliš, uz iznimku ambalaže koja je rezultat izmjena postojeće ambalaže čiji je glavni cilj poboljšanje prezentacije proizvoda i marketinga;
47. „sekundarne sirovine” znači materijali koji su prošli sve potrebne postupke provjere i razvrstavanja te su dobiveni postupkom recikliranja i mogu zamijeniti primarne sirovine;

48. „plastični otpad nakon potrošnje” znači otpad koji je plastika i koji je nastao od plastičnih proizvoda koji su stavljeni na tržište ili isporučeni za distribuciju, potrošnju ili uporabu u trećoj zemlji u okviru komercijalne djelatnosti, s plaćanjem ili besplatno;
49. „kontaktno osjetljiva ambalaža” znači ambalaža koja je predviđena za uporabu za proizvode obuhvaćene područjem primjene uredaba (EZ) br. 1831/2003, Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁶, (EZ) br. 1935/2004, (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁷, (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁸, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/4 Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁹ ili (EU) 2019/6, odnosno direktiva 2001/83/EZ, 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁰ ili 2008/68/EZ, ili za proizvode kako su definirani u člancima 1. i 2. Odluke Komisije (EU) 2023/1809⁶¹;

⁵⁶ Uredba (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o dodacima hrani za životinje (SL L 268, 18.10.2003., str. 29.).

⁵⁷ Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.).

⁵⁸ Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima (SL L 342, 22.12.2009., str. 59.).

⁵⁹ Uredba (EU) 2019/4 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o proizvodnji, stavljanju na tržište i uporabi ljekovite hrane za životinje, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 183/2005 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/167/EEZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 1.).

⁶⁰ Direktiva 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani (SL L 183, 12.7.2002., str. 51.).

⁶¹ Odluka Komisije (EU) 2023/1809 od 14. rujna 2023. o utvrđivanju mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a za upijajuće higijenske proizvode i menstrualne čašice za višekratnu upotrebu (SL L 234, 22.9.2023., str. 142.)

50. „kompostabilna ambalaža” znači ambalaža koja je biorazgradiva u kontroliranim industrijskim uvjetima ili koja se može biološki razgraditi u takvim uvjetima, među ostalim anaerobnom razgradnjom, no ne nužno u okviru kompostiranja u kućanstvu, u kombinaciji s, prema potrebi, fizikalnom obradom, što u konačnici rezultira pretvaranjem ambalaže u ugljikov dioksid ili, u nedostatku kisika, metan, i mineralne soli, biomasu i vodu, i koja ne otežava niti ugrožava odvojeno skupljanje ni postupak kompostiranja i anaerobne razgradnje;
51. „ambalaža koja se može kompostirati u kućanstvu” znači ambalaža koja je biorazgradiva u nekontroliranim uvjetima koji nisu industrijska postrojenja za kompostiranje, i čiji postupak kompostiranja provode privatne osobe s ciljem proizvodnje komposta za vlastitu uporabu;
52. „plastika” znači materijal koji se sastoji od polimera u smislu članka 3. točke 5. Uredbe (EZ) br. 1907/2006, kojemu su možda dodani aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta ambalaže, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani;
53. „plastika na biološkoj osnovi” znači plastika koja je proizvedena iz bioloških resursa kao što su sirovine biomase, organski otpad ili nusproizvodi, i neovisno o tome je li biorazgradiva ili ne;

54. „jednokratne plastične boce za napitke” znači boce za napitke navedene u dijelu F Priloga Direktivi (EU) 2019/904;
55. „plastične vrećice za nošenje” znači vrećice za nošenje s ručkom ili bez ručke koje su izrađene od plastike i daju se potrošačima na prodajnom mjestu proizvoda;
56. „lagane plastične vrećice za nošenje” znači plastične vrećice za nošenje debljine stijenke manje od 50 mikrona;
57. „vrlo lagane plastične vrećice za nošenje” znači plastične vrećice za nošenje debljine stijenke manje od 15 mikrona;
58. „debele plastične vrećice za nošenje” znači plastične vrećice za nošenje debljine stijenke od 50 do 99 mikrona;
59. „vrlo debele plastične vrećice za nošenje” znači plastične vrećice za nošenje debljine stijenke veće od 99 mikrona;
60. „spremnici za otpad” znači spremnici koji se upotrebljavaju za skladištenje i skupljanje otpada, primjerice kontejneri, kante i vreće;
61. „povratna naknada” znači utvrđeni novčani iznos koji nije uključen u cijenu pakiranog ili napunjenog proizvoda, nego se krajnjem korisniku naplaćuje pri kupnji takvog pakiranog ili napunjenog proizvoda obuhvaćenog sustavom povratne naknade u određenoj državi članici, a njegov se povrat može tražiti kad krajnji korisnik ili bilo koja druga osoba ambalažu koja ima oznaku povratne naknade vrati na za to predviđeno skupljalište;

62. „sustav povratne naknade” znači sustav u kojem se krajnjem korisniku pri kupnji pakiranog ili napunjenog proizvoda obuhvaćenog tim sustavom naplaćuje naknada koja mu se vraća kad ambalažu koja ima oznaku povratne naknade vrati putem jednog od kanala za skupljanje koje su nacionalna tijela odobrila u tu svrhu;
63. „tehnička specifikacija” znači dokument u kojem se propisuju tehnički zahtjevi koje proizvod, proces ili usluga mora ispuniti;
64. „usklađena norma” znači norma kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki (c) Uredbe (EU) br. 1025/2012;
65. „ocjenjivanje sukladnosti” znači postupak kojim se utvrđuje jesu li ispunjeni zahtjevi u pogledu održivosti, sigurnosti, označivanja i informiranja iz ove Uredbe u vezi s ambalažom;
66. „organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača” znači pravni subjekt koji financijski ili financijski i operativno organizira ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača u ime više proizvođača;
67. „životni ciklus” znači uzastopne i međusobno povezane faze životnog vijeka ambalaže, koje se sastoje od nabave ili stvaranja sirovina iz prirodnih izvora, predobrade, izrade, skladištenja, distribucije, uporabe, popravka, ponovne uporabe i kraja životnog vijeka;
68. „ambalaža koja predstavlja rizik” znači ambalaža koja bi zbog neusklađenosti s nekim od zahtjeva utvrđenih u ovoj Uredbi ili na temelju ove Uredbe, osim zahtjeva navedenih u članku 62. stavku 1., mogla štetno utjecati na okoliš, zdravlje ili druge javne interese zaštićene tim zahtjevom;

69. „ambalaža koja predstavlja ozbiljan rizik” znači ambalaža koja predstavlja rizik kod kojeg se, na temelju procjene, smatra da stupanj relevantne nesukladnosti ili povezane štete može zahtijevati brzu intervenciju tijela za nadzor tržišta, uključujući slučajeve u kojima učinci neusklađenosti nisu trenutačni;
70. „internetska platforma” znači internetska platforma kako je definirana u članku 3. točki (i) Uredbe (EU) 2022/2065;
71. „ugovori o javnoj nabavi” znači javni ugovori kako su definirani u članku 2. točki 5. Direktive 2014/24/EU ili kako su navedeni u Direktivi 2014/25/EU, kako je primjenjivo.

Primjenjuju se definicije „gospodarenje otpadom”, „skupljanje”, „odvojeno skupljanje”, „obrada”, „priprema za ponovnu uporabu”, „recikliranje” i „program proširene odgovornosti proizvođača” iz članka 3. točaka 9., 10., 11., 14., 16., 17. odnosno 21. Direktive 2008/98/EZ.

Primjenjuju se definicije „nadzor tržišta”, „tijelo za nadzor tržišta”, „pružatelj usluga provođenja narudžbi”, „korektivna mjera”, „rizik”, „opoziv” i „povlačenje” iz članka 3. točaka 3., 4., 11., 16., 18., 22. odnosno 23. Uredbe (EU) 2019/1020.

Primjenjuju se definicije „zabrinjavajuće tvari” i „nosač podataka” iz članka 2. točaka 27. odnosno 29. Uredbe (EU) 2024/1781.

2. Okvirni popis predmeta obuhvaćenih definicijom ambalaže iz stavka 1. prvog podstavka točke 1. ovog članka naveden je u Prilogu I.

Članak 4.
Slobodno kretanje

1. Ambalaža se smije staviti na tržište samo ako je u skladu s ovom Uredbom.
2. Države članice ne smiju zabranjivati, ograničavati ni sprečavati stavljanje na tržište ambalaže koja je u skladu sa zahtjevima u pogledu održivosti, označivanja i informiranja utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju tih članaka.
3. Ako države članice odluče zadržati nacionalne zahtjeve u pogledu održivosti ili informiranja ili uvesti dodatne zahtjeve uz one utvrđene u ovoj Uredbi, ti zahtjevi ne smiju biti protivni onima utvrđenima u ovoj Uredbi, a države članice ne smiju zabranjivati, ograničavati ni sprečavati stavljanje na tržište ambalaže koja je u skladu s ovom Uredbom zato što nije usklađena s tim nacionalnim zahtjevima.
4. Na trgovačkim sajmovima, izložbama ili sličnim događanjima države članice ne smiju sprečavati prikazivanje ambalaže koja nije u skladu s ovom Uredbom, pod uvjetom da je na vidljiv način jasno naznačeno da takva ambalaža nije u skladu s ovom Uredbom i da nije na prodaju dok se ne osigura njezina sukladnost.

Poglavlje II.

Zahtjevi u pogledu održivosti

Članak 5.

Zahtjevi u pogledu tvari u ambalaži

1. Ambalaža stavljena na tržište izrađuje se tako da se prisutnost i koncentracija zabrinjavajućih tvari kao sastavnih dijelova ambalažnog materijala ili neke od komponenti ambalaže maksimalno smanje, među ostalim kad je riječ o njihovoj prisutnosti u emisijama i produktima gospodarenja otpadom, kao što su sekundarne sirovine, pepeo ili drugi materijal za konačno zbrinjavanje, te o štetnim učincima mikroplastike na okoliš.
2. Komisija prati prisutnost zabrinjavajućih tvari u ambalaži i komponentama ambalaže te prema potrebi poduzima relevantne daljnje mjere.

Komisija do 31. prosinca 2026. uz pomoć Europske agencije za kemikalije priprema izvješće o prisutnosti zabrinjavajućih tvari u ambalaži i komponentama ambalaže kako bi utvrdila u kojoj mjeri one negativno utječu na ponovnu uporabu i recikliranje materijala ili na kemijsku sigurnost. U tom se izvješću mogu nabrojiti zabrinjavajuće tvari prisutne u ambalaži i komponentama ambalaže te navesti u kojoj bi mjeri one mogle predstavljati neprihvatljiv rizik za zdravlje ljudi i okoliš.

Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i odboru iz članka 65. ove Uredbe u kojem utvrđuje svoje nalaze i razmatra odgovarajuće daljnje mjere, među ostalim:

- (a) za zabrinjavajuće tvari u ambalažnim materijalima koje prvenstveno utječu na zdravlje ljudi ili okoliš, primjenu postupaka iz članka 68. stavaka 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 za donošenje novih ograničenja;
- (b) za zabrinjavajuće tvari koje negativno utječu na ponovnu uporabu i recikliranje materijala u ambalaži u kojoj su prisutne, utvrđivanje ograničenja kao dijela kriterija za dizajn za recikliranje u skladu s člankom 6. stavkom 4. ove Uredbe.

Ako država članica smatra da tvar negativno utječe na ponovnu uporabu i recikliranje materijala u ambalaži u kojoj je prisutna, do 31. prosinca 2025. dostavlja takve informacije Komisiji i Europskoj agenciji za kemikalije i, ako su dostupne, upućuje na relevantne procjene rizika ili druge relevantne podatke.

- 3. Države članice mogu zatražiti od Komisije da na temelju članka 6. stavka 4. točke (a) razmotri ograničavanje uporabe zabrinjavajućih tvari koje bi mogle negativno utjecati na ponovnu uporabu i recikliranje materijala u ambalaži u kojoj su prisutne iz razloga koji nisu prvenstveno povezani s kemijskom sigurnošću tih tvari. Države članice takvim zahtjevima prilažu izvješće u kojem se dokumentiraju identitet i primjene navedene tvari te opis načina na koji uporaba te tvari u ambalaži ometa recikliranje, iz razloga koji nisu prvenstveno povezani s kemijskom sigurnošću. Komisija evaluira zahtjev i odboru iz članka 65. predstavlja rezultate te evaluacije.

4. Ne dovodeći u pitanje ograničenja kemikalija utvrđena u Prilogu XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 ili, ako je primjenjivo, ograničenja i posebne mjere za materijale i predmete u dodiru s hranom iz Uredbe (EZ) br. 1935/2004, zbroj koncentracija olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koji je posljedica prisutnosti tvari u ambalaži ili komponentama ambalaže ne smije premašiti 100 mg/kg.
5. Od ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ambalaža u dodiru s hranom ne smije se stavljati se na tržište ako sadržava perfluorirane i polifluorirane alkilne tvari (PFAS-ovi) u koncentraciji koja je jednaka sljedećim graničnim vrijednostima ili iznad njih, u mjeri u kojoj stavljanje na tržište ambalaže koja sadržava takvu koncentraciju PFAS-ova nije zabranjeno na temelju drugog pravnog akta Unije:
- (a) 25 ppb za sve PFAS-ove kako su izmjereni ciljanom analizom PFAS-ova (polimerni PFAS-ovi isključeni su iz kvantifikacije);
 - (b) 250 ppb za zbroj PFAS-ova izmjeren kao zbroj ciljane analize PFAS-ova, ako je primjenjivo, s prethodnom razgradnjom prekursora (polimerni PFAS-ovi isključeni su iz kvantifikacije); i
 - (c) 50 ppm za PFAS-ove (uključujući polimerne PFAS-ove); ako je ukupni udio fluora veći od 50 mg/kg, izrađivač, uvoznik ili daljnji korisnik kako su definirani u članku 3. točkama 9., 11. odnosno 13. Uredbe (EZ) br. 1907/2006, na zahtjev, izrađivaču ili uvozniku kako su definirani u članku 3. stavku 1. točkama 13. odnosno 17. ove Uredbe dostavlja dokaz o količini fluora izmjerenoj kao udio PFAS-ova ili tvari koje nisu PFAS-ovi kako bi mogli izraditi tehničku dokumentaciju kako je navedena u Prilogu VII. ovoj Uredbi.

„PFAS” znači bilo koja tvar koja sadržava barem jedan ugljikov atom potpuno fluoriranog metila (CF₃-) ili metilena (CF₂-) (bez atoma H/Cl/Br/I), osim tvari koje sadržavaju samo sljedeće strukturne elemente: CF₃-X ili X-CF₂-X', pri čemu je X = -OR ili -NRR', a X' = metil (-CH₃), metilen (-CH₂-), aromatska skupina, karbonilna skupina (-C(O)-), -OR', -SR' ili -NR''R'''; a ako je R/R'/R''/R''' vodik (-H), metil (-CH₃), metilen (-CH₂-), aromatska skupina ili karbonilna skupina (-C(O)-).;

Komisija do ... [pet godina i šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] provodi evaluaciju kako bi ocijenila potrebu za izmjenom ili stavljanjem izvan snage ovog stavka s ciljem izbjegavanja preklapanja s ograničenjima ili zabranama uporabe PFAS-ova utvrđenima u skladu s uredbama (EZ) br. 1935/2004, (EU) 1907/2006 ili (EZ) br. 2019/1021.

6. Usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 4. i 5. ovog članka dokazuje se tehničkom dokumentacijom koja se izrađuje u skladu s Prilogom VII.
7. Kako bi u obzir uzela znanstveni i tehnički napredak, Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 64. radi izmjene ove Uredbe kako bi se smanjio zbroj koncentracija olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koji je posljedica prisutnosti tvari u ambalaži ili komponentama ambalaže iz stavka 4. ovog članka.

8. Kako bi u obzir uzela znanstveni i tehnički napredak, Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 64. radi dopune ove Uredbe kako bi utvrdila uvjete pod kojima se zbroj koncentracija iz stavka 4. ovog članka ne primjenjuje na reciklirane materijale ili na proizvodne petlje koji su u zatvorenom i kontroliranom lancu te kako bi utvrdila vrste ambalaže ili formate ambalaže, na temelju kategorija ambalaže iz tablice 1. u Prilogu II. ovoj Uredbi, koji su izuzeti od zahtjeva utvrđenih u tom stavku. Takvi su delegirani akti opravdani na temelju analize svakog pojedinačnog slučaja i vremenski ograničeni te sadržavaju odgovarajuće zahtjeve u pogledu obilježavanja i informiranja i zahtjeve za redovito izvješćivanje kako bi se izuzeće redovito preispitalo. Delegirani akti doneseni u skladu s ovim stavkom donose se samo radi izmjene odstupanja utvrđenih u odlukama 2001/171/EZ i 2009/292/EZ.
9. Komisija do ... [osam godina i šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] provodi evaluaciju kako bi ocijenila jesu li ovaj članak i kriteriji za dizajn za recikliranje utvrđeni u skladu s člankom 6. stavkom 4. dovoljno doprinijeli smanjenju prisutnosti i koncentracije zabrinjavajućih tvari kao sastavnica ambalažnih materijala.

Članak 6.

Ambalaža koja se može reciklirati

1. Sva ambalaža stavljena na tržište mora se moći reciklirati.

2. Smatra se da se ambalaža može reciklirati ako ispunjava sljedeće uvjete:
- (a) dizajnirana je za materijalno recikliranje, čime se omogućuje uporaba dobivenih sekundarnih sirovina koje su dostatne kvalitete u usporedbi s izvornim materijalom da bi se mogle rabiti kao zamjena za primarne sirovine, u skladu sa stavkom 4.; i
 - (b) kada postane otpad, može se odvojeno skupljati u skladu s člankom 48. stavcima 1. i 5., razvrstati u specifične tokove otpada, a da pritom ne utječe na mogućnost recikliranja drugih tokova otpada i reciklirati u širim razmjerima, na temelju metodologije utvrđene u skladu sa stavkom 5. ovog članka.

Smatra se da ambalaža koja je u skladu s delegiranim aktima donesenima na temelju stavka 4. ispunjava uvjet utvrđen u prvom podstavku točki (a) ovog stavka.

Smatra se da ambalaža koja je u skladu s delegiranim aktima donesenima na temelju stavka 4. i provedbenim aktima donesenima na temelju stavka 5. ispunjava uvjete utvrđene u prvom podstavku ovog stavka.

Prvi podstavak točka (a) ovog stavka primjenjuje se od 1. siječnja 2030. ili 24 mjeseca od datuma stupanja na snagu delegiranih akata donesenih na temelju stavka 4. prvog podstavka, ovisno o tome koji datum nastupi kasnije.

Prvi podstavak točka (b) ovog stavka primjenjuje se od 1. siječnja 2035. ili, u pogledu recikliranja u širim razmjerima, od 1. siječnja 2035. ili pet godina od datuma stupanja na snagu provedbenih akata donesenih na temelju stavka 5., ovisno o tome koji datum nastupi kasnije.

3. Izrađivač ocjenjuje mogućnost recikliranja ambalaže na osnovi delegiranih akata donesenih na temelju stavka 4. ovog članka i provedbenih akata donesenih na temelju stavka 5. ovog članka. Mogućnost recikliranja ambalaže izražava se u razredima učinkovitosti mogućnosti recikliranja A, B ili C kako su opisani u tablici 3. iz Priloga II.

Ne dovodeći u pitanje stavak 10., ambalaža se od 1. siječnja 2030. ili 24 mjeseca od datuma stupanja na snagu delegiranih akata donesenih na temelju stavka 4. ovog članka, ovisno o tome koji datum nastupi kasnije, smije stavljati na tržište samo ako se može reciklirati unutar razreda A, B ili C kako su opisani u tablici 3. iz Priloga II.

Ne dovodeći u pitanje stavak 10. ovog članka, ambalaža se od 1. siječnja 2038. smije stavljati na tržište samo ako se može reciklirati unutar razreda A ili B kako su opisani u tablici 3. u Prilogu II.

4. Komisija do 1. siječnja 2028., nakon što uzme u obzir norme koje su izradile europske organizacije za normizaciju, donosi delegirane akte u skladu s člankom 64. kako bi dopunila ovu Uredbu utvrđivanjem:
- (a) kriterija za dizajn za recikliranje i razreda učinkovitosti mogućnosti recikliranja na temelju tablice 3. iz Priloga II. i parametara navedenih u tablici 4. iz Priloga II. za kategorije ambalaže navedene u tablici 1. iz Priloga II.; kriteriji za dizajn za recikliranje i razredi učinkovitosti mogućnosti recikliranja razvijaju se na temelju prevladavajućeg materijala i njima se:
- i. uzima u obzir mogućnost da se ambalažni otpad odvoji u različite tokove materijala za recikliranje, razvrstava i reciklira kako bi dobivene sekundarne sirovine bile dostatne kvalitete u usporedbi s izvornim materijalom i kako bi mogle zamijeniti primarne sirovine za ambalažu odnosno za druge primjene u kojima se zadržava kvaliteta recikliranog materijala, ako je to izvedivo;
 - ii. razmatraju etabrirani postupci skupljanja i razvrstavanja dokazani u operativnom okružju te se obuhvaćaju sve komponente ambalaže;
 - iii. uzimaju u obzir dostupne tehnologije recikliranja, njihova gospodarska i okolišna učinkovitost, uključujući kvalitetu izlaznih proizvoda, dostupnost otpada, potrebnu energiju i emisije stakleničkih plinova;

- iv. prema potrebi, utvrđuju zabrinjavajuće tvari koje negativno utječu na ponovnu uporabu i recikliranje materijala u ambalaži u kojoj su prisutne;
 - v. prema potrebi, uvode ograničenja u pogledu prisutnosti dotičnih tvari ili skupina takvih tvari u ambalaži ili komponentama ambalaže iz razloga koji se ne odnose prvenstveno na kemijsku sigurnost; takva ograničenja mogu služiti i za smanjenje neprihvatljivih rizika za zdravlje ljudi ili okoliš, ne dovodeći u pitanje ograničenja kemikalija utvrđena u Prilogu XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 ili, ako je primjenjivo, ograničenja i posebne mjere za materijale i predmete u dodiru s hranom iz Uredbe (EZ) br. 1935/2004;
- (b) načina provođenja ocjene učinkovitosti mogućnosti recikliranja i izražavanja rezultata te ocjene u razredima učinkovitosti mogućnosti recikliranja po jedinici ambalaže, u smislu ponderiranja, uključujući kriterije specifične za materijal i učinkovitost razvrstavanja radi utvrđivanja toga treba li se smatrati da je ambalažu moguće reciklirati na temelju stavka 2.;
 - (c) opisa uvjeta za usklađenost svake kategorije ambalaže iz tablice 1. iz Priloga II. s odgovarajućim razredima učinkovitosti mogućnosti recikliranja;
 - (d) okvira u vezi s modulacijom financijskih doprinosa koje proizvođači trebaju platiti radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača utvrđenih u članku 45. stavku 1., na temelju razreda učinkovitosti mogućnosti recikliranja ambalaže.

Pri donošenju delegiranih akata iz prvog podstavka ovog stavka Komisija uzima u obzir rezultate ocjene, ako postoji, provedene na temelju članka 5. stavka 2.

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 64. radi izmjene tablice 1. iz Priloga II. kako bi je prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku u području dizajna materijala i proizvoda te infrastrukture za skupljanje, razvrstavanje i recikliranje. U tim delegiranim aktima Komisija može utvrditi kriterije za dizajn za recikliranje za dodatne kategorije ambalaže ili utvrditi potkategorije unutar kategorija navedenih u tablici 1. iz Priloga II.

Gospodarski subjekti usklađuju se s novim ili ažuriranim kriterijima za dizajn za recikliranje u roku od tri godine od datuma stupanja na snagu relevantnoga delegiranog akta.

5. Do 1. siječnja 2030. Komisija donosi provedbene akte u kojima utvrđuje sljedeće:
 - (a) metodologiju za ocjenjivanje recikliranja u širim razmjerima po kategoriji ambalaže iz tablice 2. u Prilogu II., dopunjavanjem tablice 3. u Prilogu II. pragovima za ocjenjivanje recikliranja u širim razmjerima i, prema potrebi, ažuriranjem ukupnih razreda učinkovitosti mogućnosti recikliranja opisanih u tablici 3. u Prilogu II. ta se metodologija temelji barem na sljedećim elementima:
 - i. količinama ambalaže po kategoriji ambalaže iz tablice 2. u Prilogu II. stavljenima na tržište u Uniji u cjelini i u svakoj državi članici;

- ii. količinama recikliranog ambalažnog otpada kako su izračunane na mjestu izračuna u skladu s provedbenim aktom donesenim na temelju članka 56. stavka 7. točke (a) prema kategoriji ambalaže iz tablice 2. u Prilogu II., u Uniji u cjelini i u svakoj državi članici;
- (b) mehanizam lanca nadzora kojim se osigurava da se ambalaža reciklira u širim razmjerima.

Mehanizam lanca nadzora iz točke (b) temelji se barem na sljedećim elementima:

- i. tehničkoj dokumentaciji koja se odnosi na količinu skupljenog ambalažnog otpada koji se šalje u postrojenja za razvrstavanje i recikliranje;
- ii. postupku provjere kojim se izrađivačima omogućuje dobivanje potrebnih podataka od subjekata na kraju lanca kako bi se zajamčilo da se ambalaža reciklira u širim razmjerima.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Podaci iz prvog podstavka ovog stavka moraju biti na raspolaganju i lako dostupni javnosti.

- 6. Komisija ocjenjuje detaljnost podataka koje treba dostavljati za metodologiju recikliranja u širim razmjerima. Prema potrebi, Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 64. radi izmjene tablice 2. iz Priloga II. i tablice 3. iz Priloga XII. radi njihove prilagodbe tehničkom i znanstvenom razvoju.

7. Komisija može do 2035., na temelju razvoja tehnologija razvrstavanja i recikliranja, preispitati minimalne pragove da bi se ambalaža smatrala recikliranom u širim razmjerima i, prema potrebi, predstaviti zakonodavni prijedlog za reviziju tih pragova.
8. Kako bi se povećala razina mogućnosti recikliranja ambalaže, 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu delegiranih akata donesenih na temelju stavka 4. ovog članka i provedbenih akata donesenih na temelju stavka 5. ovog članka, financijski doprinosi koje plaćaju proizvođači kako bi ispunili svoje obveze proširene odgovornosti proizvođača kako su utvrđene u članku 45. moduliraju se u skladu s razredima učinkovitosti mogućnosti recikliranja, kako je detaljno utvrđeno u delegiranim aktima donesenim na temelju stavka 4. ovog članka i provedbenim aktima donesenim na temelju stavka 5. ovog članka.

Kad je riječ o financijskim doprinosima koje proizvođači uplaćuju radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača kako su utvrđene u članku 45. u pogledu ambalaže iz stavka 11. točke (g) ovog članka, države članice u obzir uzimaju tehničku izvedivost i gospodarsku održivost recikliranja te ambalaže.

9. Usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 2. i 3. ovog članka dokazuje se tehničkom dokumentacijom ambalaže kako je utvrđena u Prilogu VII.

Ako jedinica ambalaže sadržava integrirane komponente, ocjenjivanje usklađenosti s kriterijima za dizajn za recikliranje i zahtjevima u pogledu recikliranja u širim razmjerima obuhvaća sve integrirane komponente. Zasebno ocjenjivanje provodi se za integrirane komponente koje se mogu odvojiti jedna od druge zbog mehaničkog naprezanja tijekom transporta ili razvrstavanja.

Ako jedinica ambalaže sadržava zasebne komponente, ocjenjivanje usklađenosti sa zahtjevima za dizajn za recikliranje i zahtjevima u pogledu recikliranja u širim razmjerima provodi se zasebno za svaku zasebnu komponentu.

Sve komponente jedinice ambalaže moraju biti kompatibilne s etabliranim postupcima skupljanja, razvrstavanja i recikliranja dokazanima u operativnom okružju i ne otežavati mogućnost recikliranja glavnog dijela jedinice ambalaže.

10. Odstupajući od stavaka 2. i 3., od 1. siječnja 2030. inovativna ambalaža koja nije u skladu sa zahtjevima na temelju stavka 2. može biti stavljena na raspolaganje na tržištu u razdoblju do pet godina od kraja kalendarske godine u kojoj je prvi put stavljena na tržište.

Ako se primjenjuje to odstupanje, gospodarski subjekt obavješćuje nadležno tijelo prije stavljanja inovativne ambalaže na tržište i uključuje sve tehničke pojedinosti koje dokazuju da je ambalaža inovativna. Ta obavijest uključuje vremenski okvir za ispunjavanje zahtjeva u pogledu recikliranja u širim razmjerima u smislu skupljanja i recikliranja inovativne ambalaže. Te informacije moraju biti dostupne Komisiji i nacionalnim tijelima koja provode nadzor tržišta.

Ako nadležno tijelo smatra da ambalaža nije inovativna, gospodarski subjekt usklađuje se s postojećim kriterijima za dizajn za recikliranje.

Ako nadležno tijelo smatra da je ambalaža inovativna, u skladu s time obavješćuje Komisiju.

Komisija ocjenjuje zahtjeve nadležnih tijela u vezi s inovativnom prirodom ambalaže i prema potrebi ažurira ili donosi nove delegirane akte na temelju stavka 4. ovog članka.

Komisija prati utjecaj odstupanja iz prvog podstavka na količinu ambalaže koja se stavlja na tržište. Komisija prema potrebi predstavlja zakonodavni prijedlog radi izmjene tog podstavka.

Države članice neprestano nastoje poboljšati infrastrukture za skupljanje i razvrstavanje za inovativnu ambalažu s očekivanim koristima za okoliš.

11. Ovaj se članak ne primjenjuje na sljedeće:

- (a) unutarnje pakiranje kako je definirano u članku 1. točki 23. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 25. Uredbe (EU) 2019/6;
- (b) kontaktno osjetljivu ambalažu medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/745;
- (c) kontaktno osjetljivu ambalažu *in vitro* dijagnostičkih medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/746;
- (d) vanjsko pakiranje kako je definirano u članku 1. točki 24. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 26. Uredbe (EU) 2019/6 u slučajevima u kojima je takva ambalaža potrebna da bi se ispunili posebni zahtjevi za očuvanje kvalitete lijeka;

- (e) kontaktno osjetljivu ambalažu za početnu i prijelaznu hranu za dojenčad, prerađenu hranu na bazi žitarica i dječju hranu te hranu za posebne medicinske potrebe kako je definirana u članku 1. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 609/2013;
 - (f) ambalažu koja se upotrebljava za prijevoz opasne robe u skladu s Direktivom 2008/68/EZ;
 - (g) prodajnu ambalažu izrađenu od laganog drva, pluta, tekstila, gume, keramike, porculana ili voska; međutim, stavak 8. primjenjuje se na takvu ambalažu.
12. Komisija do 1. siječnja 2035. preispituje iznimke na temelju stavka 11., uzimajući u obzir barem razvoj tehnologija razvrstavanja i recikliranja te praktično iskustvo koje su stekli gospodarski subjekti i države članice. Na temelju toga Komisija ocjenjuje primjerenost daljnjeg trajanja tih iznimaka i, prema potrebi, predstavlja zakonodavni prijedlog.

Članak 7.

Minimalni udio recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži

1. Od 1. siječnja 2030. ili tri godine od datuma stupanja na snagu provedbenog akta iz stavka 8. ovog članka, ovisno o tome koji datum nastupi kasnije, svaki plastični dio ambalaže stavljen na tržište mora sadržavati sljedeći minimalni postotak recikliranog sadržaja oporabljene iz plastičnog otpada nakon potrošnje, po vrsti i formatu ambalaže koji su navedeni u tablici 1. u Prilogu II., izračunan kao prosjek po proizvodnom pogonu i godini:
- (a) 30 % u kontaktno osjetljivoj ambalaži izrađenoj od polietilen tereftalata (PET) kao glavne komponente, osim jednokratnih plastičnih boca za napitke;

- (b) 10 % u kontaktno osjetljivoj ambalaži izrađenoj od ostalih plastičnih materijala koji nisu PET, osim jednokratnih plastičnih boca za napitke;
- (c) 30 % u jednokratnim plastičnim bocama za napitke;
- (d) 35 % u plastičnoj ambalaži koja nije navedena u točkama (a), (b) i (c) ovog stavka.

2. Od 1. siječnja 2040. svaki plastični dio ambalaže stavljen na tržište sadržava sljedeći minimalni postotak recikliranog sadržaja oporabljenoj iz plastičnog otpada nakon potrošnje, po vrsti i formatu ambalaže koji su navedeni u tablici 1. iz Priloga II., izračunan kao prosjek po proizvodnom pogonu i godini:

- (a) 50 % u kontaktno osjetljivoj ambalaži izrađenoj od PET-a kao glavne komponente, osim jednokratnih plastičnih boca za napitke;
- (b) 25 % u kontaktno osjetljivoj ambalaži izrađenoj od ostalih plastičnih materijala koji nisu PET, osim za jednokratne plastične boce za napitke;
- (c) 65 % u jednokratnim plastičnim bocama za napitke;
- (d) 65 % u plastičnoj ambalaži koja nije navedena u točkama (a), (b) i (c) ovog stavka.

3. Za potrebe ovog članka reciklirani sadržaj oporabljuje se iz plastičnog otpada nakon potrošnje koji je:
- (a) skupljen u Uniji na temelju ove Uredbe ili nacionalnih pravila kojima se prenose direktive 2008/98/EZ i (EU) 2019/904, ovisno o slučaju, ili je skupljen u trećoj zemlji u skladu s normama za odvojeno skupljanje radi promicanja visokokvalitetnog recikliranja koje su istovjetne normama iz ove Uredbe te direktiva 2008/98/EZ i (EU) 2019/904, ovisno o slučaju; i
 - (b) ako je primjenjivo, recikliran u postrojenju koje se nalazi u Uniji i na koje se primjenjuje Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶² ili je recikliran u postrojenju smještenom u trećoj zemlji na koju se primjenjuju pravila o sprečavanju emisija u zraku, vodi i zemljištu te njihovu smanjenju povezana s postupcima recikliranja, a ta su pravila istovjetna pravilima u vezi s ograničenjima emisija i razinama okolišne učinkovitosti utvrđenima u skladu s Direktivom 2010/75/EU koja se primjenjuju na postrojenje smješteno u Uniji koje obavlja istu djelatnost; taj se uvjet primjenjuje samo ako bi se ta ograničenja i razine primjenjivala na postrojenje smješteno u Uniji koje obavlja istu djelatnost kao analogno postrojenje smješteno u trećoj zemlji.

⁶² Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.)

4. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na sljedeće:
- (a) unutarnje pakiranje kako je definirano u članku 1. točki 23. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 25. Uredbe (EU) 2019/6;
 - (b) kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu medicinskih proizvoda, proizvoda isključivo namijenjenih za istraživačke svrhe i ispitnih uređaja obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/745;
 - (c) kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu *in vitro* dijagnostičkih medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/746;
 - (d) vanjsko pakiranje kako je definirano u članku 1. točki 24. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 26. Uredbe (EU) 2019/6 u slučajevima u kojima je takva ambalaža potrebna da bi se ispunili posebni zahtjevi za očuvanje kvalitete lijeka;
 - (e) kompostabilnu plastičnu ambalažu;
 - (f) ambalažu koja se upotrebljava za prijevoz opasne robe u skladu s Direktivom 2008/68/EZ;
 - (g) kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu za hranu koja je namijenjena samo dojenčadi i maloj djeci, hranu za posebne medicinske potrebe i ambalažu za pića i hranu koja se obično upotrebljava za malu djecu kako je navedena u članku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 609/2013;

- (h) ambalažu za zalihe, komponente i komponente unutarnjeg pakiranja za izradu lijekova obuhvaćenih Direktivom 2001/83/EZ te veterinarske lijekove obuhvaćene Uredbom (EU) 2019/6 ako takva ambalaža treba biti u skladu s normama kvalitete za lijekove.

5. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na:

- (a) plastičnu ambalažu koja je predviđena za to da dolazi u dodir s hranom ako količina recikliranog sadržaja predstavlja prijetnju za zdravlje ljudi i dovodi do neusklađenosti pakiranih proizvoda s Uredbom (EZ) br. 1935/2004;
- (b) bilo koji plastični dio koji čini manje od 5 % ukupne mase cijele jedinice ambalaže.

6. Usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 1. i 2. ovog članka proizvođači i uvoznici dokazuju tehničkim informacijama o ambalaži iz Priloga VII.

7. Financijski doprinosi koje proizvođači uplaćuju radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača koje su utvrđene u članku 45. mogu se modularati na temelju postotka recikliranog sadržaja upotrijebljenog u ambalaži. Pri svakoj takvoj modulaciji u obzir se uzimaju kriteriji održivosti za tehnologije recikliranja i troškovi povezani s okolišem za potrebe recikliranog sadržaja.

8. Komisija do 31. prosinca 2026. donosi provedbene akte kojima se utvrđuje metodologija za izračun i provjeru postotka recikliranog sadržaja, oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje, recikliranog i skupljenog unutar Unije u skladu s uvjetima utvrđenima u stavku 3. ovog članka, kao i format tehničke dokumentacije iz Priloga VII. Komisija u tu svrhu u obzir uzima uporabu dobivenih sekundarnih sirovina koje su dostatne kvalitete u usporedbi s izvornim materijalom da bi se mogle upotrijebiti kao zamjena za primarne sirovine. Metodologija provjere može uključivati obvezu da treće strane provedu neovisne revizije izrađivača recikliranog sadržaja u Uniji i plastične ambalaže koja se stavlja na tržište kao prodajna jedinica odvojena od drugih proizvoda, kako bi se osiguralo da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 3. ovog članka i delegiranom aktu donesenom na temelju stavka 9. ovog članka.

Tijekom donošenja tih provedbenih akata Komisija ocjenjuje dostupne tehnologije recikliranja, uzimajući u obzir njihovu gospodarsku i okolišnu učinkovitost, uključujući kvalitetu izlaznih proizvoda, dostupnost otpada, potrebnu energiju i emisije stakleničkih plinova te druge relevantne učinke na okoliš.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

9. Komisija do 31. prosinca 2026. na temelju ocjene iz stavka 8. drugog podstavka donosi delegirane akt u skladu s člankom 64. radi dopune ove Uredbe kriterijima održivosti za tehnologije recikliranja plastike.

Za potrebe ovog članka reciklirani sadržaj oporabljuje se iz plastičnog otpada nakon potrošnje koji je recikliran u:

- (a) postrojenjima koja se nalaze u Uniji u kojima se upotrebljavaju tehnologije recikliranja koje ispunjavaju kriterije održivosti utvrđene na temelju ovog stavka; ili
- (b) postrojenjima koja se nalaze u trećoj zemlji u kojoj se upotrebljavaju tehnologije recikliranja u skladu s normama koje su istovjetne kriterijima održivosti oblikovanim na temelju delegiranih akata.

- 10. Komisija do 31. prosinca 2026. donosi provedbene akte kojima se utvrđuje metodologija za ocjenu, provjeru i certificiranje, među ostalim revizijom koju provodi treća strana, istovjetnosti pravila koja se primjenjuju ako je reciklirani sadržaj oporabljjen iz plastičnog otpada nakon potrošnje recikliran i skupljen u trećoj zemlji. U ocjeni se u obzir uzimaju norme zaštite okoliša i zdravlja ljudi, uključujući norme kojima se osigurava da se recikliranje provodi na način prihvatljiv za okoliš, te norme visokokvalitetnog recikliranja, kao što su norme učinkovitosti resursa, te norme kvalitete za sektore recikliranja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.
- 11. Od 1. siječnja 2029. ili 24 mjeseca od datuma stupanja na snagu provedbenog akta iz stavka 8., ovisno o tome koji datum nastupi kasnije, izračun i provjera postotka recikliranog sadržaja sadržanog u ambalaži iz stavka 1. mora biti usklađena s pravilima donesenim na temelju stavka 8.

12. Komisija do 1. siječnja 2028. ocjenjuje jesu li potrebna odstupanja od minimalnih postotaka recikliranog sadržaja koji su u stavku 1. točkama (b) i (d) utvrđeni za određenu plastičnu ambalažu odnosno treba li revidirati popis iznimki iz stavka 4. za određenu plastičnu ambalažu.

Na temelju ocjene iz prvog podstavka ovog stavka, ako za recikliranje plastične ambalaže nisu dostupne prikladne tehnologije recikliranja jer nisu odobrene u skladu s relevantnim pravilima Unije ili nisu u dovoljnoj mjeri dostupne u praksi, uzimajući u obzir sve zahtjeve povezane sa sigurnošću, posebno u pogledu kontaktno osjetljive plastične ambalaže, uključujući ambalažu za hranu, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 64. radi izmjene ove Uredbe kako bi:

- (a) odredila odstupanja od područja primjene, vremenskog roka ili razine minimalnog postotka kako su u stavku 1. točkama (b) i (d) ovog članka utvrđeni za određenu plastičnu ambalažu; i
- (b) prema potrebi izmijenila popis iznimki iz stavka 4. ovog članka.

13. Ako nedostupnost ili previsoke cijene određene reciklirane plastike pretjerano otežavaju postizanje usklađenosti s minimalnim postocima recikliranog sadržaja utvrđenima u stavcima 1. i 2. ovog članka, Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt u skladu s člankom 64. kako bi te stavke izmijenila odgovarajućom prilagodbom minimalnih postotaka. Komisija u evaluaciji toga je li takva prilagodba primjerena ocjenjuje zahtjeve fizičkih ili pravnih osoba, kojima se trebaju priložiti relevantne informacije i podaci o situaciji na tržištu u vezi s plastičnim otpadom nakon potrošnje, kao i najbolji dostupni dokazi o povezanim rizicima za zdravlje ljudi ili životinja, za sigurnost opskrbe hranom ili okoliš. Komisija takav delegirani akt donosi samo u iznimnim slučajevima u kojima bi došlo do teških negativnih posljedica za zdravlje ljudi i životinja, sigurnost opskrbe hranom ili okoliš.
14. Uzimajući u obzir najnovija tehnološka dostignuća i praktično iskustvo koje su stekli gospodarski subjekti i države članice, Komisija do ... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] predstavlja izvješće o preispitivanju provedbe minimalnih postotaka recikliranog sadržaja za 2030. utvrđenog u stavku 1., u kojem evaluira u kojoj mjeri ti postotci dovode do rješenja kojima se potiče održiva ambalaža koja su učinkovita i jednostavna za provedbu, izvedivost postizanja postotaka za 2040. na temelju iskustva u postizanju minimalnih postotaka za 2030. i promjenjivih okolnosti, relevantnost zadržavanja izuzeća i odstupanja utvrđenih u ovom članku te nužnost ili primjerenost utvrđivanja novih minimalnih postotaka recikliranog sadržaja. Tom se izvješću prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog o izmjeni ovog članka, osobito minimalnih postotaka recikliranog sadržaja za 2040.

15. Komisija do ... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] preispituje stanje u pogledu uporabe recikliranih ambalažnih materijala u ambalaži koja nije plastična i na temelju toga ocjenjuje je li primjereno utvrditi mjere ili ciljeve za povećanje uporabe recikliranog sadržaja u toj drugoj ambalaži te prema potrebi predstavlja zakonodavni prijedlog.

Članak 8.

Sirovine na biološkoj osnovi u plastičnoj ambalaži

1. Komisija do ... [tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] preispituje stanje tehnološkog razvoja i okolišnu učinkovitost plastične ambalaže na biološkoj osnovi uzimajući u obzir kriterije održivosti utvrđene u članku 29. Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća⁶³.
2. Na temelju preispitivanja iz stavka 1., Komisija, prema potrebi, predstavlja zakonodavni prijedlog kako bi:
 - (a) utvrdila zahtjeve u pogledu održivosti za sirovine na biološkoj osnovi u plastičnoj ambalaži;
 - (b) utvrdila ciljeve za povećanje uporabe sirovina na biološkoj osnovi u plastičnoj ambalaži;
 - (c) uvela mogućnost postizanja ciljeva utvrđenih u članku 7. stavcima 1. i 2. ove Uredbe uporabom plastičnih sirovina na biološkoj osnovi, umjesto recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje, ako nisu dostupne odgovarajuće tehnologije recikliranja ambalaže u dodiru s hranom koje su u skladu sa zahtjevima utvrđenima u Uredbi (EU) 2022/1616;

⁶³ Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).

- (d) prema potrebi izmijenila definiciju plastike na biološkoj osnovi utvrđenu u članku 3. stavku 1. točki 53.

Članak 9.

Kompostabilna ambalaža

1. Odstupajući od članka 6. stavka 1., ako se ambalaža iz članka 3. stavka 1. točke 1. podtočke (f) i ljepljive etikete pričvršćene na voće i povrće stavljaju na tržište, ta ambalaža i ljepljive etikete od ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] moraju biti kompatibilne s normom za kompostiranje u kontroliranim industrijskim uvjetima u postrojenjima za obradu biootpada te, na zahtjev država članica, kompatibilne s normama za kompostiranje u kućanstvu iz stavka 6. ovog članka.
2. Odstupajući od članka 6. stavka 1., ako države članice dopuste da se otpad sa sličnim svojstvima biorazgradivosti i kompostabilnosti kao biootpad na temelju članka 22. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ skuplja zajedno s biootpadom, i ako su odgovarajući sustavi sakupljanja otpada i infrastruktura za obradu otpada dostupni kako bi se osiguralo da kompostabilna ambalaža uđe u sustav gospodarenja biootpadom, države članice mogu zahtijevati da se sljedeća ambalaža prvi put stavi na raspolaganje na njihovu državnom području samo ako je ambalaža kompostabilna:
 - (a) ambalaža iz članka 3. stavka 1. točke 1. podtočke (g) koja se sastoji od materijala koji nisu metal, vrlo lagane plastične vrećice za nošenje i lagane plastične vrećice za nošenje;

- (b) ambalaža osim one iz točke (a) ovog stavka za koju države članice već zahtijevaju da bude kompostabilna prije datuma primjene ove Uredbe.
3. Od ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ambalaža koja nije navedena u stavcima 1. i 2., uključujući ambalažu proizvedenu od biorazgradivih plastičnih polimera i drugih biorazgradivih materijala, mora biti dizajnirana za materijalno recikliranje u skladu s člankom 6., bez utjecaja na mogućnost recikliranja drugih tokova otpada.
4. Usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 1., 2. i 3. ovog članka dokazuje se tehničkim informacijama o ambalaži navedenima u Prilogu VII.
5. Komisija može analizirati treba li drugu ambalažu uključiti u stavak 1. ovog članka ili stavak 2. točku (a) ovog članka ako je to opravdano i primjereno zbog tehnoloških i regulatornih promjena koje utječu na uklanjanje kompostabilne ambalaže i u uvjetima utvrđenima u Prilogu III. te, prema potrebi, predstavlja zakonodavni prijedlog.

6. Komisija do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] od europskih organizacija za normizaciju zahtijeva da izrade ili ažuriraju usklađene norme kojima se utvrđuju detaljne tehničke specifikacije u pogledu zahtjevâ za kompostabilnu ambalažu. Komisija pritom zahtijeva da se, u skladu s najnovijim znanstvenim i tehnološkim dostignućima, uzmu u obzir parametri kao što su vrijeme zadržavanja, temperature i miješanje, koji odražavaju stvarne uvjete u kompostima u kućanstvu i u postrojenjima za obradu biootpada, uključujući postupke anaerobne razgradnje. Komisija zahtijeva da te norme uključuju provjeru toga pretvara li se kompostabilna ambalaža koja je podvrgnuta biološkoj razgradnji podložno određenim parametrima u konačnici u ugljikov dioksid ili, u nedostatku kisika, u metan te mineralne soli, biomasu i vodu.

Komisija do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] od europskih organizacija za normizaciju ujedno zahtijeva da izrade usklađene norme kojima se utvrđuju detaljne tehničke specifikacije u pogledu zahtjevâ za kompostabilnost ambalaže u kućanstvu iz stavka 1.

Članak 10.

Maksimalno smanjenje ambalaže

1. Izrađivač ili uvoznik od 1. siječnja 2030. osigurava da je ambalaža koja se stavlja na tržište dizajnirana tako da joj masa i obujam budu svedeni na najmanju moguću mjeru nužnu za očuvanje njezine funkcionalnosti, uzimajući u obzir oblik ambalaže i materijal od kojeg je izrađena.

2. Izrađivač ili uvoznik osigurava da se ambalaža koja nije u skladu s kriterijima učinkovitosti utvrđenima u Prilogu IV. ovoj Uredbi i ambalaža sa svojstvima čiji je cilj samo povećati percipirani obujam proizvoda, uključujući dvostruku stijenku, lažno dno i nepotrebne slojeve, ne stavlja na tržište, osim ako:
- (a) dizajn ambalaže zaštićen je dizajnom Zajednice na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002⁶⁴ ili pravima na dizajn obuhvaćenima područjem primjene Direktive 98/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁵, među ostalim međunarodnim sporazumima koji imaju učinak u jednoj od država članica, ili je njezin oblik žig obuhvaćen područjem primjene Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁶ ili Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁷, uključujući žigove registrirane na temelju međunarodnih sporazuma koji imaju učinak u jednoj od država članica, prava na dizajn i žigovi zaštićeni su prije ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe], i primjena zahtjevâ na temelju ovog članka utjecala bi na dizajn ambalaže tako da bi mijenjala njegovu novost ili individualni karakter ili bi utjecala na žig tako da se žigom više ne može razlikovati označena roba od robe drugih poduzeća; ili

⁶⁴ Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL L 3, 5.1.2002., str. 1.).

⁶⁵ Direktiva 98/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o pravnoj zaštiti dizajna (SL L 289, 28.10.1998., str. 28.).

⁶⁶ Uredba (EU) 2017/1001 Europskoga parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL L 154, 16.6.2017., str. 1.).

⁶⁷ Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 336, 23.12.2015., str. 1.).

- (b) za pakirani proizvod ili napitak vrijedi oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićena na temelju prava Unije, primjerice na temelju Uredbe (EU) br. 1308/2013 za vino, Uredbe (EU) 2019/787 za jaka alkoholna pića ili Uredbe (EU) 2023/2411 za obrtničke i industrijske proizvode, ili je obuhvaćena sustavom kvalitete kako je navedeno u Uredbi (EU) 2024/1143.
- 3. Komisija do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] od europskih organizacija za normizaciju zahtijeva da prema potrebi izrade ili ažuriraju usklađene norme kojima se utvrđuje metodologija za izračun i mjerenje usklađenosti sa zahtjevima u pogledu maksimalnog smanjenja ambalaže na temelju ove Uredbe. Za najčešće vrste i formate ambalaže u tim bi normama trebalo navesti najveća odgovarajuća ograničenja mase i obujma te, prema potrebi, debljinu stijenke i najveći prazni prostor.
- 4. Usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 1. i 2. ovog članka dokazuje se tehničkom dokumentacijom iz Priloga VII., koja sadržava sljedeće elemente:
 - (a) objašnjenje tehničkih specifikacija, normi i uvjeta primijenjenih u ocjenjivanju ambalaže prema kriterijima učinkovitosti i metodologiji koji su utvrđeni u Prilogu IV.;
 - (b) za svaki od tih kriterija učinkovitosti, identifikaciju zahtjeva za dizajn koji onemogućuju daljnje smanjenje mase ili obujma ambalaže;
 - (c) rezultate ispitivanja, studije ili druge relevantne izvore, kao što su modeliranje i simulacije, upotrijebljene za ocjenu najmanjeg potrebnog obujma ili mase ambalaže.

Pri ocjenjivanju usklađenosti ponovno uporabljive ambalaže sa zahtjevima utvrđenima u stavku 1. ovog članka uzimaju se u obzir svojstva ponovno uporabljive ambalaže, a prvenstveno zahtjevi utvrđeni u članku 11.

Članak 11.

Ponovno uporabljiva ambalaža

1. Ambalaža koja se stavlja na tržište od ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe] smatra se ponovno uporabljivom ako ispunjava sve sljedeće zahtjeve:
 - (a) osmišljena je, dizajnirana i stavljena na tržište s ciljem ponovne uporabe u više navrata;
 - (b) osmišljena je i dizajnirana tako da može izdržati što više ciklusa u normalno predviđenim uvjetima uporabe;
 - (c) u skladu je s primjenjivim zahtjevima u pogledu zdravlja potrošača, sigurnosti i higijene;
 - (d) može se isprazniti ili istovariti, a da se pritom ne ošteti na način koji bi onemogućio njezino daljnje funkcioniranje i ponovnu uporabu;
 - (e) može se isprazniti, istovariti, ponovno napuniti ili pretovariti, a da se pritom očuvaju kvaliteta i sigurnost pakiranog proizvoda i osigurava usklađenost s primjenjivim sigurnosnim i higijenskim zahtjevima, uključujući zahtjeve o sigurnosti hrane;
 - (f) može se obnoviti u skladu s dijelom B Priloga VI., a da se pritom očuva njezina predviđena funkcija;

- (g) omogućuje pričvršćivanje oznaka i pružanje informacija o svojstvima tog proizvoda i o samoj ambalaži, uključujući sve relevantne upute i informacije o sigurnosti, primjerenoj uporabi, sljedivosti i roku valjanosti proizvoda;
 - (h) može se isprazniti, istovariti, ponovno napuniti ili pretovariti bez opasnosti za zdravlje i sigurnost onih koji su odgovorni za obavljanje tih radnji; i
 - (i) ispunjava posebne zahtjeve za ambalažu koja se može reciklirati iz članka 6. kako bi se mogla reciklirati kada postane otpad.
2. Komisija do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] donosi delegirani akt u skladu s člankom 64. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem minimalnog broja ciklusa za ponovno uporabljivu ambalažu za potrebe stavka 1. točke (b) ovog članka u pogledu formata ambalaže koji se najčešće upotrebljavaju za ponovnu uporabu, uzimajući u obzir higijenske i druge zahtjeve, kao što je logistika.
3. Usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavku 1. ovog članka dokazuje se tehničkim informacijama o ambalaži navedenima u Prilogu VII.

Poglavlje III.

Zahtjevi u pogledu označivanja, obilježavanja i informiranja

Članak 12.

Označivanje ambalaže

1. Od ... [42 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ili 24 mjeseca od datuma stupanja na snagu provedbenih akata donesenih na temelju stavaka 6. ili 7. ovog članka, ovisno o tome koji datum nastupi kasnije, ambalaža stavljena na tržište označuje se usklađenom oznakom koja sadržava informacije o sastavu njezina materijala kako bi se potrošačima olakšalo razvrstavanje. Oznaka se temelji na piktogramima i lako je razumljiva, među ostalim osobama s invaliditetom. Za ambalažu iz članka 9. stavka 1. i, ako je primjenjivo, ambalažu iz članka 9. stavka 2., na oznaci se navodi da je materijal kompostabilan, da nije prikladan za kompostiranje u kućanstvu i da se kompostabilna ambalaža ne smije odbacivati u prirodu. Uz iznimku ambalaže za e-trgovinu, ta se obveza ne primjenjuje na transportnu ambalažu ili na ambalažu obuhvaćenu sustavom povratne naknade.

Ambalaža koja se stavlja na tržište i koja sadržava zabrinjavajuće tvari označava se standardiziranim i otvorenim tehnologijama digitalnog označivanja u skladu s metodologijom iz stavka 7. drugog podstavka.

Uz usklađenu oznaku iz ovog stavka gospodarski subjekti na ambalažu mogu staviti QR kod ili drugu vrstu standardiziranog i otvorenog digitalnog nosača podataka koja sadržava informacije o odredištu svake zasebne komponente ambalaže kako bi se potrošačima olakšalo razvrstavanje.

Ambalaža obuhvaćena sustavima povratne naknade kako je navedeno u članku 50. stavku 1. obilježava se jasnom i nedvosmislenom oznakom. Ambalaža se, uz nacionalnu oznaku, može označiti usklađenom oznakom u boji utvrđenom u relevantnom provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 6. ovog članka. Države članice mogu zahtijevati da ambalaža obuhvaćena sustavima povratne naknade bude označena tom usklađenom oznakom u boji, pod uvjetom da to ne dovodi do poremećaja na unutarnjem tržištu ili trgovinskih prepreka za proizvode iz drugih država članica.

2. Ponovno uporabljiva ambalaža stavljena na tržište od ... [48 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ili 30 mjeseci od datuma stupanja na snagu provedbenog akta donesenog na temelju stavka 6., ovisno o tome koji datum nastupi kasnije, ima oznaku kojom se korisnike obavještuje da je ambalaža ponovno uporabljiva. Dodatne informacije o ponovnoj uporabljivosti ambalaže, uključujući dostupnost lokalnog sustava, nacionalnog sustava ili sustava na razini Unije za ponovnu uporabu i informacije o skupljalištima stavljaju se na raspolaganje putem QR koda ili druge vrste standardiziranog i otvorenog digitalnog nosača podataka koji omogućuje praćenje ambalaže i izračun putovanja i ciklusa ili prosječnu procjenu ako taj izračun nije izvediv. Osim toga, ponovno uporabljiva prodajna ambalaža mora biti jasno prepoznatljiva i razlikovati se od jednokratne ambalaže na prodajnom mjestu.

3. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, zahtjev za nošenje oznake i QR koda ili druge vrste standardiziranog i otvorenog digitalnog nosača podataka ne primjenjuje se na sustave otvorene petlje koji nemaju operatora sustava u skladu s Prilogom VI.
4. Ako se ambalaža na koju se primjenjuje članak 7. stavlja na tržište od ... [42 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ili 24 mjeseca od datuma stupanja na snagu provedbenog akta donesenog na temelju stavka 6. ovog članka, ovisno o tome koji datum nastupi kasnije, i označena je oznakom koja sadržava informacije o udjelu recikliranog sadržaja, ta je oznaka i, ako je primjenjivo, QR kod ili druga vrsta standardiziranog i otvorenog digitalnog nosača podataka u skladu sa specifikacijama utvrđenima u relevantnom provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 6. ovog članka i zasniva se na metodologiji utvrđenoj na temelju članka 7. stavka 8. Ako je ambalaža označena oznakom koja sadržava informacije o udjelu plastike na biološkoj osnovi, ta je oznaka u skladu sa specifikacijama utvrđenima u relevantnom provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 6. ovog članka.

5. Oznake iz stavaka 1., 2. i 4. te QR kod ili druga vrsta standardiziranog i otvorenog digitalnog nosača podataka iz stavka 2. stavljaju se, otiskuju ili graviraju na ambalažu na vidljiv, čitljiv i trajan način, tako da se ne mogu lako izbrisati. Informacije sadržane na njima moraju biti dostupne i krajnjim korisnicima prije kupnje proizvoda putem prodaje na internetu. Ako je takvo stavljanje, otiskivanje ili graviranje na ambalažu nemoguće ili neopravdano zbog prirode i veličine ambalaže, oznaka, QR kod ili drugi standardizirani i otvoreni digitalni nosač podataka stavlja se na skupnu ambalažu. Ako ni to nije moguće niti opravdano zbog prirode i veličine ambalaže ili ako je potrebno osigurati nediskriminirajući pristup informacijama za ranjive skupine, posebno osobe s oštećenjem vida, informacije se pružaju s pomoću jedinstvenog elektronički čitljivog koda ili druge vrste nosača podataka.

Informacije sadržane na oznakama iz stavaka 1., 2. i 4. i u QR kodu ili na drugoj vrsti standardiziranog i otvorenog digitalnog nosača podataka stavljaju se na raspolaganje na jednom ili više jezika koje krajnji korisnici bez poteškoća razumiju, a određuje ih država članica u kojoj se ambalaža stavlja na raspolaganje na tržištu.

Ako se podaci dostavljaju elektroničkim putem u skladu sa stavcima 1., 2. i 4., primjenjuju se sljedeći zahtjevi:

- (a) odgovarajući i relevantni osobni podaci prikupljaju se samo u ograničenu svrhu pružanja korisničkog pristupa relevantnim informacijama o usklađenosti iz stavaka 1., 2. i 4. ovog članka u odnosu na članak 5. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁸;

⁶⁸ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

- (b) te se informacije ne smiju prikazivati s drugim informacijama namijenjenima za prodaju ili stavljanje na tržište.

Ako se pravom Unije zahtijeva da se informacije o pakiranom proizvodu pružaju putem nosača podataka, za pružanje potrebnih informacija o pakiranom proizvodu i o ambalaži upotrebljava se samo jedan nosač podataka, pri čemu se te vrste informacija moraju moći lako razlikovati jedna od druge.

6. Komisija do ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] donosi provedbene akte za utvrđivanje usklađene oznake i specifikacija za zahtjeve i formate za označivanje, među ostalim ako se pružaju digitalnim putem, u pogledu označivanja ambalaže, iz stavaka 1., 2. i 4. ovog članka. Pri izradi tih provedbenih akata Komisija u obzir uzima posebnosti višeslojne (kompozitne) ambalaže. Pri izradi usklađene oznake za ambalažu obuhvaćenu sustavima povratne naknade iz članka 50. stavka 2. Komisija u obzir uzima sve razlike koje postoje u naknadi koju naplaćuju države članice. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.
7. Komisija do ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] donosi provedbene akte za utvrđivanje metodologije za identifikaciju materijalnog sastava ambalaže na koju se upućuje u stavku 1., i to s pomoću standardizirane i otvorene tehnologije digitalnog označivanja, među ostalim za višeslojnu (kompozitnu) ambalažu i integrirane ili zasebne komponente ambalaže.

Komisija do 1. siječnja 2030. donosi i provedbene akte kojima utvrđuje metodologiju za identifikaciju zabrinjavajućih tvari s pomoću standardiziranih i otvorenih tehnologija digitalnog označivanja. Tom se metodologijom osigurava da označivanje obuhvaća barem naziv i koncentraciju zabrinjavajuće tvari prisutne u svakom materijalu u jedinici ambalaže.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

8. Ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji se odnose na druge usklađene oznake EU-a, gospodarski subjekti ne smiju nuditi ni prikazivati oznake, znakove, simbole ni natpise za koje je vjerojatno da će zavarati ili zbuniti potrošače ili druge krajnje korisnike kad je riječ o zahtjevima u pogledu održivosti za ambalažu ili drugim svojstvima ambalaže ili mogućnostima gospodarenja ambalažnim otpadom za koje je u ovoj Uredbi utvrđeno usklađeno označivanje. Komisija prema potrebi donosi smjernice s ciljem pojašnjavanja aspekata koji bi mogli zavarati ili zbuniti potrošače ili druge krajnje korisnike.
9. Do ... [dvije godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ambalaža uključena u program proširene odgovornosti proizvođača može se identificirati na cijelom državnom području država članica u kojima se taj program ili sustav primjenjuje. Takva identifikacija postiže se samo s pomoću odgovarajućeg simbola u QR kodu ili drugom standardiziranom i otvorenom tehnologijom digitalnog označivanja kako bi se navelo da proizvođač ispunjava svoje obveze proširene odgovornosti proizvođača. Taj simbol mora biti jasan i nedvosmislen te potrošače ili druge krajnje korisnike ne smije dovoditi u zabludu u pogledu mogućnosti recikliranja ili ponovne uporabljivosti ambalaže.

10. Ambalaža obuhvaćena sustavom povratne naknade osim one navedene u članku 50. stavku 1. može se, na temelju nacionalnog prava, identificirati putem odgovarajućeg simbola na cijelom državnom području na kojem se taj program ili sustav primjenjuje. Taj simbol mora biti jasan i nedvosmislen te potrošače ili druge krajnje korisnike u državama članicama u kojima će ambalaža biti vraćena ne smije dovoditi u zabludu u pogledu mogućnosti recikliranja ili ponovne uporabljivosti ambalaže. Države članice ne smiju zabraniti stavljanje oznaka povezanih sa sustavima povratne naknade koji postoje u drugim državama članicama.
11. Ovaj se članak ne primjenjuje na unutarnje i vanjsko pakiranje kako je definirano u uredbama (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 i (EU) 2019/6 i Direktivi 2001/83/EZ ako na ambalaži nema prostora zbog drugih zahtjeva za označivanje kako su definirani u zakonodavnim aktima Unije ili ako bi njezino označivanje moglo ugroziti sigurnu uporabu lijekova za humanu primjenu i veterinarskih lijekova.
12. Ambalaža iz stavaka 1., 2. i 4. koja je izrađena u Uniji ili uvezena prije rokova iz tih stavaka, a koja nije u skladu s kriterijima utvrđenima u tim stavcima, može se stavljati na raspolaganje na tržište do tri godine od datuma stupanja na snagu zahtjeva u pogledu označivanja utvrđenih u navedenim stavcima.

Članak 13.

Označivanje spremnika za otpad radi skupljanja ambalažnog otpada

1. Države članice od ... [42 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ili 30 mjeseci od donošenja provedbenih akata iz stavka 2., ovisno o tome koji datum nastupi kasnije, osiguravaju da su usklađene oznake koje omogućuju odvojeno skupljanje svakog dijela ambalažnog otpada specifičnog za materijal koji je predviđen za odbacivanje u odvojene spremnike vidljivo, čitljivo i neizbrisivo pričvršćene, tiskane ili ugravirane na sve spremnike za skupljanje ambalažnog otpada. Spremnik za ambalažni otpad može imati više od jedne oznake. Ova se obveza ne primjenjuje na spremnike obuhvaćene sustavima povratne naknade.
2. Komisija do ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] donosi provedbene akte kako bi utvrdila usklađene oznake i specifikacije za zahtjeve za označivanje i formate za označivanje spremnika iz stavka 1. ovog članka. Pri izradi tih provedbenih akata Komisija u obzir uzima posebnosti sustava skupljanja uspostavljenih u državama članicama, kao i posebnosti višeslojne (kompozitne) ambalaže. Označivanje spremnika odgovara označivanju ambalaže kako je navedeno u članku 12. stavku 6., uz iznimku označivanja za ambalažu obuhvaćenu sustavima povratne naknade. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 14.

Tvrdnje o prihvatljivosti za okoliš

Tvrdnje o prihvatljivosti za okoliš kako su definirane u članku 2. točki (o) Direktive 2005/29/EZ koje se odnose na svojstva ambalaže za koja su u ovoj Uredbi utvrđeni pravni zahtjevi mogu se iznijeti u vezi s ambalažom koja je stavljena na tržište ako ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) tvrdnje se iznose samo u odnosu na svojstva ambalaže koja premašuju primjenjive minimalne zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi, u skladu s kriterijima, metodologijama i pravilima za izračun koji su u njoj utvrđeni; i
- (b) u tvrdnjama se navodi odnose li se na jedinicu ambalaže, dio jedinice ambalaže ili svu ambalažu koju gospodarski subjekt stavlja na tržište.

Usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u ovom članku dokazuje se tehničkom dokumentacijom ambalaže kako je utvrđena u Prilogu VII. ovoj Uredbi.

Poglavlje IV.

Opće obveze

Članak 15.

Obveze izrađivača

1. Izrađivači na tržište stavljaju samo onu ambalažu koja je sukladna sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.

2. Prije stavljanja ambalaže na tržište izrađivači provode postupak ocjenjivanja sukladnosti iz članka 38. ili osiguravaju da se taj postupak provede u njihovo ime te sastavljaju tehničku dokumentaciju navedenu u Prilogu VII.

Ako se postupkom ocjenjivanja usklađenosti iz članka 38. dokaže sukladnost ambalaže s primjenjivim zahtjevima, izrađivači sastavljaju EU izjavu o sukladnosti u skladu s člankom 39.

3. Izrađivači čuvaju tehničku dokumentaciju iz Priloga VII. i EU izjavu o sukladnosti kako slijedi:

- (a) u slučaju jednokratne ambalaže: u razdoblju od pet godina od datuma stavljanja ambalaže na tržište;
- (b) u slučaju ponovno uporabljive ambalaže: u razdoblju od 10 godina od datuma stavljanja ambalaže na tržište.

4. Izrađivači osiguravaju uspostavljanje postupaka za održavanje sukladnosti serijske proizvodnje ambalaže s ovom Uredbom. Izrađivači na odgovarajući način u obzir uzimaju promjene u dizajnu ili svojstvima ambalaže, kao i promjene usklađenih normi, zajedničkih tehničkih specifikacija ili drugih tehničkih specifikacija u odnosu na koje se izjavljuje sukladnost ili čijom se primjenom provjerava sukladnost. Ako utvrde da bi sukladnost ambalaže mogla biti dovedena u pitanje, izrađivači ponovno provode ocjenjivanje u skladu s postupkom ocjenjivanja sukladnosti iz članka 38. ili osiguravaju da se taj postupak provede u njihovo ime.

5. Izrađivači osiguravaju da ambalaža nosi broj tipa, šarže ili serije ili bilo koji drugi element koji omogućuje njezinu identifikaciju ili, kad to nije moguće zbog veličine ili prirode ambalaže, da traženi podaci budu navedeni u dokumentima priloženima pakiranom proizvodu.
6. Izrađivači na ambalaži ili u QR kodu ili na drugom nosaču podataka navode svoje ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani žig te poštansku adresu, i, ako postoji, elektronički način komunikacije putem kojih ih se može kontaktirati. Ako to nije moguće, potrebne informacije pružaju se u okviru informacija u QR kodu ili na drugoj vrsti standardiziranog i otvorenog digitalnog nosača podataka iz članka 12. stavaka 1., 2., 4. ili 5. odnosno u dokumentu priloženom pakiranom proizvodu. U poštanskoj adresi navodi se jedinstveno mjesto na kojem je izrađivač dostupan.
7. Izrađivači osiguravaju da informacije koje se pružaju u skladu sa stavcima 5. i 6. budu jasne, razumljive i čitljive te da ne zamjenjuju niti prekrivaju informacije koje se moraju nalaziti na oznaci pakiranog proizvoda na temelju drugih pravnih akata Unije niti da ih se može pomiješati s tim informacijama.
8. Izrađivači koji smatraju ili imaju razloga vjerovati da ambalaža koju su stavili na tržište od datuma stupanja na snagu ove Uredbe nije sukladna s jednim ili više primjenjivih zahtjeva utvrđenih u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, odmah poduzimaju korektivne mjere nužne da se, prema potrebi, osigura sukladnost te ambalaže odnosno da se ona povuče ili opozove. Izrađivači o sumnji u neusklađenost i svim poduzetim korektivnim mjerama odmah obavješćuju tijelo za nadzor tržišta u državi članici u kojoj su ambalažu stavili na raspolaganje.

9. Odstupajući od stavka 8. ovog članka, obveza osiguravanja sukladnosti, povlačenja ili opoziva ambalaže za koju se smatra da nije sukladna sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih ne primjenjuje se na ponovno uporabljivu ambalažu koja je stavljena na tržište prije ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe].
10. Na obrazložen zahtjev nacionalnog tijela izrađivači dostavljaju sve informacije i dokumentaciju potrebne za dokazivanje sukladnosti ambalaže sa zahtjevima utvrđenim u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, uključujući tehničku dokumentaciju na jednom ili više jezika koje to tijelo bez poteškoća razumije. Te informacije i dokumentaciju dostavljaju u elektroničkom obliku i, na zahtjev, u papirnatom obliku. Relevantni dokumenti stavljaju se na raspolaganje u roku od deset dana od primitka zahtjeva nacionalnog tijela. Izrađivači surađuju s nacionalnim tijelom kad je riječ o bilo kojoj mjeri poduzetoj radi ispravljanja svakog slučaja neusklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.
11. Stavci 2. i 3. ne primjenjuju se na prilagođenu transportnu ambalažu za medicinske proizvode i sustave koji se mogu konfigurirati i koji su predviđeni za uporabu u industrijskom okružju i okružju zdravstvene skrbi.
12. Ako je fizička ili pravna osoba pod čijim je imenom ili žigom ambalaža dizajnirana ili izrađena obuhvaćena definicijom mikropoduzeća iz Preporuke Komisije 2003/361/EZ, kako se primjenjuje ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe], a fizička ili pravna osoba koja ambalažu isporučuje fizičkoj ili pravnoj osobi pod čijim je imenom ili žigom ambalaža dizajnirana ili izrađena nalazi se u Europskoj uniji, tada se za potrebe ovog članka fizička ili pravna osoba koja isporučuje ambalažu smatra izrađivačem.

Članak 16.

Obveze obavješćivanja za dobavljače ambalaže ili ambalažnih materijala

1. Dobavljači izrađivaču dostavljaju sve informacije i dokumentaciju koje su mu potrebne da dokaže sukladnost ambalaže i ambalažnih materijala s ovom Uredbom, uključujući tehničku dokumentaciju iz Priloga VII. koja se zahtijeva u člancima od 5. do 11. ili na temelju tih članaka, i to na jednom ili više jezika koje izrađivač bez poteškoća razumije. Te informacije i dokumentacija dostavljaju se u papirnatom ili elektroničkom obliku.
2. Dokumentacija i informacije koje se zahtijevaju na temelju pravnih akata Unije koji su primjenjivi na kontaktno osjetljivu ambalažu prema potrebi čine dio informacija i dokumentacije koje se izrađivaču dostavljaju na temelju stavka 1.

Članak 17.

Ovlašteni zastupnici

1. Izrađivač može na temelju pisanog ovlaštenja imenovati ovlaštenog zastupnika.
2. Ovlašteni zastupnik obavlja zadaće navedene u ovlaštenju koje mu je dao izrađivač. Tim se ovlaštenjem ovlaštenom zastupniku omogućuje da čini barem sljedeće:
 - (a) čuva EU izjavu o sukladnosti i tehničku dokumentaciju kako bi bile na raspolaganju nacionalnim tijelima za nadzor tržišta na sljedeći način:
 - i. kada je riječ o jednokratnoj ambalaži: u razdoblju od pet godina od datuma stavljanja ambalaže na tržište; i

- ii. kada je riječ o ponovno uporabljivoj ambalaži: u razdoblju od 10 godina od datuma stavljanja ambalaže na tržište.
- (b) na zahtjev nadležnih nacionalnih tijela s njima surađuje u pogledu svake mjere koja je poduzeta u odnosu na slučajeve neusklađenosti ambalaže obuhvaćene ovlaštenjem ovlaštenog zastupnika;
- (c) na obrazloženi zahtjev nadležnog nacionalnog tijela dostavlja tom tijelu sve informacije i tehničku dokumentaciju potrebne za dokazivanje sukladnosti ambalaže, i to na jednom ili više jezika koje to tijelo može lako razumjeti;
- (d) na zahtjev nadležnog nacionalnog tijela stavlja na raspolaganje relevantne dokumente u roku od deset dana od primitka takvog zahtjeva;
- (e) prekine ovlaštenje ako izrađivač postupa u suprotnosti sa svojim obvezama na temelju ove Uredbe.

Obveze utvrđene u članku 15. stavku 1. i obveza izrade tehničke dokumentacije iz Priloga VII. koja se zahtijeva u člancima od 5. do 11. ili na temelju tih članaka nisu dio ovlaštenja ovlaštenog zastupnika.

Članak 18.
Obveze uvoznika

1. Uvoznici na tržište stavljaju samo ambalažu koja je sukladna sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.
2. Prije stavljanja ambalaže na tržište uvoznici osiguravaju sljedeće:
 - (a) da je izrađivač proveo postupak ocjenjivanja sukladnosti iz članka 38. i da je sastavio tehničku dokumentaciju iz Priloga VII. koja se zahtijeva u člancima od 5. do 11. ili na temelju njih;
 - (b) da je ambalaža označena u skladu s člankom 12.;
 - (c) da su ambalaži priloženi potrebni dokumenti; i
 - (d) da izrađivač ispunjava zahtjeve iz članka 15. stavaka 5. i 6.

Ako uvoznik smatra ili ima razloga vjerovati da ambalaža nije sukladna s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, ne stavlja je na tržište dok se ne osigura njezina sukladnost.

3. Uvoznici na ambalaži navode svoje ime i registrirano trgovačko ime ili registrirani žig te poštansku adresu i, ako postoji, elektronički način komunikacije putem kojih ih se može kontaktirati. Ako takve informaciju nije moguće navesti na ambalaži, one se navode na standardiziranom i otvorenom digitalnom nosaču podataka kako je naveden u članku 12. ili u dokumentu priloženom pakiranom proizvodu.
4. Uvoznici osiguravaju da informacije koje se pružaju u skladu sa stavkom 3. budu jasne, razumljive i čitljive te da ne zamjenjuju niti prekrivaju informacije koje se moraju nalaziti na oznaci pakiranog proizvoda na osnovi drugih pravnih akata Unije, a niti da ih se može pomiješati s tim informacijama.
5. Uvoznici osiguravaju da, dok je ambalaža pod njihovom odgovornošću, neovisno o tome je li prazna ili s proizvodom, uvjeti skladištenja ili transporta ne ugrožavaju njezinu usklađenost s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.
6. Uvoznici koji smatraju ili imaju razloga vjerovati da ambalaža koju su stavili na tržište nije sukladna s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, odmah poduzimaju potrebne korektivne mjere da se, prema potrebi, osigura sukladnost te ambalaže odnosno da se ona povuče ili opozove. Uvoznici o sumnji u neusklađenost i svim poduzetim korektivnim mjerama odmah obavješćuju tijela za nadzor tržišta u državama članicama u kojima su ambalažu stavili na raspolaganje.

7. Uvoznici su dužni čuvati primjerak EU izjave o sukladnosti kako bi bila dostupna tijelima za nadzor tržišta i osigurati da se tehnička dokumentacija iz Priloga VII., koja se zahtijeva u skladu s člancima od 5. do 11. ili na temelju njih, može staviti na raspolaganje tim tijelima na njihov zahtjev na sljedeći način:
- (a) kada je riječ o jednokratnoj ambalaži: u razdoblju od pet godina od datuma stavljanja ambalaže na tržište; i
 - (b) kada je riječ o ponovno uporabljivoj ambalaži: u razdoblju od 10 godina od datuma stavljanja ambalaže na tržište.
8. Uvoznici na obrazložen zahtjev nacionalnog tijela tom tijelu dostavljaju sve informacije i dokumentaciju, uključujući tehničku dokumentaciju, koje su potrebne za dokazivanje sukladnosti ambalaže s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, i to na jednom ili više jezika koje to tijelo može lako razumjeti. Te informacije i dokumentaciju dostavljaju u elektroničkom obliku i, na zahtjev, u papirnatom obliku. Relevantni dokumenti stavljaju se na raspolaganje u roku od deset dana od primitka zahtjeva nacionalnog tijela.
9. Uvoznici surađuju s nadležnim nacionalnim tijelom kad je riječ o bilo kojoj mjeri poduzetoj radi ispravljanja svakog slučaja neusklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.

Članak 19.
Obveze distributerâ

1. Kad stavljaju ambalažu na raspolaganje na tržištu, distributeri postupaju s dužnom pažnjom u pogledu zahtjeva iz ove Uredbe.
2. Prije stavljanja ambalaže na raspolaganje na tržištu distributeri provjeravaju:
 - (a) da je proizvođač koji podliježe obvezama proširene odgovornosti proizvođača za ambalažu upisan u registar proizvođača iz članka 44.;
 - (b) da je ambalaža označena u skladu s člankom 12.; i
 - (c) da izrađivač i uvoznik ispunjavaju zahtjeve iz članka 15. stavaka 5. i 6. te članka 18. stavka 3.
3. Ako distributer prije stavljanja ambalaže na raspolaganje na tržištu smatra ili ima razloga vjerovati da ambalaža nije sukladna sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, ili da izrađivač ili uvoznik ne ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 15. stavcima 5. i 6. odnosno članku 18. stavku 3., ne stavlja ambalažu na raspolaganje na tržištu dok se ne osigura njezina sukladnost ili dok izrađivač ili uvoznik ne ispuni zahtjeve.

Distributeri osiguravaju da dok je ambalaža, neovisno o tome je li prazna ili s proizvodom, pod njihovom odgovornošću, uvjeti skladištenja ili transporta ne ugrožavaju njezinu sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.

4. Distributer informacije koje je obznanio proizvođač ne upotrebljava ni u koju drugu svrhu osim za provjeru usklađenosti s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih. Distributerima je osobito zabranjena zlouporaba takvih informacija u komercijalne svrhe.

5. Distributeri koji smatraju ili imaju razloga vjerovati da ambalaža koju su stavili na raspolaganje na tržištu s pakiranim proizvodom nije sukladna s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, osiguravaju da se poduzmu potrebne korektivne mjere da se, prema potrebi, osigura sukladnost te ambalaže odnosno da se ona povuče ili opozove.

Distributeri o sumnji u nesukladnost i poduzetim korektivnim mjerama odmah obavješćuju tijela za nadzor tržišta u državama članicama u kojima su ambalažu stavili na raspolaganje.

6. Distributeri na obrazložen zahtjev nacionalnog tijela tom tijelu dostavljaju sve informacije i dokumentaciju kojima imaju pristup i koje su relevantne za dokazivanje sukladnosti ambalaže s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, i to na jednom ili više jezika koje to tijelo može lako razumjeti. Te informacije i dokumentaciju dostavljaju u elektroničkom obliku i, na zahtjev, u papirnatom obliku.

Distributeri surađuju s nacionalnim tijelom kad je riječ o bilo kojoj mjeri poduzetoj radi ispravljanja svakog slučaja neusklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.

Članak 20.

Obveze pružateljâ usluga provođenja narudžbi

Pružatelji usluga provođenja narudžbi osiguravaju da uvjeti tijekom skladištenja, rukovanja, pakiranja, adresiranja i otpreme ambalaže, neovisno o tome je li prazna ili s proizvodom, kojima rukuju ne ugrožavaju sukladnost te ambalaže sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.

Članak 21.

Slučaj u kojem se obveze izrađivačâ primjenjuju na uvoznike i distributere

Ako uvoznik ili distributer na tržište stavlja ambalažu pod svojim imenom ili žigom ili ako mijenja ambalažu koja je već stavljena na tržište na način koji bi mogao utjecati na sukladnost s relevantnim zahtjevima ove Uredbe, taj se uvoznik ili distributer smatra izrađivačem za potrebe ove Uredbe i podloжан je obvezama izrađivača na temelju članka 15.

Ako je uvoznik ili distributer, kako je naveden u prvom podstavku, obuhvaćen definicijom mikropoduzeća iz Preporuke 2003/361/EZ, kako se primjenjuje ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe], a fizička ili pravna osoba koja ambalažu isporučuje uvozniku ili distributeru nalazi se u Uniji, tada se za potrebe članka 15. fizička ili pravna osoba koja isporučuje ambalažu smatra izrađivačem.

Članak 22.

Identifikacija gospodarskih subjekata

1. Gospodarski subjekti na zahtjev tijela za nadzor tržišta dostavljaju sljedeće:
 - (a) informacije o identitetu svih gospodarskih subjekata koji su im isporučili ambalažu ili pakirane proizvode;
 - (b) informacije o identitetu svih gospodarskih subjekata kojima su oni isporučili ambalažu ili pakirane proizvode.
2. Gospodarski subjekti u stanju su pružiti informacije iz stavka 1. točke (a) na sljedeći način:
 - (a) kada je riječ o jednokratnoj ambalaži: u razdoblju od pet godina od datuma na koji isporuče ambalažu ili na koji im je ona isporučena;
 - (b) kada je riječ o ponovno uporabljivoj ambalaži: u razdoblju od 10 godina od datuma na koji su isporučili ambalažu ili na koji im je ona isporučena.

Članak 23.

Obveze subjekata za gospodarenje ambalažnim otpadom u vezi s informiranjem

Subjekti za gospodarenje ambalažnim otpadom na godišnjoj osnovi nadležnim tijelima dostavljaju informacije o ambalažnom otpadu iz tablice 3. Priloga XII. ovoj Uredbi, izuzev informacija o ambalaži koja je prvi put stavljena na raspolaganju na državnom području države članice, putem elektroničkog registra ili registara, u skladu s člankom 35. stavkom 1. Direktive 2008/98/EZ.

Subjekti za gospodarenje ambalažnim otpadom na godišnjoj osnovi proizvođačima, u slučaju individualnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača odnosno organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača kojoj je povjereno ispunjavanje tih obveza, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača dostavljaju sve informacije potrebne za ispunjavanje obveza informiranja iz članka 44. stavka 10.

Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, predvidjeti da, kada su javna tijela odgovorna za organizaciju gospodarenja ambalažnim otpadom, subjekti za gospodarenje ambalažnim otpadom na godišnjoj osnovi takvim javnim tijelima dostavljaju sve informacije potrebne za ispunjavanje obveza informiranja iz članka 44. stavka 10., ili druga sredstva za dopunu elektroničkog registra ili registara, u skladu s člankom 35. stavkom 1. Direktive 2008/98/EZ.

Poglavlje V.
Obveze gospodarskih subjekata
u pogledu smanjenja ambalaže i ambalažnog otpada

Članak 24.

Obveze koje se odnose na prekomjernu ambalažu

1. Od 1. siječnja 2030. ili tri godine od stupanja na snagu provedbenih akata donesenih na temelju stavka 2., ovisno o tome koji datum nastupi kasnije, gospodarski subjekti koji pune skupnu ambalažu, transportnu ambalažu ili ambalažu za e-trgovinu osiguravaju da omjer praznog prostora, izražen u postotcima, iznosi najviše 50 %.
2. Komisija do ... [tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] donosi provedbene akte za utvrđivanje metodologije za izračun omjera praznog prostora iz stavka 1. Tom se metodologijom u obzir uzimaju posebna svojstva ambalaže koja se treba staviti u prazan prostor koji je dovoljno velik da bi se ispunili primjenjivi pravni zahtjevi ili kako bi se proizvod zaštitio, a osobito primjerice pakirani proizvodi nepravilna oblika, ambalaža koja sadržava više od jedne prodajne ambalaže ili proizvoda, ambalaža koja sadržava tekuće proizvode, pakirani proizvodi čiji se sadržaj može lako oštetiti i pakirani proizvodi koji zbog svojih malih dimenzija mogu biti oštećeni većim proizvodima, i minimalni prostor na transportnoj ambalaži kako bi se omogućilo pričvršćivanje oznaka pošiljke.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

3. Za potrebe izračuna omjera iz stavka 1.:

- (a) prazan prostor znači razlika između ukupnog obujma skupne ambalaže, transportne ambalaže ili ambalaže za e-trgovinu i obujma prodajne ambalaže u njima;
- (b) omjer praznog prostora znači omjer između praznog prostora kako je definiran u točki (a) i ukupnog obujma skupne ambalaže, transportne ambalaže ili ambalaže za e-trgovinu.

Prostor ispunjen materijalima za punjenje kao što su rezani papir, zračni jastučići, folija sa zračnim mjehurićima, spužvasti umetci, ambalažni stiropor, drvena vuna ili komadići polistirena ili stiropora smatra se praznim prostorom.

4. Od ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] gospodarski subjekti koji pune prodajnu ambalažu osiguravaju da se prazan prostor svede na najmanju moguću mjeru potrebnu za osiguravanje funkcionalnosti ambalaže, uključujući zaštitu proizvoda. Omjer praznog prostora za prodajnu ambalažu znači razlika između ukupnog unutarnjeg obujma prodajne ambalaže i obujma pakiranog proizvoda.

Za potrebe ocjenjivanja usklađenosti s ovim stavkom, praznim prostorom smatra se prostor ispunjen materijalima za punjenje, kao što je rezani papir, zračni jastučići, folija sa zračnim mjehurićima, spužvasti umetci, ambalažni stiropor, drvena vuna, komadići polistirena ili stiropora.

Za prodajnu ambalažu za proizvode koji podliježu slijeganju tijekom transporta ili ako je potreban prazan prostor između proizvoda i vrha ambalaže kako bi se prehrambeni proizvod zaštitio odnosno za druge proizvode koji imaju ta svojstva:

- (a) usklađenost s ovim stavkom ocjenjuje se prema razini punjenja ambalaže u trenutku punjenja;
- (b) zrak između ili unutar čestica pakiranih prehrambenih proizvoda ili zaštitni plinovi ne smatraju se praznim prostorom.

- 5. Gospodarski subjekti koji prodajnu ambalažu upotrebljavaju kao ambalažu za e-trgovinu ili se koriste ponovno uporabljivom ambalažom u okviru sustava ponovne uporabe izuzimaju se od obveze utvrđene u stavku 1. ovog članka. Međutim, osiguravaju da je takva prodajna ambalaža u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 10.
- 6. Komisija do ... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] preispituje omjer praznog prostora iz stavka 1. i izuzeća iz stavka 5. te ocjenjuje mogućnost utvrđivanja omjera praznog prostora za prodajnu ambalažu, posebno za igračke, kozmetiku, komplete tipa „uradi sam” i elektroničke proizvode.

Članak 25.

Ograničenja uporabe određenih formata ambalaže

- 1. Od 1. siječnja 2030. gospodarski subjekti na tržište ne smiju stavljati ambalažu u formatima i u svrhe koji su navedeni u Prilogu V.

2. Odstupajući od članka 42. stavka 2., države članice mogu zadržati ograničenja donesena prije 1. siječnja 2025. za stavljanje na tržište ambalaže u formatima i u svrhe koji su navedeni u Prilogu V., ali izrađene od materijala koji nisu navedeni u Prilogu V.
3. Stavkom 1. ovog članka ne dovodi se u pitanje članak 9. stavak 2. točka (b).
4. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, države članice mikropoduzećima kako su definirana u Preporuci 2003/361/EZ, kako se primjenjuje ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe], mogu dopustiti da na tržište stavljaju ambalažu u formatima i u svrhe navedene u točki 3. Priloga V. ovoj Uredbi, ako je dokazano da nije tehnički izvedivo ne upotrebljavati takvu ambalažu ili dobiti pristup infrastrukturi koja je potrebna za funkcioniranje sustava za ponovnu uporabu.
5. Komisija do ... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ocjenjuje pozitivan učinak ograničenja te odstupanja i izuzeća od tih ograničenja na okoliš te uzima u obzir dostupnost alternativnih rješenja u pogledu ambalaže koja ispunjavaju sigurnosne i higijenske zahtjeve primjenjive na kontaktno osjetljivu ambalažu. Komisija na temelju te ocjene, s ciljem smanjenja ambalažnog otpada, preispituje ovaj članak i Prilog V. kako bi ih prilagodila tehničkom i znanstvenom napretku. Komisija na temelju tog preispitivanja ocjenjuje primjerenost utvrđivanja novih ograničenja uporabe posebnih formata ambalaže i relevantnost zadržavanja odstupanja i izuzeća s utvrđenih u ovom članku te, prema potrebi, predstavlja zakonodavni prijedlog.

6. Komisija do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] uz savjetovanje s državama članicama i Europskom agencijom za sigurnost hrane objavljuje smjernice u kojima se detaljnije objašnjava Prilog V., uključujući primjere formata ambalaže unutar područja primjene, i sva izuzeća od ograničenjâ, te pruža neiscrpan popis voća i povrća koji su isključeni iz točke 2. Priloga V.

Članak 26.

Obveze koje se odnose na ponovno uporabljivu ambalažu

1. Gospodarski subjekti koji ponovno uporabljivu ambalažu prvi put stavljaju na raspolaganje na državnom području države članice osiguravaju da je u toj državi članici uspostavljen sustav za ponovnu uporabu te ambalaže, koji uključuje poticaj za osiguravanje skupljanja te ambalaže i ispunjava zahtjeve utvrđene u Prilogu VI. Smatra se da su ti gospodarski subjekti usklađeni s ovim stavkom ako se koriste sustavima za ponovnu uporabu već postoje u državama članicama.
2. Opis usklađenosti sustava sa zahtjevima na temelju stavka 1. ovog članka navodi se u tehničkoj dokumentaciji o ponovno uporabljivoj ambalaži, koju treba pružiti u skladu s člankom 11. stavkom 3. Izrađivač u tu svrhu zahtijeva relevantne pisane potvrde sudionika sustava iz Priloga VI.

Članak 27.

Obveze koje se odnose na sustave za ponovnu uporabu

1. Gospodarski subjekti koji se koriste ponovno uporabljivom ambalažom sudjeluju u jednom ili više sustava za ponovnu uporabu i osiguravaju da su ti sustavi, u okviru kojih se ponovno uporabljiva ambalaža može ponovno rabiti, usklađeni sa zahtjevima utvrđenima u dijelu A Priloga VI.
2. Gospodarski subjekti koji se koriste ponovno uporabljivom ambalažom osiguravaju da je takva ambalaža obnovljena u skladu s dijelom B Priloga VI. prije nego što je ponovno ponude krajnjim korisnicima za uporabu.
3. Gospodarski subjekti koji se koriste ponovno uporabljivom ambalažom mogu imenovati treću stranu odgovornom za jedan ili više objedinjenih sustava za ponovnu uporabu.

Ako su gospodarski subjekti imenovali treću stranu kako je navedeno u prvom podstavku, obveze utvrđene u ovom članku u njihovo ime ispunjava ta treća strana.
4. Od gospodarskih subjekata koji se koriste ponovno uporabljivom ambalažom u sustavima zatvorene petlje u skladu sa zahtjevima iz Priloga VI. zahtijeva se da vrate ambalažu na jedno ili više skupljališta koja odrede sudionici sustava i koja je odobrio operator sustava.

Članak 28.

Obveze koje se odnose na ponovno punjenje

1. Gospodarski subjekti koji nude mogućnost kupnje proizvoda putem sustava za ponovno punjenje, krajnje korisnike obavješćuju o sljedećem („pravila za ponovno punjenje“):
 - (a) vrstama spremnika koji se mogu koristiti za kupnju proizvoda koji se nude putem sustava za ponovno punjenje;
 - (b) higijenskim standardima za ponovno punjenje;
 - (c) odgovornosti krajnjeg korisnika u pogledu zdravlja i sigurnosti pri upotrebi spremnika iz točke (a).

Pravila za ponovno punjenje redovito se ažuriraju i jasno ističu u prostorijama ili na drukčiji način pružaju krajnjim korisnicima.

2. Gospodarski subjekti koji nude mogućnost kupnje proizvoda putem sustava za ponovno punjenje osiguravaju da su stanice za ponovno punjenje u skladu sa zahtjevima utvrđenima u dijelu C Priloga VI. i svim zahtjevima koji su za prodaju proizvoda putem sustava za ponovno punjenje utvrđeni u drugim pravnim aktima Unije.
3. Gospodarski subjekti koji nude mogućnost kupnje proizvoda putem sustava za ponovno punjenje osiguravaju da se, ako se ambalaža ili spremnici nude krajnjim korisnicima na stanicama za ponovno punjenje, ta ambalaža i ti spremnici ne pružaju besplatno ako ne ispunjavaju zahtjeve utvrđene u Prilogu VI. ili se pružaju u sklopu sustava povratne naknade.

4. Gospodarski subjekti mogu odbiti ponovno napuniti spremnik koji donese krajnji korisnik ako krajnji korisnik ne poštuje pravila o ponovnom punjenju o kojima ga je gospodarski subjekt obavijestio na temelju stavka 1., osobito ako gospodarski subjekti smatraju da spremnik nije higijenski ili prikladan za prodaju hrane ili pića. Gospodarski subjekti ne snose odgovornost za probleme povezane s higijenom ili sigurnošću hrane koji nastanu zbog uporabe spremnika koje donese krajnji korisnik.
5. Od 1. siječnja 2030. krajnji distributeri s površinom prodajnog prostora većom od 400 m² nastoje 10 % te prodajne površine namijeniti za stanice za ponovno punjenje prehrambenih i neprehrambenih proizvoda.

Članak 29.

Ciljevi u pogledu ponovne uporabe

1. Od 1. siječnja 2030. gospodarski subjekti koji upotrebljavaju transportnu ambalažu ili prodajnu ambalažu koja se upotrebljava za prijevoz proizvoda, među ostalim za proizvode distribuirane putem e-trgovine, na području Unije, u obliku paleta, sklopivih plastičnih kutija, kutija, podložaka, plastičnih sanduka, spremnika za robu u rasutom stanju, kanti, bačvi i kanistara svih veličina i materijala, uključujući fleksibilne formate ili omote za palete ili trake za stabilizaciju i zaštitu proizvoda na paletama tijekom prijevoza, osiguravaju da ukupno najmanje 40 % takve ambalaže čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu.

Od 1. siječnja 2040. ti gospodarski subjekti nastoje upotrebljavati najmanje 70 % ambalaže iz prvog podstavka u ponovno uporabljivom formatu, u okviru sustava za ponovnu uporabu.

2. Od 1. siječnja 2030., odstupajući od stavka 1. ovog članka, gospodarski subjekti koji upotrebljavaju transportnu ambalažu ili prodajnu ambalažu koja se upotrebljava za prijevoz proizvoda, u oblicima kako su navedeni u stavku 1. ovog članka, na području Unije među različitim lokacijama na kojima subjekt obavlja svoju djelatnost ili između bilo koje od lokacija na kojima subjekt obavlja svoju djelatnost i lokacija bilo kojeg drugog povezanog poduzeća ili partnerskog poduzeća, kako su definirana u članku 3. Priloga Preporuci 2003/361/EZ, kako se primjenjuje ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe], osiguravaju da se takva ambalaža može ponovno upotrijebiti u okviru sustava za ponovnu uporabu.
3. Od 1. siječnja 2030., odstupajući od stavka 1., gospodarski subjekti koji upotrebljavaju transportnu ambalažu ili prodajnu ambalažu koja se upotrebljava za prijevoz proizvoda, među ostalim za proizvode distribuirane putem e-trgovine, u oblicima kako su navedeni u stavku 1., za isporuku proizvoda drugom gospodarskom subjektu u istoj državi članici osiguravaju da se takva ambalaža može ponovno upotrijebiti u okviru sustava za ponovnu uporabu.
4. Obveze utvrđene u stavcima 1., 2. i 3. ne primjenjuju se na transportnu ili prodajnu ambalažu:
 - (a) koja se upotrebljava za prijevoz opasne robe u skladu s Direktivom 2008/68/EZ;
 - (b) koja se upotrebljava za prijevoz velikih strojeva, opreme i robe za koje je ambalaža posebno osmišljena kako bi odgovarala pojedinačnim zahtjevima gospodarskog subjekta naručitelja;

(c) u fleksibilnom formatu, koja se upotrebljava za prijevoz te koja je u izravnom dodiru s hranom i hranom za životinje kako su definirane u članku 2. i članku 3. točki 4. Uredbe (EZ) br. 178/2002 ili sa sastojcima hrane kako su definirani u članku 2. stavku 2. točki (f) Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁹;

(d) u obliku kartonskih kutija.

5. Od 1. siječnja 2030. gospodarski subjekti koji skupnu ambalažu u obliku kutija, osim kartonskih kutija, upotrebljavaju oko prodajne ambalaže za grupiranje određenog broja proizvoda kako bi stvorili inventarnu ili distribucijsku jedinicu osiguravaju da najmanje 10 % takve ambalaže čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu. Od 1. siječnja 2040. gospodarski subjekti nastoje upotrebljavati najmanje 25 % ambalaže iz prvog podstavka u ponovno uporabljivom formatu u okviru sustava za ponovnu uporabu.

6. Od 1. siječnja 2030. krajnji distributeri koji potrošačima na državnom području države članice na raspolaganje stavljaju alkoholna i bezalkoholna pića u prodajnoj ambalaži osiguravaju da se najmanje 10 % tih proizvoda na raspolaganje stavlja u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu.

Od 1. siječnja 2040. gospodarski subjekti nastoje najmanje 40 % proizvoda iz prvog podstavka staviti na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu.

⁶⁹ Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL L 304, 22.11.2011., str. 18.).

Krajnji distributeri nastoje osigurati da pakirani proizvodi proizvedeni pod njihovom robnom markom pravedno i razmjerno doprinose postizanju ciljeva utvrđenih u ovom stavku.

7. Ciljevi utvrđeni u stavku 6. ne primjenjuju se na:

- (a) napitke koji su brzo kvarljivi u smislu članka 24. Uredbe (EU) br. 1169/2011 te mlijeko i mliječne proizvode navedene u dijelu XVI. Priloga I. Uredbi (EU) br. 1308/2013 i njihove nadomjeske obuhvaćene oznakama 2202 99 11 i 2202 99 15 kombinirane nomenklature (KN) iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87⁷⁰;
- (b) kategorije proizvoda od vinove loze navedene u točkama 1., od 3. do 9., 11., 12., 15., 16. i 17. dijela II. Priloga VII. Uredbi (EU) br. 1308/2013;
- (c) aromatizirane proizvode od vina kako su definirani u Uredbi (EU) br. 251/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁷¹;
- (d) proizvode slične vinskim proizvodima i aromatiziranim proizvodima od vina dobivene od voća koje nije grožđe i povrća te ostala fermentirana pića obuhvaćena oznakom KN 2206 00;
- (e) žestoka pića na bazi alkohola koja odgovaraju tarifnom broju KN 2208;

⁷⁰ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7.9.1987., str. 1.).

⁷¹ Uredba (EU) br. 251/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označivanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91 (SL L 84, 20.3.2014., str. 14.).

8. Komisija do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] uz savjetovanje s državama članicama objavljuje smjernice o vrstama proizvoda koje su obuhvaćene područjem primjene stavaka 6. i 7.
9. Krajnji distributeri, kako su navedeni u stavku 6., bez naplate preuzimaju svu ponovno uporabljivu ambalažu iste vrste, oblika i veličine kao i ambalaža koju stavljaju na raspolaganje na tržištu, u okviru tog specifičnog sustava za ponovnu uporabu na prodajnom mjestu, čime se osigurava uporaba i povrat takve ambalaže u cijelom distribucijskom lancu. Krajnji distributeri osiguravaju da krajnji korisnici mogu vratiti ambalažu na lokaciji na kojoj se odvija stvarna primopredaja takve ambalaže ili u njezinoj neposrednoj blizini. Krajnji distributer u potpunosti vraća povezane povratne naknade ili obavješćuje o povratu ambalaže u skladu s pravilima upravljanja specifičnog sustava za ponovnu uporabu, kako bi se, ovisno o slučaju, sve povezane povratne naknade vratile.
10. Ako u određenoj kalendarskoj godini površina prodajnog prostora krajnjeg distributera ne prelazi 100 m², taj krajnji distributer izuzet je od obveze ispunjavanja ciljeva utvrđenih u stavku 6. u toj kalendarskoj godini. Na temelju posebnih uvjeta krajnje distribucije i nekih proizvodnih sektora, čak i na nacionalnoj razini, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 64. radi izmjene praga površine prodajnog prostora.
11. Države članice mogu izuzeti krajnje distributere od obveze ispunjavanja ciljeva utvrđenih u stavku 6. ako se njihov prodajni prostor nalazi na otoku s manje od 2 000 stanovnika.

Države članice ujedno mogu izuzeti krajnje distributere od obveze ispunjavanja ciljeva utvrđenih u stavku 6. ako se njihov prodajni prostor nalazi u općini s gustoćom naseljenosti manjom od 54 stanovnika po kvadratnom kilometru; međutim, ciljevi utvrđeni u stavku 6. primjenjuju se na krajnje distributere čiji se prodajni prostor nalazi u naseljima s više od 5 000 stanovnika.

Ako krajnji distributer koji je izuzet na temelju prvog podstavka prodaje proizvode iz stavka 6. u ponovno uporabljivoj ambalaži, mora organizirati preuzimanje takve ambalaže u skladu sa stavkom 9. Ako krajnji distributer koji je izuzet u skladu s prvim ili drugim podstavkom ima više od jednog prodajnog prostora, a samo se jedan ili samo se neki od tih prostora nalaze na takvom otoku ili u takvoj općini, relevantni napici stavljeni na raspolaganje na državnom području države članice u takvim prodajnim prostorima ne uračunavaju se za potrebe ostvarenja ciljeva utvrđenih u stavku 6.

12. Države članice krajnjim distributerima mogu dopustiti da se udruže kako bi ispunili svoje obveze utvrđene u stavku 6., pod uvjetom da svako udruženje:

- (a) ne premašuje više od 40 % tržišnog udjela relevantne kategorije napitaka;
- (b) sastoji se od najviše pet krajnjih distributera; i
- (c) obuhvaća samo kategorije napitaka koje svi članovi udruženja stavljaju na raspolaganje na državnom području države članice.

Uvjet iz točke (b) ne primjenjuje se ako krajnji distributeri posluju pod istim nazivom robne marke.

Ako država članica krajnjim distributerima dopusti da se udruže na temelju prvog podstavka, svako udruženje nadležnom tijelu države članice dostavlja barem sljedeće informacije:

- (a) krajnje distributere uključene u udruženje; i
- (b) krajnjeg distributera imenovanog voditeljem udruženja i kontaktnom točkom.

Države članice mogu zahtijevati da im se dostave dodatne informacije koje su potrebne za izvršenje obveza na temelju stavka 6. u vezi s ovim stavkom.

Krajnji distributeri osiguravaju da su njihovi aranžmani o udruživanju u skladu s člancima 101. i 102. UFEU-a. Ne dovodeći u pitanje opću primjenjivost pravila Unije o tržišnom natjecanju na takva udruženja, svi članovi udruženja posebno osiguravaju da se u kontekstu njihovih aranžmana o udruživanju ne odvija razmjena podataka ni informacija, među ostalim kad je riječ o podacima o potencijalnoj prodaji, osim u pogledu informacija iz članka 30. stavka 2. ove Uredbe.

Komisija do 1. siječnja 2028. donosi delegirane akte u skladu s člankom 64. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem i određivanjem detaljnih uvjeti i zahtjeva za izvješćivanje koji se trebaju primjenjivati na aranžmane o udruživanju iz ovog stavka, uzimajući u obzir vrstu i količinu ambalaže koju svaki krajnji subjekt stavlja na tržište svake kalendarske godine i mjesto na kojem se nalaze krajnji distributeri.

13. Gospodarski subjekti izuzimaju se od obveze ispunjavanja ciljeva utvrđenih u ovom članku za određenu kalendarsku godinu ako tijekom te kalendarske godine za njih vrijedi sljedeće:

- (a) na državnom području države članice nisu stavili na raspolaganje više od 1 000 kg ambalaže; i
- (b) obuhvaćeni su definicijom mikropoduzeća kako je utvrđena u Preporuci 2003/361/EZ, kako se primjenjuje ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisija je na osnovi posebnih uvjeta krajnje distribucije i nekih proizvodnih sektora, među ostalim na nacionalnoj razini, ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 64. radi izmjene praga utvrđenog u točki (a) ovog stavka.

14. Države članice mogu izuzeti gospodarske subjekte od obveza iz ovog članka na razdoblje od pet godina pod sljedećim uvjetima:

- (a) država članica koja odobrava izuzeće za pet postotnih bodova premašuje ciljeve u pogledu recikliranja ambalažnog otpada po materijalu koje treba ostvariti do 2025. te se u skladu s izvješćem koje Komisija objavljuje tri godine prije relevantnog datuma očekuje da će cilj za 2030. premašiti za pet postotnih bodova;
- (b) država članica koja odobrava izuzeće na dobrom je putu da ostvari relevantne ciljeve u pogledu sprečavanja nastanka otpada utvrđene u članku 43. i može dokazati da je do 2028. smanjila ambalažni otpad po stanovniku od najmanje 3 % u odnosu na ambalažni otpad koji nastao po stanovniku u 2018.; i

- (c) gospodarski subjekti donijeli su korporativni plan za sprečavanje nastanka otpada i recikliranje kojim se doprinosi postizanju ciljeva u vezi sa sprečavanjem nastanka otpada i recikliranjem utvrđenih u članku 43. odnosno članku 52.

Država članica može produljiti to razdoblje od pet godina pod uvjetom da su svi uvjeti ispunjeni.

- 15. Podložno uvjetima utvrđenima u članku 51., države članice mogu odrediti ciljeve za gospodarske subjekte koji premašuju minimalne ciljeve utvrđene u stavcima 1., 2., 3., 5. i 6. ovog članka u mjeri u kojoj su takvi viši ciljevi potrebni kako bi država članica ostvarila jedan ili više ciljeva utvrđenih u članku 43.
- 16. Podložno uvjetima utvrđenima u članku 51., države članice mogu za gospodarske subjekte odrediti ciljeve u pogledu pića koja se stavljaju na raspolaganje u prodajnoj ambalaži, a koja nisu obuhvaćena stavkom 6. ovog članka ako su ti dodatni ciljevi potrebni kako bi država članica ostvarila jedan ili više ciljeva utvrđenih u članku 43.
- 17. Ciljevi utvrđeni u ovom članku ili na temelju njega izračunavaju se za razdoblje u trajanju od jedne kalendarske godine.
- 18. Kako bi u obzir uzela najnovije znanstvene i gospodarske podatke i napredak, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 64. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem :
 - (a) izuzeća za gospodarske subjekte, uz ona navedena u ovom članku, zbog posebnih gospodarskih ograničenja u određenom sektoru povezanih s ostvarivanjem ciljeva utvrđenih u stavcima 1., 2., 3., 5. i 6. ovog članka;

- (b) izuzeća za specifične formate ambalaže obuhvaćene ciljevima utvrđenima u stavcima 1., 2., 3., 5. i 6. ovog članka kada problemi povezani s higijenom i sigurnošću hrane onemogućuju ostvarivanje tih ciljeva;
 - (c) izuzeća za specifične formate ambalaže obuhvaćene ciljevima utvrđenima u stavcima 1., 2., 3., 5. i 6. ovog članka kada okolišni problemi onemogućuju ostvarivanje tih ciljeva.
19. Uzimajući u obzir najnovija tehnološka dostignuća i praktično iskustvo koje su stekli gospodarski subjekti i države članice, Komisija do 1. siječnja 2034. predstavlja izvješće o preispitivanju provedbe ciljeva za 2030. utvrđenih u ovom članku. Ona u tom izvješću, među ostalim iz perspektive ocjene životnog ciklusa jednokratne ambalaže i ponovno uporabljive ambalaže, evaluira sljedeće:
- (a) u kojoj su mjeri ciljevi za 2030. doveli do rješenja kojima se potiče održiva ambalaža koja su djelotvorna i jednostavna za provedbu;
 - (b) izvedivost ostvarivanja ciljeva za 2040. na temelju iskustva u postizanju ciljeva za 2030. i promjenjivih okolnosti;
 - (c) relevantnost zadržavanja izuzeća i odstupanja utvrđenih u ovom članku; te
 - (d) nužnost ili primjerenost utvrđivanja novih ciljeva za ponovnu uporabu i ponovno punjenje drugih kategorija ambalaže.

Izvješće Komisije uključuje procjenu učinka na zapošljavanje. Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog o izmjeni ovog članka, a osobito ciljeva za 2040.

Države članice do prosinca 2032. Komisiji dostavljaju podatke o procjeni učinka na zapošljavanje povezanoj s provedbom ciljeva u pogledu ponovne uporabe na svojem državnom području. Prije nego što Komisiji dostave podatke, države članice obavješćuju nacionalne socijalne partnere koji predstavljaju radnike i poslodavce u sektorima obuhvaćenima ciljevima u pogledu ponovne uporabe ambalaže i savjetuju se s njima.

Članak 30.

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva u pogledu ponovne uporabe

1. Za potrebe dokazivanja ostvarenja ciljeva utvrđenih u članku 29. stavcima 1. i 5. gospodarski subjekt koji upotrebljava ambalažu izračunava, za svaki cilj zasebno, sljedeće:
 - (a) broj istovjetnih jedinica svakog od formata ambalaže navedenih u članku 29. stavcima 1. ili 5., kako je primjenjivo, koji čine ponovno uporabljivu ambalažu u okviru sustava za ponovnu uporabu koje je upotrijebio u određenoj kalendarskoj godini;
 - (b) broj istovjetnih jedinica svakog od formata ambalaže navedenih u članku 29. stavcima 1. ili 5., kako je primjenjivo, osim onih navedenih u točki (a) ovog stavka, koje je upotrijebio u određenoj kalendarskoj godini.

2. Za potrebe dokazivanja ostvarenja ciljeva utvrđenih u članku 29. stavku 6. i članku 33. krajnji distributer koji takve proizvode stavlja na raspolaganje potrošačima na državnom području države članice za svaki cilj zasebno izračunava sljedeće:
 - (a) ukupan broj prodajnih jedinica ili ukupan obujam napitaka u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu koji su u određenoj kalendarskoj godini stavljeni na raspolaganje na državnom području države članice;
 - (b) ukupan broj prodajnih jedinica ili ukupni obujam napitaka koji su u određenoj kalendarskoj godini stavljeni na raspolaganje na državnom području države članice u ambalaži osim onih navedenih u točki (a).
3. Komisija do 30. lipnja 2027. donosi provedbene akte kojima se utvrđuje metodologija za izračun ciljeva u pogledu ponovne uporabe utvrđenih u članku 29.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.
4. Obveza dokazivanja ostvarenja ciljeva u pogledu ponovne uporabe utvrđenih u članku 29. primjenjuje se od 1. siječnja 2030. ili 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu provedbenog akta iz stavka 3. ovog članka, ovisno o tome koji datum nastupi kasnije.

Članak 31.

Izvješćivanje nadležnim tijelima o ciljevima u pogledu ponovne uporabe

1. Gospodarski subjekti iz članka 29. stavaka od 1. do 8. nadležnom tijelu iz članka 40. za svaku kalendarsku godinu dostavljaju izvješće koje sadržava podatke o ostvarenju ciljeva u pogledu ponovne uporabe utvrđenih u članku 29.
2. Izvješće iz stavka 1. podnosi se u roku od šest mjeseci od završetka izvještajne godine za koju su podaci prikupljeni.
3. Prva izvještajna godina obuhvaća kalendarsku godinu 2030.
4. Nadležna tijela uspostavljaju elektroničke sustave putem kojih im se dostavljaju podaci te određuju formate koji se trebaju upotrebljavati.
5. Nadležna tijela mogu zatražiti da im gospodarski subjekti dostave dodatne informacije potrebne za osiguravanje pouzdanosti dostavljenih podataka.
6. Države članice javno objavljuju izvješće iz stavka 1.
7. Komisija do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] osniva Europski opservatorij za ponovnu uporabu. Opservatorij je odgovoran za praćenje provedbe mjera utvrđenih u ovoj Uredbi, prikupljanje podataka o praksama ponovne uporabe i davanje doprinosa razvoju primjera najbolje prakse u području ponovne uporabe.

Članak 32.

Obveza ponovnog punjenja u sektoru hrane i napitaka za ponijeti

1. Od ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe]:
 - (a) krajnji distributeri koji svoju poslovnu djelatnost obavljaju u ugostiteljskom sektoru i koji na državnom području države članice stavljaju na raspolaganje hladne ili tople napitke u ambalaži za ponijeti osiguravaju sustav kojim im omogućuje da donesu vlastite spremnike na punjenje;
 - (b) krajnji distributeri koji svoju poslovnu djelatnost obavljaju u ugostiteljskom sektoru i koji na državnom području države članice stavljaju na raspolaganje gotovu hranu u ambalaži za ponijeti osiguravaju sustav kojim im omogućuje da donesu vlastite spremnike na punjenje.
2. Ako potrošači donose vlastiti spremnik na punjenje, krajnji distributeri iz stavka 1. ne smiju im nuditi proizvode po višoj cijeni i pod nepovoljnijim uvjetima nego što je to slučaj kada prodaju prodajnu jedinicu koja se sastoji od istog proizvoda i jednokratne ambalaže.

Krajnji distributeri potrošače na prodajnom mjestu putem jasno vidljivih i čitljivih informativnih ploča ili znakova obavješćuju o mogućnosti dobivanja proizvoda u spremniku koji se može ponovno puniti i koji je potrošač sam donio.

Članak 33.

Obveza ponude ponovne uporabe u sektoru hrane i napitaka za ponijeti

1. Od ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] krajnji distributeri koji svoju poslovnu djelatnost obavljaju u ugostiteljskom sektoru i koji na državnom području države članice stavljaju na raspolaganje hladne ili tople napitke ili gotovu hranu u ambalaži za ponijeti potrošačima nude mogućnost da proizvode dobiju u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu.
2. Krajnji distributeri obavješćuju potrošače na prodajnom mjestu putem jasno vidljivih i čitljivih informativnih ploča ili znakova o mogućnosti dobivanja proizvoda u ponovno uporabljivoj ambalaži.
3. Krajnji distributeri proizvode sadržane u ponovno uporabljivoj ambalaži ne smiju nuditi po višoj cijeni i pod nepovoljnijim uvjetima u odnosu na prodajnu jedinicu koja se sastoji od istog proizvoda i jednokratne ambalaže.
4. Krajnji distributeri izuzimaju se od primjene ovog članka ako su obuhvaćeni definicijom mikropoduzeća utvrđenom u Preporuci 2003/361/EZ, kako se primjenjuje ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe].
5. Krajnji korisnici od 2030. nastoje ponuditi 10 % proizvoda na prodaju u formatu ponovno uporabljive ambalaže.

6. Države članice pod uvjetima utvrđenima u članku 51. mogu odrediti ciljeve za gospodarske subjekte koji premašuju minimalne ciljeve utvrđene u stavku 5. ovog članka u mjeri u kojoj su ti viši ciljevi potrebni kako bi država članica ostvarila jedan ili više ciljeva utvrđenih u članku 43.

Poglavlje VI.

Plastične vrećice za nošenje

Članak 34.

Plastične vrećice za nošenje

1. Države članice poduzimaju mjere za postizanje održivog smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje na svojem državnom području.

Smatra se da je održivo smanjenje postignuto ako do 31. prosinca 2025. i zatim do 31. prosinca svake godine godišnja potrošnja ne premašuje 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po stanovniku ili istovjetan cilj izražen u masi.

2. Za mjere koje države članice trebaju poduzeti kako bi ostvarile cilj iz stavka 1. u obzir se uzimaju učinak proizvodnje, recikliranja ili zbrinjavanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na okoliš te njihova svojstva kompostiranja, trajnost ili specifična namjena. Odstupajući od članka 4., takve mjere mogu obuhvaćati ograničenja stavljanja na tržište, pod uvjetom da su proporcionalne i nediskriminirajuće.

3. Uz mjere iz stavaka 1. i 2. ovog članka države članice mogu poduzeti mjere poput uvođenja ekonomskih instrumenata i nacionalnih ciljeva smanjenja za bilo koju vrstu plastičnih vrećica za nošenje, bez obzira na debljinu stijenke, u skladu s obvezama koje proizlaze iz UFEU-a.
4. Države članice mogu od obveza iz stavka 1. izuzeti vrlo lagane plastične vrećice za nošenje koje su potrebne zbog higijenskih razloga ili služe kao prodajna ambalaža za rasutu hranu kako bi se spriječilo bacanje hrane.
5. Komisija do ... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] priprema izvješće o ambalažnim materijalima, osim onih navedenih u stavcima 1. i 2., koji će vjerojatno imati štetniji utjecaj na okoliš od laganih plastičnih vrećica za nošenje i, prema potrebi, predstavlja zakonodavni prijedlog kojim se utvrđuju ciljevi u pogledu smanjenja i mjere za ostvarivanje tih ciljeva.

Poglavlje VII.

Sukladnost ambalaže

Članak 35.

Metode ispitivanja, mjerenja i izračuna

Za potrebe postizanja i provjere usklađenosti ambalaže sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12., 24. i 26. ili na temelju njih, ispitivanja, mjerenja i izračuni provode se na temelju pouzdanih, točnih i ponovljivih metoda kojima se uzimaju u obzir općeprihvaćene suvremene metode i za čije se rezultate smatra da imaju nisku razinu nesigurnosti.

Članak 36.

Pretpostavka sukladnosti

1. Metode ispitivanja, mjerenja ili izračuna iz članka 35. koje su sukladne s usklađenim normama ili njihovim dijelovima i na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije* smatraju se sukladnima sa zahtjevima obuhvaćenima tim normama ili njihovim dijelovima utvrđenima u tom članku.
2. Ako metode ispitivanja, mjerenja ili izračuna iz stavka 1. ovog članka provode akreditirana tijela za ocjenjivanje sukladnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁷², one se smatraju sukladnima sa zahtjevima iz stavka 1. ovog članka.
3. Ako je ambalaža sukladna s usklađenim normama ili njihovim dijelovima na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije*, ona se smatra sukladnom sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12., 24. i 26. ili na temelju njih, koji su obuhvaćeni tim normama ili njihovim dijelovima.

⁷² Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

Članak 37.

Zajedničke specifikacije

1. Ambalaža koja je sukladna sa zajedničkim specifikacijama iz stavka 2. ovog članka ili njihovim dijelovima smatra se sukladnom sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12., člancima 24. i 26. ili na temelju tih članaka u mjeri u kojoj su ti zahtjevi obuhvaćeni tim zajedničkim specifikacijama ili njihovim dijelovima.
2. Komisija može provedbenim aktima utvrditi zajedničke specifikacije za zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 12., člancima 24. i 26. ili na temelju njih ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) bilo:
 - i. da upućivanje na usklađene norme koje obuhvaćaju relevantne zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 12., člancima 24. i 26. ove Uredbe ili na temelju njih nije objavljeno u *Službenom listu Europske unije* u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 i ne očekuje se da će se takvo upućivanje objaviti u razumnom roku; ili
 - ii. da postojeća norma ne ispunjava zahtjeve koje se traženjem nastoji obuhvatiti;
 - i

(b) Komisija je u skladu s člankom 10. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1025/2012 zatražila od jedne ili više europskih organizacija za normizaciju da izrade ili revidiraju usklađenu normu za zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 12., člancima 24. i 26. ove Uredbe ili na temelju njih i bilo:

- i. da tu zamolbu nije prihvatila nijedna od europskih organizacija za normizaciju kojima je zamolba upućena; ili
- ii. da je tu zamolbu prihvatila barem jedna od europskih organizacija za normizaciju kojima je zamolba upućena, ali zatražene usklađene norme:
 - nisu donesene u roku određenom u zamolbi,
 - nisu u skladu sa zamolbom, ili
 - nisu u potpunosti u skladu sa zahtjevima koje nastoje obuhvatiti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

3. Prije nego što izradi nacrt provedbenog akta kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, Komisija obavješćuje odbor iz članka 22. Uredbe (EU) br. 1025/2012 o tome da smatra da su uvjeti utvrđeni u stavku 2. ovog članka ispunjeni.

4. Ako europska organizacija za normizaciju donese usklađenu normu i Komisiji predloži da se upućivanje na tu usklađenu normu objavi u *Službenom listu Europske unije*, Komisija ocjenjuje usklađenu normu u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012. Kad se takvo upućivanje na usklađenu normu objavljuje u *Službenom listu Europske unije*, Komisija stavlja izvan snage provedbene akte iz stavka 2. ovog članka ili njihove dijelove koji obuhvaćaju iste zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 12., člancima 24 i 26. ili na temelju njih.
5. Ako država članica ili Europski parlament smatraju da zajednička specifikacija u potpunosti ne ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 12., člancima 24. i 26. ili na temelju njih, o tome obavješćuju Komisiju tako što podnose detaljno obrazloženje. Komisija ocjenjuje to detaljno obrazloženje i, prema potrebi, može izmijeniti provedbeni akt kojim se utvrđuje dotična zajednička specifikacija.

Članak 38.

Postupak ocjenjivanja sukladnosti

Ocjenjivanje sukladnosti ambalaže u vezi sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih provodi se u skladu s postupkom utvrđenim u Prilogu VII.

Članak 39.

EU izjava o sukladnosti

1. EU izjavom o sukladnosti potvrđuje se da je dokazano ispunjavanje zahtjeva utvrđenih u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih.
2. EU izjava o sukladnosti ima strukturu navedenu u Prilogu VIII., sadržava elemente određene u modulu iz Priloga VII. i redovito se ažurira. Sastavlja se na jednom ili više jezika ili se prevodi na jedan ili više jezika koje zatraži država članica u kojoj se ambalaža stavlja na tržište ili na čijem se tržištu stavlja na raspolaganje.
3. Ako se na ambalažu ili pakirani proizvod primjenjuje više akata Unije kojima se propisuje EU izjava o sukladnosti, prema potrebi, sastavlja se samo jedna EU izjava o sukladnosti za sve takve akte Unije. U toj izjavi navode se dotični akti Unije i upućivanja na njihove objave. Izjava se može sastojati od dosjea sastavljenog od relevantnih pojedinačnih EU izjava o sukladnosti.
4. Sastavljanjem EU izjave o sukladnosti izrađivač preuzima odgovornost za usklađenost ambalaže sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi.
5. Nadležna tijela nastoje kontrolirati točnost barem dijela izjava o sukladnosti godišnje, ocijenjenih putem pristupa utemeljenog na riziku, i poduzimaju potrebne mjere za otklanjanje neusklađenosti, kao što je povlačenje neusklađenih proizvoda s tržišta.

Poglavlje VIII.

Gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom

ODJELJAK 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 40.

Nadležno tijelo

1. Države članice imenuju jedno ili više nadležnih tijela koji su odgovorni za provedbu i izvršavanje obveza utvrđenih u ovom poglavlju i u članku 6. stavku 10., članku 29. stavcima od 1. do 7. i 9. te člancima od 30. do 34.
2. Države članice utvrđuju pojedinosti o organizaciji i radu nadležnog tijela ili nadležnih tijela, uključujući administrativna i postupovna pravila kojima se uređuju:
 - (a) registracija proizvođača u skladu s člankom 44.;
 - (b) organizacija i praćenje zahtjeva za izvješćivanje na temelju članka 44. stavaka 7. i 8.;
 - (c) nadzor nad provedbom obveza proširene odgovornosti proizvođača u skladu s člankom 45.;

- (d) ovlaštenje za ispunjavanje proširene odgovornosti proizvođača u skladu s člankom 47.;
 - (e) stavljanje na raspolaganje informacija u skladu s člankom 56.
3. Do ... [pet mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] države članice obavješćuju Komisiju o imenima i adresama nadležnih tijela imenovanih na temelju stavka 1. Države članice bez nepotrebne odgode Komisiji priopćavaju svaku promjenu imena ili adrese tih nadležnih tijela.

Članak 41.

Izvješće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva iz članka 43. i 52. najkasnije tri godine prije svakog od rokova utvrđenih u tim člancima.
2. Izvješća iz stavka 1. obuhvaćaju sljedeće:
 - (a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;
 - (b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti ciljeve do odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;
 - (c) primjere najbolje prakse iz cijele Unije koji bi mogli poslužiti kao smjernice za napredak prema ostvarenju ciljeva.

Članak 42.

Planovi gospodarenja otpadom i programi za sprečavanje nastanka otpada

1. Države članice u planove gospodarenja otpadom koji se zahtijevaju na temelju članka 28. Direktive 2008/98/EZ uvrštavaju posebno poglavlje o gospodarenju ambalažom i ambalažnim otpadom, uključujući mjere donesene na temelju članaka 48., 50. i 52. ove Uredbe.
2. Države članice u programe za sprečavanje nastanka otpada koji se zahtijevaju na temelju članka 29. Direktive 2008/98/EZ uvrštavaju posebno poglavlje o sprečavanju nastanka ambalaže, ambalažnog otpada i odbacivanja ambalaže u okoliš, uključujući mjere donesene na temelju članaka 43. i 51. ove Uredbe.

ODJELJAK 2.

SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA

Članak 43.

Sprečavanje nastanka ambalažnog otpada

1. Svaka država članica smanjuje količinu nastalog ambalažnog otpada po stanovniku u odnosu na količinu nastalog ambalažnog otpada po stanovniku iz 2018. prema podacima dostavljenima Komisiji u skladu s Odlukom 2005/270/EZ, i to barem za:
 - (a) 5 % do 2030.;

(b) 10 % do 2035.;

(c) 15 % do 2040.

2. Kako bi poduprla države članice u ostvarivanju ciljeva u pogledu sprečavanja nastajanja otpada utvrđenih u stavku 1. ovog članka, Komisija do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] provedbenim aktima donesenim na temelju članka 56. stavka 7. točke (c) utvrđuje faktor korekcije kako bi se u obzir uzelo povećanje ili smanjenje turizma u odnosu na baznu godinu 2018. Taj se faktor korekcije temelji na stopi stvaranja ambalažnog otpada po turistu i varijaciji u broju turista u odnosu na baznu godinu 2018. te se njime u obzir uzima potencijal za smanjenje ambalažnog otpada u turizmu.
3. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 4., države članice koje su već uspostavile odvojene sustave za gospodarenje ambalažnim otpadom iz kućanstva, s jedne strane, i za industrijski i komercijalni ambalažni otpad, s druge strane, mogu zadržati te sustave.
4. Pri ostvarivanju ciljeva utvrđenih u stavku 1. svaka država članica nastoji smanjiti količinu nastalog plastičnog ambalažnog otpada.

5. Uz mjere predviđene ovom Uredbom države članice, u skladu s općim ciljevima politike Unije u području otpada i kako bi ostvarile ciljeve utvrđene u ovom članku, provode mjere kojima se želi spriječiti nastajanje ambalažnog otpada i smanjiti učinak ambalaže na okoliš. Takve mjere mogu uključivati korištenje ekonomskih instrumenata i drugih mjera za poticanje primjene hijerarhije otpada, kao što su mjere iz priloga IV. i IV.a Direktivi 2008/98/EZ, ili drugih primjerenih instrumenata i mjera, uključujući poticaje koji se pružaju u okviru programâ proširene odgovornosti proizvođača te obveze da proizvođači ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača donesu planove za sprečavanje nastanka otpada. Mjere su proporcionalne i nediskriminirajuće te osmišljene tako da se izbjegnu prepreke trgovini ili narušavanje tržišnog natjecanja. Takve mjere ne smiju dovesti do prelaska na uporabu lakšeg ambalažnog materijala koji se koristi kako bi se ispunio cilj smanjenja ambalažnog otpada.
6. Za potrebe stavka 5. ovog članka i ne dovodeći u pitanje članak 16. stavak 2. Direktive (EU) 2020/2184 Europskog parlamenta i Vijeća⁷³, države članice potiču restorane, kantine, barove, kafiće i usluge pripreme i posluživanja hrane i pića da svoje klijente, besplatno ili uz nisku naknadu za uslugu, posluže vodom iz slavine, ako je dostupna, u formatu koji se može ponovno upotrijebiti ili ponovno puniti.
7. Za potrebe stavka 5. države članice mogu, postupajući u skladu s ovom Uredbom, uvesti mjere za sprečavanje nastanka ambalažnog otpada kojima se premašuju minimalni ciljevi utvrđeni u stavku 1.

⁷³ Direktiva (EU) 2020/2184 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (SL L 435, 23.12.2020., str. 1.).

8. Odstupajući od stavka 1., države članice mogu do 31. prosinca 2025. zatražiti od Komisije da se za izračun ciljeva utvrđenih u stavku 1. upotrijebi bazna godina koja nije 2018. Ako država članica podnese takav zahtjev Komisija može, ne dovodeći u pitanje stavke 5. i 7., državi članici dopustiti da u svrhu izračuna ciljeva utvrđenih u stavku 1. upotrebljava tu drugu baznu godinu pod uvjetom da država članica dostavi potkrijepljene dokaze o:
- (a) znatnom povećanju ambalažnog otpada tijekom godine za koju se zahtijeva da se upotrijebi kao bazna godina u svrhu izračuna ciljeva utvrđenih u stavku 1.;
 - (b) tome da je znatno povećanje ambalažnog otpada dokazano na temelju točke (a) samo posljedica promjena u postupcima izvješćivanja;
 - (c) tome da znatno povećanje ambalažnog otpada dokazano na temelju točke (a) nije posljedica povećane potrošnje; i
 - (d) boljoj usporedivosti podataka među državama članicama.
9. Komisija do ... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] revidira ciljeve utvrđene u stavku 1. i ocjenjuje potrebu za uključivanjem posebnih ciljeva za određene ambalažne materijale. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, kojem, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.

ODJELJAK 3.

REGISTAR PROIZVOĐAČA I PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA

Članak 44.

Registar proizvođača

1. Svaka država članica u roku od 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu prvog provedbenog akta donesenog na temelju stavka 14. uspostavlja nacionalni registar koji služi za praćenje usklađenosti proizvođača sa zahtjevima utvrđenima u ovom poglavlju.

U svakom se nacionalnom registru navode poveznice na internetske stranice drugih nacionalnih registara proizvođača kako bi se u svim državama članicama olakšala registracija proizvođača ili ovlaštenih zastupnika za proširenu odgovornost proizvođača.

2. Proizvođači su obvezni upisati se u registar iz stavka 1. ovog članka u svakoj državi članici u kojoj ambalažu ili pakirane proizvode prvi put stavljaju na raspolaganje na državnom području države članice ili u kojoj raspakiravaju pakirane proizvode, a nisu krajnji korisnici, i to tako da podnesu zahtjev za registraciju nadležnom tijelu koje je odgovorno za registar svake takve države članice. Ako je proizvođač organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača povjerio ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača u njegovo ime na temelju članka 46. stavka 1., obveze utvrđene u ovom članku ispunjava ta organizacija, osim ako država članica u kojoj je registar uspostavljen odredi drukčije.

3. Države članice mogu predvidjeti da obveze utvrđene u ovom članku može, na temelju pisanog ovlaštenja, u ime proizvođača ispunjavati ovlašteni zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača.
4. Proizvođači ambalažu ili pakirane proizvode ne smiju prvi put stavljati na raspolaganje na državnom području države članice ni raspakiravati pakirane proizvode, a da nisu krajnji korisnici, ako oni sami ili, ako je primjenjivo, u skladu s člankom 45., njihovi ovlašteni zastupnici za proširenu odgovornost proizvođača nisu registrirani u toj državi članici.
5. Zahtjev za registraciju obuhvaća informacije koje se trebaju dostaviti u skladu s dijelom A Priloga IX. Država članica može od proizvođača zatražiti da dostave dodatne informacije ili dokumente ako su takve informacije ili dokumenti potrebni za praćenje i osiguravanje usklađenosti s ovom Uredbom i pravilima koje je ta država članica donijela na temelju članka 40. stavka 2.
6. Ako ovlašteni zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača zastupa više proizvođača, uz informacije koje se trebaju dostaviti na temelju stavka 5. zasebno dostavlja ime i podatke za kontakt svih proizvođača koje zastupa.
7. Proizvođač ili, ako je primjenjivo, njegov ovlašteni zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača, kako je utvrđeno nacionalnim pravom u skladu sa stavicima 2. i 3. ovog članka, nadležnom tijelu odgovornom za registar do 1. lipnja za svaku punu prethodnu kalendarsku godinu podnose informacije utvrđene u dijelu B točki 1. Priloga IX.

Države članice mogu zahtijevati da neovisni revizori pod nadzorom nadležnih tijela iz članka 40. stavka 1. na temelju nacionalnih normi, ako postoje, provedu reviziju i potvrde informacije podnesene u skladu s ovim stavkom.

8. Ako proizvođač tijekom jedne kalendarske godine na državno područje države članice prvi put stavlja na raspolaganje količinu ambalaže, uključujući ambalažu pakiranih proizvoda, manju od 10 tona ili, ako proizvođač kako je definiran u članku 3. stavku 1. točki 15. podtočki (e), tijekom jedne kalendarske godine raspakira količinu ambalaže manju od 10 tona, proizvođač, ili, ako je primjenjivo, proizvođačev ovlašteni zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača, kako je utvrđeno nacionalnim pravom u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka, nadležnom tijelu odgovornom za registar do 1. lipnja za svaku punu prethodnu kalendarsku godinu podnosi informacije utvrđene u dijelu B točki 2. Priloga IX.

Odstupajući od prvog podstavka, država članica može za određenu kalendarsku godinu utvrditi maksimalni prag koji je niži od onog iz prvog podstavka ako bi u protivnom država članica imala nedovoljno točne podatke za:

- (a) ispunjavanje obveza izvješćivanja iz članka 56. stavaka 1. i 2. u toj kalendarskoj godini; i
- (b) osiguravanje da je baza podataka iz članka 57. potpuna i pruža podatke iz članka 56. stavka 2. točke (a).

9. Ako je to potrebno zbog proračunskih razloga, država članica od proizvođača može zahtijevati da nadležnom tijelu odgovornom za registar na tromjesečnoj osnovi podnese informacije utvrđene u dijelu B točkama 1. i 2. Priloga IX.
10. Proizvođači, u slučaju pojedinačnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača kojoj je povjereno ispunjavanje tih obveza, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, ili operatori sustava ponovne uporabe, u slučaju da sustavi ponovne uporabe ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača, nadležnom tijelu na godišnjoj osnovi za svaku prethodnu kalendarsku godinu dostavljaju informacije utvrđene u dijelu B točki 3. Priloga IX.

Ako su na temelju nacionalnog prava javna tijela odgovorna za organizaciju gospodarenja ambalažnim otpadom, države članice mogu predvidjeti da ta tijela podnose informacije utvrđene u dijelu B točki 3. Priloga IX.

11. Nadležno tijelo odgovorno za registar:
- (a) zaprima zahtjeve za upis proizvođača u registar iz stavka 2. putem elektroničkog sustava za obradu podataka čije su pojedinosti dostupne na internetskim stranicama tog nadležnog tijela;
 - (b) odobrava upise u registar i izdaje registarski broj najkasnije 12 tjedana od primitka svih informacija koje se zahtijevaju na temelju stavaka 5. i 6.;

- (c) može utvrditi načine postupanja u pogledu zahtjeva i postupka upisa u registar bez dodavanja bitnih zahtjeva onima utvrđenim u stavcima 5. i 6.;
 - (d) može proizvođačima naplaćivati razmjerne naknade utemeljene na troškovima za obradu zahtjeva za upis u registar iz stavka 2.;
 - (e) zaprima i prati informacije podnesene na temelju stavaka 7. i 8.
12. Proizvođač ili, ako je primjenjivo, proizvođačev ovlašteni zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača bez nepotrebne odgode obavješćuje nadležno tijelo o svim promjenama informacija sadržanih u registraciji i o svakom trajnom prestanku stavljanja na raspolaganje prvi put na državno područje države članice ambalaže ili pakiranog proizvoda navedenih u registraciji. Proizvođača se briše iz registra tri godine od završetka kalendarske godine u kojoj njegova registracija istječe ako je prestao postojati kao proizvođač.
13. Države članice osiguravaju da je popis registriranih proizvođača lako i besplatno dostupan javnosti, ne dovodeći u pitanje očuvanje povjerljivosti poslovno osjetljivih informacija u skladu s relevantnim pravom Unije i nacionalnim pravom. Popis registriranih proizvođača mora biti strojno čitljiv, mora se moći razvrstavati i pretraživati, te poštovati otvorene norme uporabe za treće strane.

14. Komisija do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] donosi provedbene akte kojima utvrđuje format za upis i dostavljanje podataka u registar te određuje detaljnost podataka koje treba dostavljati, kao i vrste ambalaže i kategorije materijala koje treba obuhvatiti dostavljenim informacijama.

Format za dostavljanje informacija na temelju ovog članka mora biti interoperabilan, temeljiti se na otvorenim normama i strojno čitljivim podacima te biti prenosiv putem interoperabilne mreže za razmjenu podataka bez ovisnosti o određenom pružatelju usluga.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 45.

Proširena odgovornost proizvođača

1. Kad je riječ o ambalaži, uključujući ambalažu pakiranih proizvoda, koju prvi put stavljaju na raspolaganje na državnom području države članice ili koju raspakiravaju, a nisu krajnji korisnici, proizvođači podliježu proširenoj odgovornosti proizvođača na temelju programa koji su uspostavljeni u skladu s člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ i ovim odjeljkom.
2. Uz troškove iz članka 8.a stavka 4. točke (a) Direktive 2008/98/EZ financijski doprinosi koje uplaćuju proizvođači obuhvaćaju:
 - (a) troškove označivanja spremnika za otpad radi skupljanja ambalažnog otpada kako je navedeno u članku 13. ove Uredbe; i

- (b) troškove provedbe istraživanja sastava skupljenog miješanog komunalnog otpada u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2023/595⁷⁴ i provedbenim aktima koje treba donijeti na temelju članka 56. stavka 7. točke (a) ove Uredbe ako je tim provedbenim aktima predviđena obveza provedbe takvih istraživanja.

Troškovi koje treba pokriti utvrđuju se na transparentan, razmjeran, nediskriminirajući i učinkovit način.

3. Proizvođač iz članka 3. stavka 1. točke 15. podtočaka (c) i (d) pisanim ovlaštenjem imenuje ovlaštenog zastupnika za proširenu odgovornost proizvođača u svakoj državi članici u kojoj proizvođač ambalažu ili pakirane proizvode prvi put stavlja na raspolaganje, osim onoj u kojoj ima poslovni nastan. Države članice mogu predvidjeti da proizvođači s poslovnim nastanom u trećim zemljama pisanim ovlaštenjem imenuju ovlaštenog zastupnika za proširenu odgovornost proizvođača kada ambalažu ili pakirane proizvode prvi put stavljaju na raspolaganje na njihovu državnom području.

⁷⁴ Provedbena uredba Komisije (EU) 2023/595 od 16. ožujka 2023. o utvrđivanju obrasca za izvješće o vlastitim sredstvima koja se temelje na neregiclikiranom plastičnom ambalažnom otpadu u skladu s Uredbom Vijeća (EU, Euratom) 2021/770 (SL L 79, 17.3.2023., str. 151.).

4. Za potrebe usklađenosti s člankom 30. stavkom 1. točkama (d) i (e) Uredbe (EU) 2022/2065 pružatelji internetskih platformi koji su obuhvaćeni područjem primjene poglavlja III. odjeljka 4. te uredbe i koji potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s proizvođačima, od proizvođača koji potrošačima u Uniji nude ambalažu ili pakirane proizvode, prije nego što im omoguće korištenje svojih usluga, dobivaju sljedeće informacije:
- (a) informacije o registraciji proizvođača iz članka 44. ove Uredbe u državi članici u kojoj se nalazi potrošač i registarski broj proizvođača iz tog registra;
 - (b) samocertificiranje proizvođača kojim on potvrđuje da nudi isključivo ambalažu za koju su u državi članici u kojoj se nalazi potrošač ispunjeni zahtjevi proširene odgovornosti proizvođača iz stavaka 1., 2. i 3. ovog članka.
- Ako proizvođač svoje proizvode prodaje na internetskom tržištu, obveze utvrđene u stavku 2. ovog članka može, na temelju pisanog ovlaštenja, u ime proizvođača ispunjavati pružatelj internetske platforme.
5. Države članice mogu predvidjeti da se, ako je u toj državi članici predviđeno automatsko usklađivanje podataka s nacionalnim registrom, ono primjenjuje na provjeru informacija iz stavka 4. točaka (a) i (b).
6. Po primitku informacija iz stavka 4. i prije nego što proizvođačima omogući korištenje svojih usluga, pružatelj internetske platforme ulaže maksimalne napore kako bi ocijenio pouzdanost i potpunost zaprimljenih informacija.

7. Proizvođači koji nude ambalažu ili pakirane proizvode potrošačima koji se nalaze u Uniji pružateljima usluga provođenja narudžbi dostavljaju informacije iz stavka 4. točaka (a) i (b) ovog članka u trenutku sklapanja ugovora između pružatelja usluga provođenja narudžbi i proizvođača za bilo koju od usluga iz članka 3. točke 11. Uredbe (EU) 2019/1020.
8. Nakon što primi informacije iz stavka 7. ovog članka i u trenutku sklapanja ugovora između pružatelja usluga provođenja narudžbi i proizvođača za bilo koju od usluga iz članka 3. točke 11. Uredbe (EU) 2019/1020, pružatelj usluga provođenja narudžbi putem bilo koje slobodno dostupne službene internetske baze podataka ili internetskog sučelja koje je na raspolaganje stavila država članica ili Unija ili putem javno dostupnog registracijskog popisa na temelju članka 44. stavka 13. ove Uredbe ili zahtijeva proizvođaču da dostavi popratne dokumente iz pouzdanih izvora, ulaže maksimalne napore kako bi ocijenio pouzdanost i potpunost informacija iz stavka 7. ovog članka. Za potrebe ove Uredbe, proizvođači su odgovorni za točnost dostavljenih informacija.

Ako pružatelj usluga provođenja narudžbi dobije dostatne naznake ili ima razloga vjerovati da je bilo koja informacija iz stavka 7. koju je dostavio dotični proizvođač netočna, nepotpuna ili neažurirana, taj pružatelj usluga provođenja narudžbi zahtijeva da proizvođač ispravi tu situaciju bez odgode ili u roku utvrđenom pravom Unije i nacionalnim pravom, ovisno o slučaju.

Ako proizvođač ne ispravi ili ne dopuni te informacije, pružatelj usluga provođenja narudžbi žurno suspendira pružanje svojih usluga tom proizvođaču u vezi s ponudom ambalaže ili pakiranih proizvoda potrošačima u Uniji dok se zahtjev u potpunosti ne ispuni. Pružatelj usluga provođenja narudžbi dostavlja proizvođaču obrazloženje suspenzije.

9. Ne dovodeći u pitanje članak 4. Uredbe (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća⁷⁵, ako pružatelj usluga provođenja narudžbi suspendira pružanje svojih usluga u skladu sa stavkom 8. ovog članka, dotični proizvođač ima pravo osporiti odluku pružatelja usluga provođenja narudžbi pred sudom države članice u kojoj pružatelj usluga provođenja narudžbi ima poslovni nastan.

Članak 46.

Organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača

1. Proizvođači organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača ovlaštenoj u skladu s člankom 47. mogu povjeriti zadatak ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača u svoje ime. Države članice mogu donijeti mjere kojima se ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača obvezno povjerava organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača.

⁷⁵ Uredba (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o promicanju pravednosti i transparentnosti za poslovne korisnike usluga internetskog posredovanja (SL L 186, 11.7.2019., str. 57.).

2. Ako je na državnom području određene države članice jedna ili više organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača ovlaštena za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača, ta država članica osigurava da organizacija ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača i proizvođači koji ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača nisu povjerali organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača zajedno pokrivaju cijelo državno područje te države članice kad je riječ o aktivnostima u skladu s člankom 47. stavkom 3. te člancima 48. i 50.
Države članice imenuju neovisnu treću stranu da nadzire ispunjavaju li organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača obveze proširene odgovornosti proizvođača na koordiniran način ili one taj nadzor povjeravaju nadležnom tijelu.
3. Organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača osiguravaju povjerljivost podataka koje posjeduju kad je riječ o zaštićenim informacijama ili informacijama koje se mogu izravno pripisati pojedinim proizvođačima ili njihovim ovlaštenim zastupnicima.
4. Uz informacije iz članka 8.a stavka 3. točke (e) Direktive 2008/98/EZ, organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača barem jednom godišnje na svojim internetskim stranicama objavljuju informacije o količini ambalaže, uključujući ambalažu pakiranih proizvoda, koji su prvi put stavljeni na raspolaganje na državnom području države članice ili ih raspakirava proizvođač, a nije krajnji korisnik, i o razinama oporabljenih i recikliranih materijala u odnosu na količinu ambalaže za koju izvršavaju obveze odgovornosti proizvođača.

Države članice mogu predvidjeti da javna tijela koja su odgovorna za organizaciju gospodarenja ambalažnim otpadom na svojim internetskim stranicama barem jednom godišnje objavljuju informacije o razinama oporabljenih i recikliranih materijala u odnosu na količinu ambalažnog otpada nastalog na njihovu državnom području.

5. Organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača osiguravaju jednako postupanje prema proizvođačima, neovisno o njihovu podrijetlu ili veličini, bez nametanja nerazmjernog opterećenja za proizvođače malih količina ambalaže, uključujući ambalažu pakiranih proizvoda, uključujući mala i srednja poduzeća.

Članak 47.

Ovlaštenje za ispunjavanje proširene odgovornosti proizvođača

1. Proizvođač, u slučaju pojedinačnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača ili, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača kojoj je povjereno ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača nadležnom tijelu podnose zahtjev za ovlaštenje za ispunjavanje proširene odgovornosti proizvođača.

2. Pri donošenju mjera kojima se utvrđuju administrativna i postupovna pravila iz članka 40. stavka 2. države članice utvrđuju zahtjeve i pojedinosti za postupak ovlaštenja. Ti se zahtjevi i pojedinosti mogu razlikovati kod pojedinačnog i kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača. Države članica utvrđuju i načine provjere usklađenosti, uključujući informacije koje proizvođači ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača trebaju dostaviti u tu svrhu. Postupak ovlaštenja obuhvaća zahtjeve za provjeru aranžmana koji su uspostavljeni kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavku 3. ovog članka i vremenske rokove za tu provjeru, koji ne smiju biti dulji od 18 tjedana od dostave potpune dokumentacije u vezi sa zahtjevom. Tu provjeru izvršava nadležno tijelo ili neovisni stručnjak koji rezultate provjere iznosi u izvješću o provjeri. Neovisni stručnjak mora biti neovisan u odnosu na nadležno tijelo i organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača ili proizvođače ovlaštene za pojedinačno ispunjavanje odgovornosti.
3. Mjere koje države članice trebaju odrediti u skladu sa stavkom 2. obuhvaćaju mjere kojima se osigurava:
 - (a) da se ispunjavaju zahtjevi iz članka 8.a stavka 3. točaka od (a) do (d) Direktive 2008/98/EZ;

- (b) da su mjere koje su uveli ili platili proizvođač ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača dostatne da se potrošačima omogući besplatan povrat sveg ambalažnog otpada i gospodarenje tim otpadom u skladu s člankom 48. stavcima 1. i 5. te člankom 50., s učestalošću koja je proporcionalna obuhvaćenom području i obujmu ambalažnog otpada, uzimajući u obzir količinu i vrste ambalaže, uključujući ambalažu pakiranih proizvoda, koju su taj proizvođač ili proizvođači u čije ime djeluje organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača prvi put stavili na raspolaganje na državnom području države članice ili ambalažu koju su taj proizvođač ili ti proizvođači raspakirali, a nisu krajnji korisnici;
- (c) da se s distributerima, javnim tijelima ili trećim stranama koje u njihovo ime gospodare otpadom u tu svrhu uspostave potrebni aranžmani, uključujući prethodne aranžmane;
- (d) da je dostupan potreban kapacitet za razvrstavanje i recikliranje kako bi osiguralo da se skupljeni ambalažni otpad potom podvrgava prethodnoj obradi i visokokvalitetnom recikliranju;
- (e) da se ispunjava zahtjev iz stavka 6. ovog članka.

4. Proizvođač ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača bez nepotrebne odgode obavješćuju nadležno tijelo o svim promjenama informacija sadržanih u zahtjevu za ovlaštenje, o svim promjenama koje se odnose na uvjete ovlaštenja ili o trajnom prestanku rada. Na osnovi nekih od prijavljenih promjena ili svih takvih promjena, nadležno tijelo može odlučiti da izmijeni ovlaštenje.

5. Nadležno tijelo može odlučiti da ukine ovlaštenje, osobito ako proizvođač ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača više ne ispunjavaju zahtjeve za organizaciju obrade ambalažnog otpada ili ako ne ispune druge obveze proširene odgovornosti proizvođača u okviru programa uspostavljenih u skladu s člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ ili na temelju ovog odjeljka, kao što su obveze izvješćivanja nadležnog tijela ili obveze obavješćivanja o svim promjenama uvjeta ovlaštenja ili ako je proizvođač trajno prestao s radom.
6. Proizvođač, u slučaju pojedinačnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača kojoj je povjereno ispunjavanje tih obveza, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, daju odgovarajuće jamstvo za pokrivanje troškova povezanih s postupcima gospodarenja otpadom koje proizvođač ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača snose u slučaju neispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, među ostalim u slučaju trajnog prestanka rada ili nesolventnosti. Države članice mogu odrediti dodatne zahtjeve za jamstvo. Jamstvo može biti u obliku javnog fonda koji se financira naknadama proizvođača i za koji je država članica solidarno odgovorna.

ODJELJAK 4.

SUSTAVI ZA POVRAT I SKUPLJANJE TE SUSTAVI POVRATNE NAKNADE

Članak 48.

Sustavi za povrat i skupljanje

1. Države članice osiguravaju da su uspostavljeni sustavi i infrastrukture koji omogućuju povrat i odvojeno skupljanje sveg ambalažnog otpada od krajnjih korisnika kako bi se osigurala njegova obrada u skladu s člancima 4., 10. i 13. Direktive 2008/98/EZ i olakšala njegova priprema za ponovnu uporabu i visokokvalitetno recikliranje.

Ambalaža koja je usklađena s kriterijima za dizajn za recikliranje, kako su utvrđeni u delegiranim aktima donesenima na temelju članka 6. stavka 4. ove Uredbe, skuplja se za recikliranje. Zabranjeno je spaljivanje takve ambalaže i njezino odlaganje na odlagališta, uz iznimku otpada koji je nastao naknadnim postupcima obrade odvojeno skupljenog ambalažnog otpada čije recikliranje nije izvedivo ili ne postiže najbolji ishod za okoliš.

2. Kako bi se olakšalo visokokvalitetno recikliranje, države članice osiguravaju da su uspostavljeni sustavi i infrastrukture za sveobuhvatno skupljanje i razvrstavanje radi lakšeg recikliranja i osiguravanja dostupnosti plastične sirovine za recikliranje. Takvi sustavi i infrastrukture mogu omogućiti prioritetni pristup recikliranim materijalima za primjene u kojima se posebna kvaliteta recikliranog materijala čuva ili oporabljuje tako da se može dalje reciklirati i upotrijebiti na isti način i u sličnu svrhu, uz minimalan gubitak količine, kvalitete ili funkcije.

3. Države članice mogu za određene oblike otpada odstupiti od obveze povrata i odvojenog skupljanja otpada iz stavka 1. ovog članka, pod uvjetom da zajedničko skupljanje frakcija ambalažnog otpada ili skupljanje ambalažnog otpada ili frakcija takvog ambalažnog otpada zajedno s drugim otpadom ne utječe na sposobnost podvrgavanja takve ambalaže ili frakcija ambalažnog otpada pripremi za ponovnu uporabu, recikliranju ili drugim postupcima oporabe u skladu s člancima 4. i 13. Direktive 2008/98/EZ te pod uvjetom da je rezultat tih postupaka usporedive kvalitete s onim koji se postiže odvojenim skupljanjem.
4. Države članice mogu osigurati da se ambalažni otpad koji se ne skuplja odvojeno razvrstava prije postupka zbrinjavanja ili postupka energetske oporabe kako bi se uklonila ambalaža dizajnirana za recikliranje.
5. Sustavi i infrastrukture iz stavka 1.:
 - (a) otvoreni su za sudjelovanje gospodarskih subjekata iz dotičnih sektora, nadležnih javnih tijela i trećih strana koje u njihovo ime gospodare otpadom;
 - (b) obuhvaćaju cijelo državno područje države članice i sav ambalažni otpad od svih vrsta ambalaže i aktivnosti te se njima uzima u obzir broj stanovnika, očekivana količina i sastav ambalažnog otpada te pristupačnost i blizina za krajnje korisnike; uključuju odvojeno skupljanje na javnim mjestima, u poslovnim prostorima i na stambenim područjima i dostatnog su kapaciteta;

- (c) prihvaćaju uvezene proizvode pod nediskriminirajućim uvjetima, osobito kad je riječ o detaljnim aranžmanima, eventualnim tarifama za pristup te su osmišljeni tako da se izbjegavaju prepreke trgovini i narušavanje tržišnog natjecanja.
- 6. Države članice mogu predvidjeti da javni sustavi gospodarenja otpadom sudjeluju u organizaciji sustavâ iz stavka 1.
- 7. Države članice poduzimaju mjere za promicanje recikliranja ambalažnog otpada koje je u skladu sa standardima kvalitete za uporabu recikliranih materijala u relevantnim sektorima.

Članak 49.

Obvezno skupljanje

Države članice do 1. siječnja 2029. utvrđuju obvezne ciljeve u pogledu skupljanja i poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi se osiguralo da skupljanje materijala navedenih u članku 52. bude u skladu s ciljevima u pogledu recikliranja utvrđenima u tom članku i s obveznim ciljevima u pogledu recikliranog sadržaja utvrđenima u članku 7.

Članak 50.

Sustavi povratne naknade

- 1. Države članice do 1. siječnja 2029. poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi se na godišnjoj osnovi osiguralo odvojeno skupljanje najmanje 90 % masenog udjela formata ambalaže navedenih u nastavku koji su prvi put stavljeni na raspolaganje na tržištu u toj državi članici u određenoj kalendarskoj godini:
 - (a) jednokratne plastične boce za napitke zapremnine do tri litre; i

(b) jednokratni metalni spremnici za napitke zapremnine do tri litre.

Države članice mogu upotrebljavati količinu ambalažnog otpada koji je nastao od ambalaže stavljene na tržište kako bi izračunale, u skladu s provedbenim aktima donesenima na temelju članka 56. stavka 7. točke (a), ciljeve utvrđene u prvom podstavku, točkama (a) i (b) ovog stavka.

2. Kako bi ostvarile ciljeve utvrđene u stavku 1., države članice poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi se osigurala uspostava sustava povratne naknade za relevantne formate ambalaže iz stavka 1. i naplata povratne naknade na prodajnom mjestu.
3. Odstupajući od stavka 2., države članice mogu od naplate povratne naknade izuzeti gospodarske subjekte u ugostiteljskom sektoru ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) ambalaža koja ima oznaku povratne naknade otvorena u njihovim prostorijama;
 - (b) proizvod se konzumira u njihovim prostorijama; i
 - (c) prazna ambalaža koja ima oznaku povratne naknade vraća se unutar njihovih prostorija.
4. Stavak 2. ne primjenjuje se na ambalažu za:
 - (a) kategorije proizvoda od vinove loze navedene u točkama 1., 3., 8., 9., 11., 12., 15., 16. i 17. dijela II. Priloga VII. Uredbi (EU) br. 1308/2013 ili za aromatizirane proizvode od vina kako su definirani u Uredbi (EU) br. 251/2014;

- (b) proizvode slične vinskim proizvodima i aromatiziranim proizvodima od vina koji su dobiveni od voća koje nije grožđe i od povrća te ostala fermentirana pića obuhvaćena oznakom KN 2206 00;
- (c) žestoka pića na bazi alkohola koja odgovaraju tarifnom broju KN 2208; i
- (d) mlijeko i mliječne proizvode navedene u dijelu XVI. Priloga I. Uredbi (EU) br. 1308/2013.

Odstupajući od stavka 2., države članice mogu od sudjelovanja u sustavima povratne naknade izuzeti jednokratne plastične boce za napitke i jednokratne metalne spremnike za napitke zapremnine manje od 0,1 litre ako takvo sudjelovanje nije tehnički izvedivo.

5. Države članice mogu biti izuzete od obveze na temelju stavka 2. pod sljedećim uvjetima:

- (a) stopa odvojenog skupljanja relevantnog formata ambalaže propisana člankom 48. o kojoj se Komisiju obavještuje na temelju članka 56. stavka 1. točke (c), jednaka je ili veća od 80 % masenog udjela takve ambalaže koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području te države članice u kalendarskoj godini 2026.; i
- (b) do 1. siječnja 2028. država članica obavještuje Komisiju o svojem zahtjevu za izuzeće i dostavlja plan provedbe s prikazom strategije s konkretnim mjerama, uključujući njihov vremenski okvir, kojima se osigurava postizanje stope odvojenog skupljanja od 90 % masenog udjela ambalaže iz stavka 1.

Za potrebe točke (a), ako Komisiji još nije dostavljena informacija o stopi odvojenog skupljanja relevantnog formata ambalaže, država članica daje obrazloženo objašnjenje na koji drugi način su uvjeti za izuzeće utvrđeni u ovom stavku ispunjeni.

Obrazloženo objašnjenje temelji se na potvrđenim nacionalnim podacima i uključuje opis provedenih mjera.

6. U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog na temelju stavka 5. točke (b) Komisija može od države članice zatražiti da revidira taj plan ako smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz stavka 5. točke (b). Država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan provedbe.
7. Ako se stopa odvojenog skupljanja ambalaže iz stavka 1. u državi članici smanji i tijekom tri uzastopne kalendarske godine ostane manja od 90 % masenog udjela određenog formata ambalaže stavljenog na tržište, Komisija obavještuje tu državu članicu da se izuzeće više ne primjenjuje. Sustav povratne naknade uspostavlja se do 1. siječnja druge kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je Komisija dotičnu državu članicu obavijestila da se izuzeće više ne primjenjuje.
8. Države članice nastoje uspostaviti i održavati sustave povratne naknade, posebno za jednokratne staklene boce za napitke i za kartonsku ambalažu za napitke. Države članice nastoje osigurati da su sustavi povratne naknade za formate jednokratne ambalaže, posebno za jednokratne staklene boce za napitke, jednako dostupni i za ponovno uporabljivu ambalažu kad je to tehnički i ekonomski izvedivo.

9. Država članica može, uz istodobno poštovanje općih pravila propisanih UFEU-om i postupajući u skladu s ovom Uredbom, donijeti odredbe koje nadilaze minimalne zahtjeve utvrđene u ovom članku, kao što je mogućnost uključivanja ambalaže navedene u stavku 4. i ambalaže za druge proizvode ili od drugih materijala.
10. Države članice osiguravaju da su mjesta i mogućnosti za povrat ponovno uporabljive ambalaže čiji su svrha i format slični onima utvrđenima u stavku 1. u jednakoj mjeri praktični za krajnje korisnike kao mjesta i mogućnosti za povrat jednokratne ambalaže u sustavu povratne naknade.
11. Države članice osiguravaju da od 1. siječnja 2029. barem sustavi povratne naknade uspostavljeni na temelju stavka 2. ovog članka nakon stupanja na snagu ove Uredbe ispunjavaju minimalne zahtjeve iz Priloga X.

Minimalni zahtjevi iz Priloga X. ne primjenjuju se na sustave povratne naknade uspostavljene prije stupanja na snagu ove Uredbe kojima se do 1. siječnja 2029. ostvaruje cilj od 90 % utvrđen u stavku 1. ovog članka. Države članice nastoje osigurati da su postojeći sustavi povratne naknade za jednokratnu ambalažu u skladu s minimalnim zahtjevima iz Priloga X. tijekom prvog preispitivanja. Ako se cilj od 90 % ne ostvari do 1. siječnja 2029., postojeći sustavi povratne naknade za jednokratnu ambalažu moraju biti u skladu s minimalnim zahtjevima iz Priloga X. najkasnije do 1. siječnja 2035.

Komisija u suradnji s državama članicama do 1. siječnja 2038. ocjenjuje provedbu ovog članka i utvrđuje načine za najveće moguće povećanje interoperabilnosti sustavâ povratne naknade.

12. Minimalni zahtjevi iz Priloga X. ovoj Uredbi ne primjenjuju se u najudaljenijim regijama kako su priznate u članku 349. trećem stavku UFEU-a, uzimajući u obzir njihove lokalne posebnosti.

ODJELJAK 5.

PONOVNA UPORABA I PONOVRNO PUNJENJE

Članak 51.

Ponovna uporaba i ponovno punjenje

1. Države članice poduzimaju mjere za potporu uspostavi sustava za ponovnu uporabu ambalaže s dostatnim poticajima za povrat i sustava za ponovno punjenje na način prihvatljiv za okoliš. Ti sustavi moraju biti u skladu sa zahtjevima iz članaka 27. i 28. i Priloga VI. te ne ugrožavati higijenu hrane ni sigurnost potrošača.
2. Mjere iz stavka 1. mogu uključivati:
 - (a) primjenu sustava povratne naknade koji su u skladu s minimalnim zahtjevima iz Priloga X. za ponovno uporabljivu ambalažu i za formate ambalaže koji nisu oni navedeni u članku 50. stavku 1.;
 - (b) primjenu gospodarskih poticaja, uključujući obveze za krajnje distributere da naplaćuju uporabu jednokratne ambalaže i informiraju potrošače o cijeni takve ambalaže na prodajnom mjestu;

- (c) obveze za izrađivače ili krajnje distributere da u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili putem sustava ponovnog punjenja stavljaju na raspolaganje određeni postotak proizvoda koji nisu obuhvaćeni ciljevima u pogledu ponovne uporabe iz članka 29., pod uvjetom da to ne dovodi do poremećaja na unutarnjem tržištu ni do prepreka trgovini proizvodima iz drugih država članica.
3. Države članice osiguravaju da se minimalni dio proračuna programa proširene odgovornosti proizvođača i sustava povratne naknade dodjeljuje financiranju mjera smanjenja i sprečavanja.

ODJELJAK 6.

CILJEVI U POGLEDU RECIKLIRANJA I PROMICANJE RECIKLIRANJA

Članak 52.

Ciljevi u pogledu recikliranja i promicanje recikliranja

1. Države članice poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi ostvarile sljedeće ciljeve u pogledu recikliranja na cijelom svojem državnom području:
- (a) do 31. prosinca 2025. najmanje 65 % masenog udjela ukupno nastalog ambalažnog otpada;
 - (b) do 31. prosinca 2025. sljedeće minimalne postotke masenog udjela za sljedeće materijale sadržane u nastalom ambalažnom otpadu:
 - i. 50 % plastike;

- ii. 25 % drva;
 - iii. 70 % željeznih metala;
 - iv. 50 % aluminija;
 - v. 70 % stakla;
 - vi. 75 % papira i kartona;
- (c) do 31. prosinca 2030. najmanje 70 % masenog udjela ukupno nastalog ambalažnog otpada;
- (d) do 31. prosinca 2030. sljedeće minimalne postotke masenog udjela za sljedeće materijale sadržane u nastalom ambalažnom otpadu:
- i. 55 % plastike;
 - ii. 30 % drva;
 - iii. 80 % željeznih metala;
 - iv. 60 % aluminija;
 - v. 75 % stakla;
 - vi. 85 % papira i kartona.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točke (a) i (c), država članica može rokove utvrđene u stavku 1. točkama (b) i (d) odgoditi za najviše pet godina pod sljedećim uvjetima:
- (a) odstupanje od ciljeva tijekom razdoblja odgode ograničeno je na maksimalno 15 postotnih bodova za jedan cilj ili podijeljeno između dvaju ciljeva;
 - (b) kao posljedica odstupanja od ciljeva tijekom razdoblja odgode, stopa recikliranja za jedan cilj ne smanjuje se na razinu ispod 30 %;
 - (c) kao posljedica odstupanja od ciljeva tijekom razdoblja odgode, stopa recikliranja za jedan cilj utvrđen u stavku 1. točki (b) podtočkama v. i vi. ne smanjuje se na razinu ispod 60 % te se stopa recikliranja za jedan cilj utvrđen u stavku 1. točki (d) podtočkama v. i vi. ne smanjuje na razinu ispod 70 %; i
 - (d) država članica najmanje 24 mjeseca prije relevantnog roka utvrđenog u stavku 1. točkama (b) i (d) ovog članka obavješćuje Komisiju o svojoj namjeri da odgodi rok te joj dostavlja plan provedbe u skladu s Prilogom XI. ovoj Uredbi, koji se može objediniti s planom provedbe koji se podnosi na temelju članka 11. stavka 3. točke (b) Direktive 2008/98/EZ.

3. Ako država članica zatraži odgodu roka utvrđenog u stavku 1. točki (d) ovog članka, Komisija može u roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog na temelju stavka 2. točke (d) ovog članka od države članice zatražiti da revidira plan ako Komisija smatra da taj plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga XI. Država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan provedbe. Ako smatra da revidirani plan provedbe i dalje nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga XI. i da država članica vjerojatno neće moći ostvariti ciljeve unutar razdoblja odgode na temelju stavka 2. ovog članka, Komisija odbija plan provedbe, a država članica obvezna je ostvariti ciljeve u rokovima utvrđenima u stavku 1. točki (d) ovog članka.
4. Komisija do ... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] revidira ciljeve utvrđene u stavku 1. točkama (c) i (d) kako bi ih povećala ili utvrdila daljnje ciljeve. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, kojem, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.
5. Države članice, prema potrebi, potiču uporabu materijala koji se dobivaju od recikliranog ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda tako što:
 - (a) poboljšavaju tržišne uvjete za takve materijale;
 - (b) preispituju postojeća pravila koja sprečavaju uporabu takvih materijala.

6. Država članica može, uz istodobno poštovanje općih pravila propisanih UFEU-om i postupajući u skladu s ovom Uredbom, donijeti odredbe koje nadilaze minimalne ciljeve utvrđene u ovom članku.

Članak 53.

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva u pogledu recikliranja

1. Izračun u svrhu utvrđivanja jesu li ostvareni ciljevi iz članka 52. stavka 1. izvršava se u skladu s pravilima utvrđenim u ovom članku.
2. Države članice izračunavaju masu ambalažnog otpada nastalog u određenoj kalendarskoj godini. Izračun količine ambalažnog otpada nastalog u državi članici jest sveobuhvatan.

Metodologija za izračun nastalog ambalažnog otpada temelji se na sljedećim pristupima:

- (a) ambalaži koja se stavlja na raspolaganje na državnom području države članice ili koju raspakirava proizvođač, a nije krajnji korisnik, u toj određenoj godini; ili
- (b) količini ambalažnog otpada nastalog u istoj godini u toj državi članici.

Izračuni koji se izvršavaju na temelju ovog stavka prilagođavaju se kako bi se osigurale usporedivost, pouzdanost i sveobuhvatnost rezultata u skladu sa zahtjevima i provjerama koje treba utvrditi provedbenim aktom donesenim na temelju članka 56. stavka 7. točke (a).

3. Države članice izračunavaju masu ambalažnog otpada recikliranog u određenoj kalendarskoj godini. Masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kao masa ambalaže koja je postala otpad koji, nakon što je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za osiguravanje visokokvalitetnog recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.
4. Za višeslojnu (kompozitnu) ambalažu i drugu ambalažu koja se sastoji od više materijala izračunava se i prijavljuje svaki od materijala u ambalaži. Države članice mogu odstupiti od tog zahtjeva ako određeni materijal čini neznatan dio jedinice ambalaže, a u svakom slučaju najviše 5 % ukupne mase jedinice ambalaže.
5. Za potrebe stavka 3. masa recikliranog ambalažnog otpada mjeri se kad otpad ulazi u postupak recikliranja.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, masa recikliranog ambalažnog otpada može se mjeriti pri izlasku iz svih postupaka razvrstavanja, pod sljedećim uvjetima:

- (a) da se taj izlazni otpad potom reciklira;
- (b) da se masa materijala ili tvari koji se uklone u daljnjim postupcima koji prethode postupku recikliranja i potom se ne recikliraju ne uračunava u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.

6. Države članice uspostavljaju djelotvoran sustav kontrole kvalitete i sljedivosti ambalažnog otpada kako bi se osiguralo ispunjavanje uvjeta utvrđenih u stavcima od 2. do 5. ovog članka. Taj se sustav može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih na temelju članka 35. stavka 4. Direktive 2008/98/EZ ili tehničkih specifikacija za zahtjeve kvalitete razvrstanog otpada. Može se sastojati i od prosječnih stopa gubitka za razvrstani otpad u pogledu različitih vrsta otpada i praksi gospodarenja otpadom, pod uvjetom da se pouzdani podaci ne mogu dobiti na drukčiji način. Prosječne stope gubitka izračunavaju se na osnovi pravila za izračun utvrđenih u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 11.a stavka 10. Direktive 2008/98/EZ.
7. Količina biorazgradivog ambalažnog otpada koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati kao reciklirana ako tom obradom nastaje kompost, digestat ili drugi izlazni proizvod sa sličnom količinom recikliranog sadržaja u odnosu na ulaznu količinu koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Ako se izlazni proizvod koristi na zemljištu, države članice ga mogu računati kao reciklirani samo ako ta vrsta uporabe koristi poljoprivredi ili donosi ekološko poboljšanje.
8. Količina materijala od ambalažnog otpada koji je prestao biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije prerade može se uračunati kao reciklirana pod uvjetom da je taj materijal namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Međutim, materijali koji su prestali biti otpad i koji su namijenjeni uporabi kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, ili će se spaljivati, zatrpavati ili odlagati na odlagališta, ne računaju se kao reciklirani.

9. Države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala odvojenih nakon spaljivanja otpada proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, pod uvjetom da reciklirani metali ispunjavaju kriterije kvalitete utvrđene u Odluci (EU) 2019/1004.
10. Ako se ambalažni otpad šalje u drugu državu članicu radi recikliranja u toj drugoj državi članici, samo ga država članica u kojoj je taj ambalažni otpad skupljen može računati kao reciklirani.
11. Ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije računa se kao recikliran za državu članicu u kojoj je skupljen samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 ili Uredbom (EU) 2024/1157, kako je primjenjivo, izvoznik dostavi dokumentirane dokaze da pošiljka otpada ispunjava zahtjeve iz te uredbe, među ostalim da se obrada ambalažnog otpada u trećoj zemlji odvijala u uvjetima koji su istovjetni zahtjevima relevantnog okolišnog zakonodavstva Unije.

Članak 54.

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva u pogledu recikliranja uzimanjem u obzir ponovne uporabe

1. Država članica može odlučiti da će prilagođenu razinu ciljeva utvrđenih u članku 52. stavku 1. u određenoj godini ostvariti uzimajući u obzir prosječni udio, u prethodne tri godine, ponovno uporabljive prodajne ambalaže koja je prvi put stavljena na tržište i ponovno upotrijebljena u okviru sustava za ponovnu uporabu.

Prilagođena razina izračunava se na sljedeći način:

- (a) od ciljeva utvrđenih u članku 52. stavku 1. točkama (a) i (c) oduzima se udio ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka ovog stavka u svoj prodajnoj ambalaži koja je stavljena na tržište; i
- (b) od ciljeva utvrđenih u članku 52. stavku 1. točkama (b) i (d) oduzima se udio ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka ovog stavka koja se sastoji od relevantnog ambalažnog materijala u svoj prodajnoj ambalaži koja se sastoji od tog materijala i koja je stavljena na tržište.

Za izračun prilagođene ciljne razine uzima se u obzir najviše pet postotnih bodova od prosječnog udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže.

2. Država članica može u izračunu ciljeva utvrđenih u članku 52. stavku 1. točki (a), članku 52. stavku 1. točki (b) podtočki ii., članku 52. stavku 1. točki (c) te članku 52. stavku 1. točki (d) podtočki ii. uzeti u obzir količinu drvene ambalaže koja se popravljiva radi ponovne uporabe.

ODJELJAK 7.

INFORMIRANJE I IZVJEŠĆIVANJE

Članak 55.

Informiranje o sprečavanju nastanka ambalažnog otpada i gospodarenju ambalažnim otpadom

1. Uz informacije iz članka 8.a stavka 2. Direktive 2008/98/EZ i članka 12. ove Uredbe, proizvođači ili, ako im povjereno ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača u skladu s člankom 46. stavkom 1. ove Uredbe, organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača, ili javna tijela koja imenuju države članice pri primjeni članka 8.a stavka 2. Direktive 2008/98/EZ, krajnjim korisnicima, a osobito potrošačima, na raspolaganje stavljaju sljedeće informacije koje se odnose na sprečavanje nastanka ambalažnog otpada i gospodarenje ambalažnim otpadom za ambalažu koju proizvođači isporučuju na državnom području države članice:
 - (a) informacije o ulozi krajnjih korisnika u sprečavanju nastanka otpada, uključujući primjere dobre prakse;
 - (b) informacije o dostupnim aranžmanima za ponovnu uporabu ambalaže;
 - (c) informacije o ulozi krajnjih korisnika u odvojenom skupljanju materijala od ambalažnog otpada, uključujući rukovanje ambalažom koja sadržava opasne proizvode ili otpad;
 - (d) informacije o značenju oznaka i simbola koji se pričvršćuju, ispisuju ili graviraju na ambalažu u skladu s člankom 12. ove Uredbe odnosno koji se navode u dokumentima priloženima pakiranom proizvodu;

- (e) informacije o učinku koji neprimjereno odbacivanje ambalažnog otpada, na primjer bacanje u okoliš ili u miješani komunalni otpad, ima na okoliš i zdravlje ili sigurnost ljudi te informacije o štetnom učinku na okoliš jednokratne ambalaže, posebno plastičnih vrećica za nošenje;
- (f) informacije o svojstvima kompostiranja i odgovarajućim mogućnostima gospodarenja otpadom za kompostabilnu ambalažu u skladu s člankom 9. stavkom 2 ove Uredbe; potrošače se obavještuje da kompostabilna ambalaža nije prikladna za kompostiranje u kućanstvu te da se takva ambalaža ne smije odbacivati u prirodu.

Obveze na temelju prvog podstavka točke (d) ovog stavka primjenjuju se od ... [42 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ili od datuma početka primjene relevantne odredbe članka 12., ovisno o tome koji datum nastupi kasnije.

2. Informacije iz stavka 1. ažurirane su i pružaju se na sljedeće načine:

- (a) putem internetskih stranica ili drugim sredstvima elektroničke komunikacije;
- (b) obavješćivanjem javnosti;
- (c) u okviru edukativnih programa i kampanja;
- (d) oznakama na jednom ili više jezika koje krajnji korisnici i potrošači bez poteškoća razumiju.

3. Ako se informacije objavljuju javno, povjerljivost poslovno osjetljivih informacija čuva se u skladu s relevantnim pravom Unije i nacionalnim pravom.

Članak 56.
Izvješćivanje Komisije

1. Države članice Komisiji dostavljaju sljedeće podatke za svaku kalendarsku godinu:
 - (a) podatke o provedbi članka 52. stavka 1. točaka od (a) do (d) i podatke o ponovno uporabljivoj ambalaži na temelju tablice 2. u Prilogu XII.;
 - (b) podatke o godišnjoj potrošnji vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje, laganih plastičnih vrećica za nošenje, debelih plastičnih vrećica za nošenje i vrlo debelih plastičnih vrećica za nošenje po stanovniku, zasebno za svaku kategoriju kako je navedeno u tablici 4. u Prilogu XII.;
 - (c) podatke o stopi odvojenog skupljanja ambalaže kako je navedeno u tablici 5 iz Priloga XII. koja je obuhvaćena obvezom uspostave sustava povratne naknade iz članka 50. stavka 1.

Države članice mogu dostaviti i podatke o godišnjoj potrošnji vrećica za nošenje od drugih materijala.

2. Države članice Komisiji dostavljaju sljedeće podatke za svaku kalendarsku godinu:
 - (a) podatke o količini ambalaže koja se prvi put stavlja na raspolaganje na državnom području te države članice ili je raspakirava proizvođač, a nije krajnji korisnik, za svaku kategoriju ambalaže kako je navedeno u tablici 3. u Prilogu XII.;
 - (b) podatke o količini skupljenog ambalažnog otpada za svaki ambalažni materijal kako je navedeno u članku 52.;

- (c) podatke o količini recikliranog ambalažnog otpada i o stopama recikliranja za svaku kategoriju ambalaže kako je navedeno u tablici 3. u Prilogu XII.
3. Prva izvještajna godina obuhvaća:
- (a) kad je riječ o obvezama utvrđenima u stavku 1. točkama (a) i (b) i stavku 2., drugu punu kalendarsku godinu koja slijedi nakon stupanja na snagu provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje Komisiji u skladu sa stavkom 7.;
 - (b) kad je riječ o obvezi utvrđenoj u stavku 1. točki (c), kalendarsku godinu 2028.
4. Države članice dostavljaju podatke iz stavaka 1. i 2. elektroničkim putem u roku od 19 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podaci, u formatu koji Komisija utvrdi u skladu sa stavkom 7.
5. Podacima koje države članice dostave u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete. Izvješće o provjeri kvalitete podnosi se u formatu koji Komisija utvrdi u skladu sa stavkom 7.
6. Podacima koje države članice dostave u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o primjeni članka 53. stavaka 7. i 11., te uključuju ako je primjenjivo, detaljne informacije o prosječnim stopama gubitka.

7. Komisija do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] donosi provedbene akte u kojima utvrđuje sljedeće:

- (a) pravila za izračun, provjeru i dostavljanje podataka u skladu sa stavkom 1. točkama (a) i (c) te stavkom 2., uključujući metodologiju za utvrđivanje količine nastalog ambalažnog otpada, te format za dostavu tih podataka;
- (b) metodologiju za izračun godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje po stanovniku iz stavka 1. točke (b) te format za dostavu tih podataka;
- (c) faktor korekcije iz članka 43. stavka 2. kako bi se u obzir uzelo povećanje ili smanjenje turizma u odnosu na baznu godinu.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka.

8. Države članice od operatora sustava za sustave ponovne uporabe i svih gospodarskih subjekata koji ambalažu stavljaju na raspolaganje u državama članicama zahtijevaju da nadležnim tijelima dostavljaju točne i pouzdane podatke koji državama članicama omogućuju da ispune svoje obveze u pogledu izvješćivanja na temelju ovog članka, uzimajući u obzir, ako je relevantno, konkretne probleme s kojima se mala i srednja poduzeća suočavaju kad je riječ o pružanju detaljnih podataka.

Članak 57.

Baze podataka o ambalaži

1. Države članice do 12 mjeseci od datuma donošenja provedbenih akata iz članka 56. stavka 7. poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi se na usklađenoj osnovi uspostavile baze podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu, ako još nisu uspostavljene, u svrhu ispunjavanja obveza izvješćivanja utvrđenih u članku 56.
2. Baze podataka iz stavka 1. uključuju:
 - (a) informacije o razmjerima, svojstvima i razvoju tokova ambalaže i ambalažnog otpada na razini pojedinačnih država članica;
 - (b) podatke navedene u Prilogu XII.
3. Baze podataka o ambalaži široj su javnosti dostupne u strojno čitljivom formatu kojim se omogućuje pristup ažuriranim podacima o izvješćivanju i troškovima gospodarenja ambalažnim otpadom te kojim se osigurava interoperabilnost i ponovna uporaba podataka. Te su baze podataka dostupne na službenim jeziku ili službenim jezicima dotične države članice na sljedeći način:
 - (a) putem internetskih stranica ili drugim sredstvima elektroničke komunikacije; ili
 - (b) putem javnih izvješća.

Zahtjevima iz prvog podstavka ne dovode se u pitanje poslovno osjetljive informacije ili zakoni o zaštiti podataka.

Poglavlje IX.

Zaštitni postupci

Članak 58.

Postupanje s ambalažom koja predstavlja rizik na nacionalnoj razini

1. Ne dovodeći u pitanje članak 19. Uredbe (EU) 2019/1020, ako tijela za nadzor tržišta države članice imaju dostatne razloge vjerovati da ambalaža obuhvaćena ovom Uredbom predstavlja rizik za okoliš ili zdravlje ljudi, ona bez nepotrebne odgode provode evaluaciju dotične ambalaže, i to tako da obuhvate sve zahtjeve utvrđene ovom Uredbom koji su relevantni za taj rizik. Relevantni gospodarski subjekti prema potrebi surađuju s tijelima za nadzor tržišta.

Za potrebe prvog podstavka tijela odgovorna za izvršavanje ove Uredbe poduzimaju daljnje korake u vezi s pritužbama ili prijavama povezanim s navodnom neusklađenošću ambalaže s ovom Uredbom te provjeravaju jesu li poduzete odgovarajuće korektivne mjere.

Ako tijela za nadzor tržišta tijekom evaluacije provedene na temelju prvog podstavka utvrde da ambalaža nije u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi, od relevantnog gospodarskog subjekta bez odgode zahtijevaju da, u razumnom roku koji ona odrede i koji je razmjerni prirodi i, ako je relevantno, stupnju neusklađenosti, poduzme odgovarajuće i proporcionalne korektivne mjere kako bi ambalažu uskladio s tim zahtjevima.

2. Odstupajući od stavka 1., ako postoji rizik za zdravlje ljudi povezan s kontaktno osjetljivom ambalažom na koju se primjenjuje određeno pravo Unije namijenjeno zaštiti zdravlja ljudi i ako se taj rizik prenosi na pakirani sadržaj ambalažnog materijala, tijela za nadzor tržišta ne provode evaluaciju koja se odnosi na rizik za zdravlje ljudi ili životinja koji potječe od ambalažnog materijala. Umjesto toga tijela za nadzor tržišta obavješćuju tijela nadležna za evaluaciju takvih rizika, odnosno nadležna tijela navedena u uredbama (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 ili (EU) 2019/6 ili u Direktivi 2001/83/EZ.
3. Ako smatraju da neusklađenost nije ograničena samo na njihovo državno područje, tijela za nadzor tržišta obavješćuju Komisiju i druge države članice o rezultatima evaluacije i mjerama koje su zatražili da poduzme gospodarski subjekt.
4. Gospodarski subjekt osigurava provedbu svih odgovarajućih korektivnih mjera za svu neusklađenu ambalažu koju je stavio na raspolaganje na tržištu u cijeloj Uniji.
5. Ako gospodarski subjekt ne poduzme odgovarajuće korektivne mjere u roku navedenom u stavku 1. trećem podstavku ili ako se neusklađenost nastavi, tijela za nadzor tržišta poduzimaju sve odgovarajuće privremene mjere kako bi zabranila stavljanje ambalaže na raspolaganje na svojem državnom području, povukla je s tržišta ili je opozvala.

Tijela za nadzor tržišta o tim mjerama bez odgode obavješćuju Komisiju i druge države članice.

6. Informacije koje se dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama na temelju stavka 5. ovog članka šalju se putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020 te uključuju sve dostupne pojedinosti, posebice podatke nužne za identifikaciju neusklađene ambalaže, podrijetlo ambalaže, prirodu navodne neusklađenosti i povezani rizik, prirodu i trajanje poduzetih nacionalnih mjera te argumente koje je iznio gospodarski subjekt, a prema potrebi i informacije iz članka 61. stavka 1. ove Uredbe. Tijela za nadzor tržišta ujedno navode je li neusklađenost posljedica jednog od sljedećih uzroka:
- (a) ambalaža ne ispunjava zahtjeve u pogledu održivosti utvrđene u ovoj Uredbi ili na temelju nje;
 - (b) usklađene norme ili zajedničke specifikacije iz članaka 36. i 37. ove Uredbe sadržavaju nedostatke.
7. Države članice, osim države članice koja poduzima mjere na temelju stavka 5., bez odgode obavješćuju Komisiju i druge države članice o donesenim mjerama te im prosljeđuju dodatne informacije koje imaju na raspolaganju u vezi s neusklađenošću dotične ambalaže i, ako ta država članica prigovori mjerama poduzetim na temelju stavka 5., o njihovim primjedbama.
8. Ako u roku od tri mjeseca od primitka informacija iz stavka 5. ili 7. nijedna država članica ni Komisija ne uloži prigovor na privremene mjere koju je poduzela određena država članica, te se mjere smatraju opravdanim.

Države članice mogu predvidjeti duže ili kraće razdoblje primjene privremenih mjera od tri mjeseca kako bi se uzele u obzir posebnosti dotičnih zahtjeva.

9. Države članice osiguravaju da se ambalaža povuče s njihova tržišta ili da se bez odgode poduzmu druge odgovarajuće restriktivne mjere za dotičnu ambalažu ili dotičnog izrađivača.

Članak 59.

Zaštitni postupak Unije

1. Ako se nakon završetka postupka iz članka 58. stavaka 5. i 6. ulože prigovori na mjeru koju je poduzela određena država članica na temelju članka 58. ili ako Komisija smatra da je neka nacionalna mjera u suprotnosti s pravom Unije, Komisija bez odgode započinje savjetovanje s državama članicama i relevantnim gospodarskim subjektom i evaluira tu nacionalnu mjeru. Na temelju rezultata te evaluacije Komisija donosi provedbeni akt kojim utvrđuje je li nacionalna mjera opravdana.

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

2. Provedbeni akt iz stavka 1. Komisija upućuje svim državama članicama i dostavlja ga državama članicama i relevantnom gospodarskom subjektu ili relevantnim gospodarskim subjektima bez odgode.

Ako se nacionalna mjera smatra opravdanom, sve države članice poduzimaju mjere potrebne za osiguravanje povlačenja neusklađene ambalaže sa svojeg tržišta te o tome obavješćuju Komisiju.

Ako se nacionalna mjera smatra neopravdanom, dotična država članica povlači tu mjeru.

3. Ako se nacionalna mjera smatra opravdanom, a neusklađenost ambalaže pripiše nedostacima usklađenih normi iz članka 36. ove Uredbe, Komisija primjenjuje postupak iz članka 11. Uredbe (EU) br. 1025/2012.
4. Ako se nacionalna mjera smatra opravdanom, a neusklađenost ambalaže pripiše nedostacima zajedničkih tehničkih specifikacija iz članka 37., Komisija bez odgode izmjenjuje ili stavlja izvan snage dotične zajedničke tehničke specifikacije.

Članak 60.

Usklađena ambalaža koja predstavlja rizik

1. Ako država članica nakon provedene evaluacije na temelju članka 58. utvrdi da ambalaža, iako je u skladu s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. ili na temelju njih, svejedno predstavlja rizik za okoliš ili zdravlje ljudi, od relevantnoga gospodarskog subjekta bez odgode zahtijeva da:
 - (a) u razumnom roku koji odrede tijela za nadzor tržišta i koji je razmjeran prirodi i, ako je relevantno, stupnju rizika, poduzme sve odgovarajuće mjere kako bi osigurao da dotična ambalaža, kada se stavlja na tržište, više ne predstavlja takav rizik;
 - (b) osigura sukladnost te ambalaže;
 - (c) povuče tu ambalažu s tržišta; ili
 - (d) opozove tu ambalažu.
2. Odstupajući od stavka 1., ako postoji rizika za zdravlje ljudi povezano s kontaktno osjetljivom ambalažom na koju se primjenjuje posebno pravo namijenjeno zaštiti zdravlja ljudi i taj se rizik prenosi na pakirani sadržaj ambalažnog materijala, tijela za nadzor ne provode evaluaciju u pogledu rizika za zdravlje ljudi ili životinja koji proizlazi iz ambalažnog materijala. Umjesto toga, tijela za nadzor obavješćuju tijela nadležna za kontrolu takvih rizika, odnosno, nadležna tijela navedena u uredbama (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 ili (EU) 2019/6 ili u Direktivi 2001/83/EZ.

3. Gospodarski subjekt osigurava poduzimanje korektivnih mjera za svu neusklađenu ambalažu koju je stavio na raspolaganje na tržištu u cijeloj Uniji.
4. Dotična država članica bez odgode obavještuje Komisiju i druge države članice o svojim nalazima i daljnjim radnjama na temelju stavka 1. Te informacije uključuju sve dostupne pojedinosti, posebice podatke nužne za identifikaciju neusklađene ambalaže, njezino podrijetlo i lanac opskrbe, prirodu povezanog rizika te prirodu i trajanje poduzetih nacionalnih mjera.
5. Komisija bez odgode započinje savjetovanje s državama članicama i relevantnim gospodarskim subjektom te evaluiira poduzete nacionalne mjere. Na temelju rezultata te evaluacije Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje je li nacionalna mjera opravdana i, prema potrebi, predlaže odgovarajuće mjere.

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

U slučaju opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih sa zaštitom okoliša ili zdravlja ljudi Komisija u skladu s postupkom iz članka 65. stavka 3. donosi provedbeni akt koji se odmah primjenjuje.

Provedbeni akt iz ovog stavka Komisija upućuje svim državama članicama te je odmah dostavlja državama članicama i relevantnom gospodarskom subjektu.

Članak 61.

Kontrola ambalaže koja ulazi na tržište Unije

1. Tijela za nadzor tržišta bez odgode obavješćuju tijela imenovana na temelju članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/1020 o mjerama iz članka 58. stavka 5. ove Uredbe ako neusklađenost nije ograničena samo na njihovo državno područje. Ta obavijest uključuje sve relevantne informacije, posebice pojedinosti nužne za identifikaciju neusklađene ambalaže na koju se mjere primjenjuju i, u slučaju pakiranog proizvoda, samog proizvoda.
2. Tijela imenovana na temelju članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/1020 upotrebljavaju informacije dostavljene na temelju stavka 1. ovog članka za provedbu analize rizika na temelju članka 25. stavka 3. Uredbe (EU) 2019/1020.
3. Dostava informacija iz stavka 1. provodi se unošenjem informacija u relevantni sustav za upravljanje carinskim rizicima.
4. Komisija stvara međupovezanost kako bi se automatizirala dostava informacija spomenuta u stavku 1. ovog članka iz informacijskog i komunikacijskog sustava navedenog u članku 58. stavku 6. u sustav naveden u stavku 3. ovog članka. Ta međupovezanost postaje operativna najkasnije 24 mjeseca od datuma donošenja provedbenog akta iz stavka 5. ovog članka.

5. Komisija je ovlaštena donositi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila i pojedinosti o provedbenim aranžmanima za stavak 4., uključujući funkcionalnosti, podatkovne elemente i obradu podataka, kao i pravila o obradi osobnih podataka, povjerljivosti i vođenju obrade podataka u okviru međupovezanosti iz stavka 4.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja na temelju članka 65. stavka 2.

Članak 62.

Formalna neusklađenost

1. Ako država članica sazna za bilo koju od sljedećih okolnosti od relevantnoga gospodarskog subjekta zahtijeva da otkloni dotičnu neusklađenost:
- (a) EU izjava o sukladnosti nije sastavljena;
 - (b) EU izjava o sukladnosti nije pravilno sastavljena;
 - (c) QR kod ili nosač podataka iz članka 12. ne omogućuju pristup informacijama koje se zahtijevaju u skladu s tim člankom;
 - (d) tehnička dokumentacija iz Priloga VII. nije dostupna, nije potpuna ili sadržava pogreške;
 - (e) informacije iz članka 15. stavka 6. ili članka 18. stavka 3. nedostaju, nisu točne ili su nepotpune;

- (f) nisu ispunjeni drugi administrativni zahtjevi iz članka 15. ili članka 18.;
- (g) nisu ispunjeni zahtjevi u pogledu ograničenja za prekomjernu ambalažu ili uporabu određenih formata ambalaže iz članaka 24. i 25.;
- (h) u odnosu na ponovno uporabljivu ambalažu nisu ispunjeni zahtjevi iz članka 27. u pogledu uspostave sustava za ponovnu uporabu, njegova rada ili sudjelovanja njemu;
- (i) u odnosu na ponovno punjenje nisu ispunjeni zahtjevi u pogledu informiranja iz članka 28. stavaka 1. i 2.;
- (j) nisu ispunjeni zahtjevi za stanice za ponovno punjenje iz članka 28. stavka 3.;
- (k) nisu ostvareni ciljevi u pogledu ponovne uporabe utvrđeni u članku 29.;
- (l) nisu ispunjene obveze ponovnog punjenja iz članka 32. i obveze ponuda ponovne uporabe iz članka 33.;
- (m) nisu ispunjeni zahtjevi za ambalažu koja se može reciklirati iz članka 6.;
- (n) nisu ispunjeni zahtjevi za minimalni udio recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži iz članka 7.

2. Ako se neusklađenost iz stavka 1. točaka od (a) do (f) nastavi, dotična država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi zabranila stavljanje ambalaže na raspolaganje na tržištu ili kako bi osigurala opoziv ambalaže ili njezino povlačenje s tržišta.

3. Ako se neusklađenost iz stavka 1. točaka od (g) do (n) ovog članka nastavi, države članice primjenjuju pravila o sankcijama primjenjivima na kršenja ove Uredbe koja su utvrdile u skladu s člankom 68.

Poglavlje X.

Zelena javna nabava

Članak 63.

Zelena javna nabava

1. Kako bi se potaknule ponuda i potražnja za ekološki održivu ambalažu, Komisija do ... [60 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] donosi provedbene akte kojima se utvrđuju minimalni obvezni zahtjevi za javne ugovore obuhvaćene područjem primjene Direktive 2014/24/EU za ambalažu ili pakirane proizvode ili za usluge za koje se upotrebljavaju ambalaža ili pakirani proizvodi odnosno područjem primjene Direktive 2014/25/EU, a koje dodjeljuju javni naručitelji kako su definirani u članku 2. stavku 1. Direktive 2014/24/EU ili članku 3. stavku 1. Direktive 2014/25/EU, ili naručitelji kako su definirani u članku 4. stavku 1. Direktive 2014/25/EU, u kojima ambalaža ili pakirani proizvodi predstavljaju više od 30 % procijenjene vrijednosti ugovora ili vrijednosti proizvoda koji se upotrebljavaju za usluge koje su predmet ugovora. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2. ove Uredbe.

2. Zahtjevi utvrđeni u provedbenim aktima donesenim na temelju stavka 1. primjenjuju se na postupke dodjele ugovora o javnoj nabavi iz tog stavka pokrenute najmanje 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu dotičnog provedbenog akta.
3. Minimalni obvezni zahtjevi za zelenu javnu nabavu temelje se na zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 11. ili na temelju tih članaka i na sljedećim elementima:
 - (a) vrijednosti i opsegu javnih ugovora dodijeljenih za ambalažu ili pakirane proizvode ili za usluge ili radove za koje se upotrebljavaju ambalaža ili pakirani proizvodi;
 - (b) gospodarskoj izvedivosti u smislu mogućnosti javnih naručitelja ili naručitelja da kupe ekološki održiviju ambalažu ili ekološki održivije pakirane proizvode bez nerazmjernih troškova;
 - (c) stanju na tržištu relevantne ambalaže ili relevantnih pakiranih proizvoda na razini Unije;
 - (d) učincima zahtjeva na tržišno natjecanje;
 - (e) obvezama gospodarenja ambalažnim otpadom.
4. Minimalni obvezni zahtjevi za zelenu javnu nabavu mogu biti u obliku:
 - (a) tehničkih specifikacija u smislu članka 42. Direktive 2014/24/EU i članka 60. Direktive 2014/25/EU;
 - (b) kriterija za odabir u smislu članka 58. Direktive 2014/24/EU i članka 80. Direktive 2014/25/EU; ili

- (c) uvjeta za izvršenje ugovora u smislu članka 70. Direktive 2014/24/EU i članka 87. Direktive 2014/25/EU.

Ti se minimalni obavezni zahtjevi za zelenu javnu nabavu oblikuju u skladu s načelima iz direktiva 2014/24/EU i 2014/25/EU kako bi se olakšalo ostvarenje ciljeva ove Uredbe.

5. Javni naručitelji i naručitelji iz stavka 1. mogu, u propisno opravdanim slučajevima, odstupiti od zahtjeva utvrđenih u provedbenim aktima donesenim na temelju stavka 1. iz razloga javne sigurnosti ili javnog zdravlja. Javni naručitelji i naručitelji također mogu, u propisno opravdanim slučajevima, odstupiti od tih zahtjeva ako bi ti zahtjevi doveli do nerješivih tehničkih poteškoća.

Poglavlje XI.

Delegiranje ovlasti i postupak odbora

Članak 64.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavaka 7. i 8., članka 6. stavka 4. prvog i trećeg podstavka, članka 6. stavka 6., članka 7. stavka 9., članka 7. stavka 12. drugog podstavka, članka 7. stavka 13., članka 11. stavka 2., članka 29. stavka 10., članka 29. stavka 12. šestog podstavka, članka 29. stavka 13. drugog podstavka i članka 29. stavka 18. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od deset godina počevši od ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe]. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od deset godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavaka 7. i 8., članka 6. stavka 4. prvog i trećeg podstavka, članka 6. stavka 6., članka 7. stavka 9., članka 7. stavka 12. drugog podstavka, članka 7. stavka 13., članka 11. stavka 2., članka 29. stavka 10., članka 29. stavka 12. šestog podstavka, članka 29. stavka 13. drugog podstavka i članka 29. stavka 18. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavaka 7. ili 8., članka 6. stavka 4. prvog ili trećeg podstavka, članka 6. stavka 6., članka 7. stavka 9., članka 7. stavka 12. drugog podstavka, članka 7. stavka 13., članka 11. stavka 2., članka 29. stavka 10., članka 29. stavka 12. šestog podstavka, članka 29. stavka 13. drugog podstavka i članka 29. stavka 18. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 65.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor iz članka 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Poglavlje XII.

Izmjene

Članak 66.

Izmjene Uredbe (EU) 2019/1020

Uredba (EU) 2019/1020 mijenja se kako slijedi:

1. u Prilogu I. dodaju se sljedeće točke:

„XX⁺. Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12.6.2019., str. 1.);

XX⁺. Uredba (EU) 2024/... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020 i Direktive (EU) 2019/904 te stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ (SL L, ..., ELI: ...)++.”;

2. u Prilogu II. točka 8. briše se.

⁺ SL: molimo u tekst unijeti sljedeći uzastopni broj na popisu u Prilogu I. Uredbi (EU) 2019/1020.

⁺⁺ SL: molimo u tekst unijeti broj, datum donošenja i pojedinosti objave ove Uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)].

Članak 67.
Izmjene Direktive (EU) 2019/904

Direktiva (EU) 2019/904 mijenja se kako slijedi:

1. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako je ova Direktiva u proturječju s Direktivom 94/62/EZ ili Direktivom 2008/98/EZ, ova Direktiva ima prednost osim ako je drukčije predviđeno Uredbom (EU) 2024/... Europskog parlamenta i Vijeća ⁺“.

^{*} Uredba (EU) 2024/... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020 i Direktive (EU) 2019/904 te stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ (SL L, ..., ELI: ...);

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako je članak 4. ove Direktive u proturječju s člankom 25. stavcima 1. i 6. Uredbe (EU) 2024/... ⁺⁺⁺ kad je riječ o jednokratnoj plastičnoj ambalaži navedenoj u točki 3. Priloga V. toj uredbi, članak 25. stavci 1. i 6. te uredbe imaju prednost.“;

⁺ SL: u tekst unijeti broj ove Uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)] i dopuniti odgovarajuću bilješku.

⁺⁺ SL: u tekst unijeti broj ove Uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)].

2. u članku 6. stavku 5. točke (a) i (b) brišu se od 1. siječnja 2030. ili tri godine od datuma stupanja na snagu provedbenog akta iz članka 7. stavka 8. Uredbe (EU) 2024/...⁺, ovisno o tome koji datum nastupi kasnije;
3. u članku 13. stavku 1. točka (e) briše se od 1. siječnja 2030. ili tri godine od datuma stupanja na snagu provedbenog akta iz članka 7. stavka 8. Uredbe (EU) 2024/...⁺, ovisno o tome koji datum nastupi kasnije;
4. u članku 13. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija pregledava podatke i informacije dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima tog pregleda. U tom se izvješću ocjenjuju organizacija prikupljanja podataka i informacija, izvori podataka i informacija te metodologija primijenjena u državama članicama, kao i cjelovitost, pouzdanost, pravodobnost i dosljednost tih podataka i informacija. Ta ocjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se sastavlja nakon što države članice prvi put dostave podatke i informacije, a nakon toga svake četiri godine.”;

⁺ SL: u tekst unijeti broj ove Uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)] i dopuniti odgovarajuću bilješku.

5. dio B Priloga mijenja se kako slijedi:

(a) točke 7., 8. i 9. zamjenjuju se sljedećim:

„7. Spremnici za hranu izrađeni od ekspandiranog polistirena (EPS) ili ekstrudiranog polistirena (XPS), tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koje se upotrebljavaju za držanje:

- (a) hrane koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili na drugom mjestu;
- (b) hrane koja se obično konzumira iz posude; i
- (c) hrane koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja,

uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu;

8. Spremnici za napitke izrađeni od ekspandiranog polistirena (EPS) ili ekstrudiranog polistirena (XPS), uključujući njihove čepove i poklopce;

9. Čaše za napitke izrađene od ekspandiranog polistirena (EPS) ili ekstrudiranog polistirena (XPS), uključujući njihove čepove i poklopce;”;

(b) dodaju se sljedeće točke:

„10. Rastezljiva folija koja se upotrebljava u zračnim lukama ili na željezničkim kolodvorima za zaštitu prtljage tijekom prijevoza;

11. Komadići polistirena i druge plastične mase koji se upotrebljavaju za zaštitu pakirane robe tijekom prijevoza i rukovanja;
12. Plastični prstenovi za višestruko pakiranje koji se upotrebljavaju kao skupna ambalaža kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki 6. Uredbe (EU) 2024/...⁺”.

Poglavlje XIII.

Završne odredbe

Članak 68.

Sankcije

1. Države članice do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće.
2. Sankcije za neusklađenost s člancima od 24. do 29. uključuju upravne novčane kazne. Ako pravnim sustavom države članice nisu predviđene upravne novčane kazne, ovaj stavak može se primjenjivati tako da postupak za određivanje novčane kazne pokreće relevantno tijelo, a da novčanu kaznu izriču nadležni nacionalni sudovi, osiguravajući pritom da su ta pravna sredstva djelotvorna i imaju istovjetan učinak kao i upravne novčane kazne iz ovog stavka. U svakom slučaju, novčane kazne koje se izriču također moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće.

⁺ SL: u tekst unijeti broj ove Uredbe iz dokumenta PE-CON 73/24 [2022/0396(COD)].

3. Države članice do ... [dvije godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] obavješćuju Komisiju o pravilima i mjerama iz stavaka 1. i 2. te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 69.

Evaluacija

Komisija do ... [devet godina i 6 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] provodi evaluaciju ove Uredbe i njezina doprinosa funkcioniranju unutarnjeg tržišta i povećanju okolišne održivosti ambalaže. Ta evaluacija sadržava dio koji je posvećen, među ostalim, učinku ove Uredbe na poljoprivredno-prehrambeni sustav i na rasipanje hrane. Komisija Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija podnosi izvješće s glavnim nalazima te evaluacije. Države članice Komisiji dostavljaju sve informacije potrebne za izradu tog izvješća.

Članak 70.

Stavljanje izvan snage i prijelazne odredbe

1. Direktiva 94/62/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe], uz sljedeće iznimke:
 - (a) članak 8. stavak 2. Direktive 94/62/EZ nastavlja se primjenjivati 30 mjeseci od stupanja na snagu provedbenog akta donesenog na temelju članka 12. stavka 6. ove Uredbe;

- (b) članak 9. stavci 1. i 2. Direktive 94/62/EZ nastavljaju se primjenjivati kad je riječ o osnovnim zahtjevima na temelju točke 1. prve alineje Priloga II. toj uredbi do 31. prosinca 2029.;
 - (c) članak 5. stavci 2. i 3., članak 6. stavak 1. točke (d) i (e) te članak 6.a Direktive 94/62/EZ nastavljaju se primjenjivati do ... [posljednji dan kalendarske godine koja slijedi nakon isteka 36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe];
 - (d) članak 12. stavci 3.a, 3.b, 3.c i 4. Direktive 94/62/EZ nastavljaju se primjenjivati do ... [posljednji dan kalendarske godine nakon isteka 36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe], osim kad je riječ o dostavljanju podataka Komisiji, u pogledu kojih se nastavlja primjenjivati do ... [posljednji dan kalendarske godine koja slijedi nakon isteka 54 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].
- 2. Odluka 97/129/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od ... [42 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].
 - 3. Odluke 2001/171/EZ i 2009/292/EZ i dalje su na snazi i primjenjuju se sve dok se ne stave izvan snage delegiranim aktima koje Komisija donese na temelju članka 5. stavka 7. ove Uredbe.
 - 4. Države članice mogu zadržati nacionalne odredbe kojima se ograničava stavljanje na tržište ambalaže u formatima i za uporabe koji su navedeni u točkama 2. i 3. Priloga V. do 1. siječnja 2030. Članak 4. stavak 3. ne primjenjuje se na navedene nacionalne mjere do 1. siječnja 2030.

5. Upućivanja na Direktivu 94/62/EZ stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga XIII. ovoj Uredbi.

Članak 71.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Međutim, članak 67. stavak 5. primjenjuje se od ... [48 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament

Predsjednica

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica

PRILOG I.

Okvirni popis predmeta obuhvaćenih definicijom ambalaže iz članka 3. stavka 1. točke 1.

A. Članak 3. stavak 1. točka 1. podtočka (a)

1. Predmeti koji su ambalaža:

Kutije za slatkiše

Ovojnica od folije za kutiju za CD

Vrećice za slanje kataloga i časopisa (u kojima se nalazi časopis)

Papirnati čipkasti podlošci za kolače koji se prodaju zajedno s kolačima

Kalemi, tube i valjci na koje se namataju fleksibilni materijali (npr. plastična folija, aluminij ili papir), osim kalema, tuba i valjaka koji su dio proizvodnih strojeva i ne upotrebljavaju se za prezentiranje proizvoda kao prodajne jedinice

Lonci za cvijeće i biljke, uključujući posude za sjeme, namijenjeni samo za prodaju i prijevoz

Staklene bočice za injekcijske otopine

„Spindle” kutije za CD-ove (koje se prodaju s CD-ovima i nisu namijenjene za pohranu)

Vješalice za odjeću (koje se prodaju zajedno s odjevnim predmetima)

Kutije za šibice

Sustavi sterilnih barijera (vrećice, podlošci i materijali potrebni za očuvanje sterilnosti proizvoda)

Ponovno punjive čelične boce koje se upotrebljavaju za razne vrste plina, osim vatrogasnih aparata

Vrećice za čaj i kavu od folije

Kutije koje se upotrebljavaju za tube zubne paste

2. Predmeti koji nisu ambalaža:

Lonci za cvijeće i biljke, uključujući posude za sjeme, koji se upotrebljavaju u poslovanju među poduzećima u različitim fazama proizvodnje ili koji su namijenjeni prodaji s biljkama

Kutije za alat

Voštani ovoj za sir

Ovici za kobasice

Vješalice za odjeću (koje se prodaju zasebno)

Spremnici s tintom za pisače

Kutije za CD-ove, DVD-ove i videokasete (u kojima se prodaju CD-ovi, DVD-ovi i videokasete)

„Spindle” kutije za CD-ove (koje se prodaju prazne i namijenjene su za pohranu)

Topive vrećice za deterdžente

Lampioni (posude za svijeće)

Mehanički mlinac (ugrađen u ponovno punjivu posudu, npr. ponovno punjivi mlinac za papar)

B. Članak 3. stavak 1. točka 1. podtočke (b) i (c)

1. Predmeti koji su ambalaža:

Etikete izravno obješene ili pričvršćene na proizvod, uključujući ljepljive etikete pričvršćene na voće i povrće

Četkica maskare koja čini dio zatvarača posudice

Ljepljive etikete pričvršćene na drugu ambalažu

Spajalice

Plastični naglavci

Posudica za doziranje koja čini dio zatvarača posude za deterdžent

Mehanički mlinac (ugrađen u jednokratni spremnik napunjen proizvodom, npr. mlinac za papar napunjen paprom)

2. Predmeti koji nisu ambalaža:

Pričvrсна pločica za radiofrekvencijsku identifikaciju (RFID)

Oznake gume u skladu s Uredbom (EU) 2020/740 Europskog parlamenta i Vijeća¹

C. Članak 3. stavak 1. točka 1. podtočke (d) i (e)

1. Predmeti koji su ambalaža ako su dizajnirani i predviđeni za punjenje na prodajnom mjestu:

Papirnate ili plastične vrećice za nošenje

Tanjuri i čaše za jednokratnu uporabu

Prozirna prijanjajuća folija

Vrećice za sendviče

Aluminijska folija

Plastična folija za odjeću opranu u praonicama rublja

2. Predmeti koji nisu ambalaža:

Štapići za miješanje

Pribor za jelo za jednokratnu uporabu

¹ Uredba (EU) 2020/740 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 2020 o označivanju guma s obzirom na učinkovitost potrošnje goriva i druge parametre, izmjeni Uredbe (EU) 2017/1369 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1222/2009 (SL L 177, 5.6.2020., str. 1.).

Papir za umatanje (koji se potrošačima i poslovnim subjektima prodaje zasebno)

Papirnati kalupi za pečenje (koji se prodaju prazni)

Papirnati čipkasti podlošci za kolače koji se prodaju bez kolača

Tanjuri i čaše za jednokratnu uporabu koji nisu predviđeni za punjenje na prodajnom mjestu

PRILOG II.

Kategorije i parametri za ocjenjivanje mogućnosti recikliranja ambalaže

Tablica 1.

Okvirni popis ambalažnih materijala te vrsta i kategorija ambalaže na koje se upućuje u članku 6.

Br. kategorije	Prevladavajući ambalažni materijal	Vrsta ambalaže	Format (ogledni i neiscrpn primjeri)	Boja / optička propusnost
1	Staklo	Staklo i višeslojna (kompozitna) ambalaža koju većim dijelom čini staklo	Boce, staklenke, bočice, posudice za kozmetiku, posude, ampule, posudice od (natrij-kalcij-silikatnog) stakla, limenke za areosole	–
2	Papir/karton	Papirnata/kartonska ambalaža	Kutije, podlošci, skupna ambalaža, fleksibilna papirnata ambalaža (npr. folije, listovi, vrećice, poklopci, stošci, omoti)	–
3	Papir/karton	Višeslojna (kompozitna) ambalaža koju većim dijelom čini papir/karton	Kartonske kutije za tekućine i papirnatu čašu (laminirane poliolefinom i s aluminijem ili bez njega), podlošci, tanjuri i čaše, metalizirani ili plastificirani papir/karton, papir/karton s plastičnim podstavama/prozorčićima	–
4	Metali	Čelik i višeslojna (kompozitna) ambalaža koju većim dijelom čini čelik	Kruti formati (limenke za areosole, limenke, limenke za boje, kutije, podlošci, bačve, tube) izrađeni od čelika, uključujući pokositreni (bijeli) lim i nehrđajući čelik	–

Br. kategorije	Prevladavajući ambalažni materijal	Vrsta ambalaže	Format (ogledni i neiscrpni primjeri)	Boja / optička propusnost
5	Metali	Aluminij i višeslojna (kompozitna) ambalaža koju većim dijelom čini aluminij – kruti formati	Kruti formati (limenke za hranu i napitke, boce, aerosoli, bačve, tube, limenke, kutije, podlošci) izrađeni od aluminija	–
6	Metali	Aluminij i višeslojna (kompozitna) ambalaža koju većim dijelom čini aluminij – polukruti i fleksibilni formati	Polukruti i fleksibilni formati (spremnici i podlošci, tube, folije, savitljive folije) od aluminija	–
7	Plastika	PET – kruti formati	Boce i bočice	Transparentna bistra / obojena, netransparentna
8	Plastika	PET – kruti formati	Kruti formati osim boca i bočica (uključujući lonce, posude, staklenke, čaše, jednoslojne i višeslojne podloške i spremnike, limenke za areosole)	Transparentna bistra / obojena, netransparentna
9	Plastika	PET – fleksibilni formati	Folije	Prirodna/obojena
10	Plastika	PE – kruti formati	Spremnici, boce, podlošci, lonci i tube	Prirodna/obojena
11	Plastika	PE – fleksibilni formati	Folije, uključujući višeslojnu ambalažu i ambalažu koja se sastoji od više materijala	Prirodna/obojena
12	Plastika	PP – kruti formati	Spremnici, boce, podlošci, lonci i tube	Prirodna/obojena

Br. kategorije	Prevladavajući ambalažni materijal	Vrsta ambalaže	Format (ogledni i neiscrpn primjeri)	Boja / optička propusnost
13	Plastika	PP – fleksibilni formati	Folije, uključujući višeslojnu ambalažu i ambalažu koja se sastoji od više materijala	Prirodna/obojena
14	Plastika	HDPE i PP – kruti formati	Sanduci i palete, valovita plastika	Prirodna/obojena
15	Plastika	PS i XPS – kruti formati	Kruti formati (uključujući ambalažu za mliječne proizvode, podloške, čaše i druge spremnike za hranu)	Prirodna/obojena
16	Plastika	EPS – kruti formati	Kruti formati (uključujući kutije za ribu / bijelu tehniku i podloške)	Prirodna/obojena
17	Plastika	Ostala kruta plastika (npr. PVC, PC) uključujući multifunkcionalne materijale – kruti formati	Kruti formati, uključujući spremnike za robu u rasutom stanju, bačve	–
18	Plastika	Ostala fleksibilna plastika, uključujući multifunkcionalne materijale – fleksibilni formati	Vrećice, pakiranje tipa „blister”, toplinski oblikovana ambalaža, ambalaža za vakuumiranje, ambalaža s modificiranom atmosferom/vlažnosti, uključujući fleksibilne spremnike za robu u rasutom stanju, vrećice, rastezljivu foliju za omatanje	–
19	Plastika	Biorazgradiva plastika[1] – kruti formati (npr. PLA, PHB) i fleksibilni formati (npr. PLA)	Kruti i fleksibilni formati	–

Br. kategorije	Prevladavajući ambalažni materijal	Vrsta ambalaže	Format (ogledni i neiscrpni primjeri)	Boja / optička propusnost
20	Drvo, pluto	Drvena ambalaža, uključujući pluto	Palete, kutije, sanduci	–
21	Tekstil	Prirodna i sintetička tekstilna vlakna	Vrećice	–
22	Keramička ili porculanska kamenština	Glina, kamen	Lonci, spremnici, boce, staklenke	–

^[1] Napomena: ova kategorija sadržava plastiku koja je lako biorazgradiva (što znači da ima dokazanu sposobnost pretvaranja više od 90 % izvornog materijala u CO₂, vodu i minerale biološkim procesima u roku od šest mjeseci), i to bez obzira na sirovine koje se upotrebljavaju za njihovu proizvodnju. Polimeri na biološkoj osnovi koji nisu lako biorazgradivi obuhvaćeni su drugim relevantnim kategorijama plastike.

Tablica 2.

Okvirni popis ambalažnih materijala i kategorija ambalaže na koje se upućuje u članku 6.

Materijali	Kategorije	Poveznica na tablicu 1., Prilog II.
Plastika	PET – kruti formati	Kategorije 7, 8
	PE – kruti formati, PP – kruti formati, HDPE i PP – kruti formati	Kategorije 10, 12, 14
	Folije / fleksibilni formati	Kategorije 9, 11, 13, 18
	PS, XPS, EPS	Kategorije 15, 16
	Ostala kruta plastika	Kategorija 17
	Biorazgradiva (kruti i fleksibilni formati)	Kategorija 19
Papir/karton	Papir/karton (osim kartonskih kutija za tekućine)	Kategorije 2, 3
	Kartonske kutije za tekućine	Kategorija 3
Metali	Aluminij	Kategorije 5, 6
	Čelik	Kategorija 4
Staklo	Staklo	Kategorija 1
Drvo	Drvo, pluto	Kategorija 20
Ostalo	Tekstil, keramika/porculan i ostalo	Kategorije 21, 22

Tablica 3.
Razredi učinkovitosti mogućnosti recikliranja

Mogućnost recikliranja ambalaže izražava se u razredima učinkovitosti A, B ili C.

Od 2030. učinkovitost mogućnosti recikliranja temelji se na kriterijima za dizajn za recikliranje. Kriterijima za dizajn za recikliranje osigurava se kružnost uporabe dobivenih sekundarnih sirovina dostatne kvalitete za zamjenu primarnih sirovina.

Ocjenjivanje na temelju kriterija za dizajn za recikliranje provodi se za svaku kategoriju ambalaže navedenu u tablici 1., uzimajući u obzir metodologiju utvrđenu na temelju članka 6. stavka 4. i povezane delegirane akte te parametre utvrđene u tablici 4. Nakon razmatranja kriterija po jedinici ambalaže, ambalaža će se razvrstati u kategorije A, B ili C. Ako je razred učinkovitosti mogućnosti recikliranja određene jedinice ambalaže niži od 70 %, smatra se da ta jedinica ambalaže nije u skladu s razredima učinkovitosti mogućnosti recikliranja te će se stoga smatrati da se ambalaža tehnički ne može reciklirati i njezino se stavljanje na tržište ograničava.

Od 2035. ocjenjivanju mogućnosti recikliranja dodaje se novi faktor, a to je ocjenjivanje recikliranja u širim razmjerima. Stoga se provodi novo ocjenjivanje na temelju količine (mase) učinkovito recikliranog materijala iz svake kategorije ambalaže u skladu s metodologijom uspostavljenom u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 6. stavka 5. Pragovi povezani s godišnjom količinom recikliranih ambalažnih materija za usklađenost s ocjenom recikliranja u širim razmjerima određuju se uzimajući u obzir cilj utvrđen u članku 3. stavku 1. točki 39.

2030.		2035.			2038.		
Razred učinkovitosti mogućnosti recikliranja	Dizajn za recikliranje Ocjena mogućnosti recikliranja po jedinici, izražena u masenom udjelu	Razred učinkovitosti mogućnosti recikliranja (za dizajn za recikliranje)	Dizajn za recikliranje Ocjena mogućnosti recikliranja po jedinici, izražena u masenom udjelu	Razred učinkovitosti mogućnosti recikliranja (za ocjenjivanje recikliranja u širim razmjerima)	Razred učinkovitosti mogućnosti recikliranja	Dizajn za recikliranje Ocjena mogućnosti recikliranja po jedinici, izražena u masenom udjelu	Razred učinkovitosti mogućnosti recikliranja (za ocjenjivanje recikliranja u širim razmjerima)
Razred A	Najmanje 95 %	Razred A	Najmanje 95 %	Razred A recikliranja u širim razmjerima	Razred A	Najmanje 95 %	Razred A recikliranja u širim razmjerima
Razred B	Najmanje 80 %	Razred B	Najmanje 80 %	Razred B recikliranja u širim razmjerima	Razred B	Najmanje 80 %	Razred B recikliranja u širim razmjerima
Razred C	Najmanje 70 %	Razred C	Najmanje 70 %	Razred C recikliranja u širim razmjerima	Razred C NE SMIJE SE STAVLJATI NA TRŽIŠTE	Najmanje 70 %	Razred C recikliranja u širim razmjerima
TEHNIČKI NEMOGUĆE RECIKLIRATI	Manje od 70 %	TEHNIČKI NEMOGUĆE RECIKLIRATI	Manje od 70 %	NERECIKLIRANO U ŠIRIM RAZMJERIMA (ispod pragova iz članka 3. stavka 1. točke 39.)	TEHNIČKI NEMOGUĆE RECIKLIRATI	Manje od 70 %	NERECIKLIRANO U ŠIRIM RAZMJERIMA (ispod pragova iz članka 3. stavka 1. točke 39.)

Tablica 4.

Neiscrpan popis parametara za utvrđivanje kriterija za dizajn za recikliranje na temelju članka 6.

Popis u ovoj tablici upotrebljava se kao osnova za utvrđivanje kriterija za dizajn za recikliranje (kako je navedeno u članku 6. stavku 4.). Zatim se kriteriji za dizajn za recikliranje upotrebljavaju za određivanje izračuna iz kojeg proizlaze razredi učinkovitosti koji su navedeni u tablici 3. Usto, pri ocjeni parametara s tog popisa uzimaju se u obzir:

- odvojivost bilo koje komponente ambalaže, ručno od strane krajnjih korisnika ili u pogonima za preradu,
- učinkovitost postupaka razvrstavanja i recikliranja, primjerice prinos,
- razvoj tehnologija za razvrstavanje i recikliranje (kako bi se odgovorilo na taj aspekt ako se ambalaža ne može razvrstati danas, ali bi se mogla razvrstavati za dvije godine) i
- očuvanje funkcionalnosti sekundarnih sirovina koje omogućuju zamjenu primarnih sirovina.

Pri utvrđivanju kriterija za dizajn za recikliranje u obzir se uzima funkcionalnost ambalaže koju parametri navedeni u nastavku pružaju ambalaži.

Parametri za kriterije za dizajn za recikliranje	Relevantnost parametra
Aditivi	Aditivi se često odnose na tvari koje se dodaju materijalima kako bi se dobila posebna svojstva. Prisutnost aditiva u ambalažnim spremnicima može dovesti do netočnog razvrstavanja ambalažnih materijala tijekom postupka razvrstavanja i kontaminirati dobivene sekundarne sirovine.
Etikete	Stopa pokrivenosti etiketama može utjecati na učinkovitost postupka razvrstavanja. Materijal od kojeg je etiketa izrađena i vrsta ljepila ili adheziva utječu i na kvalitetu sekundarne sirovine.

Parametri za kriterije za dizajn za recikliranje	Relevantnost parametra
Naglavci	Stopa pokrivenosti naglancima na glavnom dijelu ambalaže utječe na mogućnosti razvrstavanja. Osim toga, uporaba naglavaka može utjecati na mogućnost njihova odvajanja od glavnog dijela ambalaže. Materijal od kojeg je naglavak izrađen može utjecati i na mogućnost razvrstavanja i na mogućnost recikliranja ambalaže.
Zatvarači i ostale male komponente ambalaže	Zatvarači se odnose na komponente koje se upotrebljavaju za zatvaranje ili brtvljenje ambalaže. Mogu postojati različite vrste zatvarača, u krutom ili fleksibilnom formatu, kao što su rastezljive folije koje se ne mogu otvoriti bez vidljivog oštećenja, obloge, čepovi, poklopci, brtve, ventili itd. Materijal od kojeg je zatvarač izrađen može utjecati i na mogućnost razvrstavanja i na mogućnost recikliranja ambalaže. Zatvarači koji nisu čvrsto pričvršćeni na ambalažu mogu povećati onečišćenje okoliša. Male komponente ambalaže pričvršćene na glavni dio ambalaže mogu utjecati na mogućnost odvajanja i recikliranja ambalaže. Osim toga, te se komponente mogu izgubiti u postupku razvrstavanja i recikliranja.
Adhezivi	Adhezivi se mogu upotrebljavati tako da se mogu jednostavno odvojiti u postupku recikliranja ili da ih može jednostavno odvojiti krajnji korisnik ili tako da ne utječu na učinkovitost postupaka razvrstavanja i recikliranja. Prisutnost ostataka adheziva na ambalaži može umanjiti kvalitetu (čistoću) sekundarnih sirovina. Upotrebom perivih adheziva može se osigurati njihovo odvajanje od glavnog dijela ambalaže i zajamčiti da ostaci adheziva ne ostanu u sekundarnoj sirovini.
Boje	Boje su tvari koje daju boju ambalažnom materijalu. Intenzivno obojeni materijali u papiru ili plastici mogu otežati razvrstavanje i smanjiti kvalitetu sekundarnih sirovina.
Materijalni sastav	Poželjno je upotrebljavati monomaterijale ili kombinacije materijala koje omogućuju jednostavno odvajanje i osiguravaju velik prinos sekundarnih sirovina.

Parametri za kriterije za dizajn za recikliranje	Relevantnost parametra
Barijere/premazi	Materijal ili tvar dodani kako bi dali svojstva barijere (barijera) ili različiti materijali nanесeni na površinu kako bi dali druga svojstva (premaz). Prisutnost barijera ili premaza u ambalaži može otežati recikliranje. Poželjne su kombinacije kojima se osigurava velik prinos sekundarnih sirovina.
Tinte i lakovi / tiskanje / označivanje kodom	Tinte i lakovi smjese su bojila s drugim tvarima koje se nanose na materijal postupkom tiskanja ili premazivanja (tinta) ili zaštitnim premazom izrađenim od smole ili celuloznog estera ili od obiju tih tvari, otopljenih u hlapljivom otapalu (lak). Označivanje kodom odnosi se na tiskanje koje se primjenjuje izravno na prodajnu ambalažu u svrhu označivanja serije te drugih informacija i robne marke u obliku koda. Uporaba tinte sa zabrinjavajućim tvarima otežava recikliranje jer se takve jedinice ambalaže ne mogu reciklirati. Ako ih ambalaža ispušta, tiskarske tinte mogu putem vode za pranje kontaminirati tok recikliranja. Isto tako, tiskarske tinte koje se ne ispuštaju mogu narušiti transparentnost toka recikliranja.
Ostaci proizvoda / jednostavnost pražnjenja	Ostaci sadržaja ambalaže mogu utjecati na mogućnost razvrstavanja i recikliranja ambalaže. Dizajn ambalaže trebao bi omogućiti jednostavno pražnjenje njezina sadržaja te bi pri odbacivanju ambalaža trebala biti potpuno ispražnjena.
Lakoća rastavljanja	Komponente koje su čvrsto pričvršćene jedna na drugu mogu utjecati na mogućnost razvrstavanja i recikliranja ambalaže. Dizajn ambalaže može olakšati mogućnost odvajanja različitih komponenti u različite tokove materijala.

PRILOG III.

Kompostabilna ambalaža

Uvjeti koje treba uzeti u obzir kad se propisuje ili uvodi uporaba formata kompostabilne ambalaže:

- (a) nije se mogla dizajnirati kao ponovno uporabljiva ambalaža ili se proizvodi nisu mogli staviti na tržište bez ambalaže;
 - (b) dizajnirana je tako da na kraju životnog vijeka uđe u tok organskog otpada;
 - (c) biorazgradiva je u mjeri koja joj omogućuje da prođe fizičko ili biološko raspadanje, uključujući anaerobnu razgradnju, čiji je konačni rezultat pretvorba u ugljikov dioksid i vodu, novu mikrobnu biomasu, mineralne soli i, u nedostatku kisika, metan;
 - (d) njezinom uporabom znatno se povećava skupljanje organskog otpada u odnosu na uporabu ambalažnih materijala koji nisu kompostabilni;
 - (e) njezinom uporabom znatno se smanjuje kontaminacija komposta ambalažom koja nije kompostabilna i ne otežava se obrada biootpada;
 - (f) njezinom uporabom ne povećava se kontaminacija tokova ambalažnog otpada koji nije kompostabilan.
-

PRILOG IV.

Metodologija za ocjenjivanje smanjenja ambalaže

Dio A

Kriteriji učinkovitosti

1. Zaštita proizvoda: dizajn ambalaže osigurava zaštitu proizvoda od trenutka pakiranja ili punjenja do njegove krajnje uporabe kako bi se spriječilo znatno oštećenje, gubitak, propadanje ili rasipanje proizvoda. Zahtjevi se mogu odnositi na zaštitu od mehaničkog ili kemijskog oštećenja, vibracija, kompresije, vlage, gubitka vlage, oksidacije, svjetla, kisika, mikrobiološke infekcije, štetnih organizama, pogoršanja organoleptičkih svojstava itd. te uključuju upućivanja na pravo Unije kojim se utvrđuju zahtjevi za kvalitetu proizvoda.
2. Postupci proizvodnje ambalaže: dizajn ambalaže kompatibilan je s postupcima proizvodnje i punjenja ambalaže. Postupcima proizvodnje ambalaže mogu se odrediti elementi dizajna ambalaže kao što su oblik spremnika, dopuštena odstupanja debljine, veličina, izvedivost alata ili specifikacije za smanjenje otpada u proizvodnji. Postupci koje izvodi izrađivač proizvoda mogu zahtijevati i određene elemente dizajna ambalaže, kao što su otpornost na udar i naprezanje, mehanička čvrstoća, brzina i učinkovitost linije za pakiranje, stabilnost kod prijenosa, toplinska otpornost, učinkovito zatvaranje, minimalan prazan prostor ili higijena.

3. Logistika: dizajn ambalaže osigurava odgovarajuću i sigurnu distribuciju, prijevoz, rukovanje i skladištenje pakiranog proizvoda. Zahtjevi se mogu odnositi na dimenzijsku koordinaciju radi optimalnog iskorištavanja prostora, kompatibilnost sa sustavima utovara na palete i istovara s paleta, sustavom rukovanja i skladištenja te na cjelovitost sustava ambalaže tijekom prijevoza i rukovanja.
4. Funkcionalnost ambalaže: dizajn ambalaže osigurava njezinu funkcionalnost, uzimajući u obzir svrhu proizvoda i posebne razloge zbog kojih se prodaje, kao što je prodaja u svrhu poklona ili povodom sezonskih događanja.
5. Zahtjevi u pogledu informacija: dizajn ambalaže osigurava da se krajnjim korisnicima mogu pružiti sve potrebne informacije o pakiranom proizvodu, njegovoj uporabi, skladištenju i čuvanju, uključujući sigurnosne upute. Zahtjevi mogu uključivati informacije o proizvodu, upute za skladištenje, primjenu i uporabu, bar kodove i datum do kojeg je proizvod najbolje upotrijebiti.
6. Higijena i sigurnost: dizajn ambalaže jamči sigurnost korisnika i potrošača te sigurnost i higijenu pakiranog proizvoda tijekom njegove distribucije, krajnje uporabe i odbacivanja. Zahtjevi mogu uključivati dizajn za sigurno rukovanje, sigurnost djece, zaštitu od neovlaštenog otvaranja, zaštitu od krađe, zaštitu od krivotvorenja, upozorenja o mogućim opasnostima, jasno navođenje sadržaja, napravu za sigurno otvaranje ili zatvarač s ispuštanjem tlaka.
7. Pravni zahtjevi: dizajn ambalaže osigurava usklađenost ambalaže i pakiranog proizvoda s primjenjivim pravom.

8. Reciklirani sadržaj, mogućnost recikliranja i ponovna uporaba: dizajn ambalaže osigurava ponovnu uporabljivost, mogućnost recikliranja i uključivanje recikliranog sadržaja kako je propisano na temelju ove Uredbe. Ako je ambalaža predviđena za ponovnu uporabu, ona ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 11. stavku 1. To znači da će možda biti potrebno povećati masu ili obujam ambalaže više nego što bi to inače bilo moguće u okviru drugih čimbenika učinkovitosti kako bi se primjerice omogućio veći broj putovanja ili ciklusa, olakšalo uključivanje recikliranog sadržaja ili povećala mogućnost recikliranja (na primjer pri prelasku na monomaterijal ili reciklirani sadržaj nakon potrošnje).

Dio B

Metodologija za ocjenjivanje i utvrđivanje minimalnog obujma i mase ambalaže

Ocjenjivanje minimalnog obujma i mase ambalaže koji su nužni za osiguravanje funkcionalnosti ambalaže kako je opisana u članku 3. stavku 1. točki 1. objašnjava se u tehničkoj dokumentaciji i obuhvaća barem sljedeće:

- (a) opis ishoda ocjenjivanja, uključujući pojedinosti izračuna minimalne nužne mase i obujma ambalaže; u obzir se uzimaju i dokumentiraju moguće razlike među proizvodnim serijama iste ambalaže;

- (b) za svaki kriterij učinkovitosti iz dijela A opis u kojem se objašnjava zahtjev za dizajn koji onemogućuje daljnje smanjenje mase ili obujma ambalaže, a da se pritom ne ugrozi funkcionalnost ambalaže, uključujući sigurnost i higijenu, za pakirani proizvod, ambalažu i korisnika; opisuje se metoda primijenjena za identifikaciju tih zahtjeva za dizajn te objašnjavaju razlozi koji onemogućuju daljnje smanjenje mase ili obujma ambalaže; istražuju se sve mogućnosti smanjenja u vezi s određenim ambalažnim materijalom, kao što je smanjenje svih suvišnih slojeva koji nemaju funkciju ambalaže; zamjena jednog ambalažnog materijala drugim ne smatra se dostatnom;
- (c) sve rezultate ispitivanja, istraživanja tržišta ili studije koji su upotrijebljeni za ocjenjivanje provedeno u skladu s točkama (a) i (b).
-

PRILOG V.

Ograničenja uporabe formata ambalaže

	Format ambalaže	Ograničenje uporabe	Ogledni primjer
1.	Skupna jednokratna plastična ambalaža	Jednokratna plastična ambalaža koja se upotrebljava na prodajnom mjestu za grupiranje robe koja se prodaje u bocama, limenkama, konzervama, loncima, posudama i paketićima, a osmišljena je kao praktična ambalaža kako bi se potrošačima omogućila kupnja više proizvoda ili kako bi ih se na to potaknulo. To ne uključuje skupnu ambalažu potrebnu radi lakšeg rukovanja.	Folije za grupiranje, rastezljive folije
2.	Jednokratna plastična ambalaža za neprerađeno svježe voće i povrće	Jednokratna plastična ambalaža za manje od 1,5 kg pretpakiranog svježeg voća i povrća. Države članice mogu utvrditi izuzeća u pogledu tog ograničenja ako postoji dokazana potreba za izbjegavanjem gubitka vode ili jedrošći, mikrobioloških opasnosti ili udaraca, oksidacije, ili ako ne postoji druga mogućnost da se izbjegne miješanje ekološkog voća i povrća s neekološkim voćem i povrćem u skladu sa zahtjevima iz Uredbe (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća ¹ koji se odnose na certifikaciju i označivanje, a da to ne podrazumijeva nerazmjerne gospodarske i administrativne troškove.	Mreže, vrećice, podlošci, spremnici

¹ Uredba (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL L 150, 14.6.2018., str. 92.).

	Format ambalaže	Ograničenje uporabe	Ogledni primjer
3.	Jednokratna plastična ambalaža	Jednokratna plastična ambalaža za hranu i napitke koji se pune i konzumiraju u prostorijama ugostiteljskog sektora, koje uključuju sve prostore sa stolovima i stolicama za konzumiranje hrane, unutar i izvan mjesta poslovanja, prostore za stajanje i prostore za konzumiranje hrane koje nekoliko gospodarskih subjekata ili trećih strana zajedno stavlja na raspolaganje krajnjim korisnicima radi konzumiranja hrane i pića. Izuzeti su objekti u ugostiteljskom sektoru koji nemaju pristup pitkoj vodi.	Podlošci, tanjuri i čaše za jednokratnu uporabu, vrećice,, kutije
4.	Jednokratna plastična ambalaža za začinske tvari, voćne namaze, umake, vrhnje za kavu, šećer i mirodije u ugostiteljskom sektoru	Jednokratna plastična ambalaža u ugostiteljskom sektoru koja sadržava pojedinačne porcije ili obroke i koja se upotrebljava za začinske tvari, voćne namaze, umake, vrhnje za kavu, šećer i mirodije, osim u sljedećim slučajevima: (a) ako se ambalaža pruža zajedno s gotovom hranom za ponijeti namijenjenom neposrednoj konzumaciji bez potrebe za daljnjom pripremom; (b) ako je takva ambalaža potrebna kako bi se osigurala sigurnost i higijena u objektima u kojima postoji medicinska potreba za individualiziranom skrbi, kao što su bolnice, klinike ili domovi za starije i nemoćne osobe.	Vrećice, posude, podlošci, kutije

	Format ambalaže	Ograničenje uporabe	Ogledni primjer
5.	Jednokratna ambalaža u sektoru iznajmljivanja smještaja namijenjena za pojedinačne rezervacije	Jednokratna ambalaža za kozmetičke i higijenske proizvode te proizvode za osobnu njegu koja se upotrebljava u sektoru iznajmljivanja smještaja, kako je opisan u statističkoj klasifikaciji ekonomskih djelatnosti NACE Rev. 2, namijenjena samo za pojedinačne rezervacije i predviđena za odlaganje u otpad prije dolaska sljedećeg gosta.	Bočice za šampon, bočice za losion za ruke i tijelo, vrećice za sapune
6.	Vrlo lagane plastične vrećice za nošenje	Vrlo lagane plastične vrećice za nošenje, osim vrlo laganih plastičnih vrećice za nošenje koje su potrebne zbog higijenskih razloga ili se pružaju kao prodajna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže u sprečavanju rasipanja hrane.	Vrlo tanke vrećice za namirnice u rasutom stanju

PRILOG VI.

Zahtjevi za sustave za ponovnu uporabu i stanice za ponovno punjenje

Za potrebe ovog Priloga primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „smjernice za upravljanje” znači upravljačka struktura sustava za ponovnu uporabu u kojoj se definira uloga sudionika sustava, vlasništvo i svaki predviđeni prijenos vlasništva nad ambalažom, kao i drugi relevantni elementi upravljanja sustavom za ponovnu uporabu kako su definirani u ovom Prilogu;
- (b) „sustav zatvorene petlje” znači sustav za ponovnu uporabu u kojem operator sustava ili skupina sudionika sustava koji međusobno surađuju omogućuju kruženje ponovno uporabljive ambalaže bez mijenjanja vlasništva nad ambalažom;
- (c) „sustav otvorene petlje” znači sustav za ponovnu uporabu u kojem ponovno uporabljiva ambalaža kruži među neodređenim brojem sudionika sustava te se vlasništvo nad ambalažom mijenja jednom ili više puta u procesu ponovne uporabe;
- (d) „operator sustava” znači svaka fizička ili pravna osoba koja je sudionik sustava i upravlja sustavom za ponovnu uporabu;
- (e) „sudionik sustava” znači svaka fizička ili pravna osoba koja sudjeluje u sustavu za ponovnu uporabu i obavlja barem jednu od sljedećih radnji: prikuplja ambalažu od krajnjih korisnika ili drugih sudionika sustava, obnavlja je, distribuira među sudionicima sustava, prevozi, puni proizvodima, pakira ili nudi krajnjim korisnicima; u sustavu za ponovnu uporabu može sudjelovati jedan ili više sudionika sustava.

Dio A
Zahtjevi za sustave za ponovnu uporabu

1. Opći zahtjevi za sustave za ponovnu uporabu

Za sve sustave za ponovnu uporabu vrijedi sljedeće:

- (a) imaju jasno definiranu upravljačku strukturu kako je opisana u smjernicama za upravljanje;
- (b) imaju upravljačku strukturu koja:
 - i. osigurava da se ciljevi sustava iz smjernica za upravljanje i, ako je primjenjivo, ciljevi u pogledu ponovne uporabe i svi drugi ciljevi sustava mogu ostvariti;
 - ii. omogućuje jednak pristup i pravedne uvjete za sve gospodarske subjekte koji se žele uključiti u sustav;
 - iii. omogućuje jednak pristup i pravedne uvjete za sve krajnje korisnike;
- (c) osmišljeni su tako da osiguravaju da ponovno uporabljiva ambalaža koja prolazi cikluse unutar njih dosegne barem najmanji predviđeni broj ciklusa kako je utvrđeno u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 11. stavka 2.;
- (d) imaju pravila kojima se uređuje njihovo funkcioniranje, uključujući zahtjeve u pogledu uporabe ambalaže, koja prihvaćaju svi sudionici sustava i kojima se:
 - i. utvrđuju vrste i dizajn ambalaže koji smiju kružiti u sustavu;
 - ii. opisuju proizvodi predviđeni za uporabu, punjenje ili prijevoz u okviru sustava;

- iii. utvrđuju uvjeti za pravilno rukovanje ambalažom i njezinu uporabu;
 - iv. utvrđuju detaljni zahtjevi za obnavljanje ambalaže;
 - v. utvrđuju zahtjevi za skupljanje ambalaže;
 - vi. utvrđuju zahtjevi za skladištenje ambalaže;
 - vii. utvrđuju zahtjevi za punjenje ili utovar ambalaže;
 - viii. utvrđuju pravila za osiguravanje djelotvornog i učinkovitog skupljanja ponovno uporabljive ambalaže, među ostalim pružanjem poticaja krajnjim korisnicima da vraćaju ambalažu na skupljališta ili u sustav za skupno prikupljanje;
 - ix. utvrđuju pravila za osiguravanje jednakog i pravednog pristupa sustavu za ponovnu uporabu, među ostalim za potrošače u ranjivom položaju;
- (e) imaju operatora sustava koji nadzire pravilno funkcioniranje sustava i provjerava je li ponovna uporaba pravilno omogućena;
- (f) imaju pravila o izvješćivanju kojima se omogućuje pristup podacima o broju punjenja ili ponovnih uporaba (tj. ciklusa po kategoriji) i odbijanja, stopi skupljanja (tj. stopi povrata), prodajnim jedinicama ili istovjetnim jedinicama, uključujući materijal i po kategoriji ili prosječnu procjenu ako izračun nije izvediv, broju jedinica ponovno uporabljive ili ponovno punjive ambalaže dodane u sustav i broju jedinica ambalaže kojom se rukuje prema planu za kraj životnog vijeka;
- (g) osiguravaju da se dizajn ambalaže utvrđuje u skladu s međusobno dogovorenim specifikacijama ili normama;

- (h) osiguravaju pravednu raspodjelu troškova i koristi među svim sudionicima sustava;
- (i) osiguravaju provedbu obveza proširene odgovornosti proizvođača za ponovno uporabljivu ambalažu koja je upotrijebljena u sustavu i koja je postala otpad.

Sustavi otvorene petlje koji nemaju operatora sustava izuzeti su od zahtjeva iz točaka (b) podtočke i., (e), (f) i (h).

Sustavi otvorene petlje uspostavljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe izuzeti su od zahtjeva iz točaka (a), (b) podtočaka i. i ii., (e), (f) i (h).

2. Zahtjevi za sustave zatvorene petlje

Uz opće zahtjeve za sustave za ponovnu uporabu navedene u točki 1., sustavi zatvorene petlje ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) u sustavima postoji povratna logistika koja olakšava prijevoz ambalaže od krajnjih korisnika natrag do sudionika sustava;
- (b) sustavi osiguravaju skupljanje, obnavljanje i redistribuciju ambalaže;
- (c) sudionici sustava dužni su preuzeti ambalažu iz skupljališta ako se ona upotrebljavala, skupljala i skladištila u skladu s pravilima sustava.

3. Zahtjevi za sustave otvorene petlje

Uz opće zahtjeve za sustave za ponovnu uporabu navedene u točki 1., sustavi otvorene petlje ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) nakon što se ambalaža upotrijebi, sudionik sustava odlučuje hoće li je sam ponovno upotrijebiti ili proslijediti drugom sudioniku sustava u svrhu njezine ponovne uporabe;
- (b) sustavi osiguravaju provedbu i široku dostupnost skupljanja, obnavljanja i redistribucije ambalaže;
- (c) obnavljanje koje ispunjava zahtjeve iz dijela B dio je sustava.

Dio B Obnavljanje

- 1. Postupak obnavljanja ne ugrožava zdravlje i sigurnost osoba koje su odgovorne za provedbu obnove ambalaže te se učinak tog postupka na okoliš svodi na najmanju moguću mjeru. Taj se postupak izvodi u skladu sa zakonima primjenjivima na kontaktno osjetljive materijale, otpad i industrijske emisije.
- 2. Obnavljanje obuhvaća sljedeće postupke prilagođene formatu ponovno uporabljive ambalaže i njezinoj namjeni:
 - (a) ocjenu stanja ambalaže;
 - (b) uklanjanje oštećenih komponenti ambalaže ili komponenti ambalaže koje nisu ponovno uporabljive;
 - (c) otpremu uklonjenih komponenti ambalaže u odgovarajući postupak uporabe;

- (d) čišćenje i pranje ambalaže u skladu s propisanim higijenskim uvjetima;
 - (e) popravak ambalaže;
 - (f) pregled ambalaže i ocjenjivanje njezine svrsishodnosti.
3. Ako je potrebno, postupci čišćenja i pranja izvršavaju se u različitim fazama obnavljanja i ponavljaju se.
4. Obnovljen proizvod ispunjava zdravstvene i sigurnosne zahtjeve koji se na njega primjenjuju.

Dio C

Zahtjevi u pogledu ponovnog punjenja

Stanice za ponovno punjenje ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) na stanici za ponovno punjenje navode se jasne i precizne informacije o:
 - i. higijenskim normama koje spremnik krajnjeg korisnika mora ispunjavati kako bi se koristio za kupnju proizvoda na stanici za ponovno punjenje;
 - ii. vrstama i značajkama spremnika koji se mogu upotrijebiti za kupnju proizvoda putem ponovnog punjenja;
 - iii. podacima za kontakt krajnjeg distributera kako bi se osigurala usklađenost s higijenskim normama na temelju primjenjivog prava;

- (b) stanica za punjenje sadržava mjerni uređaj ili osigurava alternativne načine na koje krajnji korisnik može izabrati određenu količinu proizvoda za kupnju;
 - (c) cijena koju plaćaju krajnji korisnici ne uključuje masu spremnika.
-

PRILOG VII.

Postupak ocjenjivanja sukladnosti

Modul A

Interni nadzor proizvodnje

1. Interni nadzor proizvodnje postupak je ocjenjivanja sukladnosti u kojem izrađivač ispunjava obveze iz točaka 2., 3. i 4. te osigurava i na svoju isključivu odgovornost izjavljuje da ambalaža ispunjava zahtjeve iz članaka od 5. do 12. ove Uredbe koji se na nju odnose.

2. Tehnička dokumentacija

Izrađivač sastavlja tehničku dokumentaciju. Ta dokumentacija omogućuje ocjenjivanje sukladnosti ambalaže s primjenjivim zahtjevima te uključuje odgovarajuću analizu i procjenu rizika od nesukladnosti.

U tehničkoj dokumentaciji određuju se primjenjivi zahtjevi i ona obuhvaća, u mjeri u kojoj je to relevantno za ocjenjivanje, dizajn, proizvodnju i funkcioniranje ambalaže. Tehnička dokumentacija sadržava, ako je to primjenjivo, barem sljedeće elemente:

- (a) opći opis ambalaže i njezinu namjenu;
- (b) konceptualni dizajn, nacрте za proizvodnju i materijale komponenti;

- (c) opise i objašnjenja potrebne za razumijevanje nacрта iz točke (b) te shema i funkcioniranja ambalaže;
- (d) popis na kojem se navodi sljedeće:
 - i. usklađene norme iz članka 36. koje se primjenjuju u cijelosti ili djelomično;
 - ii. zajedničke specifikacije iz članka 37. koje se primjenjuju u cijelosti ili djelomično;
 - iii. druge relevantne tehničke specifikacije koje se upotrebljavaju u svrhu mjerenja ili izračuna;
 - iv. primijenjeni dijelovi usklađenih normi ili zajedničkih specifikacija u slučaju njihove djelomične primjene;
 - v. opis rješenja primijenjenih kako bi se ispunili zahtjevi iz točke 1. u slučaju da se usklađene norme ili zajedničke specifikacije ne primjenjuju;
- (e) kvalitativan opis načina provođenja ocjenjivanja predviđenih u člancima 6., 10. i 11.;
i
- (f) izvješća o ispitivanju.

3. Proizvodnja

Izrađivač poduzima sve potrebne mjere da se postupkom proizvodnje i praćenjem tog postupka osigura usklađenost proizvedene ambalaže s tehničkom dokumentacijom iz točke 2. i sa zahtjevima iz točke 1.

4. Izjava o sukladnosti

Izrađivač sastavlja pisanu izjavu o sukladnosti za svaku vrstu ambalaže i stavlja je zajedno s tehničkom dokumentacijom na raspolaganje nacionalnim tijelima u razdoblju od pet godina nakon što je jednokratna ambalaža stavljena na tržište te deset godina nakon što je ponovno uporabljiva ambalaža stavljena na tržište. U izjavi o sukladnosti utvrđuje se ambalaža za koju je sastavljena.

Primjerak izjave o sukladnosti stavlja se na raspolaganje relevantnim tijelima na zahtjev.

5. Ovlašteni zastupnik

Obveze izrađivača iz točke 4. u pogledu stavljanja na raspolaganje tehničke dokumentacije može u njegovo ime i na njegovu odgovornost ispunjavati njegov ovlašteni zastupnik, pod uvjetom da su te obveze navedene u ovlaštenju.

PRILOG VIII.

EU izjava o sukladnosti br.* ...

1. Br.... (jedinstvena identifikacijska oznaka ambalaže):
2. Ime i adresa izrađivača i, ako je primjenjivo, ovlaštenog zastupnika izrađivača:
3. Ova izjava o sukladnosti izdaje se pod isključivom odgovornošću izrađivača.
4. Predmet izjave (identifikacijska oznaka ambalaže koja omogućuje sljedivost): opis ambalaže:
5. Predmet izjave iz točke 4. u skladu je s relevantnim zakonodavstvom Unije o usklađivanju: ... (upućivanje na druge primijenjene akte Unije).
6. Upućivanje na relevantne usklađene norme ili zajedničke specifikacije koje se primjenjuju ili upućivanje na druge tehničke specifikacije u odnosu na koje se izjavljuje sukladnost:
7. Ako je primjenjivo, prijavljeno tijelo ... (naziv, adresa, broj) ... provelo je ... (opis intervencije) ... i izdalo potvrdu ili potvrde: ... (pojednosti, uključujući datum izdavanja potvrde ili potvrdi, i, prema potrebi, informacije o trajanju i uvjetima valjanosti).

8. Dodatne informacije:

Potpisano za i u ime:

(Mjesto i datum izdavanja):

(Ime, funkcija) (potpis):

* (Identifikacijski broj izjave)

PRILOG IX.

Informacije povezane s registracijom i dostavljanjem podataka u registar iz članka 44.

Dio A

Informacije koje se trebaju dostaviti pri upisu u registar

1. Informacije koje treba dostaviti proizvođač ili njegov ovlašteni zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača obuhvaćaju sljedeće:
 - (a) ime i nazive robne marke (ako postoje) pod kojima proizvođač stavlja svoju ambalažu, uključujući ambalažu pakiranih proizvoda, na raspolaganje na državnom području države članice te adresu proizvođača, uključujući poštanski broj i mjesto, ulicu i broj, državu, telefonski broj, ako postoji, internetsku stranicu i e-adresu, uz navođenje jedinstvene kontaktne točke;
 - (b) ako je proizvođač ovlaštenom zastupniku za proširenu odgovornost proizvođača povjerio ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača u svoje ime, uz informacije iz točke (a): ime i adresu, uključujući poštanski broj i mjesto, ulicu i broj, državu, telefonski broj i e-adresu ovlaštenog zastupnika;
 - (c) nacionalnu identifikacijsku oznaku proizvođača, uključujući njegov matični broj u trgovačkom registru ili istovjetan službeni registarski broj te europski ili nacionalni porezni identifikacijski broj;

(d) izjavu o načinu na koji proizvođač ispunjava svoje obveze na temelju članka 45., uključujući potvrdu koju izdaje organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača ako se primjenjuje članak 46. stavak 1.

2. Ako je ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača povjereno organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača, informacije koje treba dostaviti proizvođač obuhvaćaju ime i podatke za kontakt te organizacije, uključujući poštanski broj i mjesto, ulicu i broj, državu, telefonski broj, internetsku stranicu i e-adresu, kao i nacionalnu identifikacijsku oznaku organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača, uključujući matični broj u trgovačkom registru ili istovjetan službeni registarski broj organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača, uključujući europski ili nacionalni porezni identifikacijski broj te organizacije, ovlaštenje zastupanog proizvođača te izjavu proizvođača ili, ako je primjenjivo, proizvođačeva ovlaštenog zastupnika za proširenu odgovornost proizvođača ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača, u kojoj se potvrđuje istinitost navedenih informacija.

3. Ako organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača, kojoj je proizvođač povjerio ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača kako je navedeno u članku 46. stavku 1., ispunjava obvezu registracije iz članka 44. ona, uz informacije koje se zahtijevaju na temelju točke 1. ovog dijela, dostavlja sljedeće:

- (a) imena i podatke za kontakt zastupanih proizvođača, uključujući poštanski broj i mjesto, ulicu i broj, državu, telefonski broj, internetsku stranicu i e-adresu;
- (b) ovlaštenje svakog zastupanog proizvođača, ako je primjenjivo;

- (c) ako organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača zastupa više proizvođača, zasebno navođenje načina na koji svaki od zastupanih proizvođača ispunjava obveze utvrđene u članku 45.

Dio B

Informacije koje se trebaju dostaviti u svrhu izvješćivanja

1. Informacije koje se trebaju dostaviti u svrhu izvješćivanja u skladu s člankom 44. stavkom 7.:
 - (a) nacionalna identifikacijska oznaka proizvođača;
 - (b) izvještajno razdoblje;
 - (c) količine, izražene u masi, kategorija ambalaže kako su utvrđene u tablici 1. iz Priloga II., koje proizvođač prvi put stavlja na raspolaganje na državnom području države članice ili koje proizvođač raspakirava, a nije krajnji korisnik;
 - (d) aranžmani kojima se osigurava odgovornost proizvođača u vezi s ambalažom koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice ili iz koje proizvođač raspakirava pakirane proizvode, a nije krajnji korisnik.
2. Informacije koje se trebaju dostaviti u svrhu izvješćivanja u skladu s člankom 44. stavkom 8.:
 - (a) nacionalna identifikacijska oznaka proizvođača;
 - (b) izvještajno razdoblje;
 - (c) informacije o vrstama ambalaže iz tablice 1. ove točke;

- (d) aranžmani kojima se osigurava odgovornost proizvođača u vezi s ambalažom koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice ili iz koje proizvođač raspakirava pakirane proizvode, a nije krajnji korisnik.

Tablica 1.

	Količine izražene u masi stavljene na raspolaganje na državnom području države članice ili raspakirane
Staklo	
Plastika	
Papir/karton	
Željezni metal	
Aluminij	
Drvo	
Ostalo	
Ukupno	

3. Informacije koje se trebaju dostaviti u svrhu izvješćivanja u skladu s člankom 44. stavkom 10.:
- (a) količine, izražene u masi, po kategoriji ambalažnog otpada, kako je definirano u tablici 2. iz Priloga II., prikupljene unutar države članice i poslane na razvrstavanje;
 - (b) količine, izražene u masi, po kategoriji ambalažnog otpada, koje su reciklirane, oporabljene i zbrinute u državi članici ili otpremljene unutar Unije ili u treću zemlju kako je utvrđeno u tablici 3. iz Priloga XII.;
 - (c) količine, izražene u masi, odvojeno skupljenih jednokratnih plastičnih boca za napitke zapremnine do tri litre i jednokratnih metalnih spremnika za napitke zapremnine do tri litre, kako je utvrđeno u tablici 5. iz Priloga XII.
-

PRILOG X.

Minimalni zahtjevi za sustave povratne naknade

Za potrebe ovog Priloga primjenjuje se sljedeća definicija:

„operator sustava” znači svaka fizička ili pravna osoba kojoj je povjerena odgovornost da u državi članici uspostavi sustav povratne naknade ili upravlja njime.

Minimalni opći zahtjevi za sustave povratne naknade

Države članice osiguravaju da sustavi povratne naknade uspostavljeni na njihovim državnim područjima ispunjavaju sljedeće minimalne zahtjeve:

- (a) utvrđen je ili licenciran samo jedan operator sustava ili, u slučaju da postoji više operatora sustava, država članica donosi mjere kako bi se osigurala koordinacija među različitim operatorima sustava;
- (b) upravljanje i povezana operativna pravila sustava omogućuju jednak pristup i pravedne uvjete za sve gospodarske subjekte koji se žele uključiti u sustav, pod uvjetom da na raspolaganje na tržištu stavljaju ambalažu koja pripada vrsti ili kategoriji ambalaže obuhvaćenoj sustavom;
- (c) uspostavljeni su postupci kontrole i sustavi izvješćivanja koji operatoru sustava omogućuju prikupljanje podataka o skupljanju ambalaže obuhvaćene sustavom povratne naknade;
- (d) utvrđena je minimalna razina povratne naknade koja je dostatna za postizanje potrebnih stopa skupljanja;

- (e) utvrđeni su minimalni zahtjevi u pogledu financijske sposobnosti operatora sustava koji mu omogućuju da obavlja svoje funkcije;
- (f) operator sustava neprofitan je i neovisan pravni subjekt;
- (g) operator sustava obavlja isključivo zadaće koje proizlaze iz pravila ove Uredbe i sve dodatne zadaće povezane s koordinacijom sustava povratne naknade i radom tog sustava kako su ih utvrdile države članice;
- (h) operator sustava koordinira funkcioniranje sustava povratne naknade;
- (i) operator sustava u pisanom obliku čuva:
 - i. statut kojim se utvrđuje unutarnja organizacija sustava;
 - ii. dokaze o sustavu financiranja sustava;
 - iii. izjavu kojom se dokazuje usklađenost sustava sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi, kao i sa svim dodatnim zahtjevima utvrđenima u državi članici u kojoj djeluju;
- (j) dostatan iznos godišnjeg prometa operatora sustava upotrebljava se za kampanje za podizanje javne svijesti o gospodarenju ambalažnim otpadom;
- (k) operatori sustava dostavljaju sve informacije koje nadležna tijela države članice u kojoj se sustav primjenjuje zatraže za potrebe praćenja usklađenosti sa zahtjevima iz ovog Priloga;

- (l) države članice osiguravaju da su krajnji distributeri obvezni prihvatiti ambalažu koja ima oznaku povratne naknade, a ambalažnog je materijala i formata koji oni distribuiraju i da krajnjim korisnicima prilikom vraćanja ambalaže koja ima oznaku povratne naknade osiguraju povratnu naknadu, osim ako krajnji korisnici imaju jednako dostupna sredstva za potraživanje povratne naknade nakon uporabe ambalaže koja ima oznaku povratne naknade putem jednog od kanala za skupljanje kojima se za ambalažu za hranu jamči da je reciklirani materijal prikladan za prehrambene namjene i koje su u tu svrhu ovlastila nacionalna tijela.

Ta se obveza ne primjenjuje ako zbog površine prodajnog prostora krajnjim korisnicima nije moguće vratiti ambalažu koja ima oznaku povratne naknade. Međutim, krajnji distributeri će uvijek morati prihvaćati povrat prazne ambalaže proizvoda koje prodaju;

- (m) krajnji korisnik može vratiti ambalažu koja ima oznaku povratne naknade, a da pritom ne mora kupiti nikakve proizvode; povratna naknada vraća se krajnjem korisniku;
- (n) sva ambalaža koja ima oznaku povratne naknade i koja se treba skupljati u okviru sustava povratne naknade jasno je označena tako da krajnji korisnici mogu lako prepoznati da takvu ambalažu treba vratiti;
- (o) naknade su transparentne.

Uz minimalne zahtjeve države članice mogu, prema potrebi, utvrditi dodatne zahtjeve kako bi osigurale ostvarenje ciljeva ove Uredbe, osobito kako bi povećale čistoću skupljenog ambalažnog otpada, smanjile odbacivanje otpada u okoliš ili promicale druge ciljeve kružnog gospodarstva.

Države članice s regijama s visokim prekograničnim poslovanjem osiguravaju da sustavi povratne naknade omogućuju skupljanje ambalaže iz sustava povratne naknade drugih država članica na određenim skupljalištima te nastoje omogućiti povrat povratne naknade naplaćene krajnjem korisniku pri kupnji ambalaže.

PRILOG XI.

Plan provedbe koji se treba podnijeti na temelju članka 52. stavka 2. točke (d)

Plan provedbe koji se treba podnijeti na temelju članka 52. stavka 2. točke (d) sadržava sljedeće:

- (a) ocjenu prijašnjih, trenutačnih ili predviđenih stopa recikliranja, odlaganja na odlagališta i drugih vrsta obrade ambalažnog otpada i tokova od kojih se sastoji;
- (b) ocjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih na temelju članaka 28. i 29. Direktive 2008/98/EZ;
- (c) razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 52. stavku 1. točkama (b) ili (d) možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i ocjenu produljenja roka potrebnog za ostvarenje tog cilja;
- (d) mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 52. stavku 1. točkama (b) ili (d) ove Uredbe koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenog roka, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada iz članka 4. Direktive 2008/98/EZ;
- (e) raspored provedbe mjera utvrđenih u točki (d), navod u kojem se utvrđuje tijelo nadležno za njihovu provedbu i ocjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva koji se primjenjuju u slučaju produljenja roka;

- (f) informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;
 - (g) mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, radi boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom.
-

PRILOG XII.

Podaci koje države članice trebaju uključiti u svoje baze podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu
(u skladu s tablicama od 1. do 4.)

1. Za prodajnu, skupnu i transportnu ambalažu:
 - (a) za svaku kategoriju ambalaže, količinu ambalaže nastale u državi članici (tonaža koja je proizvedena, uvezena i uskladištena umanjena za izvezenu tonažu) (tablica 1.);
 - (b) količine ponovno uporabljive ambalaže (tablica 2.).
2. Za prodajni, skupni i transportni ambalažni otpad:
 - (a) za svaku kategoriju ambalaže (tablica 3.):
 - i. količine ambalaže koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice ili ambalaže iz koje proizvođač raspakirava proizvode, a nije krajnji korisnik;
 - ii. količine nastalog ambalažnog otpada;
 - iii. količine zbrinute, uporabljene i reciklirane ambalaže;
 - (b) podatke o godišnjoj potrošnji vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje, laganih plastičnih vrećica za nošenje i debelih plastičnih vrećica za nošenje po stanovniku, zasebno za svaku kategoriju, kako je utvrđeno u članku 56. stavku 1. točki (b) (tablica 4.);
 - (c) stopu odvojenog skupljanja formata ambalaže obuhvaćenih sustavima povratne naknade, kako je utvrđeno u članku 50. stavku 1. (tablica 5.).

Tablica 1.

Količina ambalaže (prodajne, skupne i transportne) nastale na državnom području države članice

	Proizvedena tonaža	– Izvezena tonaža	+ Uvezena tonaža	+ Uskladišten a tonaža	= Ukupno
Staklo					
Plastika					
Papir/karton					
Željezni metal					
Aluminij					
Drvo					
Ostalo					
Ukupno					

Tablica 2.

Količina ukupne ponovno uporabljive ambalaže (prodajne, skupne i transportne)
koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice

	Tonaža ambalaže koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice	Ponovno uporabljiva ambalaža		Ponovno uporabljiva prodajna ambalaža	
		Tonaža	Postotak ukupne ponovno uporabljive ambalaže	Tonaža	Postotak ukupne ponovno uporabljive prodajne ambalaže
Staklo					
Plastika					
Papir/karton					
Željezni metal (uključujući pokositreni (bijeli) lim)					
Aluminij					
Drvo					
Ostalo					
Ukupno					

Tablica 3.

Količina, po kategorijama ambalaže kako su utvrđene u tablici 2. iz Priloga II., za:
 ambalažu koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice,
 ambalaže iz koje proizvođač raspakirava proizvode, a nije krajnji korisnik, nastali ambalažni otpad
 i ambalažni otpad koji je zbrinut, oporabljen i recikliran na državnom području države članice i izvezen

Materijal	Kategorija	Ambalaža koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice ili raspakirana (t)	Nastali ambalažni otpad (t)	Ukupni zbrinuti ambalažni otpad (t)	Ukupni oporabljeni ambalažni otpad (t)	Ukupni reciklirani ambalažni otpad (t)	Ukupni zbrinuti ambalažni otpad (t)	Ukupni oporabljeni ambalažni otpad (t)	Ukupni reciklirani ambalažni otpad (t)
				Na državnom području države članice			Izvan državnog područja države članice		
Plastika	PET – kruti formati								
	PE – kruti formati, PP – kruti formati, HDPE i PP – kruti formati								
	Folije / fleksibilni formati								
	PS, XPS, EPS								
	Ostala kruta plastika								
	Biorazgradiva (kruti i fleksibilni formati)								

Materijal	Kategorija	Ambalaža koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice ili raspakirana (t)	Nastali ambalažni otpad (t)	Ukupni zbrinuti ambalažni otpad (t)	Ukupni oporabljeni ambalažni otpad (t)	Ukupni reciklirani ambalažni otpad (t)	Ukupni zbrinuti ambalažni otpad (t)	Ukupni oporabljeni ambalažni otpad (t)	Ukupni reciklirani ambalažni otpad (t)
				Na državnom području države članice			Izvan državnog područja države članice		
Papir/karton	Papir/karton (osim kartonskih kutija za tekućine)								
	Kartonske kutije za tekućine								
Metali	Aluminij								
	Čelik								
Staklo	Staklo								
Drvo	Drvo, pluto								
Ostalo	Tekstil, keramika/porculan i ostalo								

Tablica 4.

Količina vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje, laganih plastičnih vrećica za nošenje, debelih plastičnih vrećica za nošenje i vrlo debelih plastičnih vrećica za nošenje po stanovniku, iskorištenih na državnom području države članice

	Plastične vrećice za nošenje iskorištene na državnom području države članice	
	Broj po stanovniku	Tonaža po stanovniku
Vrlo lagane plastične vrećice za nošenje plastične vrećice za nošenje debljine stijenke manje od 15 mikrona		
Lagane plastične vrećice za nošenje plastične vrećice za nošenje debljine stijenke manje od 50 mikrona		
Debele plastične vrećice za nošenje plastične vrećice za nošenje debljine stijenke od 50 do 99 mikrona		

Tablica 5.

Stopa odvojenog skupljanja formata ambalaže obuhvaćenih sustavima povratne naknade,
kako je utvrđeno u članku 50. stavku 1.

	Ambalaža koja je prvi put stavljena na raspolaganje na državnom području države članice (t)	Ambalaža odvojeno skupljena na državnom području države članice u okviru sustava povratne naknade (t)
Jednokratne plastične boce za napitke zapremnine do tri litre		
Jednokratni metalni spremnici za napitke zapremnine do tri litre		

PRILOG XIII.

Korelacijska tablica

Direktiva 94/62/EZ	Ova Uredba
članak 1. stavak 1.	članak 1. stavci 1. i 2.
članak 1. stavak 2.	članak 1. stavak 3.
članak 2. stavak 1.	članak 2. stavak 1.
članak 2. stavak 2.	članak 2. stavak 2.
članak 3. točka 1. prvi podstavak	članak 3. prvi podstavak točka 1.
članak 3. točka 1. drugi podstavak podtočka (a)	članak 3. prvi podstavak točka 5.
članak 3. točka 1. drugi podstavak podtočka (b)	članak 3. prvi podstavak točka 6.
članak 3. točka 1. drugi podstavak podtočka (c)	članak 3. prvi podstavak točka 7.
članak 3. točka 1. treći podstavak podtočka i.	članak 3. prvi podstavak točka 1. podtočka (a)
članak 3. točka 1. treći podstavak podtočka ii.	članak 3. prvi podstavak točka 1. podtočke (d) i (e)
članak 3. točka 1. treći podstavak podtočka iii.	članak 3. prvi podstavak točka 1. podtočke (b) i (c)
članak 3. točka 1.a	članak 3. prvi podstavak točka 52.
članak 3. točka 1.b	članak 3. prvi podstavak točka 55.
članak 3. točka 1.c	članak 3. prvi podstavak točka 56.
članak 3. točka 1.d	članak 3. prvi podstavak točka 57.
članak 3. točka 1.e	---
članak 3. točka 2.	članak 3. prvi podstavak točka 25.
članak 3. točka 2.a	članak 11. stavak 1.
članak 3. točka 2.b	članak 3. prvi podstavak točka 24.
članak 3. točka 2.c	članak 3. prvi podstavak točka 2. i članak 3. drugi podstavak
članak 3. točka 11.	članak 3. prvi podstavak točka 12.

Direktiva 94/62/EZ	Ova Uredba
članak 3. točka 12.	---
članak 4. stavak 1. prvi podstavak	članak 43. stavak 5.
članak 4. stavak 1. drugi podstavak	članak 43. stavak 5.
članak 4. stavak 1. treći podstavak	članak 43. stavak 5.
članak 4. stavak 1.a prvi podstavak	članak 34. stavak 1. prvi podstavak
članak 4. stavak 1.a drugi podstavak	članak 34. stavak 2. druga rečenica
članak 4. stavak 1.a treći podstavak	članak 34. stavak 2. prva rečenica
članak 4. stavak 1.a četvrti podstavak točka (a)	članak 34. stavak 1. drugi podstavak
članak 4. stavak 1.a četvrti podstavak točka (b) prva rečenica	---
članak 4. stavak 1. četvrti podstavak točka (b) druga rečenica	članak 34. stavak 4.
članak 4. stavak 1.a peti podstavak	članak 56. stavak 1. točka (b)
članak 4. stavak 1.a šesti podstavak	članak 56. stavak 7. točka (b)
članak 4. stavak 1.b	članak 34. stavak 3.
članak 4. stavak 1.c	članak 55. stavak 1. točka (e)
članak 4. stavak 2.	članak 10. stavak 3.
članak 5. stavak 1. prva rečenica	članak 51. stavak 1.
članak 5. stavak 1. točka (a)	članak 51. stavak 2. točka (a)
članak 5. stavak 1. točka (b)	članak 29. stavci 15. i 16.
članak 5. stavak 1. točka (c)	članak 51. stavak 2. točka (b)
članak 5. stavak 1. točka (d)	članak 51. stavak 2. točka (c)
članak 5. stavak 2. prvi podstavak	članak 54. stavak 1. prvi podstavak
članak 5. točka 2. drugi podstavak točka (a)	članak 54. stavak 1. drugi podstavak točka (a)
članak 5. stavak 2. drugi podstavak točka (b)	članak 54. stavak 1. drugi podstavak točka (b)

Direktiva 94/62/EZ	Ova Uredba
članak 5. stavak 2. treći podstavak	članak 54. stavak 1. treći podstavak
članak 5. stavak 3.	članak 54. stavak 2.
članak 5. stavak 4.	članak 56. stavak 7. točka (a)
članak 5. stavak 5.	---
članak 6. stavak 1. uvodni tekst	članak 52. stavak 1.
članak 6. stavak 1. točka (a)	---
članak 6. stavak 1. točka (b)	---
članak 6. stavak 1. točka (c)	---
članak 6. stavak 1. točka (d)	---
članak 6. stavak 1. točka (e) podtočka i.	---
članak 6. stavak 1. točka (e) podtočka ii.	---
članak 6. stavak 1. točka (e) podtočka iii.	---
članak 6. stavak 1. točka (e) podtočka iv.	---
članak 6. stavak 1. točka (e) podtočka v.	---
članak 6. stavak 1. točka (f)	članak 52. stavak 1. točka (a)
članak 6. stavak 1. točka (g) podtočka i.	članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka i.
članak 6. stavak 1. točka (g) podtočka ii.	članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka ii.
članak 6. stavak 1. točka (g) podtočka iii.	članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka iii.
članak 6. stavak 1. točka (g) podtočka iv.	članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka iv.
članak 6. stavak 1. točka (g) podtočka v.	članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka v.
članak 6. stavak 1. točka (g) podtočka vi.	članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka vi.
članak 6. stavak 1. točka (h)	članak 52. stavak 1. točka (c)
članak 6. stavak 1. točka (i) podtočka i.	članak 52. stavak 1. točka (d) podtočka i.
članak 6. stavak 1. točka (i) podtočka ii.	članak 52. stavak 1. točka (d) podtočka ii.

Direktiva 94/62/EZ	Ova Uredba
članak 6. stavak 1. točka (i) podtočka iii.	članak 52. stavak 1. točka (d) podtočka iii.
članak 6. stavak 1. točka (i) podtočka iv.	članak 52. stavak 1. točka (d) podtočka iv.
članak 6. stavak 1. točka (i) podtočka v.	članak 52. stavak 1. točka (d) podtočka v.
članak 6. stavak 1. točka (i) podtočka vi.	članak 52. stavak 1. točka (d) podtočka vi.
članak 6. stavak 1.a uvodni tekst	članak 52. stavak 2. uvodni tekst
članak 6. stavak 1.a točka (a)	članak 52. stavak 2. točka (a)
članak 6. stavak 1.a točka (b)	članak 52. stavak 2. točka (b)
članak 6. stavak 1.a točka (c)	članak 52. stavak 2. točka (c)
članak 6. stavak 1.a točka (d)	članak 52. stavak 2. točka (d)
članak 6. stavak 1.b	članak 52. stavak 3.
članak 6. stavak 1.c	članak 52. stavak 4.
članak 6. stavak 4. uvodni tekst	članak 52. stavak 5. uvodni tekst
članak 6. stavak 4. točka (a)	članak 52. stavak 5. točka (a)
članak 6. stavak 4. točka (b)	članak 52. stavak 5. točka (b)
članak 6. stavak 6.	članak 46. stavak 4.
članak 6. stavak 7.	---
članak 6. stavak 10.	članak 52. stavak 6.
članak 6. stavak 11.	---
članak 6.a stavak 1. uvodni tekst	članak 53. stavak 1.
članak 6.a stavak 1. točka (a) prva rečenica	članak 53. stavak 2. prvi podstavak
članak 6.a stavak 1. točka (a) druga rečenica	članak 53. stavak 2. drugi podstavak točke (a) i (b)
članak 6.a stavak 1. točka (b)	članak 53. stavak 3.
članak 6.a stavak 2. prvi podstavak	članak 53. stavak 5. prvi podstavak

Direktiva 94/62/EZ	Ova Uredba
članak 6.a stavak 2. drugi podstavak	članak 53. stavak 5. drugi podstavak
članak 6.a stavak 2. drugi podstavak točka (a)	članak 53. stavak 5. drugi podstavak točka (a)
članak 6.a stavak 2. točka (b)	članak 53. stavak 5. drugi podstavak točka (b)
članak 6.a stavak 3.	članak 53. stavak 6.
članak 6.a stavak 4.	članak 53. stavak 7.
članak 6.a stavak 5.	članak 53. stavak 8.
članak 6.a stavak 6.	članak 53. stavak 9.
članak 6.a stavak 7.	članak 53. stavak 10.
članak 6.a stavak 8.	članak 53. stavak 11.
članak 6.a stavak 9.	članak 56. stavak 7. točka (a)
članak 6.b	članak 41.
članak 7. stavak 1. prvi podstavak	članak 48. stavci 1. i 4.
članak 7. stavak 1. drugi podstavak	članak 48. stavak 5. točke (a), (b) i (c) i članak 48. stavak 6.
članak 7. stavak 2.	članci od 44. do 47.
članak 7. stavak 3.	članak 48. stavak 5. točka (b) i članak 48. stavak 1.
članak 7. stavak 4.	članak 48. stavak 7.
članak 8. stavak 1.	---
članak 8. stavak 2.	članak 12. stavak 1.
članak 8. stavak 3.	članak 12. stavak 5.
članak 8.a	članak 12. stavci 1. i 6. i članak 55. stavak 1. točka (f)
članak 9. stavak 1.	članak 4. stavak 1. i članci 5., 6., 7., 9., 10. i 11.
članak 9. stavak 2. točka (a)	članak 36. stavak 3.
članak 9. stavak 2. točka (b)	---

Direktiva 94/62/EZ	Ova Uredba
članak 9. stavak 3.	---
članak 9. stavak 4.	članak 37. stavak 2.
članak 9. stavak 5.	---
članak 10.	članak 6. stavak 4. prvi podstavak, članak 9. stavak 6., članak 10. stavak 3. i članak 11. stavak 2.
članak 11. stavak 1.	članak 5. stavak 4.
članak 11. stavak 2.	---
članak 11. stavak 3.	članak 5. stavak 7.
članak 12. stavak 1.	članak 57. stavak 1.
članak 12. stavak 2.	članak 51. stavak 2. točke (a) i (b)
članak 12. stavak 3.a prvi podstavak	članak 56. stavak 1. točka (a)
članak 12. stavak 3.a drugi podstavak	članak 56. stavak 4.
članak 12. stavak 3.a treći podstavak	članak 56. stavak 3. točka (a)
članak 12. stavak 3.b	članak 56. stavci 5. i 6.
članak 12. stavak 3.c	---
članak 12. stavak 3.d	članak 56. stavak 7.
članak 12. stavak 4.	članak 56. stavak 8.
članak 12. stavak 6.	članak 56. stavak 8.
članak 13. prvi podstavak	članak 55. stavak 1.
članak 13. drugi podstavak	---
članak 14.	članak 42. stavak 1.
članak 15.	---
članak 16. stavak 1.	---
članak 16. stavak 2.	---

Direktiva 94/62/EZ	Ova Uredba
članak 18.	članak 4. stavci 2., 3. i 4.
članak 19. stavak 1.	---
članak 19. stavak 2.	---
članak 20.	---
članak 20.a stavak 1.	---
članak 20.a stavak 2.	---
članak 20.a stavak 3.	---
članak 21. stavak 1.	članak 65. stavak 1.
članak 21. stavak 2. prvi podstavak	članak 65. stavak 2.
članak 21. stavak 2. drugi podstavak	---
članak 21.a stavak 1.	članak 64. stavak 1.
članak 21.a stavak 2.	članak 64. stavak 2.
članak 21.a stavak 3.	članak 64. stavak 3.
članak 21.a stavak 4.	članak 64. stavak 4.
članak 21.a stavak 5.	članak 64. stavak 5.
članak 21.a stavak 6.	članak 64. stavak 6.
članak 22. stavak 1.	---
članak 22. stavak 2.	---
članak 22. stavak 3.	---
članak 22. stavak 3.a prvi podstavak	---
članak 22. stavak 3.a drugi podstavak točka (a)	---
članak 22. stavak 3.a drugi podstavak točka (b)	---
članak 22. stavak 3.a drugi podstavak točka (c)	---
članak 22. stavak 3.a drugi podstavak točka (d)	---

Direktiva 94/62/EZ	Ova Uredba
članak 22. stavak 3.a drugi podstavak točka (e)	---
članak 22. stavak 3.a drugi podstavak točka (f)	---
članak 22. stavak 4.	---
članak 22. stavak 5.	---
članak 23.	---
članak 24.	članak 71. prvi podstavak
članak 25.	članak 71. četvrti podstavak
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II. točka 1. prva alineja	članak 10. i Prilog IV.
Prilog II. točka 1. druga alineja	članci 5. i 6., članak 11. stavak 1. točka (h) i članak 48. stavak 1.
Prilog II. točka 1. treća alineja	članak 5. stavak 1.
Prilog II. točka 2.	članak 11. i Prilog IV.
Prilog II. točka 3. podtočka (a)	članak 6. i Prilog II.
Prilog II. točka 3. podtočka (b)	---
Prilog II. točka 3. podtočka (c)	članak 3. točka 47., članak 9. i Prilog III.
Prilog II. točka 3. podtočka (d)	članak 3. točka 41., članak 9. i Prilog II.
Prilog III.	Prilog XII.
Prilog IV.	Prilog XI.